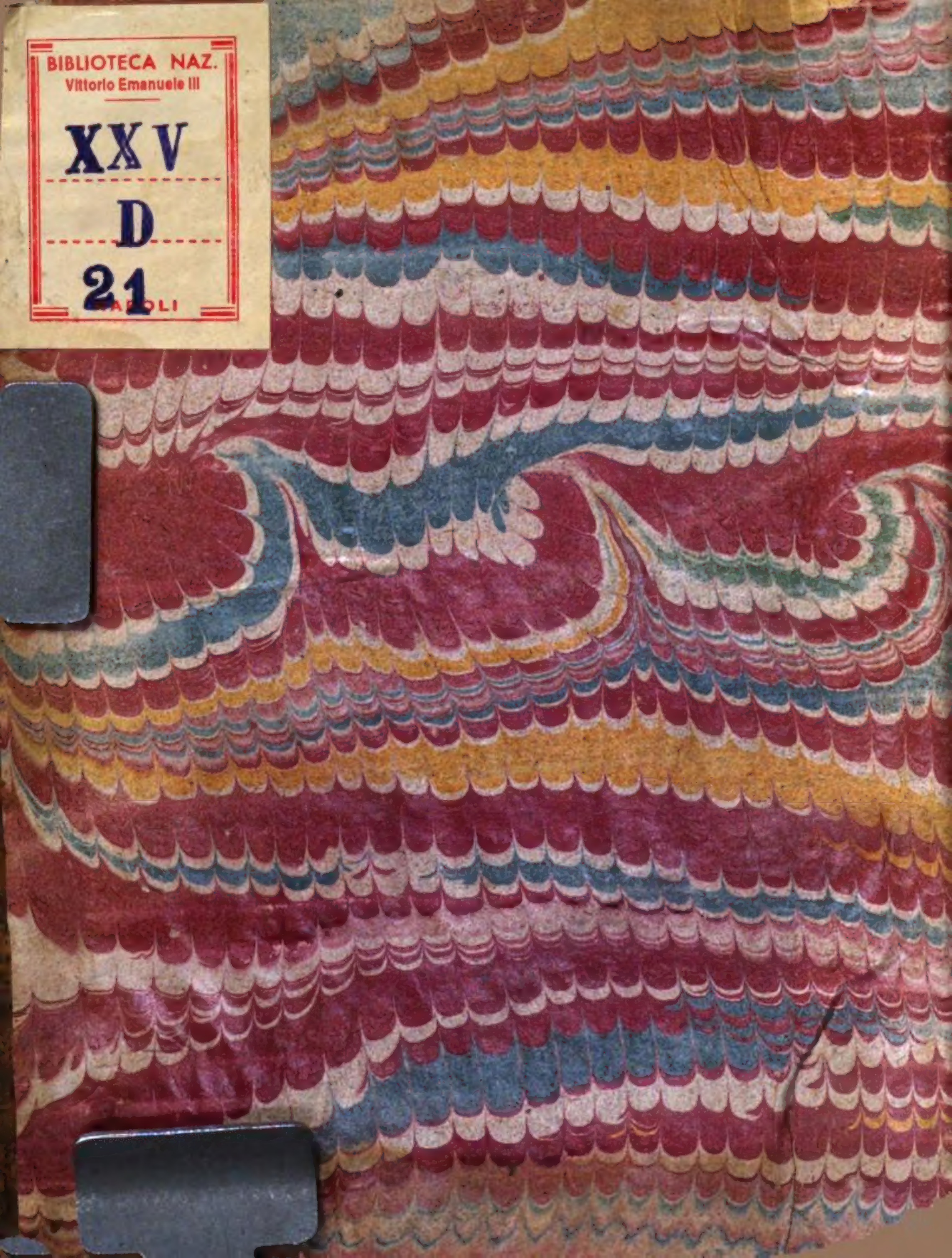
BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXV
D
21
NAPOLI

BIBLIOTECA NAZ
XXV
D
21
NAPOLI

EPICTETI MANUALE ET SENTENTIAE.

Quibus accedunt

TABULA CEBETIS,

& alia affinis argumenti,

in linguam Latinam conversa a

MARCO MEIBOMIO.

Subjiciuntur ejusdem notae,

Emendationes CLAUDII SALMASII *in Epictetum, notae illorum & alius viri docti in dissertationes Epicteti ab Arriano digestas, & varians scriptura codicum manu exaratorum,*

CURA

HADRIANI RELANDI.

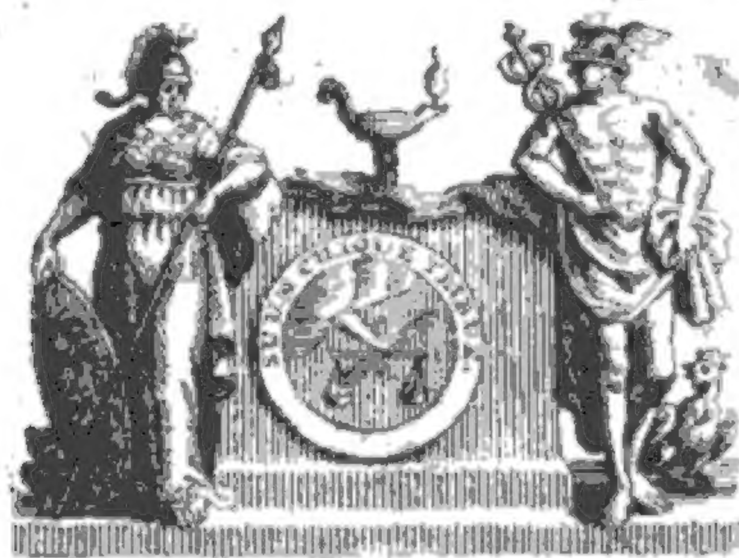

TRAJECTI BATAVORUM.

Ex officina GULIELMI BROEDELET, bibliopolae. CIƆIƆCCXI.

HADRIANUS RELANDUS

L. S.

Onge diverſis occupationibus intentum animum ſeduxit parumper a via Epicte-tus, & ſibi vindicavit. Equidem, niſi is fuiſſet, quem Stoïcorum maximum haud injuria veteres nuncuparunt, & non inutiliter in eo ornando tempus meum poni crediſſem, jaceret forſitan etiamnum in tenebris hoc opus, & eandem cum multis aliis voluminibus, parentum ſuorum cura deſtitutis, experiretur fortunam. Sed vix melius collocari poſſe partem horarum mearum credidi, quam in digerendis deſcribendiſque doctorum hominum obſervationibus, quibus ſaluberrima vitae prudenter inſtituendae praecepta, a ſapientiſſimo Phryge tradita, nova luce perfunduntur. Nec parum incitabar, quum affectam ab Meibomio, clari nominis viro, & tantum non perductam ad finem hujus ſcripti editionem cernerem; ſic ut oppido pauca in ipſo contextu operis exaranda typis ſupereſſent. Rem itaque aggreſſus pertexui, quod exorſus Meibomius prope abſolverat, & notas viri doctiſſimi, diffuſas diſſipataſque per varios librorum margines & ſchediaſmata, in certum ordinem redegi.

His ſubjeci expetitas diu, quaſque non aliter ac Ἕρμαιον atque inſperatum theſaurum amplexus ſum quum primum in manus meas inciderent, emendationes, quas ipſe ad oras Epicteti, magnum in li-

teris nomen, Claudius adnotaverat Salmaſius: quae, licet paucae ſint, & exiguum paginarum numerum impleant, putavi tamen illas publico exponi oportere, quum talia ingenia non quotannis naſcantur, & quodcunque ab ipſis proficiſcitur, licet omni cura elaboratum non ſit ac perpolitum, carum fore gratae poſteritati augurer & juſta praemia conſecuturum. Quae plura de Salmaſianis hiſce dicenda habui ad eum locum relegavi, unde ipſa exordium capiunt.

Haec ſubſequuntur adnotationes Meibomii, & alterius viri docti, quem nuper demum plurimis argumentis deprehendi eſſe Salmaſium (qua de re vide praefationem in limine acceſſionis ad notas Meibomianas collocatam, *pag.* 138.) ad diſſertationes Epicteti ab Arriano, φιλοσόφῳ Ἐπικτητείῳ, uti Suidas eum nuncupat, digeſtas. Legerentur, illae, fateor, aptiori loco, conjunctae cum nova editione Arriani, cujus ſpem fecit vir clariſſimus, & amicitiae jure mihi junctus, J. Albertus Fabricius in eximio opere Bibliothecae Graecae: ſed quum nemo paullum modo humanior ignoret Arrianum utriuſque voluminis, & Enchiridii & diſſertationum Epicteti, parentem haberi, & argumentum affine exiſtere; certumque ſit praeterea plurima Enchiridii Epictetei loca per has emendationes illuſtrari; licet forſitan ſcriptores multas ex hiſce ad ſubſidium magis memoriae ſuae poſuerint, quam ad legentium diſciplinam, neminem fore arbitror, qui aegre laturus ſit illas hoc loco conſpici. Certe me haud mediocriter de-

lectavit tot elegantium conjecturarum lectio, non ex ſcriptura codicum manu exaratorum ſed ingenio natarum, quibus ea quae aliunde irrepſerant exturbari, labe adſperſa detergi, luxata reſtitui, tenebris obruta in lucem trahi, omnia denique novum cultum atque ornatum recipere conſpexi. Quae quidem haud ita velim intelligi ac ſi ſingula probem quae in his leguntur. Fuerint hi & alii, quorum obſervationes hoc volumine expromimus, viri excellenti ingenio praediti, & qui in ſcriptis veterum perlegendis omnem aetatem triverint, non tam eſt acris acies in hominum ingeniis, ut res omnes quiſquam penitus cernat; ſed offuſa nonnunquam caligo veritatem oculis ſubducit. Neſcio equidem, an in errorum numerum referre omnia illa audeam, in quibus ego cum his viris diſſentio, quum forſitan ipſe errem: nec tamen aſſenſum meum impetrant, niſi rationes, quibus in contraria impellor, pondere deſtitui intelligam.

Speciminis loco illud ſit, quod in notis ad Arrianum *lib.* II. *cap.* 8. legitur, ſemper ſcribendum χρηστικὴ φαντασίαις pro χρηστικὴ φαντασιῶν. Licet enim χρῆσθαι φαντασίαις recte dicatur, dicitur quoque χρῆσις φαντασιῶν, quod ſexcenties apud Stoïcos legitur: adeoque, uti χρηστικὰ φαντασίαις non damno, ita nec auſim aſſerere χρηστικὰ φαντασιῶν ubibique ex Arriano exturbandum eſſe. Inprimis quum legatur plus uno loco, uti *lib.* IV *c.* 10. τὴν δύναμιν τὴν χρηστικὴν τῶν φαντασιῶν, & *l.* II. *c.* 8. χρηστικὰ φαντασιῶν. Ariſtoteles enim *l.* I. *Politicorum, capite* 7. ita ſcripſit, Δεσποτι-

κὴ δ' ἐπιςήμη ἐςὶν ἡ χρησικὴ δέλων, quamvis & ipſe & alii dicere ſoleant χρῆσθαι δέλοις. Ita *lib.* VI. *cap.* 5. *Ethicorum* idem, φθαρτικὴ ἀρχῆς, & alibi ἀγαθῦ τευκτικὴ, πρακτικὴ ἀρίςων, φυλακτικὰ τῆς εὐδαιμονίας, ποιητικὸς οἰκίας, φιλητικὸς γνωρίμων, & plura his ſimilia. Ejuſcemodi quoque illud eſt, quod εὖ πράττειν in notiſſimo Antiſthenis dicto, βασιλικὸν πράττειν μὲν εὖ, κακῶς δ' ἀκέειν, videam Latine reddi, *regium eſt bene valere, male autem audire*, & notari πράσσειν κακῶς aliud eſſe quam ποιεῖν κακῶς. Scio Platonem in *Charmide*, & Ariſtotelem *Politicorum lib.* I. *& Ethicor. major. lib.* I. diſtinguere inter ποιεῖν & πράσσειν, nec inficias iverim τὸ εὖ πράττειν, quod in fronte literarum ſcribere ſolebat Plato, pro εὐτυχεῖν aliquando uſurpari. Teſtatur id Ariſtoteles *Eudemiorum lib.* VII. *c.* 14. Verum & τῷ εὖ πράττειν vim *bene agendi* eſſe ſubjectam mihi eſt perſuaſiſſimum. Xenophon de Socrate, *Memorabilium lib.* III. Καὶ ἀρίςυς δὲ καὶ θεοφιλεςάτυς ἔφη εἶναι ἐν μὲν γεωργίᾳ τὺς τὰ γεωργικὰ εὖ πράττοντας, ἐν τῇ ἰατρείᾳ τὺς τὰ ἰατρικὰ, ἐν δὲ πολιτείᾳ τὺς τὰ πολιτικά. Τὸν δὲ μηδὲν εὖ πράττοντα ὔτε χρήσιμον ἔφη εἶναι ὔτε θεοφιλῆ. Illic εὖ πράττειν idem eſt quod Plato dicit τὰ δέοντα πράττειν, & ὀρθῶς πράττειν, quamvis & ipſe τῷ εὖ πράττειν ita utatur, uti nos, in *Charmide*, Ἀναγκαῖον καλῶς καὶ εὖ πράττειν τὺς ὕτω διακειμένυς, τὺς δὲ εὖ πράττοντας εὐδαίμονας εἶναι. Eſt itaque εὖ πράττειν cum εὐδαιμονίᾳ conjunctum, & idem cum καλῶς ποιεῖν, quod Diogenes Laërtius pro εὖ πράττειν ſubſtituit, eandem hanc ſententiam referens, nec parum confirmans quod ſuſpicabamur. Quid? quod opponatur in Arriano εὖ πράττειν & κακῶς

ἀκούειν, veluti κεφαλὴν ὑγιᾶ ἔχειν, & οἴεσθαί τινα κεφαλαλγεῖν, ſic ut poſteriori membro indicetur male a vulgo judicari de illo ſtatu, qui in priori membro deſcribitur. Opinantur illi me capitis dolorem pati, at caput mihi non dolet. Ita qui me vituperant actiones meas malas eſſe exiſtimant, quum malae non ſint. Verum ſi in priori membro de valetudine agi credatur, quomodo κακῶς ἀκούειν hac parte dici poſſit non intelligo. Sed longius me ſentio provehi. Dicta haec paucis ſunto, ut planum ſit neutiquam omnia quae hic edidi a me probari; non ut virorum eruditiſſimorum, quorum memoriam colo, famae detraham: quod tantum a moribus meis abeſſe norunt quotquot me norunt (praeſiſcine dixerim) ut errata doctorum hominum nos ad modeſtiam potius ducere oportere quam ſuperbiam profiteri ſoleam, quoties ſe offert occaſio: quandoquidem nos quoque ut illi erroribus irretiri poſſumus, & de hiſce omnino cum Epicteto noſtro dicendum eſt, ὅτι ἀνθρώπινον.

Adjeci deinde variantem ſcripturam, quam ex codice Hafnienſi, non admodum antiquae, bonae tamen, notae, collegit Meibomius: ex altero enim codice, quem Gerdeſianum appello, ſcripturam ipſe variantem excerpſi. Quod ſi mihi ſententiam meam proferre de codice illo Hafnienſi ſit integrum, exiſtimarem eum eſſe ex illorum numero qui a Chriſtianis interpolati ſunt atque immutati, ut doctrinae noſtrae & moribus congruerent. Edidit iſtiuſmodi Epictetum Chri-

ſtianum (liceat ita loqui) vel Chriſtianizantem primus Caſaubonus, quem quum lacunae plurimae deformarent, explevit illas, codicis Medicei ope, vir clariſſimus, Jacobus Gronovius, J. F. meritoque cenſuit non ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΝ Enchiridii, ſed Enchiridion potius Chriſtianorum, id appellari oportere; quum prorſus ipſum ſit Epicteti Enchiridion, ad Chriſtianam modo diſciplinam formatum. In hanc ſuſpicionem me induxerunt varia loca, quae θεὸν pro θεοὺς ſubſtituunt, veluti *pag.* 2. hujus editionis, *verſu ultimo*, μέμψῃ καὶ θεὸν καὶ ἀνθρώπους, pro eo quod Epictetus ſcripſerat μέμψῃ καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. *Pag.* 22. 3. ἄξιος τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος pro ἄξιος τῶν θεῶν συμπότης. Sic *pag.* 40. 3. νὴ τὸν θεὸν, pro νὴ τοὺς θεούς. *Pag.* 46. 5. τῆς περὶ τὸν θεὸν εὐσεβείας, atque alibi. Deinde expreſſa mentio Pauli hanc ſuſpicionem firmavit. Ita legitur *pag.* 82. *vers* 10. καὶ Παῦλος οὕτω διετέλεσεν, & mox μήπω Παῦλος εἶ, ὡς Παῦλος εἶναι βουλόμενος ὀφείλεις βιοῦν, ubi Epictetus non Pauli ſed Socratis meminerat. Adde quod ubique pro iis qui ſacris Gentium addicti ab Epicteto laudantur, ſive philoſophi ſive heroës fuerint, vel ſubſtituat alios, vel nomina eorum negligat. Sic *pag.* 72. pro eo quod Epictetus dixerat οὕτω καὶ Σωκράτης πανταχόθεν ἀφῃρήκει, in hoc codice legitur οὕτως ἀφῃρήκεισαν οἱ φιλόσοφοι πανταχόθεν. *Pag.* 42. *vers.* 6. pro Euphrate, celebri philoſopho, legitur τὶς τῶν σοφῶν. *Pag.* 48. Polynicen atque Eteoclea ſilentio praetermittit, *Pag.* 58. pro Σωκράτης ἢ Ζήνων ſcribit τὶς τῶν ἐναρέτων. Invenies praeterea quaedam, in quibus hic codex

cum edita illa paraphrasi convenit, quaeque in Epicteto ipso frustra quaeras, uti haec *pag.* 14 *vers.* 5. καὶ δεδεμένος βληθήσῃ (edita βληθῇς) ὁ γὰρ ἑκὼν μὴ ἑπόμενος, ἀνάγκῃ τοῦτο πείσεται. Plura tamen sunt in quibus hic codex ab edita paraphrasi abit, quod unusquisque, qui utrumque conferre volet, nullo negotio deprehendet. Videntur sibi Christiani hanc licentiam sumsisse, ut quisque, qui Epictetum Christiano pallio indutum describeret, modos loquendi Ethnicos cum Christianis iis quos maxime probabat permutaret, aut pro viris celebribus inter Gentes eos substitueret, qui, convenienter argumento quod in manibus erat, posse substitui eorum loco videbantur. Et profecto parum intererat, sive Paulus, sive Johannes, sive quis alius sanctorum hominum qui divinae sapientiae laude inclaruerunt, Socratis aut Zenonis locum teneret. Nec dubito, si plura exempla Enchiridii manu exarata in usum Christianorum ad manus nostras perveniant, fore ut in illis quaedam legantur, quae & ab hoc & alio edito diversa sint futura. Unum tamen est quod de Enchiridio illo Christiano monendum censeo, antequam hinc abeam; scilicet in epistola quadam inedita Nicolai Heinsii, v. c. anno MDCLXVII ad Meibomium data, me legisse, Emericum Bigotium, clarum in republica literaria nomen, animadvertisse ex vetustis codicibus παραφράσεως hujus (ita enim vulgo appellatur) sive Enchiridii Christiani auctorem esse Nilum.

Denique agmen claudit index vocum, quot-

quot in Epicteti enchiridio & sententiis leguntur, si καὶ, δὲ, & paucas alias excipias; utilis ille quidem futurus ad collationem vocabulorum Epicteti ac sensus indagationem: & praemittitur index editionum, quarum ad me notitia pervenit. In quibus omnibus dedi operam, quam maxime potui, ut eo modo prodirent quo servire commodis rei literariae plurimum possent: nec quicquam ardentius cupio, quam ut haec quoque veteris sapientiae monumenta ad virtutem atque eruditionem promovendam faciant, & quicunque haec legent non solum doctiores verum etiam meliores evadant, auxilia hinc aliqua petentes bene beateque vivendi; qui fructus laborum nostrorum longe erit uberrimus. Scripsi Trajecti Batavorum. a. d. IV Novembris. CIↃIↃCCX.

INDEX
EDITIONUM
MANUALIS EPICTETI.

Cui insertae sunt editiones commentarii Simplicii in Epictetum, dissertationum Epictetearum Arriani, & tabulae Cebetis.

Anno 1497.

Picteti Enchiridion, & tabula Cebetis, Latine versa a Ludovico Odaxio, cum Censorino de die natali, aliisque Plutarchi, Luciani, ac Basilii tractatulis, edita a Philippo Beroaldo. Bononiae. *in folio.*

1498.

Cebetis tabula Latine versa per Ludovicum Odaxium Patavinum. Parisiis, *apud Guidonem Mercatorem. in quarto.*

1514.

Opuscula quaedam opusculis Plutarchi jungenda. Luciani dialogus, Censorinus de die natali, & Cebetis tabula. Parisiis. *in folio.*

1519.

Epicteti Enchiridion, Latine, ex interpretatione Angeli Politiani, Argentorati. *in quarto.*

1520.

Epicteti Enchiridion, Latine, ex versione Angeli Politiani. Argentorati. *in 4. quae versio inserta quoque est operibus Politiani.*

1528.

Epicteti Enchiridion cum Simplicii commentario, Graece & Latine. Venetiis, *per Joann. Antonium & fratres de Sabio. in quarto.*

1535.

Arriani Epictetus. Graece. Venetiis, *in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, aere vero & diligentia Francisci Trincavelli. Hunc codicem manuscriptum habuit Victor Trincavellus, depromtum e bibliotheca Georgii a Selua, Vaurensis Episcopi ac Christianissimi Gallorum Regis ad Senatum Venetum Oratoris.*

1542.

Cebetis dialogus, pugna felium & murium, &c. Graece & Latine. Basileae. *in octavo.*

1544.

Enchiridion Epicteti, in linguam Gallicam versum ab Antonio du Moulin. Lugduni. *in* 16.

1546.

Simplicii commentarius in Enchiridion Epicteti. Latine, Angelo Caninio interprete. Venetiis, *apud Hieronymum Scotum. in folio.*

1550.

Epicteti Enchiridion cum notis & interpretatione Hieronymi Verlenii. Sylvae ducis.

1551.

Velsii commentarius in tabulam Cebetis. Lugduni. *in* 4.

1552.

Epicteti Enchiridion Graece. Castigatum a Joanne Tusano. Parisiis. *in quarto.*

1553.

Enchiridion Epicteti, Latine, per Angelum Politianum. Basileae. *in quarto.*

1554.

Arriani Nicomediensis de Epicteti philosophi, praeceptoris sui, dissertationibus libri IV Jacobo Scheggio interprete. Accessit Epicteti Enchiridion, Angelo Politiano interprete. Eadem Graece: & apophthegmata Epicteti e Joannes Stobaei eclogis, Graece. Basileae, *per Joann. Oporinum. in quarto.*

Moralis Philosophiae medulla, seu Epicteti Enchiridion Gr. Lat. cum explanatione Thomae Naogeorgi. Argentorati, *apud Wendelinum Rihelium. in octavo.*

1555.

Epicteti Enchiridion & Arriani dissertationes Epicteteae. Gr. Lat. ex versione J. Schegkii. Salmanticae. *in octavo.*

1557.

Tabula Cebetis cum commentario J. Camertis. Basileae. *in quarto.*

Tabula Cebetis Gr. Lat: apud Martinum Juvenem, Lutetiae.

1560.

Epicteti Enchiridion, Arriani dissertationes, & Simplicii commentarius in Epictetum, Latine ex versione Hieronymi Wolfii. Basileae. *in octavo.*

1563.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula Gr. Lat. Simplicii & Arriani in Epictetum commentaria, Latine,

Interprete Wolfio. Tomi tres. Basileae, *per Joannem Oporinum. in octavo.* * Quidam tomi praeferunt annum 1561.

1564.

Cebetis tabulae paraphrasis Belgica ab Antonio Gillis concinnata. Antverpiae. *ex off. Plantiniana.*

1569.

Simplicii commentarius in Enchiridium Epicteti. Interprete Angelo Caninio. Venetiis. *in folio.*

1578.

Epicteti Enchiridion & Cebetis Tabula, Graece & Latine. Antverpiae. *ex officina Christophori Plantini.*

1585.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula. Gr. Lat. Lugduni Batavorum, *ex officina Christophori Plantini. in 24.*

1594.

Cebetis Thebani tabula Gr. per Joannem Caselium. Helmstadii. *in quarto.*

1595.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula. Simplicii commentarius & Arrianus. Gr. Lat. Omnia cum versione Hieronymi Wolfii. Tomi tres. Coloniae, *in officina Birckmannica, sumtibus Arnoldi Mylii. in* 8.
* Hujus editionis titulus praefert annum 1596. in quibusdam exemplis.

Epicteti Enchiridion cum Angeli Politiani interpretatione Latina. Et Arriani Commentarius Gr. Lat. interprete Jac. Schegkio. Genevae. *Apud haeredes Eustathii Vignon. in octavo.*

1596.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula Gr. Lat. cum

commentario Simplicii Latine. Coloniae, *in officina Birkmanni. in octavo. Simplicii titulus praefert annum* 1595.

1599.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula, Theophrasti characteres, &c. Lugduni. *in octavo.*

1600.

Epicteti Enchiridion Graece ex versione Politiani, cum commentario Arriani Gr. Lat. interprete Schegkio. Lugduni. *in octavo.*

1613.

Thesaurus Philosophiae moralis, Epicteti Enchiridion, Cebetis tabula, Theophrasti characteres ethici, Pythagoreorum fragmenta, Gr. Lat. Coloniae *Allobrogum. in duodecimo.*

1617.

Hantboeksken van Epictetus, mitsgaders het tafereel van Cebes. Te Leyden, *in de drukkery van Ravelingen. in* 24.

1618.

Cebetis tabula Gr. Lat. cum notis Caselii, ex bibliotheca Elmenhorstii. Leydae. *in quarto.*

1620.

Τῦ Ἑλληνισμῦ Γύμνασμα πρὸς τὴν διδακτικήν. *Quo continentur Cebetis tabula, Enchiridion Epicteti & alia: majoribus Graecis literis & lingua Germanica.* Cothenis Anhaltinorum. *in octavo.*

1627.

Epicteti Enchiridion Gr. Lat. cum tabula Cebetis. Amstelodami. *in* 24.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula. Graece & Latine. Lugduni Batavorum. *in 24.*

1628.

Enchiridion Epicteti cum commentario Simplicii. Graece. Venetiis. *in quarto.*

1629.

Epicteti sententiae 116. e *Stobaei, Antonii, & Maximi collectaneis excerptae.* Hafniae. *in duodecimo.*

1630.

Les Propos d'Epictete recueillis par Arrien, Auteur Grec, son disciple, translatez du Grec en Francois, par Jean de St. Francois, dit le P. Goulu, religieux Fueillentin. a Paris.

1631.

Epicteti Enchiridion. Graece & Latine. Rostochii. *in duodecimo.*

1634.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula Gr. Lat. cum notulis. Lugdun. Batav. *in duodecimo.*

Epicteti Enchiridion Graece & Latine. Hamburgi. *in duodecimo.*

1636.

Epicteti Enchiridion in linguam Gallicam versum a Gulielmo du Vair. Rothomagi. *in octavo.*

1638.

Tabula Cebetis, Germanice cum tabula Cebetis elegantissime in aes incisa a Matth. Merian, Francofurti ad Moenum. *in quarto.*

1640.

Simplicii Commentarius in Enchiridion Epicteti, typis

descriptus cura Danielis Heinsii, cum versione Hieron. Wolfii & animadversionibus Cl. Salmasii. Lugduni Batavorum. *in quarto.*

Tabula Cebetis Graece, Arabice, & Latine. Cum praefatione Cl. Salmasii. Lugduni Batavorum. *in* 4.

1642.

Epicteti Enchiridion ex versione Angeli Politiani. Argentorati. *in* 16.

1646.

Epicteti Enchiridion Gr. Lat. Lugduni Batavor. *in* 24.

1651.

Epicteti Enchiridion cum notis Snecani. Gr. Lat. ex officina Jac. le Maire. Leidae. *forma minima.*

Epicteti Enchiridion, ex versione Angeli Politiani. Roterodami. *in* 24.

1652.

Cebetis tabula cum Commentario Danielis Clasen. Magdeburgi. *in quarto.*

1653.

Epicteti Enchiridion, & Cebetis tabula, &c. Latine. Genuae, *typis Benedicti Guaschi in* 24.

Epicteti Enchiridion, Graece & Latine, una cum notis Grammaticis quae nunc primum in lucem prodeunt: cum versione Latina accuratius & fidelius examinata. In gratiam studiosae juventutis. Parisiis, *apud Sebast. & Gabrielem Cramoisy. in* 12.

1655.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula cum Arriani commentariis Epicteteis. Gr. Lat. ex interpretatione Latina & cum notis Hier. Wolfii. Porphyrius de

abstinentia ab esu animalium: vita Pythagorae: sententiae: &c. Cantabrigiae. *in octavo.*

1658.

Epictetus redenen, door Arrianus, zijn toehoorder, vergadert, met desselfs Hantboek, en Cebes tafereel, door J. H. Glazemaker vertaalt. t'Amsterdam. *in* 8.

1659.

Epicteti Enchiridion cum notis Merici Casauboni Is. fil. ejusdem Enchiridii Paraphrasis Graeca & Latine versa cum notis. Londini. *in octavo.*

1660.

Epicteti Enchiridion, & Seneca de tranquillitate animae. Coloniae. *in* 18.

Epicteti Enchiridion cum dissertationibus Epicteteis Arriani. Gr. Lat. ex versione J. Schegkii. Lugduni. *in* 8.

1661.

Epicteti Enchiridion Germanice redditum per Brigittam Tott. Hafniae. *in duodecimo.*

1662.

Epicteti Enchiridion Graec. Lat. cum notis. Hanoverae. *in duodecimo.*

1666.

Epicteti Enchiridion Gr. Lat. Cellis. *in* 18.

Epicteti Enchiridion ex versione Angeli Politiani Rintelii. *in* 18.

1667.

Epicteti Enchiridion in linguam Gallicam versum ab Aegidio Boileau, cum tabula Cebetis. Rothomagi. *in* 8.

1670.

Enchiridion Epicteti. Gr. Lat, recognitum & notis il-

lustratum. Oxonii. *in octavo.*

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula Gr. Lat. cum notis Snecani. Amstelodami, *apud J. Ravestein. in* 24.

Epicteti Enchiridion una cum Simplicii & Arriani commentariis interprete Wolfio. Londini. *in* 8.

Epictetus & Cebes Gr. Lat. Leidae. *in duodecimo.*

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula, Gr. Lat. Amstelodami. *apud Henricum & Theodorum Boom. in* 24.

Epicteti Enchiridion, lingua Anglica. Londini. *in* 8.

Epicteti Enchiridion Gr. Lat. cum versione H. Wolfii, & notis integris Wolfii, Merici Casauboni, ac selectis Snecani. Accedit Paraphrasis Graeca cum versione & notis Casauboni, tabula Cebetis cum versione & notis variorum, &c. cura Abrahami Berkelii. Lugduni Batavorum. *in octavo.*

1680.

Epicteti Enchiridion, Cebetis tabula, Theophrasti characteres ethici, Prodici Hercules, cum vers. Lat. & Ciceronis de exilio dialogus, Oxonii, *in octavo.*

1683.

Epicteti Enchiridion cum Cebetis tabula Gr. Lat. ex recensione Abrahami Berkelii, & caetera ab eodem anno 1670. *edita. Accedit paraphrasis Graeca lacunis omnibus, codicis Medicei ope, a J. Gronovio repletis.* Delphis, *in* 8.

1686.

Epicteti Enchiridion & Cebetis tabula Gr. Lat. Guelferbyti, *sumptibus Theophili Henrici Grentzii. in* 24.

Epicteti Enchiridion ex interpretatione Hier. Wolfii & recensione Nicolai Blancardi. Accedunt notae H. Wol-

si & Merici Casauboni. Item Paraphrasis Graeca. Amstelodami, *apud Janssonio Waesbergios. in* 8.

1688.

Epicteti Enchiridion illustratum observationibus ex doctrina morali Euangelica petitis, Gallice redditum a Coquelino, Academiae Parisinae Cancellario, cum observationibus ejus. Parisiis. *in duodecimo.*

1689.

Cebetis Thebani tabula Graece & Latine, multis in locis restituta ex MSS. codicibus, unde etiam Graeca in fine reposita ab Jacobo Gronovio, cujus accedunt notae & emendationes. Amstelodami, *apud Henricum Wetstenium. in octavo.*

1700.

Enchiridion Epicteti & Paraphrasis Graeca Gallice versa per Michaelem Mourgues, Societ. Jesu. Parisiis. *in duodecimo.*

1701.

Les Caracteres d'Epictete avec l'explication du tableau de Cebes, par M. l'Abbé de Bellegarde. a Trevoux, *chèz Etienne Ganeau. in duodecimo.*

1704.

Epicteti Enchiridion cum commentariis Simplicii. Anglice vertit Georgius Stanhope. Londini. *in octavo.*

1708.

Cebetis tabula Graece edita, cum colloquiis quibusdam Luciani, ab T. Hemsterhuis. Amstelodami. *in* 12.

* Denique hoc ipso anno, quo nos in edendo hoc opere occupamur, prodiisse intelligo novam Enchiridii Epictetei editionem Genevae, cura Antonii Mauricii, humaniorum literarum & civ. hist. ibidem Professoris. in 8.

FINIS.

ἘΠΙΚΤΗΤΟΥ

ἘΓΧΕΙΡΊΔΙΟΝ.

EPICTETI

MANUALE.

Græce & Latine.

ἘΠΙΚΤΗΤΟΥ
ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ᾱ.

Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν· τὰ δὲ, οὐκ ἐφ' ἡμῖν. ἐφ' ἡμῖν μὲν, ὑπόληψις, ὁρμὴ, ὄρεξις, ἔκκλισις, καὶ ἑνὶ λόγῳ, ὅσα ἡμέτερα ἔργα· οὐκ ἐφ' ἡμῖν δὲ, τὸ σῶμα, ἡ κτῆσις, δόξαι, ἀρχαὶ, καὶ ἑνὶ λόγῳ, ὅσα οὐχ ἡμέτερα ἔργα.

ᾱ. Καὶ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν, ἐστὶ φύσει ἐλεύθερα, ἀκώλυτα, ἀπαρεμπόδιστα· τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἀσθενῆ, δοῦλα, κωλυτὰ, ἀλλότρια.

β̄. Μέμνησο οὖν, ὅτι, ἐὰν τὰ φύσει δοῦλα, ἐλεύθερα οἰηθῇς, καὶ τὰ ἀλλότρια, ἴδια, ἐμποδισθήσῃ, πενθήσεις, ταραχθήσῃ, μέμψῃ καὶ θεοὺς

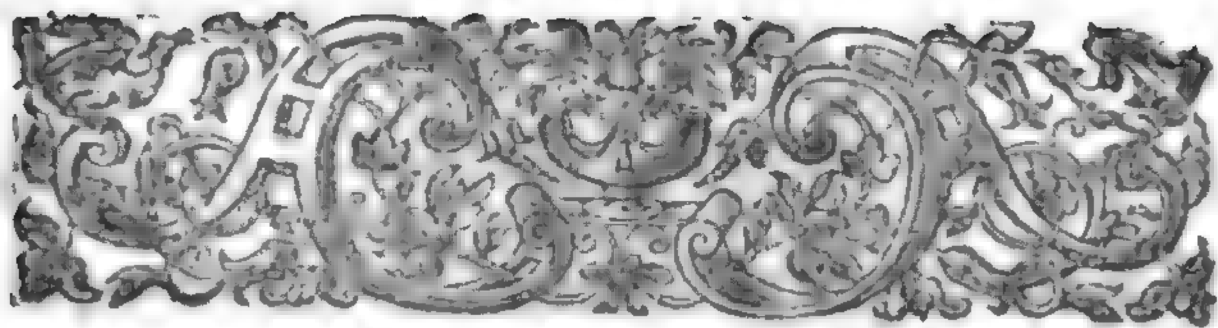

EPICTETI MANUALE.

CAPUT I.

RErum aliæ in noſtra poteſtate ſunt; aliæ in noſtra poteſtate non ſunt. In noſtra ſunt poteſtate; opinio, impetus, adpetitio, declinatio, atque uno verbo, quæcunque noſtra ſunt opera: In noſtra poteſtate non ſunt; corpus, poſſeſſio, gloria, magiſtratus, atque uno verbo, quæcunque noſtra opera non exiſtunt.

I. Et quidem quæ in noſtra ſunt poteſtate; naturâ ſunt libera, quæ prohiberi & impediri nequeant: at quæ in noſtra non ſunt poteſtate; imbecilla, ſerua, quæ impediri poſſint, aliena.

II. Memento igitur, ſi, quæ natura ſerva ſunt, libera putâris; & aliena, propria; fore ut impediaris, lugeas, turbéris, Deos

καὶ ἀνθρώπους· ἐὰν δὲ τὸ σὸν, μόνον οἰηθῇς σὸν εἶναι· τὸ δὲ ἀλλότριον ὥς πέρ ἐστιν ἀλλότριον· οὐδείς σε ἀναγκάσει οὐδέποτε, οὐδείς σε κωλύσει, οὐ μέμψῃ οὐδένα, οὐκ ἐγκαλέσεις τινὶ, ἄκων πράξεις οὐδὲ ἓν, οὐδείς σε βλάψει, ἐχθρὸν οὐκ ἕξεις· οὐδὲ γὰρ βλαβερόν τι πείσῃ.

γ. Τηλικούτων οὖν ἐφιέμενος, μέμνησο ὅτι οὐ δεῖ οὐδὲ μετρίως κεκινημένον ἅπτεσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀφιέναι παντελῶς· τὰ δ' ὑπερτίθεσθαι πρὸς τὸ παρὸν, καὶ προηγουμένως σεαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι. Ἐὰν δὲ καὶ ταῦτ' ἐθέλῃς, καὶ ἄρχειν, καὶ πλουτεῖν· τυχὸν μὲν οὐδ' αὐτῶν τούτων τεύξῃ, διὰ τὸ καὶ τῶν προτέρων ἐφίεσθαι. πάντως γε μὴν ἐκείνων ἀποτεύξῃ, δι' ὧν μόνων εὐδαιμονία καὶ ἐλευθερία περιγίνεται.

δ. Εὐθὺς οὖν πάσῃ φαντασίᾳ τραχείᾳ μελέτα ἐπιλέγειν, ὅτι φαντασία εἶ, καὶ οὐ πάντως τὸ φαινόμενον. ἔπειτα ἐξέταζε αὐτὴν, καὶ δοκίμαζε τοῖς κανόσι τούτοις, οἷς ἔχεις· πρώτῳ δὲ τούτῳ καὶ μάλιστα, πότερον περὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν, ἢ περὶ

atque homines incuſes: ſin id quod tuum eſt, ſolùm tuum eſſe putaris; & quod alienum, uti revera eſt, alienum; nemo te coget unquam, nemo te impediet, non incuſabis quenquam, nec culpabis, invitus nihil ages, nemo te lædet, inimicum non habebis; neque enim quidquam quod lædat patiéris.

III. Tanta igitur expetens, memento non oportere modice commotum ea attingere; ſed alia omnino mittere; alia in præſens differre, ac præcipuè tuiipſius curam agere. Si autem & iſta expetas, & magiſtratum gerere, & dives eſſe; fortaſſe neque hæc ipſa conſequére, quod priora quoque expetas. Illa certè nullo modo conſequéris, quibus ſolis felicitas ac libertas adquiritur.

IV. Statim igitur omni aſpero viſo occurrere ſtude, ac dicere; viſum es, ac nullo modo id quod eſſe videris. Deinde explora illud, atque examina, iis, quas habes, regulis: Prima autem hac vel maxime, utrum circa ea verſetur, quæ in noſtra poteſtate ſunt, aut quæ

τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. κἂν περί τι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ᾖ, πρόχειρον ἔστω τό, διότι οὐδὲν πρὸς σέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β.

Μέμνησο ὅτι ὀρέξεως μὲν ἐπαγγελία, τὸ ἐπιτυχεῖν, οὗ ὀρέγῃ· ἐκκλίσεως δὲ ἐπαγγελία, τὸ μὴ περιπεσεῖν ἐκείνῳ, ὃ ἐκκλίνεται· καὶ ὁ μὲν ἐν ὀρέξει ἀποτυγχάνων, ἀτυχής· ὁ δὲ ἐν ἐκκλίσει περιπίπτων, δυστυχής· ἂν μὲν οὖν μόνα ἐκκλίνῃς τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐπί σοι, οὐδενὶ ὧν ἐκκλίνεις περιπεσῇ. νόσον δ' ἂν ἐκκλίνῃς, ἢ θάνατον, ἢ πενίαν, δυστυχήσεις. ἆρον οὖν τὴν ἔκκλισιν ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, καὶ μετάθες ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν. τὴν ὄρεξιν δὲ παντελῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄνελε· ἄν τε γὰρ ὀρέγῃ τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν τινος, ἀτυχεῖν ἀνάγκη· τῶν δ' ἐφ' ἡμῖν, ὅσων ὀρέγεσθαι καλὸν ἄν, οὐδὲν οὐδέπω σοι πάρεστι. μόνῳ δὲ τῷ ὁρμᾶν,

in noſtra poteſtate non ſunt. Quod ſi circa aliquod eorum verſetur, quæ in noſtra poteſtate non ſunt, promtum hoc eſto; Nihil ad te.

CAPUT II.

Memento adpetitionis promiſſionem eſſe, fore ut conſequaris quod adpetis; declinationis autem promiſſionem, fore ut in id non incidas, quod declinas: & quidem eum, qui adpetens non conſequitur, fortunam parum faventem habere; qui declinans incidit, fortunam habere iratam. Si ergo ſola declines, quæ præter naturam exiſtentia in tua ſunt poteſtate, in eorum nullum, quæ declinas, incides. At verò morbum ſi declines, aut mortem, aut paupertatem, eris calamitoſus. Aufer igitur declinationem ab omnibus, quæ in noſtra poteſtate non ſunt, eamque transfer ad ea, quæ contra naturam exiſtentia in noſtra poteſtate ſunt. Adpetitionem verò penitus in præſens tolle. Si enim adpetas quidquam eorum, quæ in noſtra non ſunt poteſtate, infortunatum te eſſe neceſſe eſt: ex iis autem, quæ in noſtra poteſtate ſunt, nihil, quod honeſte ad-

καὶ ἀφορμᾷν χρῶ· κούφως μέν τοι, καὶ μεθ' ὑπεξαιρέσεως, καὶ ἀνειμένως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ.

ἘΦ' ἑκάστου τῶν ψυχαγωγούντων, ἢ χρείας παρεχόντων, ἢ στεργομένων, μέμνησο ἐπιλέγειν, ὁποῖόν ἐστιν, ἀπὸ τῶν σμικροτάτων ἀρχόμενος. ἂν χύτραν στέργῃς, ὅτι χύτραν στέργεις· καταγείσης γὰρ αὐτῆς, οὐ ταραχθήσῃ. ἂν παιδίον σαυτοῦ καταφιλῇς, ἢ γυναῖκα, ὅτι ἄνθρωπον καταφιλεῖς· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ οὐ ταραχθήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ.

ὍΤαν ἅψασθαί τινος ἔργου μέλλῃς, ὑπόμνησον σεαυτὸν, ὁποῖόν ἐστι τὸ ἔργον. ἐὰν λουσόμενος ἀπίῃς, πρόβαλλε σεαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ· τοὺς ἀπορραίνοντας, τοὺς ἐνσειομένους, τοὺς λοιδοροῦντας, τοὺς κλέπτοντας, καὶ οὕτως ἀσφαλέστερον ἅψῃ τοῦ ἔργου, ἐὰν ἐπιλέγῃς εὐθὺς, ὅτι λούσασθαι θέλω, καὶ τὴν

petas, adhuc tibi adest. At solo eo utere, ut impetum aliquò feras, & alicunde revoces; leviter tamen, & cum exceptione, ac remisse.

CAPUT III.

ILlarum rerum, quæ animum deliniunt, aut usum præbent, aut diliguntur, singulis memento verbis subjicere, qualis sit. Si ollam diligas, dic; Ollam diligo. Eâ enim fractâ non perturbaberis. Si puellum tuum osculére, aut uxorem, subde; Hominem osculor. Eo enim mortuo non perturbaberis.

CAPUT IV.

OPus aliquod adgressurus ipse tibi in memoriam revoca, quale sit istud opus. Si lotum abis, propone tibi quæ in balneo fiunt; abluentes, incutientes, convitiantes, furantes; atque ita cautius rem adgredieris: si hæc verba statim subdas; Lavare volo, propositumque meum, quod se-

ἐμαυτοῦ προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν τηρῆσαι. καὶ ὡσαύτως ἐφ' ἑκάστου ἔργου· οὐ διαμαρτήσεις. οὕτω γὰρ, ἄν τι πρὸς τὸ λούσασθαι γένηται ἐμποδὼν, πρόχειρον ἔσται, ὅτι οὐ τοῦτο ἤθελον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμαυτοῦ προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν τηρῆσαι. οὐ τηρήσω δὲ, ἐὰν ἀγανακτῶ πρὸς τὰ γινόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε.

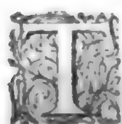

ΤΑράσσει τοὺς ἀνθρώπους, οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα. οἷον, ὁ θάνατος οὐδὲν δεινὸν, ἐπεὶ καὶ Σωκράτει ἂν ἐφαίνετο· ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τοῦ θανάτου, ὅτι δεινὸν, ἐκεῖνο τὸ δεινὸν ἐστίν. ὅταν οὖν ἐμποδιζώμεθα, ἢ ταρασσώμεθα, ἢ λυπώμεθα, μηδέποτε ἄλλον αἰτιώμεθα, ἀλλ' ἑαυτοὺς, τουτέστι, τὰ ἑαυτῶν δόγματα.

α. Ἀπαιδεύτου ἔργον, τὸ ἄλλοις ἐγκαλεῖν, ἐφ' οἷς αὐτὸς πράσσει κακῶς· ἠργμένου παιδεύεσθαι, τὸ ἑαυτῷ· πεπαιδευμένου, τὸ μήτ' ἄλλῳ, μήθ' ἑαυτῷ.

cundùm naturam eſt, ſervare. Et ſimiliter in quocunque negotio: nec peccabis. Ita enim, ſi quid inter lavandum impedimenti accidat, promtum erit; Non hoc volebam tantùm, ſed & propoſitum meum, quod ſecundùm naturam eſt, ſervare. Non ſervabo autem, ſi moleſte feram quæ fiunt.

CAPUT V.

PErturbant homines non res ipſæ, ſed de rebus opiniones. Ut, mors nihil terribile eſt; alioquin & Socrati hoc viſum fuiſſet; ſed opinio de morte, quod terribile aliquid ſit, hoc eſt illud terribile. Cum igitur impedimur, aut perturbamur, aut triſtamur, nunquam alium incuſemus, ſed nos ipſos, hoc eſt, noſtras opiniones.

I. Ineruditi factum eſt incuſare alios, ob quæ ſibi malè eſt; ejus qui erudiri cœpit, ſeipſum; eruditi, neque alios, neque ſeipſum.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ.

Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῇς ἀλλοτρίῳ προτερήματι. εἰ ὁ ἵππος ἐπαιρόμενος ἔλεγεν, ὅτι καλός εἰμι, οἰστὸν ἂν ἦν· σὺ δ᾽ ὅταν λέγῃς ἐπαιρόμενος, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσθι ὅτι ἐπὶ ἵππῳ ἀγαθῷ ἐπαίρῃ. τί οὖν ἐστὶ σόν; χρῆσις φαντασιῶν. ὥσθ᾽ ὅταν ἐν χρήσει φαντασιῶν κατὰ φύσιν σχῇς, τηνικαῦτα εὐλόγως ἐπαρθήσῃ. τότε γὰρ ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ.

Καθάπερ ἐν πλῷ, τοῦ πλοίου καθορμισθέντος, ἂν ἐξέλθῃς ὑδρεύσασθαι, ὁδοῦ μὲν πάρεργόν ἐστι, καὶ κοχλίδιον ἀναλέξασθαι, ἢ βολβάριον· τετάσθαι δὲ δεῖ τὴν διάνοιαν ἐπὶ τὸ πλοῖον, καὶ συνεχῶς ἐπιστρέφεσθαι, μήποτε σε ὁ κυβερνήτης καλέσῃ· κἂν καλέσῃ, πάντα ἐκεῖνα ἀφιέναι, ἵνα μὴ δεδεμένος ἐμβληθῇς, ὡς τὰ πρόβατα· οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ, ἐὰν διδῶται ἀντὶ βολβαρίου καὶ κοχλιδίου, γυναικά-

CAPUT VI.

OB nullam alienam efferaris præſtantiam. Si equus ſeſe efferens diceret; pulcher ſum; ferri id poſſet: Tu verò, cum dicis ſuperbiâ elatus; pulchrum equum habeo; ſcito te ob pulchrum equum ſuperbire. Quid ergo tuum eſt? Uſus viſorum. Quare cùm in uſu viſorum ſecundùm naturam es adfectus, tum verò meritò te efferes. tuo enim aliquo bono ſuperbies.

CAPUT VII.

QUemadmodum in navigatione, ubi ſtationem navis nacta eſt, ſi exeas aquatum, in via quidem obiter hoc agis, ut cochleolam colligas, aut bulbulum; animum autem ad navim intentum habere oportet, & continuò reſpicere, an gubernator vocet; &, ſi vocet, omnia oportet relinquere, ne vinctus, ovium inſtar, in navim conjiciaris: Sic quoque in vita, ſi pro bulbulo, & cochleola,

ριον, καὶ παιδίον, οὐδὲν κωλύσει. ἐὰν δὲ ὁ κυβερνήτης καλέσῃ, τρέχε ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀφεὶς ἐκεῖνα ἅπαντα, μηδὲν ἐπιστρεφόμενος. ἐὰν δὲ γέρων ᾖς, μηδὲ ἀπαλλαγῇς ποτε τοῦ πλοίου μακρὰν, μή ποτε καλοῦντος ἐλλίπῃς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ η.

ΜΗ ζήτει τὰ γινόμενα γίνεσθαι ὡς θέλεις, ἀλλὰ θέλειν ὡς τὰ γινόμενα γίνεται, καὶ εὐροήσεις.

α. Νόσος, σώματός ἐστιν ἐμπόδιον· προαιρέσεως δὲ οὔ· ἐὰν μὴ αὐτὴ θέλῃ. χώλανσις, σκέλους ἐστὶν ἐμπόδιον, προαιρέσεως δὲ οὔ. καὶ τοῦτο ἐφ' ἑκάστου τῶν ἐμπιπτόντων ἐπίλεγε. εὑρήσεις γὰρ αὐτὸ ἄλλου τινὸς ἐμπόδιον· σοῦ δὲ οὔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ θ.

ΕΦ' ἑκάστου τῶν προσπιπτόντων μέμνησο, ἐπιστρέφων ἐπὶ σεαυτὸν, ζητεῖν, τίνα δύναμιν ἔχεις πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. ἐὰν καλὸν ἴδῃς, ἢ καλὴν, εὑρήσεις δύναμιν πρὸς

uxorcula detur & puellus, nihil hæc habere vetabit. Cum autem gubernator vocarit, curre ad navim, relictis illis omnibus, nihil respiciendo. Quod si senex sis, ne recedas unquam procul à navi, ne vocantem non adsequaris.

CAPUT VIII.

NE cupias quæ fiunt fieri ut vis; sed fieri velis quæ fiunt, ut fiunt; & tranquillo vitæ cursu utéris.

1. Morbus, corporis impedimentum est; propositi nequaquam; nisi ipsum velit. Claudicatio cruris impedimentum est; propositi nequaquam. Atque hoc cuicunque incidentium rerum verbis adde. Illam enim alterius cujusdam impedimentum invenies; tui verò nequaquam.

CAPUT IX.

SUper quacunque incidentium rerum memento ad te conversus quærere, quam potentiam habeas ad ejus usum. Si pulchrum videas, aut pulchram, potentiam

ταῦτα ἐγκράτειαν. ἐὰν πόνος προσφέρηται, εὑρήσεις καρτερίαν. ἂν λοιδορία, εὑρήσεις ἀνεξικακίαν. καὶ οὕτως ἐθιζόμενόν σε, οὐ συναρπάσουσιν αἱ φαντασίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ι.

Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς εἴπῃς, ὅτι ἀπώλεσα αὐτό· ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα. τὸ παιδίον ἀπέθανεν; ἀπεδόθη. τὸ χωρίον ἀφῃρέθη; οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη. ἀλλὰ κακὸς ὁ ἀφελόμενος. τί δὲ σοὶ μέλει, διὰ τίνος σε ὁ δοὺς ἀπῄτησε; μέχρι δ' ἂν διδῷ, ὡς ἀλλοτρίου αὐτοῦ ἐπιμελοῦ, ὡς τοῦ πανδοχείου οἱ παριόντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ια.

Εἰ προκόψαι θέλεις, ἄφες τοὺς τοιούτους διαλογισμούς· ἐὰν ἀμελήσω τῶν ἐμῶν, οὐχ ἕξω διατροφάς. ἐὰν μὴ κολάσω τὸν παῖδα, πονηρὸς ἔσται. κρεῖσσον γάρ ἐστι λιμῷ ἀποθανεῖν, ἄλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον, ἢ ζῆν ἐν ἀφθόνοις ταρασσόμενον. κρεῖττον δὲ, τὸν παῖδα

ad hæc invenies, continentiam. Si labor offeratur; invenies tolerantiam. Si convitium; patientiam. Atque ſic adſuetum non te abripient ſecum viſa.

CAPUT X.

NUnquam de aliqua re dicas; Perdidi eam: ſed dicas; eam reddidi. Puellus obiit? redditus eſt. Ager ereptus? ergo & hic redditus. Sed malus eſt qui abſtulit. Quid verò tu curas, per quem repetierit is qui dedit? Quamdiu autem habere dederit, tanquam alienæ rei, ipſius curam habe; ut hoſpitii, viatores.

CAPUT XI.

SI proficere vis, hujusmodi cogitationes mitte: niſi curam rerum mearum habeam, alimenta non habebo: niſi puerum caſtigem, malus erit. Satius enim eſt fame emori, ſine mœrore ac metu exiſtentem, quàm vivere in omnium rerum adfluentia perturbatum. Satius quoque eſt puerum

κακὸν εἶναι, ἢ σὲ κακοδαίμονα. ἄρξαι τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν σμικρῶν. ἐκχεῖται τὸ ἐλάδιον; κλέπτεται τὸ οἰνάριον; ἐπίλεγε, ὅτι τοσούτου πωλεῖται ἀπάθεια, τοσούτου ἀταραξία. προῖκα δὲ οὐδὲν παραγίνεται. ὅταν δὲ καλῇς τὸν παῖδα, ἐνθυμοῦ ὅτι δύναται μὴ ὑπακοῦσαι· καὶ ὑπακούσας, μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐτῷ καλῶς· ὅλως δὲ σοὶ καλῶς· ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ, τὸ σὲ μὴ ταραχθῆναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιβ.

Ἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον ἕνεκα τῶν ἐκτὸς ἀνόητος δόξαι, καὶ ἠλίθιος.

α. Μηδὲν βούλου δοκεῖν ἐπίστασθαι. κἂν δόξῃς τισὶν εἶναί τις, ἀπίστει σεαυτῷ. ἴσθι γάρ, ὅτι οὐ ῥάδιον, καὶ τὴν προαίρεσιν αὑτοῦ, κατὰ φύσιν ἔχουσαν, φυλάξαι, καὶ τὰ ἐκτός· ἀλλὰ τὸν ἑτέρου ἐπιμελούμενον, τοῦ ἑτέρου ἀμελῆσαι πᾶσα ἀνάγκη.

malum eſſe, quàm te calamitoſum. Quare à parvis incipe. Effunditur parum quod habes olei? furto aufertur villum? hæc verba ſubjice; tanti venditur perturbationum vacuitas, tanti tranquillitas. gratis nihil adquiritur. Cum autem puerum vocas, cogita poſſe ipſum non audire; &, ſi audierit, nihil eorum agere quæ velis. Nec ita ipſi bene eſt; tibi verò omnino benè; ut ipſe efficiat, te non perturbari.

CAPUT XII.

I proficere vis, perfer ſi ob externa ſtultus ac brutus videaris.

1. Nihil videri velis ſcire; & ſi quibus eſſe aliquis videare, tibiipſi diffide. Scias enim, non facile eſſe, & propoſitum ſuum, quod ſecundùm naturam adfectum eſt, ſervare, & externa; ſed omnino neceſſe eſſe, ut, qui unum curet, alterum negligat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ.

ἌΝ θέλῃς τὰ τέκνα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τοὺς φίλους, πάντοτε ζῆν, ἠλίθιος εἶ. τὰ γὰρ μὴ ἐπὶ σοὶ, θέλεις ἐπὶ σοὶ εἶναι· καὶ τὰ ἀλλότρια, σὰ εἶναι. οὕτω κἂν τὸν παῖδα θέλῃς μὴ ἁμαρτάνειν, μωρὸς εἶ· θέλεις γὰρ τὴν κακίαν μὴ εἶναι κακίαν, ἀλλ᾽ ἄλλό τι. ἂν δὲ θέλῃς ὀρεγόμενος μὴ ἀποτυγχάνειν, τοῦτο δύνασαι. τοῦτο οὖν ἄσκει, ὃ δύνασαι.

α. Κύριος ἑκάστου ἐστὶν, ὁ τῶν ὑπ᾽ ἐκείνου θελομένων, ἢ μὴ θελομένων, ἔχων ἐξουσίαν, εἰς τὸ περιποιῆσαι, ἢ ἀφελέσθαι. ὅστις οὖν ἐλεύθερος εἶναι βούλεται, μήτε θελέτω τι, μήτε φευγέτω τι, τῶν ἐπ᾽ ἄλλοις. εἰ δὲ μὴ, δουλεύειν ἀνάγκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιδ.

ΜἜμνησο ὅτι, ὡς ἐν συμποσίῳ, σὲ δεῖ ἀναστρέφεσθαι. περιφερόμενόν γέγονέ τι κατὰ σέ; ἐκτείνας τὴν χεῖρα, κοσμίως μετάλαβε. παρέρχεται; μὴ κάτεχε. οὔπω ἥκει; μὴ ἐπίβαλε πόρρω τὴν ὄρεξιν·

CAPUT XIII.

SI velis liberos tuos, & uxorem, & amicos, ſemper vivere; ſtultus es. Quæ enim in tua poteſtate non ſunt, vis eſſe in tua poteſtate; & aliena, vis eſſe tua. Sic quoque, ſi puerum velis non peccare, fatuus es. vis enim vitium non eſſe vitium, ſed aliud quidpiam. Si autem velis adpetens aliquid, eo non excidere, hoc potes. hoc igitur exerce, quod potes.

I. Dominus cujusque eſt, qui eorum quæ is vult, aut non vult, poteſtatem habet, ut conferat, aut auferat. Quisquis igitur liber eſſe vult, nec velit quidquam, nec fugiat, ex iis quæ in aliorum poteſtate exiſtunt. alioquin, ut ſerviat neceſſe eſt.

CAPUT XIV.

MEmento oportere te, tanquam in convivio, verſari. Aliquid quod circumfertur ad te devénit? extenta manu modeſtè percipe: Præterit? ne detineas: Nondum venit? ne adpetitum procul exten-

ἀλλὰ περίμενε, μέχρις ἂν γένηται κατὰ σέ. οὕτω πρὸς τέκνα, οὕτω πρὸς γυναῖκα, οὕτω πρὸς ἀρχὰς, οὕτω πρὸς πλοῦτον, καὶ ἔσῃ ποτὲ ἄξιος τῶν θεῶν συμπότης. ἂν δὲ καὶ παρατεθέντων σοι μὴ λάβῃς, ἀλλὰ καὶ ὑπερίδῃς, τότε οὐ μόνον συμπότης τῶν θεῶν ἔσῃ, ἀλλὰ καὶ συνάρχων. οὕτω γὰρ ποιῶν διογένης, καὶ ἡράκλειτος, καὶ οἱ ὅμοιοι, ἀξίως θεῖοί τε ἦσαν, καὶ ἐλέγοντο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιϛ.

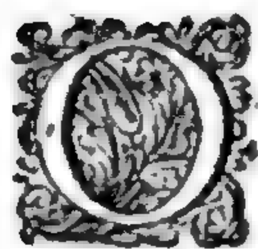

Ὅταν κλαίοντα ἴδῃς τινὰ ἐν πένθει, ἢ ἀποδημοῦντος τέκνου, ἢ ἀπολωλεκότος τὰ ἑαυτοῦ, πρόσεχε μή σε ἡ φαντασία συναρπάσῃ, ὡς ἐν κακοῖς ὄντος αὐτοῦ τοῖς ἐκτός· ἀλλ' εὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγειν ἔστω πρόχειρον· ὅτι τοῦτον θλίβει, οὐ τὸ συμβεβηκός· ἄλλον γὰρ οὐ θλίβει· ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τούτου. μέχρι μέν τοι λόγου, μὴ ὄκνει συμπεριφέρεσθαι αὐτῷ· κἂν οὕτω τύχῃ, καὶ συνεπιστενάξαι. πρόσεχε μέν τοι, μὴ καὶ ἔσωθεν στενάξῃς.

de; ſed expecta, donec ad te venerit. Sic erga liberos te gere; ſic erga uxorem; ſic erga magiſtratus; ſic erga divitias; eriſque aliquando dignus deorum conviva. Quod ſi vel propoſita tibi non capias, ſed deſpicias; tunc non tantùm conviva deorum eris, ſed & collega. Sic enim cum facerent Diogenes, & Heraclitus, atque his ſimiles, meritò & divini erant, & vocabantur.

CAPUT XV.

CUm plorantem aliquem videris, in luctu, ob filium mortuum; aut quoniam à patria procul abeſt; aut ſua amiſit; cave ne te viſum unà abripiat, cum in malis ille ſit externis: ſed apud te diſtingue, ac dicere promtum eſto: Non hunc torquet id quod accidit; quippe alium non torquet; ſed quæ de illo eſt opinio. Ne tamen pigeat ſermone tenus una cum ipſo circumferri, &, ſi ita res tulerit, ſimul ingemiſcere. Cave verò, ne etiam intrinſecus gemas.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ιε.

Μέμνησο ὅτι ὑποκριτὴς εἶ δράματος, οἵου ἂν θέλῃ ὁ διδάσκαλος· ἂν βραχὺ, βραχέος· ἂν μακρὸν, μακροῦ· ἂν πτωχὸν ὑποκρίνεσθαί σε θέλῃ, ἵνα καὶ τοῦτον εὐφυῶς ὑποκρίνῃ· ἂν χωλὸν, ἂν ἄρχοντα, ἂν ἰδιώτην. σὸν γὰρ τοῦτ' ἐστὶ, τὸ δοθὲν ὑποκρίνασθαι πρόσωπον καλῶς· ἐκλέξασθαι δ' αὐτὸ, ἄλλου.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ ις.

Κόραξ ὅταν μὴ αἴσιον κράξῃ, μὴ συναρπαζέτω σε ἡ φαντασία· ἀλλ' εὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγε· ὅτι τούτων οὐδὲν ἐμοὶ ἐπισημαίνεται, ἀλλὰ τῷ σωματίῳ μου, ἢ τῷ κτησιδίῳ μου, ἢ τῷ δοξαρίῳ μου, ἢ τοῖς τέκνοις, ἢ τῇ γυναικί· ἐμοὶ δὲ πάντα αἴσια σημαίνεται, ἐὰν ἐγὼ θέλω. ὅ, τι γὰρ ἂν τούτων ἀποβαίνῃ, ἐπ' ἐμοί ἐστιν, ὠφεληθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

CAPUT XVI.

MEmento te actorem eſſe, cujuscunque magiſter velit, fabulæ: ſi brevis eſt, brevis; ſi longa, longæ: ſi pauperem agere te velit, ut & hanc perſonam ingenioſè agas; ſi claudum, ſi magiſtratum, ſi plebejum. Hoc quippe tuum eſt, datam perſonam benè agere; ſed illam eligere, alterius.

CAPUT XVII.

COrvus cùm haud proſperè crocitârit, ne te viſum corripiat; ſed ſtatim apud te diſtingue, ac dic: Horum mihi nihil portenditur; ſed corpuſculo meo; aut reculæ meæ; aut gloriolæ meæ; aut liberis; aut uxori. Quin mihi omnia proſpera portenduntur, ſi ego velim. Quodcunque enim horum evenerit, in mea poteſtate eſt, ut ex iis utilitatem capiam.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιη.

Ἀνίκητος εἶναι δύνασαι, ἐὰν εἰς μηδένα ἀγῶνα καταβαίνῃς, ὃν οὐκ ἔστιν ἐπὶ σοὶ νικῆσαι.

α. Ὅρα οὖν μήποτε ἰδών τινα προτιμώμενον, ἢ μέγα δυνάμενον, ἢ ἄλλως εὐδοκιμοῦντα, μακαρίσῃς, ὑπὸ τῆς φαντασίας συναρπασθείς. ἐὰν γὰρ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ ᾖ, οὔτε φθόνος, οὔτε ζηλοτυπία χώραν ἕξει. σὺ δὲ αὐτὸς οὐ στρατηγός, οὐ πρύτανις, ἢ ὕπατος εἶναι θελήσεις, ἀλλ' ἐλεύθερος. μία δὲ ὁδὸς πρὸς τοῦτο, καταφρόνησις τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιθ.

Μέμνησο, ὅτι οὐχ ὁ λοιδορῶν, ἢ τύπτων, ὑβρίζει, ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τούτων, ὡς ὑβριζόντων. ὅταν οὖν ἐρεθίσῃ σέ τις, ἴσθι ὅτι ἡ σή σε ὑπόληψις ἠρέθισε. τοιγαροῦν ἐν πρώτοις πειρῶ ὑπὸ τῆς φαντασίας μὴ συναρπασθῆναι. ἂν γὰρ ἅπαξ χρόνου καὶ διατριβῆς τύχῃς, ῥᾷον κρατήσεις σεαυτοῦ.

CAPUT XVIII.

INvictus eſſe potes, ſi in nullum certamen deſcendas, quo in tua poteſtate non eſt vincere.

1. Vide igitur, ne, ſi quem honore, aut potentiâ evectum, aut aliter commendatum videris, illum beatum prædices, à viſo unà abreptus. Si enim in iis, quæ in noſtra poteſtate ſunt, ſubſtantia boni eſt; nec invidia, nec æmulatio locum habebit. Tu autem ipſe non imperator, non præfectus, aut conſul eſſe velis, ſed liber. Una autem via eò ducit, contemtus eorum quæ in noſtra poteſtate non exiſtunt.

CAPUT XIX.

MEmento, non eum qui convitiatur, aut verberat, injuriam facere; ſed opinionem quæ de his eſt, tanquam facientibus injuriam. Cum igitur te aliquis irritârit, ſcito tuam te opinionem irritâſſe. Quare in primis tenta, ne à viſo unà abripiaris. Si enim ſemel tempus & otium nactus fueris, facilius tuiipſius compos eris.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ.

Θάνατος, καὶ φυγὴ, καὶ πάντα τὰ ἄλλα, τὰ δεινὰ φαινόμενα, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔστω σοι καθ' ἡμέραν· μάλιστα δὲ πάντων ὁ θάνατος. καὶ οὐδὲν οὐδέποτε ταπεινὸν ἐνθυμήσῃ, οὔτε ἄγαν ἐπιθυμήσεις τινός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κα.

Εἰ φιλοσοφίας ἐπιθυμεῖς, παρασκευάζου αὐτόθεν, ὡς καταγελαθησόμενος, ὡς καταμωκησομένων σου πολλῶν, ὡς ἐρούντων· ὅτι ἄφνω φιλόσοφος ἡμῖν ἐπανελήλυθε. καὶ, πόθεν ἡμῖν αὕτη ἡ ὀφρύς; σὺ δὲ ὀφρὺν μὲν μὴ σχῇς· τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων οὕτως ἔχου, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένος εἰς ταύτην τὴν τάξιν: μέμνησο δὲ, ὅτι ἐὰν μὲν ἐμμείνῃς τοῖς αὐτοῖς, οἱ καταγελῶντές σου πρότερον, οὗτοί σε ὕστερον θαυμάσονται· ἐὰν δὲ ἡττηθῇς αὐτῶν, διπλοῦν προσλήψῃ καταγέλωτα.

CAPUT XX.

MOrs, & exilium, omniaque, quæ terribilia videntur, ante oculos tibi quotidie ſunto. maximè verò omnium mors: neque quidquam unquam humile cogitabis, neque quidquam nimis cupies.

CAPUT XXI.

SI Philoſophiæ te amor tenet, ſtatim accingere tanquam ridiculus futurus, tanquam multi te naſo ſuſpenſuri ſint, ac dicturi: Repente philoſophus nobis rediit: &, Unde hoc nobis ſupercilium? Tu verò ne ſupercilium habe; ſed quæ tibi optima videntur, ita retine, tanquam qui à Deo in hunc ordinem ſis collocatus. Memento autem, ſi in illis perſeveres, eos qui te antea deridebant, poſtea te admiraturos; at duplo majori riſu te exceptum iri, ſi illis vincaris.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ κβ.

ΕʼΆν ποτέ σοι γένηται ἔξω στραφῆναι, πρὸς τὸ βούλεσθαι ἀρέσαι τινὶ, ἴσθι ὅτι ἀπώλεσας τὴν ἔνστασιν. ἀρκοῦ οὖν ἐν παντὶ, τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ καὶ δοκεῖν βούλει, τῷ εἶναι σαυτῷ φαίνου, καὶ ἱκανὸς ἔσῃ.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ κγ.

ΟὙτοί σε οἱ διαλογισμοὶ μὴ θλιβέτωσαν· ἄτιμος ἐγὼ βιώσομαι, καὶ οὐδεὶς οὐδαμοῦ. εἰ γὰρ ἡ ἀτιμία ἐστὶ κακὸν, οὐ δύνασαι ἐν κακῷ εἶναι δι' ἄλλον, οὐ μᾶλλον ἢ ἐν αἰσχρῷ. μή τι ἐστὶν οὖν σὸν ἔργον, τὸ ἀρχῆς τυχεῖν, ἢ παραληφθῆναι ἐφ' ἑστίασιν; οὐδαμῶς. πῶς οὖν ἔτι τοῦτ' ἐστὶν ἀτιμία; πῶς δὲ οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔσῃ, ὃν ἐν μόνοις εἶναί τινα δεῖ τοῖς ἐπὶ σοὶ, ἐν οἷς ἔξεστί σοι εἶναι πλείστου ἀξίῳ; ἀλλά σοι οἱ φίλοι ἀβοήθητοι ἔσονται. τί λέγεις τὸ ἀβοήθητοι; οὐχ ἕξουσι παρά σου ἀργύριον; οὐδὲ πολίτας ῥωμαίων

CAPUT XXII.

SI quando ad externa te converti accidat, ut placere alicui velis, ſcito te inſtantiam perdidiſſe. Contentus igitur ſemper eſto, eo quod ſis philoſophus. Quod ſi etiam videri velis, eo quod ſis tibi videare, & ſatis erit.

CAPUT XXIII.

HÆ te cogitationes ne adfligant: Ignobilis ego vivam, & nullius exiſtimationis usquam. Si enim ignobilitas malum eſt, non potes in malo eſſe per alium, non magis quàm in turpi. Numquid ergo tuum opus eſt magiſtratum conſequi? aut, convivio accipi? Minimè. Quomodo ergo etiam ignobilitas hoc cenſeri poteſt? Quomodo etiam nullius exiſtimationis eris usquam, quem in iis ſolis, quæ in tua poteſtate ſunt, aliquem eſſe oportet, in quibus tibi quantivis eſſe pretii licet? At amici ſine auxilio mihi relinquentur. Quid vocas, ſine auxilio? Non habebunt à me pecuniam; nec cives Romanos

αὐτοὺς ποιήσεις; τίς οὖν σοι εἶπεν, ὅτι ταῦτα τῶν
ἐφ' ἡμῖν ἐστιν, οὐχὶ δὲ ἀλλότρια ἔργα; τίς δὲ δοῦ-
ναι δύναται ἑτέρῳ, ἃ μὴ ἔχει αὐτός; κτῆσαι οὖν,
φασίν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἔχωμεν. εἰ δύναμαι κτή-
σασθαι, τηρῶν ἐμαυτὸν αἰδήμονα, καὶ πιστόν, καὶ
μεγαλόφρονα, δεικνύετε τὴν ὁδόν, καὶ κτήσομαι.
εἰ δ' ἐμὲ ἀξιοῦτε τἀγαθὰ τὰ ἐμαυτοῦ ἀπολέσαι,
ἵν' ὑμεῖς τὰ μὴ ἀγαθὰ περιποιήσησθε, ὁρᾶτε ὑ-
μεῖς, πῶς ἄνισοί ἐστε, καὶ ἀγνώμονες. τί δὲ καὶ
βούλεσθε μᾶλλον; ἀργύριον, ἢ φίλον πιστὸν καὶ
αἰδήμονα; εἰς τοῦτο οὖν μοι μᾶλλον συλλαμβά-
νετε, καὶ μὴ δι' ὧν ἀποβαλῶ αὐτό, ταῦτά με
πράσσειν ἀξιοῦτε. ἀλλ' ἡ πατρίς, φησιν, ὅσον ἐπ'
ἐμοί, ἀβοήθητος ἔσται. πάλιν, ποίαν ταύτην βο-
ήθειαν; στοὰς οὐχ ἕξει διὰ σέ, οὔτε βαλανεῖα;
καὶ τί τοῦτο; οὐδὲ γὰρ ὑποδήματα ἔχει διὰ τὸν
χαλκέα· οὐδὲ ὅπλα διὰ τὸν σκυτέα. ἱκανὸν δέ,
ἂν ἕκαστος ἐκπληρώσῃ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον. εἰ δὲ ἄλ-
λον τινὰ αὐτῇ κατεσκεύαζες πολίτην πιστὸν καὶ αἰ-
δήμονα, οὐδὲν ἂν αὐτὴν ὠφέλεις; ναί. οὐκοῦν οὐδὲ

eos faciam. Et quis tibi dixit, hæc ex iis esse quæ in nostra potestate existunt, ac non potius aliena opera? Quis autem alii dare potest, quæ ipse non habet? Compara igitur, inquiunt, ut & nos habeamus. Si possum comparare, meipsum verecundum servans ac fidum, & magnanimum, monstrate viam, & comparabo. At si vos postulatis, ut meamet ego bona perdam, quò vos, quæ bona non existunt, adquiratis, videte vos ipsi, quomodo iniqui sitis & desipientes. Utrum autem mavultis? pecuniamne, an amicum fidum & verecundum. In hoc ergo potius mihi opitulamini; non autem ea, quibus perdam istud, me agere postulate. Sed patria, inquit, quantum in mea potestate situm est, auxilio carebit. Rursus, quod tu istud vocas auxilium? Porticus per me non habebit, nec balnea. Et quid hoc ad te? Neque enim calceos habet per fabrum ferrarium; neque arma per sutorem. Sufficit, si suum quisque munus expleat. At si alium quendam ipsi civem præparares, fidum & verecundum, nihílne illam juvares? Ita verò. Quare

σὺ αὐτὸς ἀνωφελὴς ἂν εἴης αὐτῇ. τίνα οὖν, φησίν, ἕξω χώραν ἐν τῇ πόλει; ἣν ἂν δύνῃ, φυλάττων ἅμα σεαυτὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα. εἰ δ' ἐκείνην ὠφελεῖν βουλόμενος, ἀποβαλεῖς ταῦτα, τί ὄφελος ἂν αὐτῇ γένοιο, ἀναιδὴς καὶ ἄπιστος ἀποτελεσθείς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κδ.

ΠΡοετιμήθη σου τις ἐν ἑστιάσει, ἢ ἐν προσαγορεύσει, ἢ ἐν τῷ παραληφθῆναι εἰς συμβουλίαν; εἰ μὲν ἀγαθὰ ταῦτ' ἐστὶ, χαίρειν σε δεῖ, ὅτι ἔτυχεν αὐτῶν ἐκεῖνος· εἰ δὲ κακὰ, μὴ ἄχθου, ὅτι σὺ αὐτῶν οὐκ ἔτυχες. μέμνησο δὲ, ὅτι οὐ δύνασαι, μὴ ταὐτὰ ποιῶν πρὸς τὸ τυγχάνειν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι. πῶς γὰρ ἴσον ἔχειν δύναται, ὁ μὴ φοιτῶν ἐπὶ θύρας τινὸς, τῷ φοιτῶντι; ὁ μὴ παραπέμπων, τῷ παραπέμποντι; ὁ μὴ ἐπαινῶν, τῷ ἐπαινοῦντι; ἄδικος οὖν ἔσῃ, καὶ ἄπληστος, εἰ μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται, προῖκα αὐτὰ βουλήσῃ λαμβάνειν. ἀλλὰ πόσου πιπράσκον-

nec tu ipse inutilis ei fores. Quem igitur, inquit, locum in civitate tenebo? Quemcunque possis, simul fidum te, ac verecundum servans. Quod si, dum illi prodesse vis, hæc perdas, quam illi utilitatem adferes, qui impudens & infidus evasisti?

CAPUT XXIV.

PRælatus tibi aliquis est in convivio, aut in salutatione, aut in adsumtione ad consilium? Si quidem hæc bona sunt, gaudere te oportet, quòd ille his sit potitus: Sin mala, ne doleas, te illa non adeptum. Memento autem, haud posse te, non eadem facientem ad consequenda illa quæ in nostra potestate non existunt, æqualia mereri. Quomodo enim tantundem habere potest, fores alicujus non frequentans, quantum qui frequentat? non deducens, quantum qui deducit? non laudans, quantum qui laudat? Injustus igitur eris, atque inexplebilis, si hæc non tradens, quibus ista venduntur, gratis illa accipere velis. Sed quanti venduntur

ται θρίδακες; ὀβολοῦ, ἂν οὕτω τύχῃ. ἂν οὖν τις προϊέμενος τὸν ὀβολὸν, λάβῃ θρίδακας, σὺ δὲ μὴ προϊέμενος, μὴ λάβῃς, μὴ οἴου ἔχειν ἔλαττον τοῦ λαβόντος. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἔχει θρίδακας, οὕτω σὺ τὸν ὀβολὸν οὐκ ἔδωκας. τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κἀνταῦθα. οὐ παρεκλήθης ἐφ' ἑστίασίν τινος; οὐ γὰρ ἔδωκας τῷ καλοῦντι, ὅσου πωλεῖται τὸ δεῖπνον. ἐπαίνου δ' αὐτὸ πωλεῖ, θεραπείας πωλεῖ. δὸς οὖν τὸ διαφέρον, εἴ σοι λυσιτελεῖ, ὅσου πωλεῖται. εἰ δὲ κἀκεῖνα θέλεις μὴ προΐεσθαι, καὶ ταῦτα λαμβάνειν, ἄπληστος εἶ, καὶ ἀβέλτερος. οὐδὲν οὖν ἔχεις ἀντὶ τοῦ δείπνου; ἔχεις μὲν οὖν, τὸ μὴ ἐπαινέσαι τοῦτον, ὃν οὐκ ἤθελες· τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κϛ.

ΤΟ' βούλημα τῆς φύσεως καταμαθεῖν ἔστιν, ἐξ ὧν οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους· οἷον, ὅταν τοῦ γείτονος ἄλλο παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρον ἔστιν εὐ-

lactucæ? obolo fortaſſean. Si quis igitur, tradens obolum, lactucas capiat; tu autem non tradens, non accipias, haud minus eo qui accepit te habere putes. Ut enim ille lactucas habet; ſic tu obolum non dediſti. Eodem modo & hic ſe res habet. Ad convivium alicujus non es vocatus? nimirum vocanti non dederas, quanti cœna venditur. Atqui laude eam vendit, miniſterio vendit. Da igitur pretium, ſi quidem tibi conducit, quod venditur. Quod ſi illa tradere non vis, & hæc accipere, inexplebilis es & ſtolidus. Nihil igitur habes pro cœna? Certè habes, quod non laudaris quem nolebas; quod ejus in ingreſſu inſolentiam non tolerâris.

CAPUT XXV.

Aturæ decretum addiſcere ex iis licet, de quibus inter nos non diſceptamus: ut, cum vicini poculum alius puer fregerit, promtum ſtatim eſt

θὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινομένων ἐστίν. ἴσθι οὖν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῇ, τοιοῦτον εἶναί σε δεῖ, ὁποῖον ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγη. οὕτω μετατίθει καὶ ἐπὶ τὰ μείζονα. τέκνον ἄλλου τέθνηκεν, ἢ γυνή; οὐδείς ἐστιν, ὃς οὐκ ἂν εἴποι, ὅτι ἀνθρώπινον. ἀλλ᾽ ὅταν τὸ αὐτοῦ τινος ἀποθάνῃ, εὐθύς· οἴμοι, τάλας ἐγώ. ἐχρῆν δὲ μεμνῆσθαι, τί πάσχομεν, περὶ ἄλλων αὐτὸ ἀκούσαντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κε.

Ὥσπερ σκοπὸς πρὸς τὸ ἀποτυχεῖν οὐ τίθεται, οὕτως οὐδὲ κακοῦ φύσις ἐν κόσμῳ γίνεται.

α. Εἰ μὲν τὸ σῶμά σου ἐπέτρεπέ τις τῷ ἀπαντήσαντι, ἠγανάκτεις ἄν· ὅτι δὲ σὺ τὴν γνώμην τὴν σαυτοῦ ἐπιτρέπεις τῷ τυχόντι, ἵνα ἐὰν λοιδορήσηταί σοι, ταραχθῇ ἐκείνη, καὶ συγχυθῇ, οὐκ αἰσχύνῃ; τούτου ἕνεκα, ἑκάστου ἔργου σκόπει τὰ καθηγούμενα, καὶ τὰ ἀκόλουθα αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἔρχου ἐπ᾽ αὐτό. εἰ δὲ μὴ, τὴν μὲν πρώτην προ-

dicere; Ex iis hoc eſt quæ fiunt. Scito igitur, cum & tuum fractum fuerit, talem te eſſe oportere, qualis eras cum alterius frangeretur. Hoc ad majora transfer. Alterius obiit filius, aut uxor? Nemo eſt, quin dicat; Humanum eſt. At cum ſuus cujusque obiit, ſtatim; Hei mihi, me miſerum! Oportebat autem meminiſſe, quomodo adfecti ſimus, cum de aliis idem audimus.

CAPUT XXVI.

QUemadmodum ſcopus aberrandi cauſâ non ponitur; ſic nec mali natura in mundo exiſtit.

I. Si quis corpus tuum obvio concederet, indignareris: at quod mentem tuam cuivis concedis, ut cum convitiatur tibi, hæc turbetur, ac confundatur, non te pudet? Hac de cauſa cujusque operis antecedentia ſpecta, & conſequentia, & ſic illud adgredere. Id niſi feceris, alacriter primum

θύμως ἥξεις, μηδὲν τῶν ἑξῆς ἐντεθυμημένος· ὕστερον δὲ, ἀναφανέντων τινῶν αἰσχρῶν, αἰσχυνθήσῃ.

β. Θέλεις ὀλύμπια νικῆσαι; κἀγὼ, νὴ τοὺς θεούς· κομψὸν γάρ ἐστιν. ἀλλὰ σκόπει τὰ καθηγούμενα, καὶ τὰ ἀκόλουθα· καὶ οὕτως ἅπτου τοῦ ἔργου. δεῖ σ' εὐτακτεῖν, ἀναγκοφαγεῖν, ἀπέχεσθαι πεμμάτων, γυμνάζεσθαι πρὸς ἀνάγκην, ἐν ὥρᾳ τεταγμένῃ, ἐν καύματι, ἐν ψύχει, μὴ ψυχρὸν πίνειν, μὴ οἶνον, ὡς ἔτυχεν. ἁπλῶς, ὡς ἰατρῷ παραδεδωκέναι σεαυτὸν τῷ ἐπιστάτῃ, εἶτα εἰς τὸν ἀγῶνα παρέρχεσθαι. ἔστι δ' ὅτε χεῖρα βαλεῖν, σφυρὸν στρέψαι, πολλὴν ἁφὴν καταπιεῖν. ἔσθ' ὅτε μαστιγωθῆναι, καὶ μετὰ ταῦτα πάντα νικηθῆναι. ταῦτα πάντα ἐπισκεψάμενος, ἐὰν ἔτι θέλῃς, ἔρχου ἐπὶ τὸ ἀθλεῖν. εἰ δὲ μὴ, ὡς τὰ παιδία ἀναστραφήσῃ, ἃ νῦν μὲν παλαιστὰς παίζει, νῦν δὲ αὐλητὰς, νῦν δὲ μονομάχους, εἶτα σαλπίζει, εἶτα τραγῳδεῖ. οὕτω καὶ σύ· νῦν μὲν ἀθλητὴς, νῦν δὲ μονομάχος, εἶτα ῥήτωρ, εἶτα φιλόσοφος· ὅλῃ δὲ τῇ ψυχῇ οὐδέν· ἀλλ' ὡς

accedes, nihil de iis cogitans quæ consequentur. Postea verò, ubi turpia quædam adparuerint, desistes.

II. Vis Olympiis certaminibus vincere? Et ego, per Deos. gloriosum quippe est. Sed specta antecedentia, & consequentia; & sic opus adgredere. Oportet te ordine omnia agere; coactum edere; abstinere cupediis; ex necessitate exerceri, constitutâ horâ, in æstu, in frigore; frigidam non bibere, non vinum ut libuerit; ut verbo dicam, magistro, tanquam medico, teipsum tradere oportet; deinde in certamen prodire: ubi aliquando manum elides, malleolum luxabis, multum pulveris degluties; interdum & flagris cædéris; post hæc denique omnia vincêris. His omnibus consideratis, si adhuc velis, ad athletas te confer: sin minus, puerorum instar circumagéris, qui nunc luctatores lusu imitantur, nunc tibicines, nunc gladiatores; deinde tuba canunt, mox tragœdum agunt. Sic quoque tu, nunc athleta es, mox gladiator; nunc orator, deinde philosophus; toto autem animo nihil; sed tanquam

πίθηκος, πᾶσαν θέαν, ἐὰν ἴδῃς, μιμῇ, καὶ ἄλλο ἐξ ἄλλου σοι ἀρέσκει. οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπί τι, οὐδὲ περιοδεύσας· ἀλλ' εἰκῆ, καὶ κατὰ ψυχρὰν ἐπιθυμίαν. οὕτω θεασάμενοί τινες φιλόσοφον, καὶ ἀκούσαντες οὕτω τινὸς λέγοντος, ὡς εὐφράτης λέγει· καί τοι τίς οὕτω δύναται εἰπεῖν, ὡς ἐκεῖνος; θέλουσι καὶ αὐτοὶ φιλοσοφεῖν. ἄνθρωπε, πρῶτον ἐπίσκεψαι, ὁποῖόν ἐστι τὸ πρᾶγμα· εἶτα καὶ τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, εἰ δύνασαι βαστάσαι. πένταθλος εἶναι βούλει, ἢ παλαιστής; ἴδε σεαυτοῦ τοὺς βραχίονας, τοὺς μηρούς, τὴν ὀσφῦν κατάμαθε. ἄλλο γὰρ πρὸς ἄλλο πέφυκε. δοκεῖς, ὅτι ταῦτα ποιῶν, ὡσαύτως δύνασαι ἐσθίειν, ὡσαύτως πίνειν, ὁμοίως δυσαρεστεῖν. ἀγρυπνῆσαι δεῖ, πονῆσαι, ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀπελθεῖν, ὑπὸ παιδαρίου καταφρονηθῆναι, ἐν παντὶ ἧττον ἔχειν, ἐν τιμῇ, ἐν ἀρχῇ, ἐν δίκῃ, ἐν πραγματίῳ παντί. ταῦτα ἐπίσκεψαι, εἰ θέλεις ἀντικαταλλάξασθαι τούτων ἀπάθειαν, ἐλευθερίαν, ἀταραξίαν. εἰ δὲ μή, πρόσεχε μὴ ὡς τὰ παι-

ſimius, quodcunque videris, imitaris, aliudque ex alio tibi placet. Nec enim cum conſideratione ad aliquid veniſti, nec ut qui animo id perluſtrârit; ſed temere, & ex frigida cupiditate. Sic quidam, cum philoſophum viderunt, & aliquem audiverunt ita diſſerentem, ut Euphrates diſſerit; quanquam quis ita dicere poteſt? volunt & ipſi philoſophari. Homo, primum conſidera, cujusmodi ſit res: deinde & naturam tuam inſpice, num ferre poſſis. Quinquertio eſſe vis, aut luctator? adſpice brachia tua, & femora; lumbos conſidera. aliud enim alii naturâ aptum exiſtit. Putásne, te hæc facientem eodem modo poſſe edere, eodem modo bibere, ſimiliter faſtidire. Vigilare oportet, laborare, à familiaribus diſcedere, à ſervulo contemni; ubique inferiorem eſſe, in honore, in magiſtratu, in judicio, in omni negotiolo. Hæc verò conſidera, num pro his perturbationum vacuitatem, libertatem, tranquillitatem, permutare velis. Quod ſi nolis, cave, ne pue-

δία, νῦν φιλόσοφος, ὕστερον δὲ τελώνης, εἶτα ῥήτωρ, εἶτα ἐπίτροπος καίσαρος γένῃ. ταῦτα οὐ συμφωνεῖ. ἕνα σε δεῖ ἄνθρωπον, ἢ ἀγαθὸν, ἢ κακὸν εἶναι. ἢ τὸ ἡγεμονικόν σε δεῖ ἐξεργάζεσθαι τὸ σαυτοῦ, ἢ τὰ ἐκτός· ἢ περὶ τὰ ἔσω φιλοτεχνεῖν, ἢ περὶ τὰ ἔξω· τουτέστιν, ἢ φιλοσόφου στάσιν ἔχειν, ἢ ἰδιώτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κζ.

ΤΑ' καθήκοντα, ὡς ἐπίπαν ταῖς σχέσεσι παραμετρεῖται. πατήρ ἐστιν; ὑπαγορεύεται, ἐπιμελεῖσθαι, παραχωρεῖν ἁπάντων, ἀνέχεσθαι λοιδοροῦντος, παίοντος. ἀλλὰ πατὴρ κακός ἐστι. μήτι οὖν πρὸς ἀγαθὸν πατέρα φύσει ᾠκειώθης; οὔ· ἀλλὰ πρὸς πατέρα. ὁ ἀδελφὸς ἀδικεῖ; τήρει τοιγαροῦν τὴν τάξιν τὴν σεαυτοῦ πρὸς αὐτὸν, μηδὲ σκόπει τί ἐκεῖνος ποιεῖ, ἀλλὰ τί σοι ποιήσαντι, κατὰ φύσιν ἡ σὴ ἕξει προαίρεσις. σὲ γὰρ ἄλλος οὐ βλάψει, ἂν μὴ σὺ θέλῃς. τότε δὲ ἔσῃ βεβλαμμένος, ὅταν ὑπολά-

rorum inſtar, nunc philoſophus, deinde publicanus, poſtea orator, denique cæſaris procurator fias. Hæc inter ſe non conſonant. Unum te hominem, aut bonum, aut malum, eſſe oportet: aut principalem tui partem te excolere oportet, aut externa: aut circa interiora occupari, aut circa exteriora; hoc eſt, aut philoſophi ſtatum habere, aut plebeji.

CAPUT XXVII.

OFficia in univerſum relationibus menſurantur. Pater eſt? Dictatur, curam ipſius eſſe agendam, cedendum ei in omnibus; ferendum eſſe ſi convitietur, aut verberet. Sed pater malus eſt. Numquid igitur bonum patrem natura tibi proprium dicavit? Non; ſed patrem. Frater injurius eſt? Serva igitur quam relationem ad ipſum obtines, nec ſpecta quid ille faciat, ſed quid tibi facturo propoſitum tuum ſecundùm naturam adfectum erit. Te quippe alius non lædet, niſi tu velis. Tunc autem læſus eris, cùm te

βης βλάπτεσθαι. οὕτως οὖν ἀπὸ τοῦ γείτονος, ἀπὸ τοῦ πολίτου, ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ, τὸ καθῆκον εὑρήσεις· ἐὰν τὰς σχέσεις ἐθίζῃς θεωρεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ.

Τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας, ἴσθι ὅτι τὸ κυριώτατον ἐκεῖνό ἐστιν· ὀρθὰς ὑπολήψεις περὶ αὐτῶν ἔχειν, ὡς ὄντων, καὶ διοικούντων τὰ ὅλα καλῶς καὶ δικαίως. καὶ σαυτὸν εἰς τοῦτο κατατεταχέναι, τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς, καὶ εἴκειν ἐν πᾶσι τοῖς γινομένοις, καὶ ἀκολουθεῖν ἑκόντα ὡς ὑπὸ τῆς ἀρίστης γνώμης ἐπιτελουμένοις. οὕτω γὰρ οὔτε μέμψῃ ποτὲ τοῖς θεοῖς, οὔτ᾽ ἐγκαλέσεις, ὡς ἀμελούμενος. ἄλλως τε οὐχ οἷόν τε τοῦτο γίνεσθαι, ἐὰν μὴ ἀποστῇς τῶν οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν, καὶ ἐν τοῖς ἐφ᾽ ἡμῖν μόνοις θῇς τὸ ἀγαθὸν, καὶ τὸ κακόν. ὡς ἄν γε τι ἐκείνων ὑπολάβῃς ἀγαθὸν ἢ κακὸν, πᾶσα ἀνάγκη, ὅταν ἀποτυγχάνῃς ὧν θέλεις, καὶ περιπίπτῃς οἷς μὴ θέλεις, μέμψασθαί σε, καὶ μισεῖν τοὺς αἰτίους. πέφυκε γὰρ πρὸς

lædi putâris. Sic igitur à vicino, à cive, ab imperatore, officium invenies, si relationes considerare adsueveris.

CAPUT XXVIII.

PIetatis erga deos id præcipuum esse scito, rectas opiniones de illis habere, tanquam qui existant, & universa bene ac juste administrent: & ad hoc te ordinatum esse, ut illis pareas, & cedas in omnibus quæ fiunt, eáque voluntarius sequaris, ut quæ optimo consilio perficiantur. Sic enim nec culpabis unquam deos, nec incusabis, quasi neglectus. Quod quidem aliter fieri nequit, quam si ab iis desistas, quæ in nostra potestate non sunt, & in iis solis, quæ sunt in nostra potestate, bonum ac malum ponas: adeò ut, si quid illorum bonum aut malum opineris, omnino necesse sit, cum iis excideris quæ velis, & in ea, quæ nolis, incideris, te culpare & odisse auctores. Ad hoc enim

τοῦτο πᾶν ζῶον, τὰ μὲν βλαβερὰ φαινόμενα, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν, φεύγειν καὶ ἐκτρέπεσθαι· τὰ δὲ ὠφέλιμα, καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν, μετιέναι καὶ τεθαυμακέναι. ἀμήχανον οὖν, βλάπτεσθαί τινα οἰόμενον, χαίρειν τῷ δοκοῦντι βλάπτειν· ὥσπερ καὶ τὸ αὐτῇ τῇ βλάβῃ χαίρειν, ἀδύνατον. ἔνθεν καὶ πατὴρ ὑπὸ υἱοῦ λοιδορεῖται, ὅταν τῶν δοκούντων ἀγαθῶν εἶναι, τῷ παιδὶ μὴ μεταδιδῷ. καὶ πολυνείκην καὶ ἐτεοκλέα τοῦτο πολεμίους ἀλλήλοις ἐποίησε, τὸ ἀγαθὸν οἴεσθαι τὴν τυραννίδα. διὰ τοῦτο ὁ γεωργὸς λοιδορεῖ τοὺς θεοὺς, διὰ τοῦτο ὁ ναύτης, διὰ τοῦτο ὁ ἔμπορος, διὰ τοῦτο οἱ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἀπολλύντες. ὅπου γὰρ τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβές. ὥστε ὅστις ἐπιμελεῖται τοῦ ὀρέγεσθαι ὡς δεῖ, καὶ ἐκκλίνειν, ἐν τῷ αὐτῷ καὶ εὐσεβείας ἐπιμελεῖται. Σπένδειν δὲ καὶ θύειν, καὶ ἀπάρχεσθαι κατὰ τὰ πάτρια, ἑκάστοις προσήκει καθαρῶς, καὶ μὴ ἐπισεσυρμένως, μηδὲ ἀμελῶς, μηδὲ γλίσχρως, μηδὲ ὑπὲρ δύναμιν.

naturâ factum est omne animal, ut quæ nocentia videantur, eorumque caufas, fugiat, & averfetur: illa autem quæ profunt, eorumque caufas perfequatur, & admiretur. Quare fieri nequit, ut, qui fe lædi putet, eo, quod lædere videtur, gaudeat: ficut nec ipfo detrimento gaudere ullo modo poffumus. Hinc quoque pater conviciis à filio profcinditur, cum his, quæ bona effe videntur, filium non impertit. Et Polynicen atque Eteoclem hoftili animo hoc inter fe diffidere fecit, quod tyrannidem bonum effe putarent. Propter hoc agricola deos execratur, propter hoc nauta, propter hoc mercator, propter hoc qui uxores & liberos amifére. Ubi enim commodum, ibi & pietas. Quare quisquis curat, ut, ficut oportet, adpetat & declinet; hoc eodem pietatis quoque curam habet. Libare autem, & facrificare, & primitiàs offerre, fecundum ritus patrios, omnibus convenit, purè, & non fordidè, nec negligenter; nec parcè, nec fupra facultates.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κθ.

Ὅταν μαντικῇ προσίῃς, μέμνησο, ὅτι μὲν, ὡς ἀποβήσεται, οὐκ οἶδας· ἀλλὰ ἥκεις, ὡς ἀπὸ τοῦ μάντεως ἀποπευσόμενος. ὁποῖον δὲ τί ἐστιν, ἐλήλυθας εἰδὼς, εἴπερ εἶ φιλόσοφος. εἰ γὰρ ἐστι τι τῶν οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν, πᾶσα ἀνάγκη μήτε ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι, μήτε κακόν. μὴ φέρε οὖν πρὸς τὸν μάντιν, ὄρεξιν, ἢ ἔκκλισιν· εἰ δὲ μὴ, τρέμων αὐτὸν προσέσει. ἀλλὰ διεγνωκὼς, ὅτι πᾶν ἀποβησόμενον, ἀδιάφορον, καὶ οὐδὲν πρὸς σὲ, ὁποῖον δ᾽ ἂν ᾖ· ἔσται γὰρ αὐτῷ χρήσασθαι καλῶς, καὶ τοῦτο οὐθεὶς κωλύσει· θαῤῥῶν οὖν, ὡς ἐπὶ συμβούλους ἔρχου ἐπὶ θεούς. καὶ λοιπὸν, ὅταν τι συμβουλευθῇ, μέμνησο τίνας συμβούλους παρέλαβες, καὶ τίνων παρακούσῃς ἀπειθήσας. ἔρχου δὲ ἐπὶ τὸ μαντεύεσθαι, καθάπερ ἠξίου Σωκράτης, ἐφ᾽ ὧν ἡ πᾶσα σκέψις τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἔκβασιν ἔχει, καὶ οὔτε ἐκ λόγου, οὔτε ἐκ τέχνης τινὸς ἄλλης ἀφορμαὶ δίδονται πρὸς

CAPUT XXIX.

CUm ad vatem accedis, memento ignorare te, quem eventum res habitura ſit; venire autem, ut ex vate hoc audias. At, quale id ſit quod eventurum eſt, ſciebas, ſi quidem philoſophus es, cùm accederes. Si enim aliquid ex iis ſit, quæ in noſtra poteſtate non exiſtunt, neceſſe omnino eſt, neque bonum id eſſe, neque malum. Ad vatem igitur adpetitionem, aut declinationem, ne adferas; alioqui tremens eum accede: ſed cum certò nôris, quidquid eventurum eſt, indifferens eſſe, & nihil ad te attinere: eo enim bene uti licebit, neque hoc quisquam vetabit: idcirco confidens ad deos, tanquam conſiliarios, adi. Cæterum ubi aliquid conſultum fuerit, memento quos conſiliarios adſumſeris, & quibus inobediens futurus ſis, ſi non parueris. De his autem vatem conſulturus veni, de quibus omnis conſultatio relationem habet ad eventum, cum nec ex ratione, nec ex ulla arte occaſiones dantur

τὸ συνιδεῖν τὸ προκείμενον. ὥστε ὅταν δέῃ συγκινδυνεῦσαι φίλῳ, ἢ πατρίδι, μὴ μαντεύεσθαι, εἰ συγκινδυνευτέον. καὶ γὰρ ἂν προσείπῃ σοι ὁ μάντις, φαῦλα γεγονέναι τὰ ἱερὰ, δῆλον ὅτι ὁ θάνατος σημαίνεται, ἢ πήρωσις μέρους σώματος, ἢ φυγή. ἀλλ᾽ ἔνι λόγος, καὶ σὺν τούτοις παρίστασθαι τῷ φίλῳ, καὶ πατρίδι συγκινδυνεύειν. τοιγαροῦν τῷ μείζονι μάντει πρόσεχε, τῷ πυθίῳ, ὃς ἐξέβαλε τοῦ ναοῦ, τὸν οὐ βοηθήσαντα ἀναιρουμένῳ τῷ φίλῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λ.

ΤΑ'ξον τινὰ ἤδη χαρακτῆρα σαυτῷ, καὶ τύπον, ὃν φυλάξεις ἐπί τε σεαυτοῦ ὢν, καὶ ἀνθρώποις ἐντυγχάνων.

α. Καὶ σιωπὴ τὸ πολὺ ἔσω· ἢ λαλείσθω τὰ ἀναγκαῖα, καὶ δι᾽ ὀλίγων. σπανίως δέ ποτε καιροῦ παρακαλοῦντος, ἐπὶ τὸ λέγειν τι ἥξομεν, ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς τῶν τυχόντων· μὴ περὶ μονομάχων, μηδὲ περὶ ἱπποδρομιῶν, μὴ περὶ ἀθλη-

ad cognoſcendum id quod proponitur. Quare, quando unà cum amico, aut patria, periculum ſubeundum, vates non eſt conſulendus; num periculum unà ſubeundum ſit. Etenim ſi tibi vates dixerit, prava fuiſſe ſacra, manifeſtum, aut mortem ſignificari, aut membri alicujus truncationem, aut exilium. Ratio autem adeſt, etiamſi hæc eventura ſint, cum amico, aut patria ſubeundum eſſe periculum. Ideoque majorem vatem, Pythium, attende, qui illum è templo ejecit, qui amico, cùm interficeretur, opem non tulerat.

CAPUT XXX.

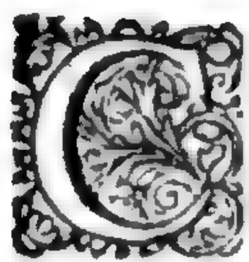
Onſtitue jam tibi figuram aliquam, & formam, quam, cum & ſolus es, & cum homines convenis, obſerves.

I. Et quidem ſilentium tene plurimùm; aut neceſſaria loquere, & paucis. Rarò autem, occaſione quandoque invitante, ad dicendum aliquid veniemus: verùm non de quibusvis rebus; non de gladiatoribus, non de ludis Circenſibus, non de athle-

τῶν, μὴ περὶ βρωμάτων, ἢ πομάτων, τῶν ἑκασταχοῦ λεγομένων. μάλιστα δὲ, μὴ περὶ ἀνθρώπων λέγοντες, ἢ ἐπαινοῦντες, ἢ συγκρίνοντες.

β. Ἂν μὲν οὖν οἷός τε ᾖς, μέταγε τοῖς σοῖς λόγοις τοὺς τῶν συνόντων ἐπὶ τὸ προσῆκον. εἰ δὲ ἐν ἀλλοφύλοις ἀπολειφθεὶς τύχοις, σιώπα.

γ. Γέλως μὴ πολὺς ἔστω, μηδὲ ἐπὶ πολλοῖς, μηδὲ ἀνειμένος.

δ. Ὅρκον παραίτησαι, εἰ μὲν οἷόν τε, εἰς ἅπαν· εἰ δὲ μὴ, ἐκ τῶν ἐνόντων.

ε. Ἑστιάσεις τὰς ἔξωτικὰς, καὶ ἰδιωτικὰς, διακρούου. ἐὰν δέ ποτε γένηται καιρὸς, ἐντετάσθω σοι ἡ προσοχὴ, μήποτε ἄρα ὑπορρυῇς εἰς ἰδιωτισμόν. ἴσθι γὰρ, ὅτι ἐὰν ὁ ἑταῖρος ᾖ μεμολυσμένος, καὶ τὸν συναναλειβόμενον αὐτῷ, μολύνεσθαι ἀνάγκη, κἂν αὐτὸς ὢν τύχῃ καθαρός.

ϛ. Τὰ περὶ τὸ σῶμα, μέχρι τῆς χρείας ψιλῆς παραλάμβανε· οἷον, τροφὰς, πόμα, ἀμ-

tis, non de cibis aut potionibus, quæ vulgò in ſermonem veniunt; maximè autem nihil de hominibus dicemus, aut laudando illos, aut inter ſe comparando.

II. Si igitur poſſis, ſermonibus tuis illorum qui tecum ſunt ſermones ad decentem modum traducito. Quod ſi inter extraneos derelictus fueris, tace.

III. Riſus neque multus ſit, neque ob multa, neque ſolutus.

IV. Jusjurandum recuſa, ſi fieri poteſt, prorſus: ſin minus, ſuper quibuslibet rebus.

V. Convivia extranea & vulgaria reſpue. Quod ſi quando tempus incidat, attentio tibi excitetur, ne in vulgarem ſtatum prolabaris. Scias enim, ſi ſocius pollutus fuerit, etiam converſantem cum eo pollui neceſſe eſſe, quamvis hic purus fuerit.

VI. Ea quæ ad corpus pertinent, ad nudum uſum adſume: ut, cibos, potum, ve-

πεχόνην, οἰκίαν, οἰκετίαν· τὸ δὲ πρὸς δόξαν, ἢ τρυφὴν, ἅπαν περίγραφε.

ζ. Περὶ ἀφροδίσια, εἰς δύναμιν, πρὸ γάμου καθαρευτέον· ἁπτομένῳ δὲ, ὡς νόμιμόν ἐστι, μεταληπτέον. μὴ μέντοι ἐπαχθὴς γίνου τοῖς χρωμένοις, μηδὲ ἐλεγκτικός· μηδὲ πολλαχοῦ τὸ, ὅτι αὐτὸς οὐ χρῆ, παράφερε.

η. Ἐάν τίς σοι ἀπαγγείλῃ, ὅτι ὁ δεῖνά σε κακῶς λέγει, μὴ ἀπολογοῦ πρὸς τὰ λεχθέντα· ἀλλ' ἀποκρίνου, ὅτι ἠγνόει γὰρ τὰ ἄλλα προσόντα μοι κακὰ, ἐπεὶ οὐκ ἂν ταῦτα μόνα ἔλεγεν.

θ. Εἰς τὰ θέατρα τὸ πολὺ παριέναι, οὐκ ἀναγκαῖον. εἰ δέ ποτε καιρὸς εἴη, μηδενὶ σπουδάζων φαίνου ἢ σεαυτῷ· τουτέστι, θέλε γίνεσθαι μόνα τὰ γινόμενα, καὶ νικᾶν μόνον τὸν νικῶντα. οὕτω γὰρ οὐκ ἐμποδισθήσῃ. βοῆς δὲ καὶ τοῦ ἐπιγελᾶν τινι, ἢ ἐπιπολὺ ἐπικινεῖσθαι, παντελῶς ἀπέχου. καὶ μετὰ τὸ ἀπαλλαγῆναι, μὴ πολλὰ περὶ τῶν γενομένων διαλέγου, ὅσα μὴ φέρει πρὸς

ſtitum, domum, familiam. Id autem omne, quod ad oſtentationem, aut delicias pertinet, circumſcribe.

VII. Circa rem veneream, quantum fieri poteſt, ante nuptias purum eſſe oportet: qui autem hanc attingit, prout lège conſtitutum eſt, percipere debet. Ne ſis tamen moleſtus utentibus, neque eos redarguas; neque ſæpius objice, te non uti.

VIII. Si quis tibi nunciet: Hic tibi maledicit; ne refuta ea quæ dicta ſunt, ſed reſponde: Ignorabat enim cætera quæ mihi adſunt vitia, alioqui non ſola hæc dixiſſet.

IX. In theatra ſæpe prodire, non eſt neceſſe. Quod ſi quando tempus incidat, nulli ſtudere videaris præterquam tibi; hoc eſt, velis fieri ſola ea quæ fiunt, & vincere ſolum qui vincit. Sic enim non impediéris. Adclamatione autem, & riſu ſuper aliqua re, aut diuturniore commotione, penitus abſtine. Et poſtquam diſceſſiſti, multa de iis quæ facta ſunt ne diſſere, quæ ad

τὴν σὴν ἐπανόρθωσιν. ἐμφαίνεται γὰρ ἐκ τοῦ τοιούτου, ὅτι ἐθαύμασας τὴν θέαν.

ι. Εἰς ἀκροάσεις τινῶν μὴ ἧκε· μηδὲ ῥᾳδίως πάρισθι. παριὼν δὲ, τὸ σεμνὸν, καὶ εὐσταθὲς, καὶ ἅμα ἀνεπαχθὲς φύλαττε.

ια. Ὅταν τινὶ μέλλῃς συμβάλλειν, μάλιστα τῶν ἐν ὑπεροχῇ δοκούντων, πρόβαλε σαυτῷ, τί ἂν ἐποίησεν ἐν τούτῳ Σωκράτης, ἢ Ζήνων· καὶ οὐκ ἀπορήσεις, τοῦ χρήσασθαι προσηκόντως τῷ ἐμπεσόντι.

ιβ. Ὅταν φοιτᾷς πρός τινα τῶν μέγα δυναμένων, πρόβαλε, ὅτι οὐχ εὑρήσεις αὐτὸν ἔνδον, ὅτι ἀπεκλείσθη, ὅτι οὐκ ἀνοιχθήσονταί σοι αἱ θύραι, ὅτι οὐ φροντιεῖ σου. κἂν σὺν τούτοις ἐλθεῖν καθήκῃ, φέρε τὰ γινόμενα, καὶ μηδέποτε εἴπῃς αὐτὸς πρὸς σεαυτὸν, ὅτι οὐκ ἦν τοσούτου. ἰδιωτικὸν γὰρ, καὶ διαβεβλημένου πρὸς τὰ ἐκτός.

ιγ. Ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἀπέστω, τὸ τινὰ τῶν ἑαυτοῦ ἔργων, ἢ κινδύνων, ἐπὶ πολὺ καὶ ἀμέτρως μεμνῆσθαι. οὐ γὰρ ὡς σοὶ ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σῶν κιν-

tui correctionem non conducunt. Ex eo enim adparet, admirationi tibi fuisse spectaculum.

x. Ad recitationes aliquorum ne accede, nec facile prodi. Quod si prodeas, gravitatem ac constantiam serva; ac simul vide, ne cui sis molestus.

xi. Conventurus aliquem, eorum maximè qui eminere videntur, tibiipsi propone, quid in hoc fecisset Socrates, aut Zeno: nec incertus hærebis, quomodo convenienter eo quod inciderit utaris.

xii. Cum adieris aliquem eorum qui magna possunt, propone tibi, fieri posse ut intus ipsum non invenias, ut excludaris, ut fores tibi non aperiantur, ut nullam tui rationem habeat. Quod si cum his venire officii tui sit, fer ea quæ fiunt, nec unquam ipse tibi dicas: Non erat ille tanti. hoc quippe plebejum est, & hominis ad externa abjecti.

xiii. In congressibus absit, ut quædam tuorum operum, aut periculorum, frequenter & immodicè memineris. Non enim, quemadmodum tibi periculorum tuorum me-

δύνων μεμνῆσθαι, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σοι συμβεβηκότων ἀκούειν.

ιδ. Ἀπέστω δὲ καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν. ὀλισθηρὸς γὰρ ὁ τόπος εἰς ἰδιωτισμὸν, καὶ ἅμα ἱκανὸς τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς σὲ τῶν πλησίον ἀνιέναι.

ιε. Ἐπισφαλὲς δὲ καὶ τὸ εἰς αἰσχρολογίαν προελθεῖν. ὅταν οὖν τι συμβῇ τοιοῦτον, ἂν μὲν εὔκαιρον ᾖ, ἐπίπληξον τῷ προελθόντι· εἰ δὲ μὴ, τῷ γε ἀποσιωπῆσαι, καὶ ἐρυθριάσαι, καὶ σκυθρωπῆσαι, δῆλος γίνου δυσχεραίνων τῷ λόγῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λα.

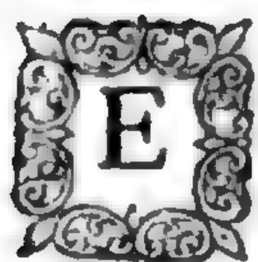

Ἀν ἡδονῆς τινος φαντασίαν λάβῃς, φύλασσε σαυτὸν, μὴ συναρπασθῇς ὑπ' αὐτῆς· ἀλλ' ἐκδεξάσθω σε τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀναβολήν τινα παρὰ σεαυτοῦ λάβε. ἔπειτα μνήσθητι ἀμφοτέρων τῶν χρόνων, καθ' ὅν τε ἀπολαύσεις τῆς ἡδονῆς, καὶ καθ' ὃν ἀπολαύσας, ὕστερον μετανοήσεις· καὶ αὐτὸς σεαυτῷ λοιδορήσεις.

minisse jucundum est; ita & aliis jucundum est, ea quæ tibi acciderint audire.

XIV. Absit etiam, ut risum moveas. Lubricus enim hic locus est, quo in plebejam consuetudinem labaris, & simul solus potest proximorum erga te verecundiam remittere.

XV. Periculosum quoque est, ad sermonis obscœnitatem progredi. Cùm igitur hujusmodi aliquid acciderit, si quidem tempestivum sit, increpa eum qui in obscœnitatem progressus est: quod si non possis, at conticendo, & erubescendo, & supercilium contrahendo, manifestum sit, te sermonem istum moleste ferre.

CAPUT XXXI.

SI voluptatis cujuspiam imaginem animo concipias, serva teipsum, ne ab ipsa unà abripiaris: sed expectet te res ista, & moram aliquam à te cape. Deinde memento utriusque temporis, tum illius quo voluptate fruéris, tum alterius, quo postquam fructus es, pœnitentiâ deinde ducéris, & ipse te increpabis.

καὶ τούτοις ἀντίθες, ὅπως ἀποσχόμενος χαιρήσεις, καὶ ἐπαινέσεις αὐτὸς σεαυτόν. ἂν δέ σοι καιρὸς φανῇ ἅψασθαι τοῦ ἔργου, πρόσεχε μὴ νικήσῃ σε τὸ προσηνὲς αὐτοῦ, καὶ ἡδὺ, καὶ ἐπαγωγόν· ἀλλ' ἀντιτίθει, πόσῳ ἄμεινον τὸ συνειδέναι σαυτῷ ταύτην νίκην νενικηκότι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λβ.

ΟΤάν τι, διαγνοὺς ὅτι ποιητέον ἐστὶ, ποιῇς, μηδέποτε φύγῃς ὀφθῆναι πράσσων αὐτὸ, κἂν ἀλλοῖόν τι οἱ πολλοὶ μέλλωσι περὶ αὐτοῦ ὑπολαμβάνειν. εἰ μὲν γὰρ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖς, αὐτὸ τὸ ἔργον φεῦγε· εἰ δὲ ὀρθῶς, τί φοβῇ τοὺς ἐπιπλήξοντας οὐκ ὀρθῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λγ.

ΩΣ τὸ, ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ ἐστι, πρὸς μὲν τὸ διεζευγμένον μεγάλην ἔχει ἀξίαν· πρὸς δὲ τὸ συμπεπλεγμένον, ἀπαξίαν. οὕτω καὶ τῶν παρακειμένων τὰ μείζω ἐλεῖν,

Atque his oppone, quomodo, si abstinueris, gavisurus sis, & ipse te laudaturus. Si autem tempus tibi visum fuerit opus adgrediendi, cave ne te vincant ejus blanditiæ, & suavitates, & illecebræ: Sed oppone, quanto satius sit conscire sibi hanc victoriam adepto.

CAPUT XXXII.

CUm facis aliquid, quod faciendum judicasti, nunquam fugias conspici id faciens; etiamsi aliud quidpiam de eo multi opinaturi sint. Si enim non rectè id facis, ipsum opus fuge: sin rectè, quid metuis non rectè reprehendentes.

CAPUT XXXIII.

QUemadmodum hoc: Aut dies est, aut nox est; ad disjunctum magnam habet dignitatem; ad conjunctum autem, indignitatem: Sic etiam, ex adpositis majorem partem capere, magnam

πρὸς μὲν τὸ σῶμα μεγάλην ἔχει ἀξίαν· πρὸς δὲ τὸ κοινὸν ἐν ἑστιάσει, οἷον δεῖ, φυλάξαι, ἀπαξίαν ἔχει. ὅταν οὖν συνεσθίῃς ἑτέρῳ, μέμνησο, οὐ μόνον τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἀξίαν τῶν παρακειμένων ὁρᾷν, ἀλλὰ καὶ τὴν πρὸς τὸν ἑστιάτορα οἵαν δεῖ φυλαχθῆναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λδ.

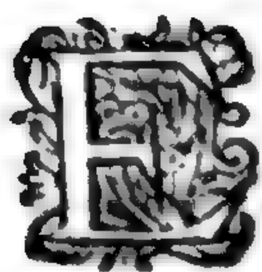

Ἂν ὑπὲρ δύναμιν ἀναλάβῃς τι πρόσωπον, καὶ ἐν τούτῳ ἠσχημόνησας· καὶ ὃ ἠδύνασο ἐκπληρῶσαι, παρέλιπες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λε.

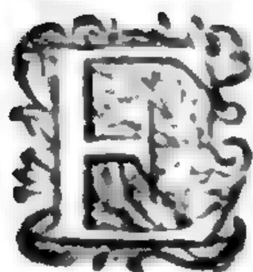

Ἐν τῷ περιπατεῖν καθάπερ προσέχεις, μὴ ἐπιβῇς ἥλῳ, ἢ στρέψῃς τὸν πόδα σου· οὕτω πρόσεχε, μὴ καὶ τὸ ἡγεμονικὸν βλάψῃς τὸ σεαυτοῦ. καὶ τοῦτ' ἂν ἐφ' ἑκάστου ἔργου παραφυλάττωμεν, ἀσφαλέστερον ἁψόμεθα τοῦ ἔργου.

quidem erga corpus habet dignitatem; ad ſervandam autem, qualem oportet, in convivio communionem, indignitatem habet. Cùm igitur cum alio convivaris, memento, non tantùm adpoſitorum erga corpus dignitatem ſpectare; ſed etiam, qualem oporteat dignitatem erga convivatorem ſervari.

CAPUT XXXIV.

SI quâ perſonâ ſupra vires ſuſceptâ, indecorè te in ea geſſiſti; etiam quam perſonam ſuſtinere potuiſſes, omiſiſti.

CAPUT XXXV.

IN ambulando quemadmodum caves, ne clavum calces, aut pedem tuum luxes: ſic cave, ne quoque principalem tui partem lædas. Et hoc ſi in quovis opere obſervaverimus, cautius opus adgrediemur.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ λϛ.

ΜΕ'τρον κτήσεως τὸ σῶμα ἑκάστῳ, ὡς ὁ πούς ὑποδήματος. ἐὰν μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις στῇς, φυλάξεις τὸ μέτρον· ἐὰν δὲ ὑπερβῇς, ὡς κατὰ κρημνοῦ λοιπὸν ἀνάγκη σε φέρεσθαι. καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποδήματος, ἐὰν ὑπὲρ τὸν πόδα ὑπερβῇς, γίνεται κατάχρυσον ὑπόδημα, εἶτα πορφυροῦν, εἶτα κεντητόν. τοῦ γὰρ ἅπαξ ὑπὲρ τὸ μέτρον ὅρος οὐδείς ἐστιν.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ λζ.

ΑἹ γυναῖκες, εὐθὺς ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν, ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρίαι καλοῦνται. τοιγαροῦν ὁρῶσαι, ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν αὐταῖς πρόσεστι, μόνον δὲ συγκοιμᾶσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἄρχονται καλλωπίζεσθαι, καὶ ἐν τούτῳ πάσας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. προσέχειν οὖν ἄξιον, ἵνα αἰσθῶνται, διότι ἐπ' οὐδενὶ ἄλλῳ τιμῶνται, ἢ τῷ κόσμιαι φαίνεσθαι, καὶ αἰδήμονες ἐν σωφροσύνῃ.

CAPUT XXXVI.

MOdus possessionis unicuique corpus est, sicut pes calcei. Si igitur in his consistas, modum servabis; sin ea transieris, tanquam per præceps postea te ferri necesse est. Quemadmodum & circa calceum usu venit; si pedis modum transieris, fit ille deauratus, postea purpureus, deinde interpunctus. Illius enim, quod semel modum excessit, nullus est terminus.

CAPUT XXXVII.

MUlieres statim à quartodecimo anno à viris dominæ vocantur. Videntes igitur, nihil aliud sibi adesse, præterquam cum viris concumbere, ornare se incipiunt, & in hoc spes habere omnes. Operæ ergo pretium est studere, ut sentiant, non ob aliud quidquam honorem sibi haberi, quam quod decoræ videantur, & verecundæ in pudicitia.

α. Ἀφυΐας σημεῖον, τὸ ἐνδιατρίβειν τοῖς περὶ τὸ σῶμα· οἷον, ἐπὶ πολὺ γυμνάζεσθαι, ἐπὶ πολὺ ἐσθίειν, ἐπὶ πολὺ πίνειν, ἐπὶ πολὺ ἀποπατεῖν, ὀχεύειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν παρέργῳ ποιητέον· περὶ δὲ τὴν γνώμην ἡ πᾶσα ἔστω ἐπιστροφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λη.

Ὅταν τις κακῶς τι ποιῇ, ἢ κακῶς σε λέγῃ, μέμνησο, ὅτι καθήκειν αὐτῷ οἰόμενος, ποιεῖ, ἢ λέγει. οὐχ οἷόν τε οὖν ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ σοὶ φαινομένῳ, ἀλλὰ τῷ ἑαυτῷ. ὥστε εἰ κακῶς αὐτῷ φαίνεται, ἐκεῖνος βλάπτεται, ὅς τις καὶ ἐξηπάτηται. καὶ γὰρ τὸ ἀληθὲς συμπεπλεγμένον, ἄν τις ὑπολάβῃ ψεῦδος, οὐ τὸ συμπεπλεγμένον βλάπτεται, ἀλλ' ὁ ἐξαπατηθείς. ἀπὸ τούτων οὖν ὁρμώμενος, πρᾴως ἕξεις πρὸς τὸν λοιδοροῦντα. ἐπιφθέγγου γὰρ ἑκάστῳ, ὅτι ἔδοξεν αὐτῷ.

1. Nullius ingenii ſignum eſt, corporis ſtudio immorari; ut exerceri diu, edere diu, diu bibere, diu cacare, coire. Sed obiter hæc ſunt facienda: circa mentem autem omnis tua ſit animadverſio.

CAPUT XXXVIII.

CUm quid male quiſpiam facit, aut tibi maledicit, memento, illum ſuo ſe officio fungi arbitrantem, facere, aut dicere. Non poteſt ergo fieri, ut ille, quod tibi videtur, ſequatur; ſed, quod ſibiipſi. Quare ſi male hoc ipſi videtur, ipſe læditur, qui & deceptus eſt. Etenim verum conjunctum ſi quiſquam falſum arbitretur, non conjunctum læditur, ſed qui eſt deceptus. Si igitur ab his impetus tuus feratur, leniter adfectus eris erga convitiantem. Quare cuique rei verbis ſubjice; viſum eſt ipſi.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λθ.

ΠΑν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς. τὴν μὲν φορητήν· τὴν δὲ ἀφόρητον. ὁ ἀδελφὸς ἐὰν ἀδικῇ, ἐντεῦθεν αὐτὸ μὴ λάμβανε, ὅτι ἀδικεῖ. αὕτη γὰρ ἡ λαβή ἐστιν αὐτοῦ οὐ φορητή· ἀλλ' ἐκεῖθεν μᾶλλον, ὅτι ἀδελφὸς, ὅτι σύντροφος· καὶ λήψῃ αὐτὸ, καθ' ὃ φορητόν ἐστιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μ.

ΟΥτοι δὲ οἱ λόγοι ἀσύνακτοι. ἐγώ σου πλουσιώτερός εἰμι· ἐγώ σου ἄρα κρείσσων. ἐγώ σου λογιώτερος· ἐγώ σου ἄρα κρείσσων. ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον συνακτοί. ἐγώ σου πλουσιώτερός εἰμι· ἡ ἐμὴ ἄρα κτῆσις τῆς σῆς κρείσσων. ἐγώ σου λογιώτερος, ἡ ἐμὴ ἄρα λέξις τῆς σῆς κρείσσων. σὺ δέ γε οὔτε κτῆσις εἶ, οὔτε λέξις.

CAPUT XXXIX.

VNaquæque res duas habet anſas: unam, quâ ferri poteſt; alteram, quâ ferri non poteſt. Frater ſi injurius ſit; inde hanc rem ne prende, quod injurius eſt; hæc enim ipſius anſa eſt, quâ ferri nequit: ſed inde potiùs, quod frater eſt, quod tecum educatus. & prendes eam quâ parte ferri poteſt.

CAPUT XL.

HÆ orationes tales ſunt, quæ colligi non poſſint: Ego ſum ditior te; ergo ſum te melior: ego ſum facundior te; ergo ſum te melior. Sed iſtæ magis colligi poſſunt: Ego ſum ditior te; mea igitur poſſeſſio, quàm tua, melior eſt: ego te facundior; mea igitur dictio, quàm tua, melior. Tu autem nec poſſeſſio es, nec dictio.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μα.

Ούεταί τις ταχέως; μὴ εἴπῃς, ὅτι κακῶς, ἀλλ' ὅτι ταχέως. πίνει τις πολὺν οἶνον; μὴ εἴπῃς, ὅτι κακῶς, ἀλλ' ὅτι πολύν. πρὶν γὰρ διαγνῶναι τὸ δόγμα, πόθεν οἶσθα, εἰ κακῶς; οὕτως οὖν συμβήσεταί σοι, ἄλλας μὲν φαντασίας καταληπτικὰς καταλαμβάνειν, ἄλλοις δὲ συγκατατίθεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μβ.

Ηδαμοῦ σεαυτὸν εἴπῃς φιλόσοφον, μηδὲ λάλει τὸ πολὺ ἐν ἰδιώταις περὶ τῶν θεωρημάτων. οἷον, ἐν συμποσίῳ μὴ λέγε, πῶς δεῖ ἐσθίειν· ἀλλ' ἔσθιε, ὡς δεῖ. μέμνησο γὰρ, ὅτι οὕτω καὶ Σωκράτης πανταχόθεν ἀφῃρήκει τὸ ἐπιδεικτικόν. ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν, βουλόμενοι φιλοσόφοις ὑπ' αὐτοῦ συσταθῆναι· κἀκεῖνος ἀπῆγεν αὐτούς. οὕτως ἠνείχετο παρορώμενος. ὥστε κἂν περὶ θεωρήματός τινος ἐν ἰδιώταις ἐμπίπτῃ λόγος, σιώπα τὸ πολύ. μέγας γὰρ ὁ κίν-

CAPUT XLI.

LAvat quis citò? ne dicas, malè; ſed, citò. Bibit quis multum vini? ne dicas, malè; ſed, multum. Priusquam enim dijudicâris iſtam opinionem, unde nôſti, num malè? Sic igitur tibi accidet, alia quidem viſa, quæ comprehendi poſſunt, comprehendere, aliis autem rebus adſentire.

CAPUT XLII.

NUſquam teipſum dic philoſophum, nec loquere multum inter rudes de theorematis. Velut, in convivio ne dic, quomodo oporteat edere; ſed ede, ſicut oportet. Memento enim, ſic quoque Socratem undecunque ſuſtuliſſe oſtentationem. Veniebant ad ipſum, qui philoſophis ab ipſo commendari vellent; atque ipſe illos abduxit. ſic contemni ſuſtinebat. Quare ſi apud rudes de theoremate ſermo incidat, tace plurimum. Magnum quippe peri-

δυνος, εὐθὺς ἐξεμέσαι, ὃ οὐκ ἔπεψας. καὶ ὅταν εἴπῃ σοι τις, ὅτι οὐδὲν οἶδα, καὶ σὺ μὴ δηχθῇς, τότ' ἴσθι, ὅτι ἤρξω τοῦ ἔργου. ἐπεὶ καὶ τὰ πρόβατα, οὐ χόρτον φέροντα, τοῖς ποιμέσιν ἐπιδεικνύει, πόσον ἔφαγεν· ἀλλὰ τὴν νομὴν ἔσω πέψαντα, ἔρια ἔξω φέρει, καὶ γάλα. καὶ σὺ τοίνυν μὴ τὰ θεωρήματα τοῖς ἰδιώταις ἐπιδείκνυε, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν πεφθέντων τὰ ἔργα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μγ.

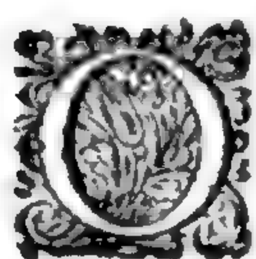

Ὅταν εὐτελῶς ἡρμοσμένος ᾖς κατὰ τὸ σῶμα, μὴ καλλωπίζου ἐπὶ τούτῳ. μηδ', ἂν ὕδωρ πίνῃς, ἐκ πάσης ἀφορμῆς λέγε, ὅτι ὕδωρ πίνεις. κἂν ἀσκῆσαί ποτε πρὸς πόνον θέλῃς σεαυτῷ, καὶ μὴ τοῖς ἔξω· μὴ τοὺς ἀνδριάντας περιλάμβανε. ἀλλὰ διψῶν ποτε σφοδρῶς, ἐπίσπασαι ψυχροῦ ὕδατος, καὶ ἔκπτυσον, καὶ μηδενὶ εἴπῃς.

culum eſt, ne ſtatim evomas, quod non concoxeris. Et ſi quis tibi dixerit, nihil te ſcire, nec tamen tu mordearis; tunc ſcito te opus inchoâſſe. Quandoquidem & oves, non fœnum evomentes, paſtoribus monſtrant, quantum comederint; ſed pabulo intus concocto, lanas atque lac proferunt. Et tu igitur, ne rudibus theoremata oſtende; ſed ab his concoctis, opera.

CAPUT XLIII.

CUm perfectè compoſito fueris corpore, ne tibi ob id place: nec, ſi aquam bibas, ex quavis occaſione dic; aquam bibo. Quod ſi quando ad laborem te exercere velis tibiipſi, & non externis; ne ſtatuas amplectere. Sed ſi quando vehementer ſitieris, frigidam hauſtam exſpuito, ac nemini dicito.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μδ.

Ἰδιώτου στάσις, καὶ χαρακτήρ· οὐδέποτε ἐξ ἑαυτοῦ προσδοκᾷ ὠφέλειαν, ἢ βλάβην· ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔξω. φιλοσόφου στάσις, καὶ χαρακτήρ· πᾶσαν ὠφέλειαν, καὶ βλάβην ἐξ ἑαυτοῦ προσδοκᾷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ με.

Σημεῖα προκόπτοντος· οὐδένα ψέγει, οὐδένα ἐπαινεῖ, οὐδένα μέμφεται, οὐδενὶ ἐγκαλεῖ, οὐδὲν περὶ ἑαυτοῦ λέγει, ὡς ὄντος τινὸς, ἢ εἰδότος τί. ὅταν ἐμποδισθῇ τι, ἢ κωλυθῇ, ἑαυτῷ ἐγκαλεῖ. κἂν τις αὐτὸν ἐπαινῇ, καταγελᾷ τοῦ ἐπαινοῦντος αὐτὸς παρ' ἑαυτῷ· κἂν ψέγῃ, οὐκ ἀπολογεῖται. περίεισι δὲ, καθάπερ οἱ ἄῤῥωστοι, εὐλαβούμενός τι κινῆσαι τῶν καθισταμένων, πρὶν πῆξιν λαβεῖν. ὄρεξιν ἅπασαν ἦρκεν ἀφ' ἑαυτοῦ· τὴν δ' ἔκκλισιν εἰς μόνα τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν μετατέθεικεν. ὁρμῇ πρὸς ἅπαντα ἀνειμένῃ χρῆται. ἂν ἠλίθιος, ἢ ἀμαθὴς

CAPUT XLIV.

PLebeji ſtatus, & figura: nunquam à ſeipſo expectare emolumentum, aut detrimentum; ſed ab externis. Philoſophi ſtatus, & figura: omne emolumentum, & detrimentum expectare à ſeipſo.

CAPUT XLV.

SIgna proficientis ſunt: Neminem vituperat, neminem laudat, de nemine queritur, neminem incuſat; nihil de ſeipſo dicit, ut qui aliquis ſit, & aliquid ſciat. Cum in re quapiam impeditur, aut prohibetur, ſeipſum incuſat. Et ſi quis ipſum laudet, ridet laudantem ipſe ſecum; & ſi vituperet, non ſe purgat. Circumit autem infirmorum inſtar, metuens ne quid eorum, quæ conſiſtunt, moveat, priusquam ſolidetur. Adpetitionem omnem à ſeipſo ſuſtulit: declinationem autem ad ſola ea transtulit, quæ, contra naturam exiſtentia, in noſtra ſunt poteſtate. Impetu ad omnia remiſſo utitur. Num fatuus, aut indoctus,

δοκῇ, οὐ πεφρόνηκεν. ἑνὶ δέ τε λόγῳ, ὡς ἐχθρὸν ἑαυτὸν παραφυλάσσει, καὶ ἐπίβουλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μϛ.

ὍΤάν τις, ἐπὶ τῷ νοεῖν, καὶ ἐξηγεῖσθαι δύνασθαι τὰ χρυσίππου, σεμνύνηται, λέγε αὐτὸς πρὸς σαυτὸν, ὅτι εἰ μὴ χρύσιππος ἀσαφῶς ἐγεγράφει, οὐδὲν ἂν εἶχεν οὗτος, ἐφ᾽ ᾧ σεμνύνηται. ἐγὼ δὲ τί βούλομαι; καταμαθεῖν τὴν φύσιν, καὶ ταύτῃ ἕπεσθαι. ζητῶ οὖν, τίς ἐστιν ὁ ἐξηγούμενος; καὶ ἀκούσας, ὅτι χρύσιππος, ἔρχομαι πρὸς αὐτόν. ἀλλ᾽ οὐ νοῶ τὰ γεγραμμένα. ζητῶ οὖν τὸν ἐξηγούμενον· καὶ μέχρι τούτων οὔπω σεμνὸν οὐδέν. ὅταν δὲ ἔορω τὸν ἐξηγούμενον, ἀπολείπεται χρῆσθαι τοῖς παρηγγελμένοις. τοῦτο αὐτὸ μόνον σεμνόν ἐστιν. ἂν δὲ αὐτὸ τοῦτο ἐξηγεῖσθαι θαυμάσω, τί ἄλλο ἢ γραμματικὸς ἀπετελέσθην ἀντὶ φιλοσόφου; πλήν γε δὴ, ὅτι ἀντὶ ὁμήρου, χρύσιππον ἐξηγούμενος. μᾶλλον οὖν, ὅταν τις εἴπῃ μοι· ἐπανάγνωθί μοι

videatur, non curat. & ut uno dicam verbo, tanquam hostem, seipsum observat, & tanquam insidiatorem.

CAPUT XLVI.

SI quis eo, quod intelligat, & explicare possit Chrysippi libros, glorietur, ipse tibi dic: Nisi obscure scripsisset Chrysippus, nihil hic haberet, quo gloriaretur. Ego autem quid volo? Condiscere naturam, & hanc sequi. Quæro igitur, quis sit qui hæc explicet. Et cum audiero, Chrysippum esse, ad ipsum venio. Sed non intelligo scripta. Quæro igitur explicatorem. atque hactenus quidem præclari nihil. Ubi autem explicatorem invenero, reliquum est, uti iis quæ sunt præcepta. id quod solùm præclarum est. Si autem ipsam illam explicationem admiratus fuero, quid aliud quàm grammaticus philosophi loco evasi: nisi quod pro Homero Chrysippum explico. Potius igitur, cum quis mihi dixerit; Prælege mihi

χρύσιππον, ἐρυθριῶ, ὅταν μὴ δύνωμαι ὅμοια τὰ ἔργα, καὶ σύμφωνα ἐπιδεικνύειν τοῖς λόγοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μζ.

ΟΣα προτίθεται, τούτοις, ὡς νόμοις, ὡς ἀσεβήσων ἂν παραβῇς, ἔμμενε. ὅ, τι δ' ἂν ἐρῇ τις περὶ σοῦ, μὴ ἐπιστρέφου. τοῦτο γὰρ οὐκ ἔτ' ἔστι σόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μη.

ΕἸς ποῖον οὖν χρόνον ἀναβαλῇ, τὸ τῶν βελτίστων ἀξιοῦν σεαυτὸν, καὶ ἐν μηδενὶ παραβαίνειν τὸν διαιροῦντα λόγον; παρείληφας τὰ θεωρήματα, οἷς ἔδει σε συμβάλλειν, καὶ συμβέβληκας; ποῖον οὖν ἔτι διδάσκαλον προσδοκᾷς, ἵνα εἰς ἐκεῖνον ὑπερθῇς τὴν ἐπανόρθωσιν ποιῆσαι τὴν σεαυτοῦ; οὐκ ἔτι εἶ μειράκιον, ἀλλ' ἀνὴρ ἤδη τέλειος. ἂν τοίνυν ἀμελήσῃς, καὶ ῥαθυμήσῃς, καὶ ἀεὶ ὑπερθέσεις ἐξ ὑπερθέσεων ποιῇς, προθέσεις ἐκ προθέσεων, καὶ ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζῃς, μεθ' ἃς

Chrysippum; erubesco, quando similia verbis facta, & consona, ostendere non possum.

CAPUT XLVII.

QUæcunque proponuntur, in his, velut legibus observandis, persevera; tanquam impius futurus, si transgrediaris. Quodcunque autem de te quis dixerit, id ne cures. Hoc enim non amplius tuum est.

CAPUT XLVIII.

IN quod ergo tempus differes, optimis te ipsum dignari, & in nullo orationem dividentem violare. Accepisti theoremata, ad quæ te adplicare debebas: iísne te adplicuisti? Qualem igitur adhuc doctorem expectas, ut in adventum ejus differas tui correctionem instituere? Non amplius es adolescens, sed vir jam perfectus. Si igitur negligens sis & desidiosus, & semper moram ex mora facias, propositum ex proposito, & dies alios post alios constituas, post quos

προσέξεις σεαυτῷ, λήσεις σεαυτὸν οὐ προκόψας· ἀλλ' ἰδιώτης διατελέσεις καὶ ζῶν καὶ ἀποθνήσκων. ἤδη οὖν ἀξίωσον σεαυτὸν βιοῦν ὡς τέλειον, καὶ προκόπτοντα· καὶ πᾶν τὸ βέλτιστον φαινόμενον ἔστω σοι νόμος ἀπαράβατος· κἂν ἐπίπονόν τι ἢ ἡδύ· ἢ ἔνδοξον, ἢ ἄδοξον, προσάγηται, μέμνησο, ὅτι νῦν ὁ ἀγὼν, καὶ ἤδη πάρεστι τὰ ὀλύμπια, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναβάλλεσθαι· καὶ ὅτι παρὰ μίαν ἧτταν καὶ ἔνδοσιν ἢ ἀπόλλυται προκοπὴ, ἢ σώζεται. Σωκράτης οὕτως ἀπετελέσθη ἐπὶ πάντων προσάγων ἑαυτὸν, μηδενὶ ἄλλῳ προσέχων, ἢ τῷ λόγῳ. Σὺ δὲ εἰ καὶ μήπω εἶ Σωκράτης, ὡς Σωκράτης γε εἶναι βουλόμενος, ὀφείλεις βιοῦν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ μθ.

Ὁ Πρῶτος καὶ ἀναγκαιότατος τόπος ἐστὶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ὁ τῆς χρήσεως τῶν θεωρημάτων· οἷον, ὁ τοῦ μὴ ψεύδεσθαι.

tibiipſi attendes, ignorabis te non proficere; ſed plebejus permanebis & vivens, & moriens. Jam igitur hoc te dignare, ut vivas tanquam perfectus, & proficiens: & quodcunque tibi optimum videtur, pro lege tibi ſit, quam transgredi non liceat. Ac ſi laborioſum quid, aut jucundum; glorioſum, aut inglorium offeratur, memento, nunc certamen obveniſſe, & jam adeſſe Olympia, nec differre licere: & una clade, aut inſtantia, vel perire profectum, vel ſervari. Socrates ſic perfectus evaſit, in omnibus, quæ ipſi offerrentur, nulli alii rei adtendens, præterquam rationi. Tu autem, etſi nondum es Socrates, ſic tamen, ut qui Socrates eſſe velis, debes vivere.

CAPUT XLIX.

PRimus & maximè neceſſarius in philoſophia locus eſt, de uſu theorematum: ut, Non eſſe mentiendum.

ὁ δεύτερος, ὁ τῶν ἀποδείξεων· οἷον, πόθεν, ὅτι οὐ δεῖ ψεύδεσθαι. τρίτος, ὁ αὐτῶν τούτων βεβαιωτικὸς, καὶ διαρθρωτικός· οἷον, πόθεν, ὅτι τοῦτο ἀπόδειξις. τί γάρ ἐστιν ἀπόδειξις; τί ἀκολουθία; τί μάχη; τί ἀληθές; τί ψεῦδος; οὐκοῦν ὁ μὲν τρίτος τόπος ἀναγκαῖος διὰ τὸν δεύτερον· ὁ δὲ δεύτερος, διὰ τὸν πρῶτον· ὁ δὲ ἀναγκαιότατος, καὶ ὅπου ἀναπαύεσθαι δεῖ, ὁ πρῶτος. ἡμεῖς δ' ἔμπαλιν ποιοῦμεν. ἐν γὰρ τῷ τρίτῳ τόπῳ διατρίβομεν, καὶ περὶ ἐκεῖνόν ἐστιν ἡμῖν ἡ πᾶσα σπουδή· τοῦ δὲ πρώτου παντελῶς ἀμελοῦμεν. τοιγαροῦν ψευδόμεθα μέν· πῶς δὲ ἀποδείκνυται, ὅτι οὐ δεῖ ψεύδεσθαι, πρόχειρον ἔχομεν.

ΚΕΦΑ΄ΛΑΙΟΝ ν̅.

ΕΠὶ παντὸς πρόχειρα ἑκτέον ταῦτα.

Ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ πεπρωμένη,
Ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμι διατεταγμένος·

Alter, demonſtrationum: ut, Unde hoc, quod non ſit mentiendum. Tertius locus, qui hos ipſos confirmat, & diſtinguit: ut, Unde fiat, ut hoc ſit demonſtratio. Quidnam ſit demonſtratio; quid conſecutio; quid pugna; quid falſum. Quare tertius quidem locus neceſſarius eſt ob ſecundum; ſecundus autem, ob primum. Maximè autem neceſſarius, & in quo adquieſcere oportet, eſt primus. At nos contrà facimus. In tertio enim loco immoramur, & circa illum omne ſtudium noſtrum occupatur: primi autem nullam plane curam habemus. Idcirco nos quidem mentimur: at quomodo demonſtretur, non eſſe mentiendum, in promtu habemus.

CAPUT L.

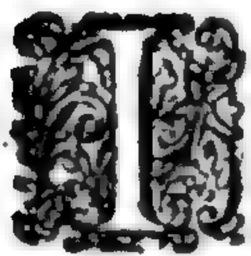
N quovis negotio hæc in promtu ſunt habenda.

Duc me, ô Jupiter, atque tu Fatum,
Quocunque à vobis ſum deſtinatus;

Ὥς ἕψομαί γ' ἄοκνος. ἢν δὲ μὴ θέλω,
Κακὸς γενόμενος, οὐδὲν ἧττον ἕψομαι.

Ὅς τις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκε καλῶς,
Σοφὸς παρ' ἡμῖν, καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.

Ἀλλὰ καὶ τὸ τρίτον. Ὦ κρίτων, εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ γινέσθω. ἐμὲ δ' ἄνυτος καὶ μέλιτος ἀποκτεῖναι μὲν δύνανται· βλάψαι δ' οὔ.

ΤΕΛΟΣ.

Qui ſequar impiger. Nam ſi nolim,
Improbus factus, nihilominus ſequar.

Qui autem neceſſitati bene paruit,
Sapiens apud nos habetur, & ſcit divina.

Sed & tertium. O Crito, ſi Diis hoc modo viſum fuerit, hoc modo fiat. Me quidem Anytus & Melitus occidere poſſunt; at lædere nequaquam.

FINIS.

ἘΚ ΤΩ͂Ν ΣΟΥΐΔΑ.

ἘΠΙ'ΚΤΗΤΟΣ, ἱεραπόλεως τῆς φρυγίας, φιλόσοφος. δοῦλος δὲ ἐπαφροδίτου, τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ῥεύματος, ἐν νικοπόλει τῆς νέας ἠπείρου ᾤκησε. καὶ διατείνας μέχρι μάρκου ἀντωνίνου ἔγραψε πολλά.

Ex Suida.

EPICTETUS, Hierapoli, Phrygiæ urbe oriundus, philosophus. Servus Epaphroditi, qui erat ex stipatoribus imperatoris Neronis. Crure autem defluxione læso claudus, Nicopoli, novæ Epiri urbe, habitavit: & vitâ ad Marcum Antoninum usque productâ, multa scripsit.

ἘΠΙΚΤΉΤΟΥ
ΓΝΩ͂ΜΑΙ,
ἘΚ ΤΩ͂Ν
ἸΩΆΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΊΟΥ.

EPICTETI
SENTENTIÆ,
EX
JOANNE STOBÆO.

Græcè & Latinè.

ἘΠΙΚΤΗΤΟΥ ΓΝΩ͂ΜΑΙ,

ἘΚ ΤΩ͂Ν

ἸΩΑ͂ΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙ͂ΟΥ.

α.

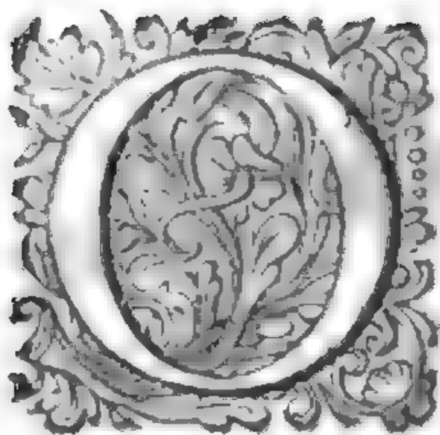

ΤΥΧΗ· βίος συμπεπλεγμένος, ἔοικε χειμάῤῥῳ ποταμῷ. καὶ γὰρ ταραχώδης, καὶ ἰλύος ἀνάμεσος, καὶ δυσέμβατος, καὶ τυραννικὸς, καὶ πολύηχος, καὶ ὀλιγοχρόνιος.

β. Ψυχὴ ὁμιλοῦσα ἀρετῇ, ἔοικεν ἀεννάῳ πηγῇ. καὶ γὰρ καθαρὸν, καὶ ἀτάραχον, καὶ πότιμον, καὶ νόσιμον, καὶ κοινωνικὸν, καὶ πλούσιον, καὶ ἀβλαβὲς, καὶ ἀνώλεθρον.

γ. Εἰ βούλει ἀγαθὸς εἶναι, πρῶτον πίστευσον, ὅτι κακὸς εἶ.

δ. Βέλτιον ὀλιγάκις πλημμελεῖν, ὁμολογοῦντα σωφρονεῖν πλεονάκις· ἢ ὀλιγάκις ἁμαρτεῖν, λέγοντα πλημμελεῖν πολλάκις.

ε. Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ.

EPICTETI SENTENTIÆ, EX JOANNE STOBÆO.

I.

ORTUNÆ vita implicata, similis est ex tempestate orto fluvio: quippe qui turbulentus est, & limo repletus, & ingressu difficilis, & tyrannicus, & obstreperus, & momentaneus.

II. Anima virtuti dedita, similis est perenni fonti: nam & purum quid est, & imperturbatum, & potabile, & dulce, & ad communicationem natum, & dives, & innoxium, & minimè perniciosum.

III. Si vis bonus esse, primùm crede te esse malum.

IV. Satius est rarius delinquere, fatentem modestè & sobriè agere sæpius; quàm rarius peccare, dicentem se delinquere sæpius.

V. Coërce animi perturbationes, ne ab ipsis puniaris.

ϛ̄. Μὴ οὕτω τὸ ἐκτὸς δόξης αἰσχύνου, ὡς τὸ ἐκτὸς ἀληθείας ἀπόφευγε.

ζ̄. Εἰ βούλει καλῶς ἀκούειν, μάθε καλῶς λέγειν· μαθὼν δὲ καλῶς λέγειν, πειρῶ καλῶς πράττειν, καὶ οὕτω καρπώσῃ τὸ καλῶς ἀκούειν.

η̄. Ὅταν τις κακῶς τι ποιῇ, ἢ κακῶς τι λέγῃ, μέμνησο, ὅτι καθήκειν αὐτῷ οἰόμενος, ποιεῖ. τί οὖν; ἀκολουθήσει τῷ σοὶ φαινομένῳ, ἢ τῷ αὐτῷ; ἀλλὰ κακῶς αὐτῷ φαίνεται. τίς οὖν ἐξηπάτηται; ἐκεῖνος. τίς οὖν βέβλαπται; ὁ ἐξηπατημένος. καὶ γὰρ τὸ ἀληθὲς συμπεπλεγμένον ἐάν τις ὑπολάβῃ ψεῦδος, οὐ τὸ συμπεπλεγμένον βλάπτεται, ἀλλ' ὁ ὑπολαβών.

θ̄. Ἐλευθερία καὶ δουλεία, τὸ μὲν ἀρετῆς ὄνομα, τὸ δὲ κακίας· ἄμφω δὲ προαιρέσεως ἔργα. οἷς δὲ προαίρεσις οὐ κοινωνεῖ, τούτων ψαύει μὲν οὐδέτερον. ψυχὴ δὲ δεσπόζειν εἴωθε σώματος, καὶ τῶν ἀμφὶ σῶμα

VI Ne tàm ejus, quod extra gloriam eſt, te pudeat; quàm id, quod extra veritatem eſt, fugias.

VII. Si vis bene audire, diſce bene dicere: ubi autem didiceris bene dicere, conare rectè agere; atque ſic hunc fructum capies, ut bene audias.

VIII. Cum qvis male quid facit, aut quid male dicit, memento illum ſuo ſe officio fungi opinantem facere. Quid igitur? ſequetúrne quod tibi videtur, an qvod ſibi? At male ipſi videtur. Quis ergo deceptus eſt? ille. Quis ergo damno adfectus? is qui & deceptus. Namque verum conjunctum ſi quis falſum autumet, non id quod conjunctum eſt læditur, ſed is qui autumavit.

IX. Libertas & ſervitus nomina ſunt; illud virtutis, hoc vitii: utraque autem propoſiti opera. At qui propoſito nullam cum his communionem habent, illos neutrum horum tangit. Anima autem corporis domina eſſe ſolet, eorumque quæ circa corpus exiſtunt, &

ὅσα προαιρέσεως ἀκοινώνητα. οὐδεὶς γὰρ δοῦλος, τὴν προαίρεσιν ὑπάρχων ἐλεύθερος.

ι. Κακὸς δεσμὸς, σώματος μὲν τύχη, ψυχῆς δὲ κακία. ὁ μὲν γὰρ τὸ σῶμα λελυμένος, τὴν δὲ ψυχὴν δεδεμένος, δοῦλος· ὁ δ' αὖ τὸ σῶμα δεδεμένος, τὴν δὲ ψυχὴν λελυμένος, ἐλεύθερος.

ια. Τὸν μὲν τοῦ σώματος δεσμὸν λύει καὶ φύσις διὰ θανάτου, καὶ ἡ κακία, διὰ χρημάτων· τὸν δὲ τῆς ψυχῆς, ἀρετὴ διὰ μαθήσεως, καὶ ἐμπειρίας, καὶ ἀσκήσεως.

ιβ. Εἰ βούλει ἀταράχως, καὶ εὐαρέστως ζῆν, πειρῶ τοὺς συνοικοῦντας ἀγαθοὺς ἔχειν. ἕξεις δὲ ἀγαθοὺς, εἰ τοὺς μὲν ἑκόντας παιδεύοις· τοὺς δὲ ἄκοντας, ἔπειτα κεχειρωμένους, ἀπολύοις. συμφεύξεται γὰρ τοῖς φυγοῦσιν ἡ μοχθηρία ἅμα καὶ ἡ κακία· συνυπολειφθήσεται δὲ τοῖς συμμένουσί σοι ἡ χρηστότης, καὶ ἡ ἐλευθερία.

ιγ. Αἰσχρὸν τοῖς τῶν μελιττῶν δωρήμασι γλυκάζοντα τὴν κατάποσιν, τὸ τῶν θεῶν δῶρον, τὸν λόγον, πικράζειν τῇ κακίᾳ.

nullam cum proposito communionem habent. Nemo enim servus, qui proposito est liber.

X. Malum vinculum est, corporis quidem fortuna; animæ autem vitium. Qvi enim corpore solutus, animâ autem vinctus, servus est: at rursus, qui corpore vinctus, animâ autem solutus, liber existit.

XI. Corporis vinculum solvit tum natura, per mortem; tum fortuna, per pecuniam: animæ autem, virtus per doctrinam, & experientiam, & exercitationem.

XII. Si vis imperturbate, & jucunde vivere, da operam ut omnes, qui tecum habitant, bonos habeas. Habebis autem bonos, si eos, qui libentes tibi adsunt, erudias; invitos autem, aut improbitate victos, dimittas. Nam cum fugientibus malitia simul & vitium aufugient; cum iis autem qui tecum manent, probitas simul & libertas relinquentur.

XIII. Turpe est, eum, qui apum muneribus edulcat potionem, Deorum donum, rationem, amaram reddere vitio.

ιδ. Οὐδεὶς φιλοχρήματος, καὶ φιλήδονος, καὶ φιλόδοξος, καὶ φιλάνθρωπος· ἀλλὰ μόνος ὁ φιλόκαλος.

ιε. Ὥσπερ οὐκ ἂν ἐβούλου ἐν νηῒ μεγάλῃ, καὶ γλαφυρᾷ, καὶ πολυχρύσῳ, πλέων βαπτίζεσθαι· οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ αἱροῦ ὑπερμεγέθει, καὶ πολυτελεῖ καθήμενος χειμάζεσθαι.

ις. Εἰς συμπόσιον μὲν οὖν παρακληθέντες, τῷ παρόντι χρώμεθα. εἰ δέ τις κελεύοι τὸν ὑποδεχόμενον ἰχθῦς αὐτῷ παραθεῖναι, ἢ πλακοῦντας, ἄτοπος ἂν δόξειεν. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἰτοῦμεν τοὺς θεοὺς ἃ μὴ διδόασι, καὶ ταῦτα πολλῶν ὄντων ἅ γε ἡμῖν δεδώκασι.

ιζ. Χαρίεντες, ἔφη, εἰσὶν οἱ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν. ἐγώ σου, φησὶ, κρείττων εἰμί· ἀγροὺς γὰρ ἔχω πολλοὺς, σὺ δὲ λιμῷ παρατείνῃ. ἄλλος λέγει, ἐγὼ ὑπατικός εἰμι. ἄλλος, ἐπίτροπος ἐγώ. ἄλλος, ἐγὼ οὔλας τρίχας ἔχω. ἵππος δ' ἵππῳ οὐ λέγει, ὅτι κρείττων εἰμί σου· πολὺν γὰρ κέκτημαι χιλὸν, καὶ κριθὰς πολλάς.

XIV. Nemo pecuniæ amans, & voluptatis, & gloriæ, ſimul homines amat; ſed ſolus honeſti amans.

XV. Quemadmodum nolles in magna navi, & ornata, & auro onuſtâ, navigans mergi: ſic neque cupias in domo nimis magna, & ſumtuoſa ſedens curis obrui.

XVI. Ad convivium invitati, præſenti utimur. Quod ſi quis juberet hoſpitem adponere ſibi piſces, aut placentas, abſurdus videretur. At nos in mundo petimus à diis, quæ non dant; cum multa interim ſint, quæ nobis dederunt.

XVII. Lepidi, inquiebat, ſunt, qui magnificè ſe efferunt ob ea quæ in noſtra poteſtate non exiſtunt. Ego te, inquit, melior ſum: agros enim multos habeo, tu autem fame conficeris. Alius ait; ego conſularis ſum: alius; ego procurator: alius; criſpos ego crines habeo. At equus non dicit equo; te ego ſum melior; quia multum pabuli habeo, & hordei abunde.

καὶ χαλινοί μοι εἰσὶ χρυσοῖ, καὶ ἐφίππια ποικίλα· ἀλλ' ὅτι ὠκύτερός σου εἰμί. καὶ πᾶν ζῶον κρεῖττον, καὶ χεῖρόν ἐστιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας. ἆρ' οὖν ἀνθρώπου μόνου ἀρετὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς εἰς τρίχας ἀφορᾶν, καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ τοὺς πάππους; τῷ μὲν ἰατρῷ μηδὲν συμβουλεύοντι ἄχθονται οἱ κάμνοντες, καὶ ἡγοῦνται ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸν φιλόσοφον διατί οὐκ ἄν τις οὕτω διατεθείη, ὥστε οἰηθῆναι ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ σωφρονήσειν, εἰ μηδὲν λέγοιτο πρὸς αὐτὸν τῶν χρησίμων.

π. Οἱ τὸ σῶμα εὖ διακείμενοι, καὶ καύματα καὶ ψύχη ὑπομένουσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ τὴν ψυχὴν καλῶς διακείμενοι, καὶ ὀργὴν, καὶ λύπην, καὶ περιχάρειαν, καὶ τ' ἄλλα πάθη φέρουσιν.

πα. Ἐξέταζε σαυτὸν, πότερον πλουτεῖν θέλεις, ἢ εὐδαιμονεῖν. καὶ εἰ μὲν πλουτεῖν, ἴσθι ὅτι οὔτε ἀγαθὸν, οὔτε ἐπί σοι πάντη· εἰ δὲ εὐδαιμονεῖν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν, καὶ ἐπὶ σοί. ἐπεὶ τὸ μὲν τύχης ἐπίκαιρον δάνειον· τὸ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, προαιρέσεως.

insuper frena mihi sunt aurea, & ephippia varia: sed inde, quod te sum velocior. Adeoque omne animal melius, & deterius est, ex sua virtute & vitio. Soliúsne igitur hominis virtus nulla est, sed oportet nos ad crines respicere, & vestes, & avos? Medico nihil consilii danti succensent ægri, eumque jam de se desperasse censent: erga philosophum cur non ita quis adfectus fuerit, ut opinetur de se ipsum desperasse, an unquam mentis compos futurus sit, si nullas ipsi utiles admonitiones protulerit.

XVIII. Qui corpore sunt bene compositi, & æstus, & frigora tolerant: sic quoque qui anima bene compositi sunt, & iram, & tristitiam, & effusam lætitiam, aliosque turbatos animi motus ferunt.

XIX. Ex teipso exquire, utrum velis; ditescere, an beatè vivere. Et si quidem ditescere velis, scito nec bonum id esse, nec semper in tua potestate; at si beatè vivere, & bonum hoc esse, & in tua potestate: quoniam divitiæ sunt ad tempus à fortuna datum mutuum; beata autem vita est à proposito.

κ. Καθάπερ ἔχιν, ἢ ἀσπίδα, ἢ σκορπίον, ἐν ἐλεφαντίνῃ, ἢ χρυσῇ θεώμενος κίστῃ, οὐ διὰ τὸ πολυτελὲς τῆς ὕλης ἀγαπᾷς καὶ εὐδαιμονίζεις, ἀλλ' ὅτι λυμαντικὴ ἡ φύσις, ἐκτρέπῃ καὶ μυσάττῃ· οὕτω καὶ ἐπειδὰν ἐν πλούτῳ καὶ ὄγκῳ τύχης θεάσῃ κακίαν ἐνοῦσαν, μὴ καταπλαγῇς τὸ περιλαμπὲς τῆς ὕλης, ἀλλὰ καταφρόνει τῆς ἐν τῷ τρόπῳ κιβδηλίας.

κα. Ὁ πλοῦτος, οὐ τῶν ἀγαθῶν· ἡ πολυτέλεια, τῶν κακῶν· ἡ σωφροσύνη, τῶν ἀγαθῶν. καλεῖ δὲ ἡ μὲν σωφροσύνη, ἐπὶ τὴν εὐτέλειαν, καὶ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ πλοῦτος, ἐπὶ τὴν πολυτέλειαν, καὶ ἀφέλκει τῆς σωφροσύνης. δυσχερὲς ἄρα, πλουτοῦντα σωφρονεῖν, ἢ σωφρονοῦντα πλουτεῖν.

κβ. Ὥσπερ εἰ ἐν νηῒ ἐσπάρης, ἢ ἐτέχθης, οὐκ ἂν ἔσπευδες αὐτῆς κυβερνήτης ὑπάρχειν. οὔτε γὰρ ἐκεῖ σοι φύσει ἡ ναῦς συνέσται, οὔτε ἐνταῦθα ὁ πλοῦτος· ἀλλὰ πάντη ὁ λόγος. ὅπερ οὖν σοι φυσικὸν καὶ συγγενὲς, ὁ λόγος, τοῦτο καὶ οἰκεῖον ἡγησάμενος, τούτου ἐπιμελοῦ.

XX. Quemadmodum viperam, aut aſpidem, aut ſcorpium in eburnea, aureáve ciſtula videns, non propter materiæ pretium amas, & beata animalia prædicas; ſed quoniam nocens illorum natura, averſaris atque exhorreſcis: ſic quoque ubi in divitiis, & fortunæ amplitudine malitiam ineſſe videris, ſplendorem materiæ ne ſtupeas, ſed illam in moribus pravitatem ſperne.

XXI. Divitiæ non ſunt de numero bonorum: magnus ſumtus, de numero malorum: temperantia, de numero bonorum. Vocat autem temperantia ad frugalitatem, & poſſeſſionem bonorum; divitiæ verò ad nimium ſumtum, & abſtrahunt à temperantia. Difficile igitur eſt, divitem eſſe temperantem; aut temperantem divitiis adfluere.

XXII. Quemadmodum ſi genitus, aut natus eſſes in navi, non propterea ejus gubernator eſſe cuperes: neque enim iſthîc naturâ tibi navis aderit; neque hîc divitiæ: ſed ubique ratio. Id igitur quod tibi naturale & cognatum eſt, nempe rationem, tibi proprium cenſens, ejus curam ſuſcipe.

κγ. Ἐν πέρσαις μὲν γεννηθεὶς, οὐκ ἔσπευδες οἰκεῖν τὴν ἑλλάδα, ἀλλ' αὐτόθι διάγων εὐτυχεῖν· ἐν πενίᾳ δὲ γεννηθεὶς, τί σπεύδεις πλουτεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτόθι μένων εὐτυχεῖν;

κδ. Ὥσπερ ἐπὶ σμικροῦ σκίμποδος θλιβόμενον, ὑγιαίνειν ἄμεινον, ἢ ἐπὶ πλατείας κλίνης καλινδούμενον νοσεῖν· οὕτω καὶ ἐν μικρᾷ περιουσίᾳ βέλτιον συστελλόμενον εὐδαιμονεῖν, ἢ ἐν μεγάλῃ τυγχάνοντα δυστυχεῖν.

κε. Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλ' ἐπιθυμία. οὐδὲ πλοῦτος φόβου ἀπαλλάττει, ἀλλὰ λογισμός. κτησάμενος τοιγαροῦν τὸν λογισμὸν, οὔτε πλούτου ἐπιθυμίαν ἕξεις, οὔτε πενίαν μέμψῃ.

κϛ. Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτνῃ, καὶ φαλάροις, καὶ τάπησιν· οὔτε ὄρνις ἐπὶ τροφῇ, καὶ καλιᾷ ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ· ἀλλ' ἄμφω ἐπὶ ὠκύτητι· ὁ μὲν, ποδῶν· ὁ δὲ, πτερῶν. καὶ σὺ τοιγαροῦν μὴ ἐπὶ τροφῇ καὶ σκέπῃ, καὶ ἁπλῶς τῇ ἔξωθεν περιουσίᾳ μέγα ὀγκύλλου· ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι, καὶ εὐποιΐᾳ.

XXIII. Si inter Persas genitus esses, non desiderares habitare in Græcia; sed illic vitam feliciter transigere. Quid igitur, in paupertate natus, quæris ditescere, non autem ibi manens vitam feliciter transigere?

XXIV. Quemadmodum in parvo humilique grabato anguste cubantem, sanum esse satius est, quàm in amplo lecto se volutantem, ægrotare: sic & in exigua fortuna melius est sese contrahentem, beatè vivere; quàm in magna fortuna, vitam infelicem transigere.

XXV. Non paupertas molestiam facit; sed cupiditas. Neque divitiæ à metu liberant; sed ratio. Si igitur rationem tibi comparaveris, neque divitias concupisces; neque paupertatem incusabis.

XXVI. Nec equus ob præsepe, & phaleras, & tapetes; nec avis ob floccos, ac nidum effertur, iisque gloriatur: sed utraque animalia ob celeritatem; illud quidem, pedum; hoc verò, alarum. Quare tu quoque ob alimenta, & vestes, & omnino ob externas opes ne magnifice te efferas; sed ob probitatem, & beneficentiam.

κζ. Τὸ καλῶς ζῆν, τοῦ πολυτελῶς, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ, ἐκ σωφροσύνης, καὶ αὐταρκείας, καὶ εὐταξίας, καὶ κοσμιότητος, καὶ εὐτελείας παραγίνεται· τὸ δὲ, ἐξ ἀκολασίας, καὶ τρυφῆς, καὶ ἀταξίας, καὶ ἀκοσμίας. τέλος δὲ, τοῦ μὲν, ἔπαινος ἀληθής· τοῦ δὲ, ψόγος. εἰ τοίνυν βούλει καλῶς ζῆν, μὴ ζήτει μετὰ πολυτελείας ἐπαινεῖσθαι.

κη. Μέτρον ἔσω σοι παντὸς σίτου καὶ πότου, ἡ πρώτη τῆς ὀρέξεως ἔμπλησις· ὄψον δὲ, καὶ ἡδονὴ, αὐτὴ ἡ ὄρεξις. καὶ οὔτε πλείονα τῶν δεόντων προσοίσῃ, οὔτε ὀψοποιῶν δεήσῃ, πόματε τῷ παραπεσόντι ἀρκεσθήσῃ.

κθ. Τὰς σιτήσεις ποιοῦ, μὴ ἀνειμένας, καὶ σκυθρωπάς· ἀλλὰ λαμπρὰς, καὶ εὐτελεῖς. ἵνα μήτε διὰ τὰ σωματικὰ αἱ ψυχαὶ ταράττωνται φαινακιζόμεναι, καὶ τῶν ἡδονῶν τῶν σωματικῶν ὀλιγωρῶσιν, ἔπειτα βλάπτωνται, τρυφῶντα μὲν παραυτίκα πλοῦτον, νοσοῦντα δὲ εἰσαῦθις τὰ σώματα.

XXVII. Bene vivere, & ſumtuoſè, differunt. Illud enim ex temperantia, & ſufficientia, & bono ordine, & decore, & frugalitate provenit: hoc verò, ex intemperantia, & luxu, ac ordinis omnis & decori neglectu. Quorum illud, vera laus conſequitur; hoc verò, vituperium. Si igitur vis bene vivere, ne quæras ob nimios ſumtus laudari.

XXVIII. Modus tibi ſit omnis cibi ac potûs, prima adpetitionis repletio: obſonium autem, & voluptas, ipſa ſit adpetitio. Atque ita nec plura quàm opus eſt ingeres, nec obſoniorum inſtructoribus egebis, & potu quovis contentus eris.

XXIX. Cibi adſumendi rationes inſtituito, non remiſſas, & triſtes; ſed ſplendidas, & frugales. Ut nec ob corporis neceſſitates animæ deceptæ perturbentur, & corporis voluptates contemnant: deinde etiam, ut ne corpora lædantur, ſi divitiis ad præſens luxurientur; in poſterum verò morbis adfligantur.

λ. Φρόντιζε ὅπως σε μὴ τὰ ἐν τῇ γαστρὶ μόνον ἐπαινῇ, ἀλλ' ἡ ἐν τῇ ψυχῇ εὐφρασία. ἐπεὶ τὰ μὲν, ἀποσκυβαλίζεται, καὶ συνεκρεῖ, ὡς ὁ ῥοῦς· ἡ δὲ, κἂν ἡ ψυχὴ χωρισθῇ, διαπαντὸς ἀκήρατος μένει.

λα. Ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μελέτα, τίσι τὰ δύο ὑποδέχῃ, σῶμα καὶ ψυχήν. καὶ ὅ,τι ἂν τῷ σώματι δῷς, τοῦτο εὐθὺς ἐξέχεας· ὅ,τι δὲ ἂν τῇ ψυχῇ, διαπαντὸς τηρεῖς.

λβ. Μὴ συγκεράσας ἅμα ὀργὴν πολυτελεία προσένεγκαι. πολυτέλεια μὲν πηδήσασα τῷ σώματι, μετ' οὐ πολὺ οἴχεται· ἡ δὲ ὀργὴ ἐνδὺς, ἐπὶ τὸ μήκιστον μένει. σκόπει τοιγαροῦν, ὅπως μὴ ὑπ' ὀργῆς ἐξαχθεὶς, τοὺς δαιτυμόνας πολυτελῶς ὑβρίσῃς· ἀλλὰ μᾶλλον μεθ' ἡμερότητος εὐτελῶς εὐφράνῃς.

λγ. Μελέτω σοι ἐν τοῖς σιτίοις, ὅπως σοι οἱ ὑπουργοῦντες μὴ πλουσιώτεροι τῶν ὑπουργουμένων ὑπάρχωσιν. ἄτοπον γὰρ, ὀλίγαις στιβάσι πολλὰς δουλεύειν ψυχάς.

XXX. Cura ut non solùm quæ ventri dederis te exhilarent; sed, quam anima possides, lætitia. Quoniam illa excernuntur, & simul effluunt, uti fluxio: hæc autem, quamvis anima separetur, perpetuò incorrupta manet.

XXXI. In conviviis considera, quibus bina hæc excipias, corpus & animam. Tum quodcunque corpori dederis, illud statim te effundere; at quodcunque animæ, semper illud te servare.

XXXII. Noli iram cum luxu miscens adponere. Luxus enim ubi in corpus transierit, paulò post abit: at ira cum animum subierit, diutissime immoratur. Vide sis igitur, ne irâ concitatus convivas luxuriose injuriâ adficias; sed potius cum mansuetudine frugaliter exhilares.

XXXIII. Curæ tibi sit ne in cibo capiendo plures ministri sint, quàm quibus ministratur. Absurdum enim, paucis toris multas inservire animas.

λδ. Ἄριστον μὲν, εἰ κἀν ταῖς παρασκευαῖς χειρουργῶν, κἀν ταῖς τροφαῖς ἑστιώμενος, κυβερνᾷς τοῖς θεραπεύουσι τῶν παρόντων. εἰ δὲ τὸ τοιόνδε δυσχερὲς τῷ καιρῷ ὑπάρχοι, μέμνησο, ὅτι μὴ κάμνων ὑπ' ὀκνούντων ὑπουργῇ, ἐσθίων ὑπὸ μὴ ἐσθιόντων, πίνων ὑπὸ μὴ πινόντων, λαλῶν ὑπὸ σιωπώντων, ἀνειμένος ὑπὸ συνεσταλμένων. καὶ οὔτε αὐτὸς φλεγμήνας ἄτοπον πείσῃ, οὔθ' ἕτερον ἀγειάνας, χαλεπὸν ἐργάσῃ.

λε. Ἐρίζειν καὶ φιλονεικεῖν, πάντη μὲν ἄτοπον, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς παρὰ πότον ὁμιλίαις ἀπρεπές. οὔτε γὰρ ἂν μεθύων νήφοντα διδάξειέ τις, οὔτ' αὖ μεθύων πρὸς νήφοντος πεισθείη. ἔνθα δὲ ἂν μὴ παρῇ νῆψις, τέλος εἰκῆ σε παρέχει διατείνεσθαι.

λϛ. Οἱ τέττιγες, μουσικοί· οἱ δὲ κοχλίαι, ξηροί. χαίρουσι δὲ οἱ μὲν, ὑγραινόμενοι· οἱ δὲ, ἀλεαινόμενοι. ἔπειτα προσκαλεῖται τοὺς μὲν ἡ δρόσος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδύουσι· τοὺς δ' αὖ διεγείρει ἀκμάζων ὁ ἥλιος, καὶ ἐν αὐτῷ ᾄδουσι. τοιγαροῦν

XXXIV. Optimum quidem fuerit, ſi tum in conviviorum adparationibus manibus laborans; tum inter epulas, convivio exceptus, præſentium famulos gubernes. Quod ſi hujusmodi negotium difficile eo tempore fuerit, memento, laboranti tibi ab otioſis miniſtrari, edenti à non edentibus, bibenti à non bibentibus, loquenti à tacentibus, remiſſo ab intentis: nec ipſe inflammatus abſurdi quidquam patieris, nec alio efferato mali quid facies.

XXXV. Litigare & contendere, cum ubique abſurdum eſt, tum in ſermonibus, qui inter pocula feruntur, vel maximè indecorum. Neque enim ebrius quis ſobrium docuerit; nec rurſus ebrius à ſobrio fuerit perſuaſus. Quare ſi ſobrietas non adfuerit, tandem nequicquam te contendiſſe adparebit.

XXXVI. Cicadæ animal ſunt muſicum; cochleæ verò mutæ. Atque hæ quidem humectari gaudent; illæ autem, caleſcere. Deinde has provocat ros, & ejus cauſa caput exerunt: illas autem fervens ſol excitat, & in ipſo cantillant. Quamobrem

εἰ βούλει μουσικὸς καὶ εὐάρμοστος ὑπάρχειν ἀνὴρ, ἡνίκα ἐν τοῖς πότοις ὑπὸ τοῦ οἴνου διερεθισθῇ ἡ ψυχὴ, τότε αὐτὴν μὴ ἔα περιϊοῦσαν μολύνεσθαι· ἀλλ᾽ ἡνίκα ἂν ἐν τοῖς συνεδρίοις ὑπὸ τοῦ λόγου διαπυρωθῇ, τότε θεσπίζειν, καὶ ᾄδειν τὰ τῆς δικαιοσύνης κέλευε λόγια.

λζ. Τὸν προσομιλοῦντα τεχνῇ διασκοποῦ· ἢ ὡς ἀμείνονα, ἢ ὡς ἥττονα, ἢ ὡς ἴσον. καὶ εἰ μὲν ἀμείνονα, ἀκούειν χρὴ, καὶ πείθεσθαι αὐτῷ· εἰ δὲ ἥττονα, ἀπειθεῖν· εἰ δὲ ἴσον, συμφωνεῖν. καὶ οὔποτε ἁλώσῃ φιλονεικίας.

λη. Α῎μεινον τῇ ἀληθείᾳ συγχωρήσαντα, τὴν δόξαν νικᾷν· ἢ τῇ δόξῃ συγχωρήσαντα, πρὸς τῆς ἀληθείας ἡττᾶσθαι.

λθ. Ζηλῶν τὴν ἀλήθειαν, οὐ ζητήσεις τὸ ἐκ παντὸς τρόπου νικᾷν· καὶ εὑρὼν τὴν ἀλήθειαν, ἕξεις τὸ μὴ νικᾶσθαι.

μ. Ἡ ἀλήθεια παρ᾽ αὐτῇ νικᾷ· ἡ δὲ δόξα, παρὰ τοῖς ἔξω.

ſi vis muſicus eſſe vir & concinnus, quando inter pocula à vino anima irrorata fuerit, tunc ipſam ne ſinas egreſſam inquinari; ſed cum in conſeſſibus à ratione anima accenſa fuerit, tunc vaticinari eam, & canere juſtitiæ oracula jube.

XXXVII. Converſantem tecum tripliciter conſidera; aut ut præſtantiorem, aut ut deteriorem, aut ut æqualem. Quod ſi præſtantiorem deprehenderis, audire convenit, eique obtemperare; quod ſi deteriorem, non obtemperare; at ſi æqualem, ei conſonare: & nunquam contentionis ſtudio abripieris.

XXXVIII. Satius eſt, veritati concedentem, opinionem vincere; quàm opinioni concedentem à veritate ſuperari.

XXXIX. Quærens veritatem, non quæres omni modo vincere; & inventa veritate illud habebis, ne vincaris.

XL. Veritas apud ſeſe vincit: opinio autem, apud exteros.

μα. Βέλτιον μετὰ ἑνὸς ἐλευθέρου ζῶντα, ἄφοβον καὶ ἐλεύθερον ὑπάρχειν· ἢ μετὰ πολλῶν δουλεύειν.

μβ. Ὀ φεύγεις παθεῖν, τοῦτο μὴ ἐπιχείρει διαθεῖναι. φεύγεις δὲ δουλείαν, φυλάσσου δουλεύεσθαι. ὑπομένων γὰρ δουλεύεσθαι, αὐτὸς ὑπάρχειν πρότερον ἔοικας δοῦλος. οὔτε γὰρ κακία ἀρετῇ κοινωνεῖ, οὔτε ἐλευθερία δουλείᾳ.

μγ. Ὥσπερ ὁ ὑγιαίνων οὐκ ἂν ὑπὸ νοσούντων βούλοιτο θεραπεύεσθαι, οὔτε τοὺς συνοικοῦντας ἑαυτῷ, νοσεῖν· οὕτως οὔτε ἐλεύθερος ἀνάσχοιτ' ἂν ὑπὸ δούλων ὑπηρετεῖσθαι, ἢ τοὺς συμβιοῦντας ἑαυτῷ, δουλεύειν.

μδ. Ὅς τις θέλεις δούλων ἐκτὸς ὑπάρχειν, αὐτὸς ἀπολύθητι δουλείας. ἔσῃ δ' ἐλεύθερος, ἂν ἀπολυθῇς ἐπιθυμίας. οὔτε γὰρ ἀριστείδης, οὔτε ἐπαμινώνδας, οὔτε λυκοῦργος, πλουτοῦντες καὶ δουλευόμενοι· ὁ μὲν, δίκαιος· ὁ δὲ, θεός· ὁ δὲ, σωτὴρ προσηγορεύθησαν· ἀλλ' ὅτι πενόμενοι τὴν ἑλλάδα δουλείας ἀπέλυον.

XLI. Melius eſt cum uno libero viventem, interritum & liberum eſſe; quàm cum multis ſervire.

XLII. Quod pati fugis, hoc diſponere ne ſuſcipias. Fugis autem ſervitutem; cave igitur ne tibi ſerviatur. Si enim ut tibi ſerviatur toleres, ipſe ſervus antea fuiſſe videris. Neque enim cum virtute vitium communionem habet, neque cum libertate ſervitus.

XLIII. Quemadmodum ſanus ab ægris ſibi miniſtrari nollet, nec ſecum habitantes, ægrotare: ita neque liber à ſervis ſibi miniſtrari ſuſtinuerit; aut qui ſecum vivunt, ſervire.

XLIV. Quiſquis volueris ſejunctus à ſervis eſſe, ipſe à ſervitute te libera. Eris autem liber, ſi ſolutus fueris à cupiditate. Neque enim Ariſtides, neque Epaminondas, neque Lycurgus, quod divites eſſent, & famulitio inſignes, ille juſtus, iſte deus, hic ſervator, adpellati ſunt; ſed quod pauperes Græciam à ſervitute liberaverint.

με. Εἰ θέλεις τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖσθαι, μιμοῦ τὸν σπαρτιάτην λυκοῦργον. ὃν γὰρ τρόπον οὗτος, οὐ τείχεσι τὴν πόλιν ἔφραξεν, ἀλλ' ἀρετῇ τοὺς ἐνοικοῦντας ὠχύρωσε, καὶ διαπαντὸς ἐτήρησεν ἐλευθέραν τὴν πόλιν· οὕτω καὶ σὺ μὴ μεγάλην αὐλὴν περίβαλλε, καὶ πύργους ὑψηλοὺς ἀνίστα· ἀλλὰ τοὺς ἐνοικοῦντας εὐνοίᾳ, καὶ πίστει, καὶ φιλίᾳ στήριζε, καὶ οὐδὲν εἰς αὐτὴν εἰσελεύσεται βλαβερόν· οὐδ' ἂν τὸ σύμπαν τῆς κακίας παρατάξηται στῖφος.

μϛ. Μὴ πίναξι καὶ γραφαῖς τὴν οἰκίαν σου περίβαλλε· ἀλλὰ σωφροσύνῃ κατάγραφε. τὸ μὲν γὰρ ἀλλοῖον, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστιν ἐπίκαιρος γοητεία· τὸ δὲ, σύμφυτος, καὶ ἀνεξάλειπτος, καὶ ἀΐδιος οἰκίας κόσμος.

μζ. Ἀντὶ βοῶν ἀγέλης, πειρῶ φίλων ἀγέλας ἐναγελάζεσθαί σου τῇ οἰκίᾳ.

μη. Ὥσπερ λύκος ὅμοιον κυνί· οὕτω καὶ κόλαξ, καὶ μοιχὸς, καὶ παράσιτος, ὅμοιος φίλῳ. πρόσεχε τοιγαροῦν, μὴ ἀντὶ κυνῶν φυλάκων, λάθῃς λυμεῶνας εἰσδεχόμενος λύκους.

XLV. Si domum benè habitari vis, Spartanum Lycurgum imitare. Quemadmodum enim ille, non muris urbem circumdedit, ſed virtute inhabitantes munivit, & liberam perpetuò urbem conſervavit; ita quoque tu, ne magnam aulam rebus tuis circumda, & turres altas erige; ſed inhabitantes benevolentia, ac fide, & amicitia confirma, nec quidquam quod noceat in eam ingredietur; ne quidem ſi univerſa vitiorum caterva inſtructâ acie eam oppugnaret.

XLVI. Ne tabulis ac picturis domum tuam circumcirca orna; ſed temperantiâ ipſam pinge. Illud enim alienum eſt, & oculorum temporariæ præſtigiæ; hoc autem, congenitus, & indelebilis, ac æternus domui ornatus exiſtit.

XLVII. Pro boum grege, amicorum greges in domum tuam congregare ſtude.

XLVIII. Sicut lupus cani ſimilis eſt; ita & adulator, & adulter, & paraſitus, ſimilis amico. Cave igitur, ne canum cuſtodum loco perniciosos lupos neſcius recipias.

μθ. Τῷ μὲν γύψῳ λευκανθίζουσαν σπουδάζειν θαυμάζεσθαι τὴν οἰκίαν, ἀπειρόκαλου· τὸ δὲ ἦθος χρηστότητι κοινωνίας λαμπρύνειν, φιλοκάλου τὲ ἅμα καὶ φιλανθρώπου.

ν. Ἐὰν θαυμάζῃς τὰ μικρὰ πρῶτον, μεγάλων οὐκ ἀξιωθήσῃ· ἐὰν δὲ καταφρονήσῃς τῶν μικρῶν, μεγάλως θαυμασθήσῃ.

να. Οὐδὲν μικρότερον φιληδονίας, καὶ φιλοκερδίας, καὶ ἀλαζονείας· οὐδὲν κρεῖσσον μεγαλοψυχίας, καὶ πραότητος, καὶ φιλανθρωπίας.

νβ. Τοὺς δυσχερεῖς δὲ φιλοσόφους εἰς μέσον ἄγοντες, οἷς οὐ δοκεῖ κατὰ φύσιν ἡδονὴ εἶναι, ἀλλ᾽ ἐπιγίγνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν, δικαιοσύνη, σωφροσύνη, ἐλευθερία. τί ποτ᾽ οὖν ἡ ψυχὴ, ἐπὶ μὲν τοις τοῦ σώματος ἀγαθοῖς μικροτέροις οὖσι χαίρει, καὶ γαληνιᾷ, ὥς φησιν Ἐπίκουρος· ἐπὶ δὲ τοῖς αὑτῆς ἀγαθοις μεγίστοις οὖσιν, οὐχ ἥδεται; καί τοι καὶ δέδωκέν μοι ἡ φύσις αἰδῶ, καὶ πολλὰ ὑ-

XLIX. Operam dare, ut gypſo albeſcens domus alios in admirationem trahat, hominis eſt nimio ornandi ſtudio detenti: mores autem communicationis ſuavitate ſplendidos reddere, illius eſt, qui ſimul honeſtum amet & homines.

L. Si parva primùm admirére, magnis indignus judicábere: at ſi parva ſpreveris, admirationi eris magnæ.

LI. Nihil abjectius eſt luxuriâ, & avaritiâ, & adrogantiâ: nihil præſtantius magnanimitate, & manſuetudine, & humanitate.

LII. Moleſtos autem philoſophos in medium producamus, quibus non videtur ſecundùm naturam voluptas eſſe, ſed iis quæ ſecundùm naturam ſunt, juſtitiæ, temperantiæ, libertati, ſuccedere. Quid ergo anima corporis quidem bonis quæ minora ſunt gaudet, & tranquillatur, ut Epicurus inquit; ſuis autem bonis, quæ maxima ſunt, non delectatur? Attamen & pudorem mihi na-

περυθριῶ, ὅταν τι ὑπολάβω αἰσχρὸν λέγειν. τοῦτό με τὸ κίνημα οὐκ ἐᾷ τὴν ἡδονὴν θέσθαι ἀγαθὸν, καὶ τέλος τοῦ βίου.

νγ. Ἐν ῥώμῃ αἱ γυναῖκες μετὰ χεῖρας ἔχουσι τὴν πλάτωνος πολιτείαν, ὅτι κοινὰς ἀξιοῖ εἶναι τὰς γυναῖκας. τοῖς γὰρ ῥήμασι προσέχουσι τὸν νοῦν, οὐ τῇ διανοίᾳ τἀνδρός. ὅτι οὐ γαμεῖν κελεύων, καὶ συνοικεῖν ἕνα μιᾷ, εἶτα κοινὰς εἶναι βούλεται τὰς γυναῖκας· ἀλλ' ἐξαιρῶν τὸν τοιοῦτον γάμον, καὶ ἄλλό τι εἶδος γάμου εἰσφέρων. καὶ τὸ ὅλον οἱ ἄνθρωποι χαίρουσιν, ἀπολογίας τοῖς ἑαυτῶν ἁμαρτήμασι πορίζοντες. ἐπεί τοι φιλοσοφία φησὶν, ὅτι οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκῆ προσήκει.

νδ. Τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γιγνόμενα, μάλιστα τέρπει.

νε. Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο.

νϛ. Διὰ τοῦτο ἐπαινεῖν ἀγριππῖνον δίκαιον, ὅτι πλείστου ἄξιος ἀνὴρ γενόμενος, οὐδε-

tura tribuit, & admodum erubeſco, cum turpe quid me dicere autumo. Iſte me motus non ſinit voluptatem ſtatuere bonum, & finem vitæ.

LIII. Romæ mulieres, Platonis de Republica libros in manibus habent, quod communes velit eſſe mulieres. Ad verba enim, non autem ad ſententiam viri, animum advertunt. Neque enim dum uxorem ducere non jubet, & unum uni cohabitare, inde communes vult eſſe mulieres; ſed hujusmodi nuptias tollit, aliudq́ue nuptiarum genus introducit. In ſumma, homines gaudent, quando peccatis ſuis patrocinia inveniunt. At verò philoſophia dicit, ne digitum quidem ſine cauſa eſſe extendendum.

LIV. Jucundorum ea quæ rariſſime fiunt, maxime oblectant.

LV. Si qvis excedat modum, quæ ſuaviſſima ſunt quàm maxime inſuavia fieri poſſint.

LVI. Propterea meritò laudandus Agrippinus, quod cum vir eſſet maximi faciendus,

πώποτε ἐπῄνεσεν ἑαυτόν· ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλος τις αὐτὸν ἐπῄνει, ἠρυθρία. οὗτος δ', ἔφη, ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος ἦν, ὥστε τοῦ συμβαίνοντος ἀεὶ ἑαυτῷ δυσκόλου, ἔπαινον γράφειν. εἰ μὲν πυρέττοι, πυρετοῦ· εἰ δὲ ἀδοξοῖ, ἀδοξίας· εἰ δὲ φύγοι, φυγῆς. καί ποτε μέλλοντι, ἔφη, αὐτῷ ἀριστήσειν, ἐπέστη ὁ λέγων, ὅτι φεύγειν αὐτὸν κελεύει Νέρων. καὶ ὃς, ἔφη, οὐκοῦν, εἶπεν, ἐν Ἀρικίᾳ ἀριστήσομεν.

νζ. Διογένης οὐδένα καλὸν ἔφησεν εἶναι πόνον, οὗ μὴ τέλος εἴη εὐψυχία, καὶ τόνος ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ σώματος.

νη. Ὥσπερ ἀληθὴς ζυγὸς, οὔτε πρὸς ἀληθοῦς ἰθύνεται ζυγοῦ, οὔθ' ὑπὸ ψευδοῦς κρίνεται· οὕτω καὶ ὁ δίκαιος κριτὴς, οὔθ' ὑπὸ δικαίων εὐθύνεται, οὔτε παρ' ἀδίκοις δικάζεται.

νθ. Ὥσπερ τὸ εὐθὺ εὐθέος οὐ δεῖται· οὕτως οὐδὲ τὸ δίκαιον δικαίου.

ξ. Μὴ πρότερον ἑτέρῳ δικαστηρίῳ δικάσῃς, πρὶν αὐτὸς παρὰ τῇ δίκῃ κριθῇς.

nunquam ſeipſum laudaret: ſed &, ſi quis alius ipſum laudaret, erubeſceret. Hîc autem, inquiebat, vir talis erat, ut ejus quod illi accidiſſet mali laudationem ſcriberet. Si quidem febricitaret, febris; ſi dedecore adficeretur, dedecoris; ſi exularet, exilii. Et aliquando, inquiebat, pranſuro ipſi adſtitit, qui diceret; jubere Neronem ut in exilium abiret: hic autem; Primum ergo, inquit, in Aricia prandebimus.

LVII. Diogenes nullum inquiebat bonum eſſe laborem, cujus finis non eſſet æquitas animi, ejusdemque intentio; non autem intentio corporis.

LVIII. Sicut vera trutina, neque à vera trutina corrigitur, neque à falſa judicatur: ita quoque juſtus judex, neque à juſtis corrigitur, neque apud injuſtos judicatur.

LIX. Uti rectum non eget recto; ita nec juſtum juſto.

LX. Ne prius in alio tribunali judicaveris, quàm ipſe coram juſtitia judicatus fueris.

ξα. Εἰ βούλει τὰς κρίσεις δικαίας ποιεῖσθαι, μηδένα τῶν δικαζομένων, καὶ δικαιολογούντων, ἐπιγίνωσκε, ἀλλ' αὐτὴν τὴν δίκην.

ξβ. Ἥκιστα πταίσεις ἐν ταῖς κρίσεσιν, ἐὰν αὐτὸς ἐν τῷ βίῳ ἄπταιστος διατελῇς.

ξγ. Ἄμεινον, δικαίως κρίνοντα, πρὸς τοῦ καταδικασθέντος ἀξίως, μεμφθῆναι· ἢ ἀδίκως κρίναντα παρὰ τῇ φύσει δικαίως ψέγεσθαι.

ξδ. Καθάπερ ἡ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσα λίθος, οὐκέτι καὐτὴ πρὸς τοῦ χρυσοῦ δοκιμάζεται· οὕτω καὶ ὁ τὸ κριτήριον ἔχων.

ξε. Αἰσχρὸν, τὸν δικαστὴν πρὸς ἑτέρων δικάζεσθαι.

ξς. Καθάπερ ὀρθοῦ οὐδὲν ὀρθότερον· οὕτως οὐδὲ δικαίου οὐδὲν δικαιότερον.

ξζ. Τὸ δὲ Λυκούργου, τοῦ Λακεδαιμονίου, τίς ἡμῶν οὐ θαυμάζει; πηρωθεὶς γὰρ ὑπό τινος τῶν πολιτῶν, ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον, καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιτο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου μὲν ἀπέσχετο· παιδεύ-

LXI. Si justa velis judicia facere, nullum cognoscas contendentium, & causam dicentium, sed ipsam causam.

LXII. Minime in judiciis peccaveris, si ipse irreprehensibilis vitam traduxeris.

LXIII. Satius est, eum qui juste judicaverit, ab eo, qui meritò condemnatus est, reprehendi; quàm eum qui injustè judicaverit, à natura justè vituperari.

LXIV. Quemadmodum qui aurum probat lapis, non contra & ipse ab auro probatur; sic & qui judicandi facultatem habet.

LXV. Turpe est judicem ab aliis judicari.

LXVI. Quemadmodum recto nihil rectius; sic neque justo quidquam justius.

LXVII. Lycurgi Lacedæmonii factum quis vestrûm non admiratur? Nam à cive quopiam oculorum altero orbatus, cum juvenem à populo accepisset, ut quo vellet ipse modo puniret, ab hoc abstinuit. Cum au-

σας δὲ αὐτὸν, καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθὸν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον. θαυμαζόντων δὲ τῶν λακεδαιμονίων· τοῦτον μέν τοι λαβὼν, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν, καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν.

ξη. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπό τινος, καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπών· Συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων. τὸ μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεώς ἐστι· τὸ δὲ, θηριώδους.

ξθ. Ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον τῆς μὲν φύσεως ἐκεῖνο τὸ ἔργον, συνδῆσαι καὶ συναρμόσαι τὴν ὁρμὴν τῆς τοῦ προσήκοντος, καὶ ὠφελίμου φαντασίας.

ο. Τὸ δὲ οἴεσθαι εὐκαταφρονήτους τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι, ἐὰν μὴ τοὺς πρώτους ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ βλάψωμεν, σφόδρα ἀγεννῶν, καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων. φαμὲν γὰρ τὸν εὐκαταφρόνητον, νοεῖσθαι μὲν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν εἶναι βλάψαι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νοεῖται κατὰ τὸ δυνατὸν εἶναι ὠφελεῖν.

tem illum inſtituiſſet, bonumque virum effeciſſet, in theatrum eum adduxit. Admirantibus autem Lacedæmoniis; Hunc, inquiebat, quem à vobis injurium ac violentum acceperam, modeſtum ac popularem reddo.

LXVIII. Pittacus, injuriâ à quodam adfectus, cùm poteſtatem haberet puniendi, ipſum dimiſit, dicens: Venia ultione melior. Illud enim mitis ingenii eſt; hoc autem ferini.

LXIX. Hoc in primis eſt naturæ opus, colligare & coaptare impetum, tum illius viſi, quod conveniens, tum quod utile occurrit.

LXX. Putare ſe contemtibiles fore aliis, niſi primos hoſtes omni modo lædant, valde degenerum ac inſipientium hominum eſt. Dicimus enim illum minime contemtibilem qui intelligat, quando nocere poſſit; ſed multo magis qui intelligat, quando poſſit prodeſſe.

οα. Οὕτω μετὰ ἀναστάσεως καὶ ἀπειλῆς ἐπιχειρεῖς, μέμνησο προλέγειν, ὅτι ἥμερος εἶ· καὶ οὐδὲν ἄγριον δράσας, ἀμεταμόνητος καὶ ἀνεύθυνος διατελέσῃ.

οβ. Εἰδέναι χρὴ, ὅτι οὐ ῥᾴδιον δόγμα περιγενέσθαι ἀνθρώπῳ, εἰ μὴ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν τὰ αὐτὰ καὶ λέγῃ τις, καὶ ἀκούῃ, καὶ ἅμα χρῷτο πρὸς τὸν βίον.

ογ. Ὥς περ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων πυρσοὶ, δι᾽ ὀλίγων φρυγάνων πολλὴν ἀνάψαντες φλόγα, ταῖς ἀλωμέναις ἀνὰ τὸ πέλαγος ναυσὶν ἱκανὴν ἐργάζονται βοήθειαν· οὕτω καὶ ἀνὴρ λαμπρὸς, ἐν πόλει χειμαζομένῃ, αὐτὸς ὀλίγοις ἀρκούμενος, μεγάλα τοὺς πολίτας εὐεργετεῖ.

οδ. Ὥς περ εἰ ναῦν κυβερνᾷν ἐπεχείρεις, πάντως ἂν τὴν κυβερνητικὴν ἐξεμάνθανες τέχνην. ἔξεστι γάρ σοι, ὥς περ ἐκεῖσε πᾶσαν τὴν ναῦν, οὕτω κἀνθάδε πᾶσαν κυβερνᾷν πόλιν.

οε. Εἰ προήκειταί σοι τὴν πόλιν ἀναθήμασι κοσμεῖν, σεαυτῷ πρῶτον ἀνάθες τὸ κάλλιστον

LXXI. Si quem cum impetu & comminatione adgredi velis, memento prædicere, te esse mansuetum: adeoque cum nihil immane commiseris, sine pœnitentia innocens vitam traduces.

LXXII. Sciendum est, non facile ullam opinionem inhæsuram homini, nisi quotidie eadem & dicat quis, & audiat, simulque ad vitam iisdem utatur.

LXXIII. Sicut in portubus editi ignes, paucis sarmentis magnam flammam excitantes, errantibus per mare navibus multum auxilii ferunt: Sic & vir clarus, in urbe, difficilibus temporibus jactatâ, paucis ipse contentus, magnis beneficiis cives adficit.

LXXIV. Veluti si navim gubernare susciperes, gubernandi artem omnino perdidicisses. Licebit enim tibi, quemadmodum ibi totam navim, ita hîc totam gubernare urbem.

LXXV. Si propositum tibi fuerit, donariis urbem ornare; teipsum primum, ut opti-

ἡμερότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ εὐποιΐας ἀνάθημα.

οϛ. Εὐποιήσεις τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, εἰ μὴ τοὺς ὀρόφους ὑψώσῃς, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς αὐξήσῃς. ἄμεινον γὰρ, ἐν μικροῖς οἰκήμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχάς· ἢ ἐν μεγάλαις οἰκίαις ταπεινὰ φωλεύειν ἀνδράποδα.

οζ. Μὴ τοῖς ἐξ εὐβοίας καὶ σπάρτης λίθοις τοὺς τοίχους τῇ κατασκευῇ ποίκιλλε· ἀλλὰ γὰρ τῇ ἐκ τῆς ἑλλάδος παιδείᾳ τὰ στέρνα τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν πολιτευομένων διακόσμει. γνώμαις γὰρ ἀνδρῶν εὖ οἰκοῦνται πόλεις· ἀλλ' οὐ λίθοις καὶ ξύλοις.

οη. Ὥσπερ εἰ λέοντας ἐβούλου τρέφειν, οὐκ ἄν σοι τῆς πολυτελείας τῶν ζωγρείων ἔμελεν, ἀλλὰ τῆς πράξεως τῶν ζώων· οὕτως εἰ πολιτῶν πειρᾷ προΐστασθαι, μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας τῶν ἀναστημάτων φρόντιζε, ὁπόσον τῆς ἀνδρείας τῶν ἐνδιατριβόντων ἐπιμελοῦ.

mum manſuetudinis, & juſtitiæ, & beneficentiæ donarium conſecra.

LXXVI. Summis beneficiis urbem tu adficies, ſi non tam ædificiorum faſtigia in altum evexeris, quàm civium animos virtutibus auxeris. Præſtat quippe, in parvis domunculis magnos habitare animos; quàm in magnis ædibus, tanquam in latibulis, humilia latitare mancipia.

LXXVII. Ne lapidibus, ex Eubœa & Sparta advectis, parietum ſtructuram variato; ſed potiùs ex Græcia accerſita diſciplina civium, & rempublicam gerentium animos exornato. Quippe virorum ſententiis, non autem lapidibus & lignis urbes exornantur.

LXXVIII. Quemadmodum leones alturus, non de cavearum magnificentia curam ſuſciperes, ſed de actione animalium: ita ſi civibus præeſſe coneris, ne tantum ædificiorum magnificentiam cures, quantum inhabitantium fortitudinem.

οθ. Καθάπερ ἀγαθὸς πωλοδάμνης, οὐ τῶν πώλων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τρέφει, τοὺς δὲ δυσηνίους λιμώττειν ἐᾷ· ἀλλὰ τρέφει μὲν ἐπίσης ἄμφω, κολάζει δὲ μᾶλλον θάτερον, ἐξισοῦν θατέρῳ βιαζόμενος μέρει. οὕτω καὶ κηδεμονικὸς ἀνὴρ, καὶ πολιτικῆς ἐπιστήμων δυνάμεως, τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν εὐγνώμονας ποιεῖν ἐπιχειρεῖ· τοὺς δὲ ἔμπαλιν, οὐ καθάπαξ διαφθείρεσθαι, ἀλλὰ τροφῆς μὲν ἀμφοῖν ἥκιστα φθονεῖ, παιδεύει δὲ, καὶ σφοδρότερον ἐπισπέρχει τὸν ἀντιβαίνοντα τῷ λόγῳ καὶ τῷ νόμῳ.

π. Καθάπερ οὔτε κλαγγῇ χὴν, οὔτε βληχῇ καταπλήσσεται πρόβατον· οὕτως οὐδὲ πλήθους ἀνοήτου σε δεδιττέσθω φωνή.

πα. Ὥσπερ πλῆθος ἀκρίτως αἰτοῦν τί σε τῶν ἰδίων, οὐ δυσωπεῖ· οὕτω μηδὲ ὄχλον ἀδίκως σε δυσωποῦντα διατραπῇς.

πβ. Ὅπερ ἐπιβάλλει τῇ πόλει, τοῦτο εἴσφερε φθάνων· καὶ οὐδέποτε αἰτηθήσῃ τὰ μὴ ἐπιβάλλοντα.

LXXIX. Quemadmodum bonus equorum domitor, non bonos pullos alit, feroces autem famelicos relinquit; ſed ambos ex æquo nutrit, magis verò caſtigat alterum, & meliori ſimilem fieri cogit: ſic etiam vir providus, & civilis facultatis intelligens, civibus probis bene facere; malos autem non continuo perdere conatur: ſed alimentum quidem utrisque minime invidet; inſtituit verò, & vehementius incitat illum, qui rationi & legi obſtiterit.

LXXX. Quemadmodum nec anſer clangore, nec ovis balatu obſtupeſcit: ſic neque inſipientis vulgi vox te terreat.

LXXXI. Sicut vulgus absque judicio rerum tuarum aliquid petens, te non exorat: ita neque populo injuſte aliquid à te expetente, commovearis.

LXXXII. Quod urbi debetur, hoc vel antequam exigatur, pende: & nunquam à te petetur, quod ad ipſam non pertinet.

πγ. Ὥσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας, ἵνα ἀνατείλῃ, ἀλλ' εὐθὺς λάμπει, καὶ πρὸς ἁπάντων ἀσπάζεται· οὕτω μηδὲ σὺ περίμενε κρότους, καὶ ψόφους, καὶ ἐπαίνους, ἵν' εὖ ποιήσῃς, ἀλλ' ἑκούσιος εὐεργέτει, καὶ ἴσα τῷ ἡλίῳ φιληθήσῃ.

πδ. Οὔτε ναῦν ἐκ μιᾶς ἀγκύρας, οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὁρμιστέον.

πε. Καὶ τοῖς σκέλεσι, καὶ ταῖς ἐλπίσι τὰ δυνατὰ δεῖ διαβαίνειν.

πϛ. Ψυχὴν σώματος ἀναγκαιότερον ἰᾶσθαι. τοῦ γὰρ ζῆν κακῶς, τὸ τεθνάναι κρεῖσσον.

πζ. Πύῤῥων ἔλεγε, μηδὲν διαφέρειν, ζῆν ἢ τεθνάναι. καί τις ἔφη πρὸς αὐτόν· τί οὖν σὺ οὐκ ἀποθνήσκεις; ὁ δὲ, ὅτι, εἶπεν, οὐδὲν διαφέρει.

πη. Θαυμαστὴ ἡ φύσις, καὶ ὥς φησι Ξενοφῶν, φιλόζωος. τὸ γοῦν σῶμα, τὸ πάντων ἀηδέστατον καὶ ῥυπαρώτατον, στέργομεν καὶ θεραπεύομεν. εἰ γὰρ ἔδει πέντε μόναις ἡμέραις θεραπεύ-

LXXXIII. Uti ſol non expectat preces ac blandimenta, ut oriatur; ſed illico ſplendet, & ab omnibus ſalutatur: ſic neque tu plauſus expecta, & ſtrepitus, ac laudes, ut benefacias; ſed ſponte tua beneficia confer, & æque ac ſol amaberis.

LXXXIV. Neque navi ex una ancora; neque vitæ ex una ſpe, ſtatio promittenda.

LXXXV. Et crura, & ſpes ad ea extendere oportet, quæ tranſire poſſis.

LXXXVI. Magis neceſſarium eſt mederi animæ, quàm corpori. Mori quippe præſtat, quàm malè vivere.

LXXXVII. Pyrrho ajebat, nihil intereſſe inter vitam ac mortem. Et cum quidam ad eum diceret; Cur igitur tu non moreris? Quia, reſpondit, nihil intereſt.

LXXXVIII. Mirabilis eſt natura, & ut Xenophon inquit, vitæ cupida. Corpus igitur iſtud omnium injucundiſſimum, & ſordidiſſimum, amamus, eique miniſtramus. Si enim quinque ſolùm dies vicini corpus

σαι τὸ τοῦ γείτονος σῶμα, οὐκ ἂν ὑπεμείναμεν. ὅρα γὰρ οἷόν ἐστιν, ἕωθεν ἀναστάντα, τρίβειν τοὺς ὀδόντας τοὺς ἀλλοτρίους. καὶ τι τῶν ἀναγκαίων ποιήσαντα, ἀπονίζειν ἐκεῖνα τὰ μέρη. τῷ ὄντι θαυμαστόν ἐστι, φιλεῖν πρᾶγμα, ᾧ τοσαῦτα λειτουργοῦμεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. νάττω τουτονὶ τὸν θύλακον, εἶτα κενῶ. τί τούτου βαρύτερον; ἀλλὰ θεῷ δεῖ με ὑπηρετεῖν. διὰ τοῦτο μένω, καὶ ἀνέχομαι, λούων τὸ δύστηνον τοῦτο σωμάτιον, χορτάζων, σκέπων. ὅτε δὲ νεώτερος ἦν, καὶ ἄλλό τι προσέταττέ μοι, καὶ ὅμως ἠνειχόμην αὐτοῦ. διατί οὖν οὐκ ἀνέχεσθε, ὅταν ἡ δοῦσα ἡμῖν φύσις τὸ σῶμα ἀφαιρῆται; φιλῶ, φησιν, αὐτό. οὐκοῦν ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, καὶ αὐτὸ τὸ φιλεῖν ἡ φύσις σοι δέδωκεν. ἡ δ' αὐτὴ λέγει, ἄφες αὐτὸ ἤδη, καὶ μηκέτι πρᾶγμα ἔχε.

πθ. Ἐὰν νέος τελευτᾷ τὸν βίον, ἐγκαλεῖ τοῖς θεοῖς, ὅτι δέον αὐτὸν ἤδη ἀναπεπαῦσθαι, πρᾶγμα ἔχει. καὶ οὐδὲν, ὅταν προσίῃ ὁ θάνατος, ζῆν βούλεται, καὶ πέμπει παρὰ τὸν ἰατρὸν,

curandum esset, id non sustineremus. Vide enim, cujusmodi negotium sit; diluculo surgentem, alienos dentes fricare; & post opus aliquod necessarium, partes illas abluere. Revera mirum est, amari rem, cui tot indies ministeria exhibemus. Hanc peram farcio, & rursus evacuo: quid hoc molestius? Sed Deo me inservire oportet: ideoque maneo, & sustineo miserum hoc corpusculum lavare, pascere, tegere. Cum autem junior essem, etiam aliud quidpiam mihi imperabat, quod tamen ipsum sustinebam. Quare igitur non sustinetis, cum natura corpus, quod nobis dederat, aufert? Amo, inquit, ipsum. Quare etiam, quod nunc dicebam, ipsum amorem tibi natura dedit. Sed eadem dicit; Dimitte jam istud, nec amplius occupator.

LXXXIX. Cum juvenis è vita excedit, deos incusat; quod jam sibi quiescendum sit, cum negotiis est implicitus. Itaque cum mors accedit, vivere vult, & ad medicum mittit,

καὶ δεῖται αὐτοῦ μηδὲν ἀπολιπεῖν προθυμίας καὶ ἐπιμελείας. θαυμαστοὶ, ἔφη, ἄνθρωποι, μήτε ζῆν θέλοντες, μήτε ἀποθνήσκειν.

ϛ. Τοῦ πλείονος βίου, φαυλοτέρου δὲ, τὸν ἐλάσσω, ἀμείνονα ὄντα, παντὶ πάντως προαιρετέον.

ϛα. Πλούτῳ μὲν δὴ χρηστέον ὡς ὕλῃ τινὸς, οὐκ ἐπὶ παντὸς ὁμοίως.

ϛβ. Ἀρετὴν οὖν πᾶσι μᾶλλον εὐκλέον, ἢ πλοῦτον, ἀνοήτοις σφαλερόν. ὑπὸ γὰρ χρημάτων αὔξεται κακία. καὶ ὅσῳ τὶς ἂν ἄφρων ᾖ, τοσούτῳ πλέον ἐξυβρίζει, τὸ λυσσῶδες αὐτοῦ τῶν ἡδονῶν ἐκπληροῦν ἔχων.

ϛγ. Ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν, μηδὲ ὑπονοοῦ ποιεῖν.

ϛδ. Ἀσφαλὴς πᾶς τόπος τῷ ζῶντι μετὰ δικαιοσύνης.

ϛε. Οἱ μὲν κόρακες, τῶν τετελευτηκότων τοὺς ὀφθαλμοὺς λυμαίνονται, ὅταν οὐδὲν αὐτῶν ἐστι χρεία· οἱ δὲ κόλακες, τῶν ζώντων τὰς ψυχὰς διαφθείρουσι, καὶ ταύτης ὄμματα τυφλώττουσιν.

ipſumque rogat, ne propenſum ſuum animum, ac diligentiam deſiderari patiatur. Mirabiles, inquiebat, homines ſunt, quod nec vivere, nec mori velint.

XC. Longiori vitæ, ſed pejori, breviorem, cum melior fuerit, quisque præferre omnino debet.

XCI. Divitiis utendum eſt tanquam alicujus materiâ, non ubique ſimiliter.

XCII. Virtus igitur omnibus optanda potius, quàm divitiæ, quæ ſtolidis ſunt periculoſæ. Vitium quippe pecuniis augetur. Et quo quis ſtultior fuerit, eo luxurioſior; quod, quo voluptatum ſuarum rabiem explere poſſit, habeat.

XCIII. Quæ facere non oportet, ea ne cogitato quidem facere.

XCIV. Omnis locus homini cum juſtitia viventi tutus eſt.

XCV. Corvi mortuorum oculos corrumpunt, quando nullus eorum uſus eſt: at adulatores vivorum animos perdunt, & animæ oculos excæcant.

ϛϛ. Πιθήκου ὀργὴν, καὶ κόλακος ἀπειλὴν, ἐν ἴσῳ θετέον.

ϛζ. Ἀποδέχου τοὺς τὰ χρηστὰ συμβουλεύειν ἐθέλοντας, ἀλλὰ μὴ τοὺς κολακεύειν ἑκάστοτε σπεύδοντας. οἱ μὲν γὰρ τὸ συμφέρον ἐν ἀληθείᾳ ὁρῶσιν· οἱ δὲ πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς κρατοῦσιν ἀφορῶσι, καὶ τῶν σωμάτων τὰς σκιὰς μιμούμενοι, τοῖς παρ᾽ αὐτῶν λεγομένοις συννεύουσι.

ϛη. Οὔτε μάχαιραν ἀμβλεῖαν, οὔτε παῤῥησίαν ἄτακτον ἔχειν δεῖ.

ϛθ. Τὸν νουθετοῦντα δεῖ πρῶτον τῆς τῶν νουθετουμένων αἰδοῦς τε καὶ αἰσχύνης ἐπιμελεῖσθαι. οἱ γὰρ ἀπερυθριάσαντες, ἀδιόρθωτοι.

ϛ. Κρεῖττον τὸ νουθετεῖν τοῦ ὀνειδίζειν. τὸ μὲν γὰρ ἤπιόν τε καὶ φίλον· τὸ δὲ σκληρόν τε καὶ ὑβριστικόν. καὶ τὸ μὲν, διορθοῖ τοὺς ἁμαρτάνοντας· τὸ δὲ, μόνον ἐξελέγχει.

ϛα. Παῖδας μὲν ὄντας ἡμᾶς οἱ γονεῖς παιδαγωγῷ παρέδοσαν, ἐπιβλέποντι πανταχοῦ πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι· ἄνδρας δὲ γενομένους ὁ θεὸς

XCVI. Simii iram, & minas adulatoris, eodem loco ponas.

XCVII. Suſcipe illos, qui utilia conſulere volunt; non autem eos qui ubique adulari ſtudent. Illi enim, quod utile, revera vident; hi verò ad ea, quæ potentibus placent, reſpiciunt, corporumque umbras imitantes, omnibus illorum dictis adſentiuntur.

XCVIII. Neque obtuſum gladium, neque immoderatam confidentiam habere oportet.

XCIX. Monitor illud in primis curare debet, ut eorum, qui monendi erunt, pudori conſulat & verecundiæ. Qui enim pudore non adficiuntur, corrigi nequeunt.

C. Præſtat monere quàm convitium facere. Illud enim lenitatis & amicitiæ plenum; hoc verò durum, & contumelioſum. Illud item peccantes corrigit; hoc verò ſolùm redarguit.

CI. Parentes pueros nos pædagogo tradiderant, qui ubique obſervaret, ne quid læderemur: Deus autem jam viros inſitæ con-

παραδίδωσι τῇ ἐμφύτῳ συνειδήσει φυλάττειν. ταύτης οὖν τῆς φυλακῆς μηδαμῶς καταφρονητέον. ἐπεὶ καὶ τῷ θεῷ ἀπάρεστον, καὶ τῷ ἰδίῳ συνειδότι ἐχθροὶ ἐσόμεθα.

ϛβ. Ἀνανεούσθω ὁ περὶ θεοῦ λόγος καθ' ἡμέραν, μᾶλλον ἢ τὰ σιτία.

ϛγ. Συνεχέστερον νόει τὸν θεὸν, ἢ ἀνάπνει.

ϛδ. Ἐὰν ἀεὶ μνημονεύῃς, ὅτι ὃ ἐργάζῃ κατὰ ψυχὴν ἢ σῶμα, θεὸς ἐφέστηκεν ἔφορος, ἐν πάσαις σου ταῖς προσευχαῖς, καὶ ταῖς πράξεσιν, οὐ μὴ ἁμάρτῃς· ἕξεις δὲ τὸν θεὸν σύνοικον.

ϛε. Ὡς ἡδὺ τὴν θάλασσαν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν· οὕτως ἡδὺ τῷ σωθέντι μεμνῆσθαι τῶν πόνων.

ϛϛ. Νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· οὐ δύναται δὲ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν. ἐν γὰρ τοῖς πειθομένοις ἐνδείκνυται τὴν ἰδίαν ἀρετήν.

ſcientiæ cuſtodiendos tradit. Hæc igitur cuſtodia nequaquam contemnenda eſt: quoniam & Deo hoc diſpliceret, & conſcientiæ propriæ hoſtes eſſemus.

CII. Sermo de Deo quotidie magis renovetur, quàm ipſi cibi.

CIII. Crebriùs Deum cogitato, quàm reſpirato.

CIV. Si perpetuò memineris, Deum ſpectatorem tibi adeſſe, quidquid agas, ſive anima, ſive corpore, in omnibus tuis & precationibus & actionibus, non peccabis; & Deum cohabitatorem habebis.

CV. Uti jucundum eſt è terra mare ſpectare; ita à periculis liberato jucundum, meminiſſe laborum.

CVI. Legis ſcopus eſt, bene mereri de vita hominum: non poteſt autem, cum ipſi malis adfligi volunt. Solis enim obedientibus virtutem ſuam oſtendit.

ξζ. Ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἰατροὶ σωτῆρες· οὕτω καὶ τοῖς ἀδικουμένοις οἱ νόμοι.

ξη. Νόμοι ἀληθέστατοι οἱ δικαιότατοι.

ξθ. Νόμῳ, καὶ ἄρχοντι, καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἴκειν, κόσμιον.

ξι. Τὰ παρὰ νόμον γινόμενα, ἀντὶ μὴ γινομένων ἐστί.

ξια. Μηδεὶς φρονίμων τοῦ ἄρχειν ἀλλοτριούσθω. καὶ γὰρ ἀσεβές, τὸ ἀποσπᾶν ἑαυτὸν τῆς τῶν δεομένων εὐχρηστίας· καὶ ἀγεννές, τοῖς φαύλοις παραχωρεῖν. ἀνόητον γάρ, τὸ αἱρεῖσθαι κακῶς ἄρχεσθαι μᾶλλον, ἢ καλῶς ἄρχειν.

ξιβ. Οὐδὲν ἄλλο ἡγεμόνι πρέπει, ἢ τὸ μηδένα ὑπερηφανεῖν, μηδὲ ἁβρύνεσθαι, ἀλλ' ἐξ ἴσου πάντων προΐστασθαι.

ξιγ. Τοὺς υἱοὺς σου σπούδαζε πεπαιδευμένους μᾶλλον, ἢ πλουσίους καταλιπεῖν. κρείττους γάρ εἰσιν αἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐλπίδες, ἢ ὁ τῶν ἀμαθῶν πλοῦτος.

CVII. Uti ægrotantibus servatores sunt medici; sic injuriam passis, leges.

CVIII. Leges verissimæ sunt quæ justissimæ.

CIX. Legi, & principi, & sapientiori cedere, decorum est.

CX. Quæ præter legem fiunt, pro infectis habentur.

CXI. Nemo prudens refugiat magistratu fungi. Est enim impium, abstrahere sese à bono usu eorum, quæ fieri oportet: & ignobile, improbis concedere. Stultum est enim, velle potius malè gubernari, quàm bene gubernare.

CXII. Nihil aliud magis eum qui præest decet, quàm despicere neminem, nec insolescere; sed omnibus ex æquo præesse.

CXIII. Stude ut filios tuos eruditos magis, quàm opulentos relinquas. Præstant enim eruditorum expectationes indoctorum divitiis.

ριδ. Πατρὸς ὕβρεις, ἡδὺ φάρμακον. πλέον γὰρ ἔχει τὸ ὠφελοῦν τοῦ δάκνοντος.

ριε. Τοὺς ἄφρονας ὁ χρόνος· τοὺς δὲ φρονίμους ὁ λόγος, τῆς λύπης ἀπαλλάττει.

ρις. Εὐγνώμων ὁ μὴ λυπούμενος ἐφ' οἷς μὴ ἔχει· ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷς ἔχει.

ριζ. Ἐπίκτητος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄν τις τὸν ἐχθρὸν λυπήσῃ, ἔφη· ἑαυτὸν παρασκευάζων βέλτιστα πράττειν.

ριη. Τὸν λογισμὸν, ὥς περ ἰατρὸν ἀγαθὸν, ἐπικαλεῖσθαι δεῖ ἐν ἀτυχίᾳ βοηθόν.

ριθ. Εὐτυχίας, ὥς περ μέθης, ἄφρων ἐπὶ πλεῖον ἀπολαύσας, ἀνοητότερος γίνεται.

ρκ. Τῶν εὐτυχούντων ἀνταγωνιστὴς ὁ φθόνος.

ρκα. Ὁ μεμνημένος τί ἐστιν ἄνθρωπος, ἐπ' οὐδενὶ τῶν συμβαινόντων δυσχεραίνει.

ρκβ. Τῆς εὐτυχίας, ὥς περ ὀπώρας, παρούσης ἀπολαύειν δεῖ.

ρκγ. Ἀλόγιστός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς συμβαίνουσι κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην ἀχθόμενος.

CXIV. Patris convitium, ſuave eſt remedium. Plus enim juvat quàm mordet.

CXV. Inſipientes tempus; ſapientes autem ratio, mœrore liberat.

CXVI. Sapit qui non triſtatur ob ea quæ non habet; ſed gaudet iis quæ habet.

CXVII. Epictetus interrogatus, quomodo quis hoſti dolorem excitare poſſit; ſi quis, inquiebat, ſe comparet, ut optima agat.

CXVIII. Rationem, tanquam bonum medicum, in infortunio adjutorem invocare oportet.

CXIX. Stultus bonâ fortunâ, tanquam ebrietate, nimium fruens, ſtultior evadit.

CXX. Fortunatorum antagoniſta eſt invidia.

CXXI. Qui meminerit quid ſit homo, nullam rem, quæcunque acciderit, ægre feret.

CXXII. Proſperitate, tanquam autumno, dum adeſt, frui oportet.

CXXIII. Ratione caret, qui quæ naturali neceſſitate accidunt, indignanter fert.

ρκδ. Ἐν πενίᾳ μέν τις διετέλεσεν εὐδαίμων· ὡς ἥκιστα δὲ πλούτῳ, καὶ ἀρχαῖς. τοσοῦτον ὑπεραίρει πενίας ἀγαθὸν, ὥς τ' αἰσχροῦ πλούτου νόμιμος ἀνὴρ οὐδεὶς ἀλλάξαιτ' ἂν πενίαν. εἴγε μὴ τῶν ποτε ἀθηναίων ὁ πλουσιώτατος, ἀμείνων ἦν ἀριστείδου καὶ Σωκράτους, θεμιστοκλῆς ὁ νεοκλέους, ἐν πενίᾳ τῆς ἀρετῆς. ὁ δὲ πλοῦτος ἐκείνου αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐξίτηλός τε καὶ ἀνώνυμος. φαύλῳ γὰρ ἅμα τῷ θανάτῳ πάντα συνοίχεται. τὸ δὲ καλὸν, αἰώνιον.

ρκε. Ὅτι τοιαύτη ἡ τοῦ κόσμου φύσις καὶ ἦν, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται. καὶ οὐχ οἷόν τε ἄλλως γίγνεσθαι τὰ γιγνόμενα, ἢ ὡς νῦν ἔχει. καὶ ὅτι ταύτης τῆς τροπῆς καὶ μεταβολῆς οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι μετειλήφασιν, καὶ τἄλλα ζῶα τὰ ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα. καὶ νὴ δι' αὐτὰ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἄνω καὶ κάτω τρέπεται, καὶ μεταβάλλει. καὶ γῆ τε ὕδωρ γίνεται· καὶ ὕδωρ, ἀήρ. οὗτος δὲ πάλιν εἰς ἕτερα μεταβάλλει. καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς μεταβολῆς ἄνωθεν κάτω.

CXXIV. In paupertate quispiam felix ætatem exegit; rarissime verò in divitiis, & magistratibus. Tantùm excellit paupertatis bonum, ut nemo vir justus paupertatem cum turpibus divitiis commutatam velit: nisi fortè olim Atheniensium ditissimus, Themistocles, Neoclis filius, in egestate virtutis, melior fuit Aristide & Socrate. Opulentia verò ejus & ipsa evanuit, celebrarique desiit. Improbo enim viro unà cum morte omnia aufugiunt; honestum autem est æternum.

CXXV. Talis natura mundi fuit, est, eritque. Nec aliter, quæ fiunt, fieri possunt, quàm ut nunc se habent. Et hujus conversionis, mutationisque, non solùm homines, aliæque in terra animantes, sed & ipsa divina participant. Enimverò ipsa quatuor elementa sursum ac deorsum aguntur, & commutantur, & terra in aquam mutatur; aqua in aërem; hic autem rursus vertitur in alia. Atque idem mutationis modus superne fit deorsum.

ἐὰν πρὸς ταῦτά τις ἐπιχειρῇ τρέπειν τὸν νοῦν, καὶ πείθειν ἑαυτὸν ἑκόντα δέχεσθαι τὰ ἀναγκαῖα, πάνυ μετρίως καὶ μουσικῶς διαβιώσεται τὸν βίον.

ρκϛ. Ὁ τοῖς παροῦσι καὶ δεδομένοις ὑπὸ τῆς τύχης δυσχεραίνων, ἰδιώτης ἐν βίῳ· ὁ δὲ ταῦτα γενναίως φέρων, καὶ εὐλογίστως τὰ ἀπ' αὐτῶν, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἄξιος νομίζεσθαι.

ρκζ. Πάντα ὑπακούει τῷ κόσμῳ, καὶ ὑπηρετεῖ, γῆ, καὶ θάλασσα, καὶ ἥλιος, καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα, καὶ τὰ γῆς φυτὰ, καὶ ζῶα. ὑπακούει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἡμέτερον σῶμα, καὶ νοσοῦν, καὶ ὑγιαῖνον, ὅταν ἐκεῖνος θέλῃ, καὶ νεάζον, καὶ γηρῶν, καὶ τὰς ἄλλας διερχόμενον μεταβολάς. οὐκοῦν εὔλογον, καὶ ὃ ἐφ' ἡμῖν ἐστι, τουτέστι, τὴν κρίσιν, μὴ ἀντιτείνειν μόνην πρὸς αὐτόν. καὶ γὰρ ἰσχυρός ἐστι, καὶ κρείσσων, καὶ ἄμεινον ὑπὲρ ἡμῶν βεβούλευται μετὰ τῶν ὅλων, καὶ ἡμᾶς συνδιοικῶν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ ἀντίπραξις μετὰ τοῦ ἀλόγου, καὶ πλέον οὐδὲν ποιοῦσα, πλὴν τὸ διακενῆς σπᾶσθαι, καὶ περιπίπτειν ὀδύναις, καὶ λύπαις, ποιεῖ.

Si quis ad ista animum adpellere conetur, ac sibi persuadere, ut, quæ necessaria sunt, sponte suscipiat, prorsus moderate concinneque hic vitam transiget.

CXXVI. Rudis & imperitus ille in vita est, qui res præsentes, & à fortuna datas indignanter fert: qui verò easdem generosè fert, & bona cum ratione iis, quæ ab ipsa dantur, utitur, vir bonus haberi meretur.

CXXVII. Omnia obediunt mundo, & inserviunt; terra, & mare, & sol, reliquaque sidera, & terræ stirpes, & animalia. Sed & nostrum corpus ei obedit, & ægrotum, & sanum, cum ille voluerit, juvenile item & senile, aliasque mutationes transiens. Quamobrem rationi consentaneum, ut id quoque quod in nostra est potestate, hoc est, judicium, non solum ei refragetur. Etenim validus est, & præstantior, & melius nobis consulit, cum universitate rerum nos quoque simul gubernans. Ad hæc repugnatio quæ absque ratione fit, præterquam quod nihil aliud efficit, quàm ut in vanum torqueamur, in dolores etiam & mœrores incidere facit.

ρκη. Ἀλλὰ γίνεταί τινα ἀηδῆ καὶ χαλεπὰ ἐν τῷ βίῳ. καὶ τί οἴει, ὅτι ὁ ἡρακλῆς ἂν ἀπέβη τοιοῦτος, εἰ μὴ λέων οὗτος ἐγένετο, καὶ ὕδρα, καὶ ἔλαφος, καὶ σῦς, καὶ ἄδικοί τινες ἄνθρωποι, καὶ θηριώδεις; οὓς ἐκεῖνος ἐξήλαυνε, καὶ ἐκάθαιρε; καὶ σὺ τούτων αἰσθανόμενος, βλέψον εἰς τὰς δυνάμεις, καὶ ἀφορμὰς, δι᾽ ὧν κοσμήσεις σαυτόν. οὔ. ἀλλὰ κάθησθε, τὰ μὲν, μὴ συμβῇ, τρέμοντες· περὶ δὲ τῶν συμβαινόντων, ὀδυρόμενοι. εἶτα τοῖς θεοῖς ἐγκαλεῖτε. τί γάρ ἐστιν ἄλλο ἀκόλουθον τῇ τοιαύτῃ ἀγεννείᾳ, ἢ ἀσέβεια; καί τοι ὅγε θεὸς οὐ μόνον ἔδωκεν ἡμῖν τὰς δυνάμεις ταύτας, καθ᾽ ἃς οἴσομεν πᾶν τὸ ἀποβαῖνον, μὴ ταπεινούμενοι, μηδὲ συγκλώμενοι· ἀλλ᾽ ὃ ἦν ἀγαθοῦ βασιλέως, καὶ ταῖς ἀληθείαις πατρὸς, ἀκώλυτον τοῦτο ἔδωκε, καὶ ὅλον αὐτὸ ἐφ᾽ ἡμῖν ἐποίησε.

ΤΕΛΟΣ.

CXXVIII. Sed accidunt ingrata quædam, & molesta in vita. Et quid censes, Herculem evasurum fuisse talem, nisi leo ille fuisset, & hydra, & cervus, & aper; & injusti quidam, immanesque homines, quos ipse expulit, & interfecit? Atque hæc tute animadvertens, respice ad facultates & occasiones, quibus teipsum ornes. Hoc autem minime facitis; sed sedetis, alia, ne contingant metuentes; alia, quæ jam contigerunt, deplorantes, deinde deos incusatis. Quid enim aliud ignobilem hujusmodi animum sequetur, quàm impietas? Atqui Deus non solùm nobis dedit istas facultates, quibus quemlibet eventum sustineremus, non dejecto, neque confracto animo; sed, quod boni regis erat, & revera patris, liberum id dedit, & totum istud nostræ voluntatis arbitrio subjecit.

FINIS.

ῬΗΓΙ'ΝΟΥ.

Καθάπερ δὲ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς οὐκ ἔστι θεάσασθαι ἀσθενεῖ καὶ ἀδυνάτῳ τῇ ὄψει· οὕτω καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν ἀλήθειαν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν ἀσθενεῖ καὶ ἀδυνάτῳ τῇ διανοίᾳ.

RHEGINI.

Quemadmodum ſolis lumen imbecillo ac debili viſu adſpici nequit: ſic quoque multò magis veritatem imbecilla ac invalida mente inſpicere non datur.

ΚΕ΄ΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙ΄ΟΥ
ΠΙ΄ΝΑΞ.

CEBETIS THEBANI
TABULA.

Græcè et Latinè.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.

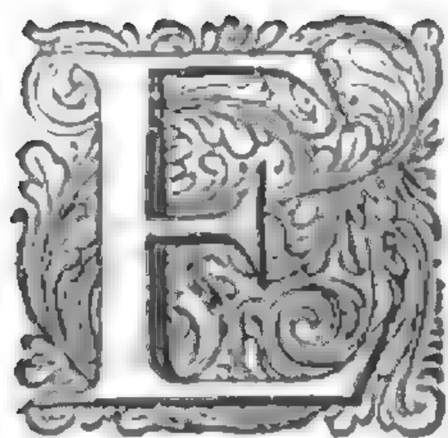

Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ κρόνου ἱερῷ, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν· ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθε τοῦ νεὼ, ἐν ᾧ ἦν γραφή τις ξένη, καὶ μύθους ἔχουσα ἰδίους, οὓς οὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν, τίνες, καὶ πόθεν ἦσαν. οὔτε γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον, οὔτε στρατόπεδον· ἀλλὰ περίβολος ἦν, ἐν αὑτῷ ἔχων ἑτέρους περιβόλους δύο· τὸν μὲν, μείζω· τὸν δὲ, ἐλάττω. ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου· πρὸς δὲ τῇ πύλῃ ὄχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι. ἔνδον δὲ τοῦ περιβόλου, πλῆθός τι γυναικῶν ἑωρᾶτο. ἐπὶ δὲ τῆς εἰσόδου τοῦ πρώτου πυλῶνος καὶ περιβόλου, γέρων τις ἑστὼς, ἔμφασιν ἐποίει, ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὄχλῳ. ἀπορούντων δὲ ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον,

CEBETIS THEBANI
TABULA.

Ortè in Saturni ſacello deambulantes, cùm alia multa in eo donaria ſpectabamus; tùm tabulam quandam paulò altius ante templum poſitam, in qua pictura quædam erat peregrina, et quæ peculiares fabulas contineret; cujusmodi autem, et unde, iſtæ eſſent, conjicere non poteramus. Neque enim, quod pictum erat, urbs nobis eſſe videbatur, neque caſtra; ſed ſeptum erat, alia duo intra ſe ſepta continens; majus, alterum; alterum, minus. Porta etiam erat in primo ſepto; atque ad hanc portam multa turba adſtare videbatur. Intra ſeptum autem multitudo quædam mulierum conſpiciebatur. Cæterum in primæ portæ, ac ſepti, aditu, ſenex quidam ſtabat, qui indicium faciebat, quaſi ingredienti turbæ aliquid præciperet. Cùm autem de illius fabulæ explicatione diu inter nos ambigeremus,

πρεσβύτης τὶς παρεστὼς· οὐδὲν δεινὸν πάσχετε, ὦ ξένοι, ἔφη, ἀποροῦντες περὶ τῆς γραφῆς ταύτης. οὐ γὰρ τῶν ἐπιχωρείων πολλοὶ ἴσασι, τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναται. οὐδὲ γάρ ἐστι πολιτικὸν ἀνάθημα, ἀλλὰ ξένος τὶς πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων, καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ πυθαγόρειόν τινα καὶ παρμενίδειον ἐζηλωκὼς βίον, ὃς τό, τε ἱερὸν τοῦτο, καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ κρόνῳ. πότερον οὖν, ἔφην ἐγὼ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γιγνώσκεις ἑωρακώς; καὶ ἐθαύμασά γε, ἔφη, αὐτὸν πολὺν χρόνον. νεώτερος γὰρ ὢν, πολλὰ καὶ σπουδαῖα διελέγετο· καὶ περὶ ταύτης δὲ τῆς μυθολογίας πολλάκις αὐτοῦ ἠκηκόειν διεξιόντος. πρὸς διὸς τοίνυν, ἔφην ἐγὼ, εἰ μή τίς σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν. πάνυ γὰρ ἐπιθυμοῦμεν ἀκοῦσαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ μῦθος. οὐδεὶς φθόνος, ὦ ξένοι, ἔφη. ἀλλὰ τοῦτο δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις. οἷόν τι; ἔφην ἐγώ. ὅτι εἰ μὲν προσέξετε, ἔφη, καὶ

ſenex quidam adſtans: Nihil miri, inquit, ô hoſpites, vobis accidit, quod hujus picturæ ſignificationem non adſequimini. Nam et ex indigenis multi ignorant, quam hujus picturæ explicatio vim habeat. Nec enim civitatis eſt donarium; ſed hoſpes aliquis olim huc advenerat, vir cordatus, magnâque ſapientiâ præditus, ſermone autem et opere Pythagoréam aliquam, et Parmenidéam vitam æmulatus, qui et templum hoc, et picturam Saturno dedicavit. Num igitur, inquam ego, et ipſum virum, utpote à te viſum, nôſti? Etiam longo, inquit, tempore eum fui admiratus. Quamvis enim junior eſſet, de multis et eximiis rebus diſputabat. et de hujus quoque fabulæ ſignificatione ſæpe ipſum audivi diſſerentem. Per Jovem igitur, inquam ego, niſi magnum aliquod tibi negotium eſt, fabulam nobis explica: audire enim admodum cupimus, quidnam hoc fabulæ ſit. Nullâ invidiâ, ô hoſpites, inquit, tangor: ſed hoc vos audire oportet, periculi aliquid habere explicationem. Cujusmodi? inquam ego. Quoniam, inquit, ſi animadverteritis quæ dicuntur, et

συνήσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι καὶ εὐδαίμονες ἔσεσθε· εἰ δὲ μὴ, ἄφρονες, καὶ κακοδαίμονες, καὶ πονηροὶ, καὶ ἀμαθεῖς γενόμενοι, κακῶς βιώσεσθε. ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις ἐοικυῖα τῷ τῆς σφιγγὸς αἰνίγματι, ὃ ἐκείνη προὐβάλλετο τοῖς ἀνθρώποις. εἰ μὲν οὖν αὐτὸ συνίῃ τις, ἐσώζετο· εἰ δὲ μὴ συνίῃ, ἀπώλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγγός. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης. ἡ γὰρ ἀφροσύνη τοῖς ἀνθρώποις σφίγξ ἐστιν· αἰνίττεται δὲ καὶ τάδε, τί ἀγαθὸν, τί κακὸν, τί οὔτε ἀγαθὸν, οὔτε κακόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ. ταῦτ' οὖν ἐὰν μή τις συνίῃ, ἀπόλλυται ὑπ' αὐτῆς οὐκ εἰσάπαξ, ὥσπερ ὁ ὑπὸ τῆς σφιγγὸς καταβρωθεὶς ἀπέθνησκεν, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθείρεται, καθάπερ οἱ ἐπὶ τιμωρίᾳ παραδιδόμενοι. ἂν δέ τις γνῷ, ἀνάπαλιν ἡ μὲν ἀφροσύνη ἀπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ. ὑμεῖς οὖν προσέχετε, καὶ μὴ παρακούετε. ὦ ἡράκλεις, ὡς εἰς μεγάλην τινὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς,

intellexeritis, prudentes, et beati eritis: ſin minus, inſipientes, et infelices, ac improbi, indoctique, male vivetis. Quippe Sphingis ænigmati hæc explicatio ſimilis eſt, quod illa hominibus proponebat: illud enim ſi quis intelligeret, ſalvus evadebat; ſi non intelligeret, à Sphinge necabatur. Similiter in hac explicatione ſe res habet. Amentia enim hominibus Sphinx eſt: obſcurè autem et hæc innuit, quid bonum in vita ſit, quid malum; quid nec bonum, nec malum. Quæ quidem ſi quis non intelligat, ab ea perimitur non ſemel, uti à Sphinge devoratus moriebatur; ſed paulatim in tota vita abſumitur, ſicut illi, qui lento ſupplicio excruciandi traduntur. At ſi quis iſta cognôrit, vice verſâ Amentia perit, ipſe autem ſalvus evadit, et beatus ac felix omnem vitam tranſigit. Vos igitur attendite, nec obiter auſcultate. Proh Hercules, in quantum nos deſiderium conjeciſti,

εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει. ἀλλ' ἔστιν, ἔφη, οὕτως ἔχοντα. οὐκ ἂν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος, ὡς ἡμῶν προσεξόντων οὐ παρέργως, ἐπείπερ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἀναλαβὼν οὖν ῥάβδον τινὰ, καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, ὁρᾶτε, ἔφη, τὸν περίβολον τοῦτον; ὁρῶμεν. τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται ὁ τόπος οὗτος βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς, ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὼς, οἱ μέλλοντες εἰσπορεύεσθαι εἰς τὸν βίον, οὗτοί εἰσιν. ὁ δὲ γέρων, ὁ ἄνω ἑστηκὼς, ἔχων χάρτην τινὰ ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῇ ἑτέρᾳ, ὥσπερ δεικνύων τι, οὗτος δαίμων καλεῖται. προστάττει δὲ τοῖς εἰσπορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον· καὶ δεικνύει, ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ. ποίαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν, ἢ πῶς; ἔφην ἐγώ. ὁρᾷς, εἶπε, παρὰ τὴν πύλην, θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον τοῦτον, καθ' ὃν εἰσπορεύεται ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ εἴδει, καὶ πιθανὴ φαι-

ſiquidem hæc ita ſe habent. Omnino verò, inquit, hæc ita ſe habent. Quin igitur nobis iſta ſtatim explicas, non ſupinè auſcultaturis, ſiquidem et pœna tanta propoſita eſt. Ille igitur arreptâ virgâ quâdam, eâque ad picturam extenſâ; Videtis, inquit, hocce ſeptum? Videmus. Quod primum vos ſcire oportet, hic locus Vità adpellatur: ac multa illa turba, quæ portæ adſtat, iſti ſunt, qui in vitam ſunt ingreſſuri. Senex autem, qui ſtat ſuperiùs, chartam aliquam una manu tenens, et alterâ quaſi aliquid oſtendens; hic Genius vocatur. Præcipit autem ingredientibus, quid eos facere oporteat, ubi in vitam ingreſſi fuerint: et, quam viam ipſos oporteat inſiſtere, ſi ſalvi in vita eſſe velint, oſtendit. Quam igitur, inquam ego, viam inſiſtere jubet, aut quomodo? Viden', inquit, ad portam ſolium quoddam poſitum hoc loco, ubi turba ingreditur, cui mulier fucatâ formâ inſidet, quæ perſuadendi facultate prædita videa-

νομένη, καὶ ἐν τῇ χειρὶ ἔχουσα ποτήριόν τι; ὁ-
ρῶ· ἀλλὰ τίς ἐστιν αὕτη; ἔφην. ἀπάτη καλεῖ-
ται, φησιν, ἡ πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα.
εἶτα, τί πράττει αὕτη; τοὺς εἰσπορευομένους εἰς
τὸν βίον ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει. τοῦτο δὲ τί
ἐστι τὸ ποτόν; πλάνη, ἔφη, καὶ ἄγνοια. εἶτα
τί; πιόντες τοῦτο, πορεύονται εἰς τὸν βίον. πό-
τερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον, ἢ οὔ; πάν-
τες πίνουσιν, ἔφη· ἀλλ᾽ οἱ μὲν πλεῖον· οἱ δὲ ἧττον.
ἔτι δὲ οὐχ ὁρᾷς ἔνδον τῆς πύλης πλῆθός τι γυναι-
κῶν ἑταιρῶν, παντοδαπὰς μορφὰς ἐχουσῶν; ὁ-
ρῶ. αὗται τοίνυν δόξαι, καὶ ἐπιθυμίαι, καὶ ἡ-
δοναὶ, καλοῦνται. ὅταν οὖν εἰσπορεύηται ὁ ὄχλος,
ἀναπηδῶσιν αὗται, καὶ συμπλέκονται πρὸς ἕκα-
στον· εἶτα ἀπάγουσι. ποῖ δὲ ἀπάγουσιν αὐ-
τούς; αἱ μὲν, εἰς τὸ σώζεσθαι, ἔφη· αἱ δὲ, εἰς
τὸ ἀπόλλυσθαι, διὰ τὴν ἀπάτην. ὦ δαιμόνιε,
ὡς χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις; καὶ πᾶσαί γε,
ἔφη, ἐπαγγέλλονται, ὡς ἐπὶ τὰ βέλτιστα ἄξου-
σαι, καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα, καὶ λυσιτελῆ· οἱ δὲ

tur, manu poculum quoddam tenens? Video, inquam; sed quænam ea est? Seductio, inquit, vocatur, quæ omnes homines in errorem inducit. Porrò, quid hæc agit? In vitam ingredientibus vim suam propinat. Sed potio illa quænam est? Error, inquit, et Inscitia. Quid præterea? Hoc poculo exhausto in vitam eunt. Num verò omnes errorem bibunt, annon? Omnes, inquit, bibunt: sed plus alii; alii minus. Sed viden' præterea intra portam mulierum meretricum multitudinem quandam, omnigenas formas habentium? Video. Hæ ergo, Opiniones, et Cupiditates, et Voluptates adpellantur. Cùm igitur turba ingreditur, prosiliunt illæ, et ad singulos se adplicant; deinde eos abducunt. Quò verò eos abducunt? Aliæ, inquit, ut serventur; aliæ, ut pereant, propter seductionem. O admirande, quàm acerbam potionem istam dicis? Atqui omnes, inquit, pollicentur, ad optima se quemque perducturas, et ad vitam beatam, ac commodam: illi autem

διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν πεπώκασι παρὰ τῆς ἀπάτης, οὐχ εὑρίσκουσι, ποία ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς, ἡ ἐν τῷ βίῳ· ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῆ, ὥσπερ ὁρᾷς, καὶ τοὺς πρότερον εἰσπορευομένους, ὡς περιάγονται, ὅπη ἂν αὗται δεικνύωσιν; ὁρῶ τοῦτο, ἔφην. ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστιν, ἡ ὥσπερ τυφλὴ, καὶ μαινομένη τὶς εἶναι δοκοῦσα, καὶ ἑστηκυῖα ἐπὶ λίθου τινὸς στρογγύλου; καλεῖται μὲν, ἔφη, τύχη. ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλὴ, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, καὶ κωφή. αὕτη οὖν τί ἔργον ἔχει; περιπορεύεται πανταχοῦ, ἔφη, καὶ παρ' ὧν μὲν ἁρπάζει τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἑτέροις δίδωσι· παρὰ δὲ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα, ἃ δέδωκε, καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκῆ καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς. ποῖον τοῦτο; ἔφην ἐγώ. ὅτι ἐπὶ στρογγύλου λίθου ἕστηκεν. εἶτα, τί τοῦτο σημαίνει; ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς, οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ' αὐτῆς δόσις. ἐκπλώσεις γὰρ μεγάλαι, καὶ σκληραὶ γίγνονται, ὅταν τις αὐτῇ πιστεύσῃ. ὁ δὲ ὄχλος,

ob inſcitiam, et errorem, quem à Seductione hauſerunt, non inveniunt, quæ ſit vera illa via, quam in vita inſiſtere oporteat; ſed temere, uti oves, errant. Viden' quoque prius ingreſſos, ut circumagantur, quô iſtæ monſtrent? Id, inquam, video. At mulier illa quænam eſt, quæ quaſi cæca, et inſana quædam eſſe videtur, rotundo alicui lapidi inſiſtens? Adpellatur, inquit, Fortuna: eſt autem non ſolùm cæca, ſed inſana etiam, ac ſurda. Quodnam igitur ejus munus eſt? Paſſim, inquit, vagatur, et aliis quidem facultates eripit, quæ aliis largitur; ſed ab iisdem iterum iſta, quæ dederat, ſtatim aufert, aliisque temere ac inconſtanter donat. Quare et ſignum iſtud pulchrè ingenium ejus indicat. Ecquod illud ſignum? inquam ego. Quod rotundo lapidi inſiſtit. Cæterùm quid hoc ſignificat? Munus ab ea profectum non eſſe certum, firmumque. Magni enim, durique caſus ſuccedunt, ſi quis illi credat. At illa multa turba,

ὁ πολὺς οὗτος, ὁ περὶ αὐτὴν ἑστηκὼς, τί βούλεται, καὶ τίνες καλοῦνται; καλοῦνται καὶ οὗτοι ἀπροβούλευτοι. αἰτοῦσι δὲ ἕκαστος αὐτῶν, ἃ ῥίπτει. πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν δοκοῦσι χαίρειν· οἱ δὲ ἀθυμοῦσιν, ἐκτετακότες τὰς χεῖρας; οἱ μὲν δοκοῦντες, ἔφη, χαίρειν καὶ γελᾶν αὐτῶν, οἱ εἰληφότες τι παρὰ τῆς τύχης εἰσίν· οὗτοι δὲ καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσιν· οἱ δὲ δοκοῦντες κλαίειν, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο, ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς· οὗτοι πάλιν κακὴν τύχην αὐτὴν καλοῦσι. τίνα οὖν ἔστιν, ἃ δίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως οἱ μὲν λαμβάνοντες, χαίρουσιν· οἱ δὲ ἀποβάλλοντες, κλαίουσι; ταῦτα, ἔφη, ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθά. ταῦτα οὖν τίνα ἐστί; πλοῦτος δηλαδὴ, καὶ δόξα, καὶ εὐγένεια, καὶ τέκνα, καὶ τυραννίδες, καὶ βασιλεῖαι, καὶ τἄλλα, ὅσα τούτοις παραπλήσια. ταῦτα οὖν πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά; περὶ μὲν τούτων, ἔφη, καὶ αὖθις διαλεξόμεθα. νῦν

quæ Fortunam circumstat, quid vult, et quo nomine adpellantur? Etiam hi adpellantur Inconsulti. Petunt autem eorum quisque, quæ illa projicit. Quî igitur non simili vultu sunt; sed eorum alii gaudere videntur; alii animum dejiciunt, tensis manibus? Qui ex his, inquit, gaudere ac ridere videntur, sunt, qui aliquid à Fortuna acceperunt; qui quoque Bonam Fortunam eam nominant: at qui plorare videntur, ac manus tendisse, sunt, à quibus illa abstulit, quæ ipsis ante dederat; qui contrà Malam Fortunam ipsam adpellant. Quæ igitur ea sunt, quæ ipsis donat; quòd, qui accipiunt, ita lætentur; at qui perdunt, plorent? Illa, inquit, quæ plerisque hominibus bona esse videntur. Quænam verò illa sunt? Divitiæ scilicet, et gloria, ac nobilitas: insuper liberi, et imperia, ac regna, aliaque, quæ his adsimilia. Hæc igitur quomodo non sunt bona? De his quidem, inquit, et posthac disputabimus. nunc

δὲ περὶ τὴν μυθολογίαν γενώμεθα. ἔςω οὕτως. ὁρᾷς οὖν, ὡς ἂν παρέλθοις τὴν πύλην ταύτην, ἀνώτερον ἄλλον περίβολον, καὶ γυναῖκας ἔξω τοῦ περιβόλου ἑςηκυίας, κεκοσμημένας ὥσπερ ἑταῖραι εἰώθασι; καὶ μάλα. αὗται τοίνυν, ἡ μὲν ἀκρασία καλεῖται· ἡ δὲ, ἀσωτία· ἡ δὲ, ἀπληςία· ἡ δὲ, κολακεία. τί οὖν ὧδε ἑςήκασιν αὗται; παρατηρεῦσιν, ἔφη, τοὺς εἰληφότας τι παρὰ τῆς τύχης. εἶτα τί; ἀναπηδῶσι, καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς, καὶ κολακεύουσι, καὶ ἀξιοῦσι παρ᾽ αὐταῖς μένειν, λέγουσαι, ὅτι βίον ἕξουσιν ἡδὺν, καὶ ἄπονον, καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν. ἐὰν οὖν τις πεισθῇ ὑπ᾽ αὐτῶν, εἰς τὴν ἡδυπάθειαν, μέχρι μέν τινος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ διατριβὴ, ἕως ἂν γαργαλίζῃ τὸν ἄνθρωπον· εἶτ᾽ οὐκ ἔστιν. ὅταν γὰρ ἀνανήψῃ, αἰσθάνεται, ὅτι οὐκ ἤσθιεν, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς κατησθίετο, καὶ ὑβρίζετο. διὸ καὶ, ὅταν ἀναλώσῃ πάντα, ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναιξὶ δουλεύειν, καὶ πάνθ᾽ ὑπομένειν, καὶ ἀσχημονεῖν,

circa fabulæ enarrationem verſemur. Eſto ita. Viden' igitur, ubi hanc portam præterieris, ſuperius aliud ſeptum, et mulieres extra ſeptum ſtantes, ornatas, uti meretrices ſolent. Admodum, inquam. Harum igitur alia Incontinentia vocatur; alia, Luxuria; alia, Inexplebilitas; alia, Adulatio. Quid ergò hîc iſtæ adſtant? Obſervant, inquit, eos qui à Fortuna quippiam acceperunt. Quid deinde? Exiliunt, et ad illos ſe adplicant, iiſque adulantur, et petunt, ut apud ſe maneant, dicentes; vitam jucundam, labore ac adflictatione vacuam acturos. Quod ſi quis igitur ad perfruendas voluptates perſuadeatur, aliquamdiu jucunda videtur eſſe ea conſuetudo, quamdiu hominem titillaverit: poſtea ſecus adparet. Ubi enim evigilaverit, ſe non comediſſe, ſed potius ab ea comeſum fuiſſe, et contumeliis adfectum, ſentit. Quare etiam, cum omnia, quæ à Fortuna acceperat, inſumſerit, his mulieribus ſervire cogitur, omniaque perpeti, et indecorè ſe gerere,

καὶ ποιεῖν ἕνεκεν τούτων ὅσα ἐστὶ βλαβερά· οἷον, ἀποστερεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπιορκεῖν, προδιδόναι, λῄζεσθαι, καὶ πάνθ' ὅσα τούτοις παραπλήσια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ἀπολείπῃ, παραδίδονται τῇ τιμωρίᾳ. ποία δέ ἐστιν αὕτη; ὁρᾷς ὀπίσω τι αὐτῶν, ἔφη, ὥσπερ θύριον μικρὸν, καὶ τόπον στενόν τινα, καὶ σκοτεινόν; οὐκοῦν καὶ γυναῖκες αἰσχραὶ, καὶ ῥυπαραὶ, καὶ ῥάκη ἠμφιεσμέναι δοκοῦσι συνεῖναι; καὶ μάλα. αὗται τοίνυν, ἔφη, ἡ μὲν, τὴν μάστιγα ἔχουσα, καλεῖται τιμωρία· ἡ δὲ, τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα, λύπη· ἡ δὲ, τὰς τρίχας τίλλουσα ἑαυτῆς, ὀδύνη. ὁ δ' ἄλλος οὗτος, ὁ παρεστηκὼς αὐταῖς, δυσειδής τις καὶ λεπτὸς, καὶ γυμνός· καὶ μετὰ ταῦτά τις ὁμοία αὐτῷ, αἰσχρὰ καὶ λεπτὴ, τίς ἐστιν; ὁ μὲν, ὀδυρμὸς καλεῖται, ἔφη· ἡ δὲ, ἀδελφὴ αὐτοῦ, ἀθυμία. τούτοις οὖν παραδίδοται, καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος. εἶτα πάλιν ἐνταῦθεν εἰς ἕτερον οἶκον ῥίπτεται, εἰς τὴν κακοδαιμονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει, ἐν πάσῃ κακοδαιμονίᾳ,

et harum gratiâ flagitiosa perpetrare: ut, defraudare, sacrilegium facere, pejerare, prodere, prædas agere, et quæcunque his adfinia sunt. Quando autem ipsis omnia defecerint, traduntur Ultioni. Et quænam hæc est? Viden' pone illas paullùm, inquit, quasi ostiolum exiguum, et locum quendam angustum, ac caliginosum. Video. Ergóne et mulieres adesse videntur fœdæ, et sordidæ, et laceris vestibus indutæ? Ita sanè. Harum igitur, inquit, illa quæ flagellum manu tenet, vocatur Ultio; ista, quæ caput genibus imposuit, Mœstitia; hæc, quæ capillos sibi evellit, Anxietas. Sed alter ille, qui mulieribus adstat, deformis quidam, et macer, ac nudus; et pone illum quædam ipsi similis, turpis ac gracilis; quisnam est? Ille, inquit, Ploratus vocatur; hæc autem, quæ ejus soror, Exanimatio. His itaque traditur, et cum his, pœnas dans, vitam agit. Deinde rursus hinc in aliam domum projicitur, in Miseriam, atque hîc reliquum vitæ exigit, in omni miseria,

ἂν μὴ μετάνοια αὐτῷ ἀπὸ τῆς τύχης συναντήσῃ. εἶτα τί γίνεται; ἐὰν ἡ μετάνοια αὐτῷ συναντήσῃ, ἐξαιρεῖ αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν, καὶ συνίστησιν αὐτῷ ἑτέραν δόξαν, καὶ ἐπιθυμίαν, τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσαν· ἅμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν ψευδοπαιδείαν καλουμένην. εἶτα τί γίνεται; ἐὰν μέν, φησι, τὴν δόξαν ταύτην προσδέξηται, τὴν ἄγουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καθαρθεὶς ὑπ᾽ αὐτῆς, σώζεται, καὶ μακάριος, καὶ εὐδαίμων γίνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ· εἰ δὲ μή, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς ψευδοπαιδείας. ὦ ἡράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλλος οὗτος. ἡ δὲ ψευδοπαιδεία, ποία ἐστίν; ἔφην ἐγώ. οὐχ ὁρᾷς τὸν ἕτερον περίβολον ἐκεῖνον; καὶ μάλα, ἔφην ἐγώ. οὐκοῦν ἔξω τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον, γυνή τις ἕστηκεν, ἣ δοκεῖ πάνυ καθαρὰ, καὶ εὔτακτος εἶναι; καὶ μάλα. ταύτην τοίνυν οἱ πολλοὶ, καὶ εἰκαῖοι τῶν ἀνθρώπων, παιδείαν καλοῦσιν. οὐκ ἔστι δέ· ἀλλὰ ψευδοπαιδεία, ἔφη. οἱ μέντοι σωζόμενοι,

nisi Pœnitentia ipsi forte fortuna occurrerit. Quid deinde fit? Si Pœnitentia ipsi occurrat, ex iis malis ipsum eripit, aliamque ipsi opinionem commendat, et cupiditatem, quæ ad Veram Disciplinam ducit: sed simul quoque eam commendat opinionem, quæ ducit ad Falsam, quæ vocatur, Disciplinam. Quid tum fit? Siquidem, inquit, hanc opinionem amplectatur, quæ ad Veram Disciplinam ipsum perducit, ab ea purgatus, servatur, et beatus, ac felix in omni vita existit: sin minus, iterum à Falsa Disciplina seducitur. Proh Hercules, quàm grande et alterum hoc periculum! Hæc autem, inquam ego, falsa Disciplina, quænam est? Annon vides, inquit, alterum illud septum? Equidem video, inquam. Nonne extra id septum, ad aditum, mulier quæpiam stat, quæ valde munda, et composita esse videtur? Plane, inquam, ita est. Hanc igitur multi ac vani hominum Disciplinam vocant: non tamen, inquit, ea est, sed Falsa Disciplina. Attamen qui servantur,

ὁπόταν βούλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἐλθεῖν, ὧδε πρῶτον παραγίνονται. πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ ἔστιν, ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσα; ἔστιν, ἔφη. οὗτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἔσω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες, τίνες εἰσίν; οἱ τῆς ψευδοπαιδείας, ἔφη, ἐρασταὶ, ἠπατημένοι, οἰόμενοι μετὰ τῆς ἀληθινῆς παιδείας συνομιλεῖν. τίνες οὖν καλοῦνται οὗτοι; οἱ μὲν, ποιηταὶ, ἔφη· οἱ δὲ, ῥήτορες· οἱ δὲ, διαλεκτικοί· οἱ δὲ, μουσικοί· οἱ δὲ, ἀριθμητικοί· οἱ δὲ, γεωμέτραι· οἱ δὲ, ἀστρολόγοι· οἱ δὲ, ἡδονικοί· οἱ δὲ, περιπατητικοί· οἱ δὲ, κριτικοί· καὶ ὅσοι ἄλλοι τούτοις εἰσὶ παραπλήσιοι. αἱ δὲ γυναῖκες ἐκεῖναι, αἱ δοκοῦσαι περιτρέχειν, ὅμοιαι ταῖς πρώταις, ἐν αἷς ἔφης εἶναι τὴν ἀκρασίαν, καὶ αἱ ἄλλαι, αἱ μετ' αὐτῶν, τίνες εἰσίν; αὗται ἐκεῖναί εἰσιν, ἔφη. πότερον οὖν καὶ ὧδε εἰσπορεύονται; νὴ δία, καὶ ὧδε· σπανίως δὲ, καὶ οὐχὶ ὥς περ ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. πότερον οὖν καὶ αἱ δόξαι; ναὶ, ἔφη. ἔτι μὲν γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπιον

quando ad Veram Disciplinam venire volunt, huc primum accedunt. Numquid igitur alia via nulla est, quæ ad Veram Disciplinam ducat? Est, inquit. Hi verò homines, qui intra septum remeant, quinam sunt? Falsæ, inquit, Disciplinæ amatores, decepti, dum Veræ Disciplinæ consuetudine se uti putant. Quibus verò nominibus isti adpellantur? Alii, inquit, Poëtæ; alii, Rhetores; alii, Dialectici; alii, Musici; alii, Arithmetici; alii, Geometræ; alii, Astrologi; alii, Voluptarii; alii, Peripatetici; alii, Critici, et quicunque alii his similes existunt. Verum istæ mulieres, quæ circumcursare videntur; primis similes, in quibus esse ajebas Incontinentiam; cæteræque cum illis versantes; quænam sunt? Illæ ipsæ sunt, inquit. Numquid igitur et huc commeant? Per Jovem, et huc. rarò tamen, nec ita uti in primo septo. Utrum verò et Opiniones. Certe, inquit. Namque et in his, per Jovem, potio illa adhuc, quam

παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ ἡ ἄγνοια μένει νὴ δία, καὶ μετ᾽ αὐτῆς γε ἡ ἀφροσύνη. καὶ οὐ μὴ ἀπέλθῃ ἀπ᾽ αὐτῶν οὔθ᾽ ἡ δόξα, οὔθ᾽ ἡ λοιπὴ κακία, μέχρις ἂν ἀπογνόντες τῆς ψευδοπαιδείας, εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, καὶ πίωσι τὴν τούτου καθαρτικὴν δύναμιν, καὶ ἐκβάλωσι τὰ κακὰ πάνθ᾽ ὅσα ἔχουσι, καὶ τὰς δόξας, καὶ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν κακίαν. τότε ἂν οὕτω σωθήσονται. ὧδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ ψευδοπαιδείᾳ, οὐδέποτε ἀπολυθήσονται, οὐδὲ ἐλλείψει αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν, ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων. ποία οὖν αὕτη ὁδός ἐστιν, ἡ φέρουσα ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν; ὁρᾷς, ἔφη, ἄνω τόπον τινὰ ἐκεῖνον, ὅπου οὐδεὶς ἐπικατοικεῖ, ἀλλ᾽ ἔρημος δοκεῖ εἶναι; ὁρῶ. οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν, καὶ ὁδόν τινα πρὸς τῆς θύρας, ἥτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλὰ πάνυ ὀλίγοι πορεύονται, ὥσπερ δυσανόδου τινὸς, καὶ τραχείας, καὶ πετρώδους εἶναι δοκούσης; καὶ μάλα, ἔφην. οὐκοῦν καὶ βουνός τις ὑψηλὸς δοκεῖ εἶναι, καὶ ἀνάβασις στενὴ πάνυ, καὶ κρημνοὺς

à Seductione hauserant, adeoque Inscitia manet, cumque ea Amentia. Neque verò ab illis recesserit aut Opinio, aut reliqua vitiorum caterva, antequam repudiatâ falsâ Disciplinâ, in veram viam ingressi fuerint, et poculum, istius potionis purgandæ vim habens, biberint, ejecerintque quæcunque habent mala, et opiniones, atque inscitiam, omnemque reliquam pravitatem. tum demum ita salvi evaserint. At si hîc apud falsam Disciplinam maneant, nunquam exsolventur; nec harum doctrinarum causâ ullum iis malum deerit. Cujusmodi igitur hæc via est, quæ ad Veram Disciplinam ducit? Viden', inquit, superiùs locum quendam, illum ubi nullus habitat, sed qui desertus esse videtur. Video. Nonne et januam quandam parvam, viamque aliquam ad januam, quæ parum à turba teritur: valdè enim pauci hac incedunt, ut quæ adscensu difficilis, et aspera, ac saxosa esse videatur? Admodum, inquam, video. Annon et collis quispiam excelsus esse videtur, et ad-

ἔχουσα ἔνθεν κἀκεῖθεν βαθεῖς; ὁρῶ. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὁδὸς, ἔφη, ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν· καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν. οὐκοῦν καὶ ἄνω γε, περὶ τὸν βουνὸν, ὁρᾷς πέτραν μεγάλην, καὶ ὑψηλὴν, κύκλῳ ἀπόκρημνον; ὁρῶ, ἔφην. ὁρᾷς οὖν καὶ γυναῖκας δύο, ἑστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας, λιπαρὰς, καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, καὶ ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως; ὁρῶ. ἀλλὰ τίνες καλοῦνται, ἔφην, αὗται; ἡ μὲν ἐγκράτεια καλεῖται, ἔφη· ἡ δὲ, καρτερία. εἰσὶ δὲ ἀδελφαί. τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασιν οὕτω προθύμως; παρακαλοῦσιν, ἔφη, τοὺς παραγινομένους ἐπὶ τὸν τόπον, θαῤῥεῖν, καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν, λέγουσαι· ὅτι βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτούς. εἶτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν. ὅταν οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ' αὐτήν. αὗται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι, καὶ ἕλκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς ἑαυτάς· εἶτα κελεύουσιν αὐτοὺς διαναπαύσασθαι. καὶ μετὰ μικρὸν

ſcenſus, arctus admodum, profunda hinc et illinc præcipitia habens? Video. Hæc igitur, inquit, via eſt, quæ ad Veram Diſciplinam ducit; quam etiam inſpicere quis horreat. Porrò viden' quoque ſuprà, circa collem, magnam, et excelſam, circumcirca præruptam rupem? Video, inquam. Vides præterea duas mulieres, ſupra rupe ſtantes, nitidas, et bona corporis habitudine, et quàm alacriter manus protenderint? Video: ſed quæ illarum, inquam, ſunt nomina? Altera, inquit, Continentia vocatur; altera, Tolerantia. ſunt autem ſorores. Quid igitur manus promtè adeo protenderunt? Hortantur, inquit, eos, qui ad hoc loci veniunt, ut bono animo atque intrepido ſint, dicuntque; Paululum adhuc ipſis eſſe tolerandum. in bonam viam deinde venturos. Ubi ergo ad rupem venerint, quomodo adſcendunt? neque enim ullam ſemitam video, quæ eò ducat. Illæ de præcipitio deſcendunt, eoſque ſurſum ad ſe trahunt: deinde eos quieſcere jubent. et paulò pòſt

διδόασιν ἰσχὺν καὶ θάρσος, καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς καταστῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, ὡς ἔστι καλή τε καὶ ὁμαλὴ, καὶ εὐπόρευτος, καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς. ἐμφαίνει, νὴ δία. ὁρᾷς οὖν, ἔφη, καὶ ἔμπροσθε τοῦ ἄλσους ἐκείνου τόπον τινὰ, ὃς δοκεῖ καλός τε εἶναι, καὶ λειμωνοειδὴς, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος; καὶ μάλα. κατανοεῖς οὖν καὶ ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος περίβολον ἕτερον, καὶ πύλην ἑτέραν; ἔστιν οὕτως. ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὗτος; εὐδαιμόνων οἰκητήριον, ἔφη. ὧδε γὰρ διατρίβουσιν αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι, καὶ ἡ εὐδαιμονία. εἶεν, ἔφην ἐγὼ, ὡς καλὸν τὸν τόπον εἶναι. οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι γυνὴ τίς ἐστι καλὴ, καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, μέσῃ δὲ καὶ κεκριμένῃ ἤδη τῇ ἡλικίᾳ, στολὴν δ᾽ ἔχουσα ἁπλῆν, καὶ ἀκαλλώπιστον; ἕστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ στρογγύλου λίθου, ἀλλ᾽ ἐπὶ τετραγώνου, ἀσφαλῶς κειμένου. καὶ μετὰ ταύτης ἄλλαι δύο εἰσί· θυγατέρες τινὲς δοκοῦσιν εἶναι. ἐμφαίνει

conferunt iis robur, ac fiduciam, et pollicentur, se ad veram Disciplinam eos perducturas: monstrant interim ipsis viam, ut et amœna sit, et plana, et expedita, et ab omni malo pura, quemadmodum vides. Adparet, per Jovem. Viden' verò, inquit, et ante istum saltum, locum quendam, qui amœnus esse videtur, et pratum speciem præfert, multoque lumine illustratur? Admodum. Num ergò et in prato medio septum aliud animadvertis, et portam aliam? Ita est. Sed quomodo hic locus adpellatur? Beatorum domicilium, inquit. Hîc enim vitam agunt virtutes omnes, ipsaque Beatitudo. Sic sane necesse est, inquam ego, amœnum esse locum. Vides igitur ad portam, inquit, mulierem quandam pulchram, vultu composito, mediâ autem et statâ jam ætate, simplici amictu absque lenocinio indutam? Insistit autem non rotundo, sed quadrato lapidi, firmiter posito: duas item cum ea alias, quæ filiæ ipsius esse videntur? Hæc ita se habere adparet. Harum igitur

οὕτως ἔχειν. τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐν τῷ μέσῳ, παιδεία ἐστίν· ἡ δὲ, ἀλήθεια· ἡ δὲ, πειθώ. τί δὲ ἕστηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὕτη; Σημεῖον, ἔφη, ὅτι ἀσφαλής τε, καὶ βεβαία, ἡ πρὸς αὐτὴν ὁδός ἐστι τοῖς ἀφικνουμένοις, καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλὴς ἡ δόσις τοῖς λαμβάνουσι. καὶ τίνα ἐστὶν, ἃ δίδωσιν αὕτη; θάρσος, καὶ ἀφοβία, ἔφη ἐκεῖνος. ταῦτα δὲ τίνα ἐστίν; ἐπιστήμη, ἔφη, τοῦ μηδὲν ἄν ποτε δεινὸν παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. ἡράκλεις, ὡς καλὰ, ἔφην, τὰ δῶρα. ἀλλὰ τίνος ἕνεκεν ἔξω τοῦ περιβόλου ἕστηκεν οὕτως; ὅπως τοὺς παραγενομένους, ἔφη, θεραπεύῃ, καὶ ποτίζῃ τῇ καθαρτικῇ δυνάμει. εἶθ᾽ ὅταν καθαρθῶσιν, οὕτως αὐτοὺς εἰσάγῃ πρὸς τὰς ἀρετάς. πῶς τοῦτο, ἔφην ἐγώ; οὐ γὰρ συνίημι. ἀλλὰ συνήσεις, ἔφη. ὡς ἂν εἴ τις φιλοτίμως κάμνων ἐτύγχανε, πρὸς τὸν ἰατρὸν ἂν δήπου γενόμενος, πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλε πάντα τὰ νοσοποιοῦντα· εἶτα οὕτως ἂν αὐτὸν ὁ ἰατρὸς εἰς ἀνάληψιν, καὶ ὑγίειαν, καθέστηκεν· εἰ δὲ μὴ ἐπείθετο οἷς ἐπέταττεν, εὐ-

illa, quæ in medio consistit, Disciplina est; ista, Veritas; hæc, Suada. Quid verò hæc quadrato lapidi insistit? Signum, inquit, est, adeuntibus viam ad eam esse certam, firmamque, nec minus certò ab accipientibus possideri quæ ab ea dantur. Et quæ sunt illa, quæ hæc donat? Fiducia, et Timoris vacuitas, inquit ille. Hæc autem quænam sunt? Scientia, inquit, nihil unquam in vita grave patiendi. Deum immortalem, inquam, quam pulchra illa sunt dona. Sed quamobrem ita stat extra septum? Ut accedentibus, inquit, medeatur, et vim purgatricem propinet: et posteaquam purgati fuerint, sic eos ad virtutes introducat. Quomodo illud, inquam ego? neque enim intelligo. At intelliges, inquit. Quemadmodum si quis fortè morbo graviter laborans, et ad medicum veniens, priùs purgantibus medicamentis omnia, quæ morbo causam dederunt, ejiceret; sic purgatum postea medicus viribus ac sanitati restitueret; sin iis, quæ præciperen-

λόγως ἂν δήπου ἀπωσθεὶς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου. ταῦτα ξυνίημι, ἔφην ἐγώ. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ἔφη, καὶ πρὸς τὴν παιδείαν ὅταν τις παραγίγνηται, θεραπεύει αὐτὸν, καὶ ποτίζει τῇ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρῃ πρῶτον, καὶ ἐκβάλῃ τὰ κακὰ πάντα, ὅσα ἔχων ἦλθε. ποῖα ταῦτα; τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν ἐπεπώκει παρὰ τῆς ἀπάτης, καὶ τὴν ἀλαζονείαν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὸν θυμὸν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὧν ἐνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῳ περιβόλῳ. ὅταν οὖν καθαρθῇ, ποῦ αὐτὸν ἀποστέλλει; ἔνδον, ἔφη, πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς. ποίας ταύτας; οὐχ ὁρᾷς, ἔφη, ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν, αἳ εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι, καὶ εὔτακτοι, καὶ στολὴν ἀτρύφερον, καὶ ἁπλῆν ἔχουσιν· ἔτι τε ὡς ἄπλαστοί εἰσι, καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι, ὥσπερ αἱ ἄλλαι; ὁρῶ, ἔφην. ἀλλὰ τίνες αὗται καλοῦνται; ἡ μὲν πρώτη, ἐπιστήμη, ἔφη, καλεῖται· αἱ δὲ ἄλλαι, ταύτης ἀδελ-

tur, non paruerit, meritò rejectus, morbo perierit. Hæc intelligo, inquam ego. Ad eundem igitur, inquit, modum, ad Disciplinam quoque si quis accesserit, medicinam ipsi facit, et vim suam propinat, ut expurget primùm, ac ejiciat omnia mala, quæ secum attulit. Quænam hæc? Ignorantiam, atque Errorem, quem à Seductione hauserat, et Adrogantiam, et Cupiditatem, et Incontinentiam, et Iram, et Avaritiam, et reliqua omnia, quibus in primo septo imbutus fuerat. Quando igitur purgatus fuerit, quò ipsum ablegat? Intrò, inquit, ad Scientiam, et ad reliquas virtutes. Quas verò illas? Annon vides, inquit, intra portam, chorum mulierum, quæ bonâ formâ videntur esse, et compositis moribus, et amictu simplici, minimeque luxurioso decoræ: præterea ut non fucatæ, et nequaquam, uti reliquæ, ornatæ incedant? Video, inquam. Sed quæ sunt harum nomina? Prima, inquit, Scientia vocatur: cæteræ, hujus sorores, sunt

φαὶ, ἀνδρεία, καὶ δικαιοσύνη, καλοκαγαθία, σωφροσύνη, εὐταξία, ἐλευθερία, ἐγκράτεια, πραότης. ὦ κάλλισαι, ἔφην ἔγω γε· ὡς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν. ἐαν συνῆτε, ἔφη, καὶ ἕξιν περιποιήσησθ' ὧν ἀκούετε. ἀλλὰ προσέξομεν ὡς μάλισα, ἔφην ἔγωγε. τοιγαροῦν, ἔφη, σωθήσεσθε. ὅταν ὄυν παραλάβωσιν αὐτὸν ἆυται, ποῦ ἀπάγουσι; πρὸς τὴν μητέρα, ἔφη. ἄυτη δὲ τίς ἐστιν; εὐδαιμονία, ἔφη. ποία δέ ἐστιν ἄυτη; ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκείνην, τὴν φέρουσαν ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο, ὅ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων; ὁρῶ. οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ καθεστηκυῖα, εὐειδής τις, κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, κεκοσμημένη ἐλευθέρως, καὶ ἀπεριέργως, καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνῳ εὐανθεῖ πάνυ καλῶς; ἐμφαίνει ὄυτως ἔχειν. ἄυτη τοίνυν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία, ἔφη. ὅταν ὄυν ὧδέ τις παραγένηται, τί ποιεῖ; στεφανοῖ αὐτὸν, ἔφη, τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ἡ εὐδαιμονία, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρεταὶ, ὥσπερ τοὺς νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας.

Fortitudo, et Justitia, Benignitas, Temperantia, Modestia, Libertas, Continentia, Mansuetudo. O pulcherrimas, inquam ego! quàm magna in spe sumus! Si intellexeritis, inquit, eorumque, quæ auditis, habitum adquisiveritis. Enimverò attendemus quàm maximè, inquam ego. Quare, inquit, salvi evadetis. Cùm igitur hunc acceperint illæ, quò abducunt? Ad matrem, inquit. Hæc verò quæ est? Beatitudo, inquit. At quænam est illa? Vides viam istam, quæ ad fastigium illud, quod omnium septorum arx est, ducit? Video. Nonne in propylæo formosa quædam mulier, ætate integra, in alto solio sedet, liberaliter ornata, ac sine fuco, eaque coronâ floridâ admodum bellè redimita? Id ita esse adparet. Hæc igitur est illa Beatitudo, inquit. Cum igitur huc quis advenerit, quid agit? Coronat ipsum, inquit, sua vi Beatitudo, et reliquæ virtutes omnes, ut qui maximis certaminibus victor evaserit.

καὶ ποίους ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτός; ἔφην ἐγώ. τοὺς μεγίστους, ἔφη· καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθιε, καὶ ἐκόλαζε, καὶ ἐποίει δοῦλον. ταῦτα πάντα νενίκηκε, καὶ ἀπέρριψεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτοῦ, ὥστε ἐκεῖνα νῦν τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον. ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι. πρῶτον μὲν, ἔφη, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον. ἢ οὐ δοκεῖ σοι θηρία ταῦτα εἶναι; καὶ πονηρά γε, ἔφην ἐγώ. εἶτα τὴν λύπην, καὶ τὸν ὀδυρμὸν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν κακίαν. πάντων τούτων κρατεῖ, καὶ οὐ κρατεῖται, ὥσπερ τὸ πρότερον. ὢ καλῶν ἔργων, ἔφην ἐγὼ, καὶ καλλίστης νίκης. ἀλλ' ἐκεῖνο ἔτι μοὶ εἰπὲ, τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν; εὐδαιμονικὴ, ὦ νεανίσκε. ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει, εὐδαίμων γίνεται, καὶ μακάριος, καὶ οὐκ ἔχει ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ. ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις.

At cujusmodi ille certaminibus victor extitit? inquam ego. Maximis, inquit; et feras maximas, quæ priùs ipsum devorabant, et cruciabant, et servum faciebant, devicit. Hæc, inquam, devicit omnia, et à se projecit, et sui compos factus est; adeo ut illa jam huic, quemadmodum hîc ante illis, serviant. Quasnam illas feras dicis? hoc enim audire admodum cupio. Primùm, inquit, Ignorantiam, et Errorem. annon verò hæ tibi feræ esse videntur? Et verò pessimæ; inquam ego. Deinde Mœstitiam, et Ploratum, et Avaritiam, et Incontinentiam, et reliquam omnem pravitatem. His omnibus imperat, nec ab ulla ipsi, uti antè, imperatur. O pulchra facinora, inquam ego, et pulcherrimam victoriam! Cæterùm illud insuper mihi dic; quænam vis est ejus coronæ, qua eum coronari ajebas? Quæ beatum efficiat, ô juvenis. qui enim hac vi coronatus fuerit, felix est, et beatus, nec in aliis spes felicitatis habet; sed in semetipso. Ut pulchram victoriam dicis!

ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἄγουσιν αὐτὸν, ὑπολαβοῦσαι αἱ ἀρεταὶ, πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρότερον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας, ὡς κακῶς καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄγονται καταπεκρατημένοι, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων· οἱ μὲν ὑπ' ἀκρασίας· οἱ δὲ ὑπ' ἀλαζονείας· οἱ δὲ ὑπὸ φιλαργυρίας· οἱ δὲ ὑπὸ κενοδοξίας· ἕτεροι δὲ ὑφ' ἑτέρων κακῶν, ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐκλῦσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφικέσθαι ὧδε· ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὑρεῖν. ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ δαιμονίου πρόσταγμα. ὀρθῶς μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ ἀρεταὶ, ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον; οὐκ ἀκριβῶς ᾔδει, οὐδὲ ἠπίστατο, ἔφη, οὐδὲν τῶν ἐκεῖ, ἀλλ' ἐνεδοίαζε, καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα

Poſtquam verò coronatus fuerit, quid facit, aut quò abit? Suſcipiunt ipſum virtutes, et ad illum locum ducunt, ex quo priùs advenerat, eique oſtendunt, qui ibi verſantur, quàm malam ac miſeram vitam degant, et ut in vita naufragium faciant, aberrentque, et quaſi capti ab hoſtibus agantur: alii, ab Incontinentia; alii, ab Adrogantia; alii, ab Avaritia; alii, à Vana Gloria; alii, ab aliis malis: è quibus difficultatibus, quibus conſtricti tenentur, ſe exſolvere nequeant, ut ſerventur, atque huc adveniant; ſed totâ vitâ turbentur. Atque hoc ipſis évenit, quod viam, quæ huc ducit, invenire nequeant. quippe præcepti illius obliti ſunt, quod ipſis Genius dederat. Rectè mihi dicere videris. Sed de hoc iterum ambigo; quare ipſi locum illum, è quo priùs venerat, virtutes monſtrent? Nihil eorum, quæ ibi eſſent, inquit, accuratè noverat, aut ſciebat; ſed animo hærens, propter Inſcitiam, atque Errorem, quem biberat, ea, quæ bona non erant,

ἀγαθὰ, ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακά. διὸ καὶ ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. νῦν δὲ ἀπειληφὼς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων, αὐτός τε καλῶς ζῇ, καὶ τούτους θεωρεῖ, ὡς κακῶς πράσσουσιν. ἐπειδὰν οὖν θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπου ἂν βούληται, ἔφη. πανταχοῦ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἀσφάλεια, ὥσπερ τὸ κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ οὗ ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται, μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ὑποδέξονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες· καθάπερ τὸν ἰατρὸν οἱ πάσχοντες. πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκ ἔτι φοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπ᾽ αὐτῶν; οὐδὲν οὐ μὴ διοχληθήσεται, οὔτε ὑπὸ ὀδύνης, οὔτε ὑπὸ λύπης, οὔτε ὑπ᾽ ἀκρασίας, οὔτε ὑπὸ φιλαργυρίας, οὔτε ὑπὸ πενίας, οὔτε ὑπ᾽ ἄλλου κακοῦ οὐδενός. ἁπάντων γὰρ κυριεύει, καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν πρότερον αὐτὸν λυπούντων· καθάπερ οἱ ἐχιόδηκτοι. τὰ γὰρ θηρία δήπου, πάντας τοὺς ἄλλους κακοποι-

bona esse censebat; et mala, quæ non erant mala. Ideoque malè vivebat, uti reliqui, qui ibi versantur. Nunc autem, postquam scientiam eorum, quæ conducunt, adeptus est; et ipse bene vivit, et illos, quàm malè vivant, contemplatur. Ubi igitur omnia contemplatus fuerit, quid agit, aut quò abit? Quocunque voluerit, inquit. Ubique enim præsidium ipsi præstò est, tanquam Corycéum antrum habenti: et quocunque venerit, optime vitam deget, et quàm maximè securè. Ipsum quippe omnes libenter suscipient, uti medicum ægroti. Utrum igitur et illas mulieres, quas feras esse ajebas, nihil ampliùs metuit, ne ab ipsis lædatur? Nunquam ille quidquam molestabitur, aut ab Anxietate; aut à Tristitia; aut ab Intemperantia; aut ab Avaritia; aut à Paupertate; aut ab ullo alio malo: quippe omnibus dominatur, et supra omnia est, quæ ipsum antea tristitiâ adficiebant; quemadmodum viperarum venatores. Hæ enim bestiæ, cum cæteros ad mortem us-

οὖντα μέχρι θανάτου, ἐκείνους οὐ λυπεῖ, διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοὺς τοῦτο. καὶ τοῦτον οὐδὲν λυπεῖ, διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον.. καλῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ἀλλ᾽ ἔτι τοῦτό μοι εἰπὲ, τίνες εἰσὶν οὗτοι, οἱ δοκοῦντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίγνεσθαι; καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐστεφανωμένοι, ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινός· οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι, καὶ τὰς κνήμας, καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρίφθαι, κατέχονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν τινων; οἱ μὲν ἐστεφανωμένοι, σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ εὐφραίνονται τετυχηκότες αὐτῆς· οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς παιδείας, ἀνακάμπτουσι, κακῶς καὶ ἀθλίως διακείμενοι· οἱ δὲ ἀποδεδειλιακότες, καὶ ἀναβεβηκότες πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ πλανῶνται ἀνοδίᾳ. αἱ δὲ γυναῖκες, αἱ μετ᾽ αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, τίνες εἰσὶν αὗται; λῦπαι, ἔφη, καὶ ὀδύναι, καὶ ἀθυμίαι, καὶ ἀδοξίαι, καὶ ἄγνοιαι. πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀκολουθεῖν. νὴ Δία, πάντα, ἔφη,

que lædant, illis non nocent, quia id remedii ipsi habeant. Ita quoque hunc nihil lædit; quod remedium habeat. Rectè mihi dicere vidéris. Verùm hoc mihi præterea edissere; quinam illi sunt, qui inde à colle isto adveniunt? quorum alii coronati, speciem lætitiæ cujusdam præ se ferunt: alii non coronati, qui cùm desperarint, suras ac capita videntur contusi; detinentur autem à quibusdam mulieribus. Coronati ii sunt, qui à Disciplina sunt servati, adeoque lætantur, quod ipsam adepti fuére: at non coronati partim illi sunt, qui, cum à Disciplina sint desperati, remeant, malè ac misere adfecti: partim, qui timore percussi, etiam cum ad Tolerantiam adscendissent, denuo regrediuntur, et viæ ignoratione errant. At mulieres istæ, quæ ipsos insequuntur, quænam sunt? Tristitiæ, inquit, et Anxietates, et Exanimationes, et Ignominiæ, et Inscitiæ. Omnia mala ipsos sequi dicis. Per jovem, omnia, inquit,

ἀκολουθοῦσιν. ὅταν δὲ οὗτοι παραγένωνται εἰς τὸν πρῶτον περίβολον, πρὸς τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐχ ἑαυτοὺς αἰτιῶνται· ἀλλ' εὐθὺς κακῶς λέγουσι, καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε βαδίζοντας, ὡς ταλαίπωροι, καὶ ἄθλιοί εἰσι, καὶ κακοδαίμονες· οἱ τὸν βίον τὸν παρ' αὐτοῖς ἀπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ' αὐτοῖς ἀγαθῶν. ποῖα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; τὴν ἀσωτίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, ὡς εἴποι ἄν τις ἐπὶ κεφαλαίου. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημάτων τρόπον, ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι. αἱ δὲ ἕτεραι γυναῖκες, αἱ ἐκεῖθεν παραγιγνόμεναι, ἱλαραί τε καὶ γελῶσαι, τίνες καλοῦνται; δόξαι, ἔφη· καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν παιδείαν τοὺς εἰσελθόντας πρὸς τὰς ἀρετὰς, ἀνακάμπτουσιν, ὅπως ἑτέρους ἀγάγωσι, καὶ ἀναγγείλωσιν, ὅτι εὐδαίμονες ἤδη γεγόνασιν, οὓς τότε ἀπήγαγον. πότερον οὖν, ἔφην ἐγὼ, αὗται εἴσω πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύονται; ἔφη, οὔ. οὐ γὰρ θέμις, δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἐ-

ſequuntur. Cæterùm hi, cùm ad primum ſeptum, ad Voluptatem, et Intemperantiam, pervenerint, non ſe ipſos incuſant; ſed ſtatim et Diſciplinæ, iisque qui ibi incedunt, maledicunt; ut miſeri, ac calamitoſi, et infelices ſint: qui eorum vitâ deſertâ malè vivant, nec iis bonis, quibus ipſi gaudent, fruantur. Quænam verò bona eſſe dicunt? Luxuriam, et Intemperantiam, ut quis ſummatim dixerit. Nam pecudum inſtar epulari, maximorum bonorum fruitionem eſſe cenſent. At aliæ mulieres, quæ inde adveniunt, hilares ridentesque, quo nomine vocantur? Opiniones, inquit: quæ, ubi ad Diſciplinam perduxerint eos, qui ad virtutes ingreſſi ſunt, revertuntur, ut alios adducant; et nuncient, quos tum abduxére, jam factos eſſe beatos. Num verò, inquam ego, hæ ad Virtutes introëunt? Ajebat, non. Neque enim fas eſt, Opinionem ad Scientiam ingre-

πιστήμην· ἀλλὰ τῇ παιδείᾳ παραδιδόασιν αὐτούς. εἶτα ὅταν ἡ παιδεία παραλάβῃ, ἀνακάμπτουσιν αὗται πάλιν, ἄλλους ἄξουσαι. ὥσπερ αἱ νῆες, τὰ φορτία ἐξελόμεναι, πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ ἄλλων τινῶν γεμίζονται. ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς, ἔφην, ἐξηγῆσθαι· ἀλλ' ἐκεῖνο οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς τὸν βίον ποιεῖν; θαῤῥεῖν, ἔφη. διὸ καὶ ὑμεῖς θαῤῥεῖτε· πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι, καὶ οὐδὲν παραλείψω. καλῶς λέγεις, ἔφην ἐγώ. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα πάλιν, ὁρᾶτε, ἔφη, τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι, καὶ ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἑστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον, ὅτι τύχη καλεῖται; ὁρῶμεν. ταύτῃ κελεύει, ἔφη, μὴ πιστεύειν, καὶ βέβαιον μηδὲν πιστεύειν, μηδὲ ἀσφαλὲς ἔχειν, ὅ,τι ἂν παρ' αὐτῆς λάβῃ τὶς, μηδὲ ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἑτέρῳ διδόναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἴωθε ποιεῖν. καὶ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν κελεύει, μὴ πρὸς τὰς αὐτῆς

di; ſed Diſciplinæ illos tradunt: quos ubi Diſciplina acceperit, hæ revertuntur rurſus, alios adductura. Quemadmodum naves, depoſitis oneribus, iterum regrediuntur, et aliis quibusdam implentur. Hæc ſanè, inquam, egregiè mihi explicaſſe vidéris: ſed illud necdum nobis declarâſti, quid Genius in vitam ingredientibus facere præcipiat. Bono animo eſſe, inquit. Quàre et vos eſte bono animo: omnia enim explicabo, et nihil prætermittam. Rectè dicis, inquam ego. Extenſâ igitur iterum manu, Videtis, inquit, mulierem illam, quæ cœca quædam eſſe videtur, et rotundo lapidi inſiſtere, quam et modò, Fortunam adpellari, vobis dicebam. Videmus. Huic, inquit, non credere jubet; et perſuaſum habere, nihil firmi certique ineſſe iis, quæ quis ab ea acceperit, nec ut propria eſſe ducenda. Nihil enim vetat hæc rurſus eripere, et alii dare. id quod ſæpe facere ſolet. Hanc igitur ob cauſam quoque jubet, animum donis ejus invictum

δόσεις ἥττους γίγνεσθαι· καὶ μήτε χαίρειν, ὅταν διδῷ, μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφέληται· καὶ μήτε ψέγειν αὐτὴν, μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε, πάντα· ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. διὰ τοῦτο οὖν τὸ δαιμόνιον κελεύει μὴ θαυμάζειν, ὅ,τι ἂν πράττῃ αὐτὴ, μηδὲ γίγνεσθαι ὁμοίους τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων, χαίρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι· ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται, ἀγανακτοῦσι, καὶ δεινὰ οἴονται πεπονθέναι, οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θέματα, ἐφ' ᾧ οὐδὲν κωλύειν τὸν θέμενον πάλιν κομίσασθαι. ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ δαιμόνιον, καὶ πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς δόσιν· καὶ μνημονεύειν, ὅτι τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ τύχη, ὥστε, ἃ δέδωκεν, ἀφελέσθαι, καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλάσια. αὖθις δὲ ἀφελέσθαι, ἃ δέδωκεν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα. ἃ γοῦν διδῷ, κελεύει λαμβάνειν παρ' αὐ-

habere : et nec gaudere, cùm dederit; nec exanimari, cùm eripuerit : atque nec vituperare eam, nec laudare. Nihil enim agit cum ratione; ſed temerè, et ut libitum fuerit, omnia. quemadmodum antè vobis dixi. Propterea igitur Genius jubet, non admirari, quodcunque hæc fecerit, nec improbis menſariis fieri ſimiles. Etenim hi, cum argentum ab hominibus accipiunt, gaudent, et proprium eſſe cenſent: cum autem repetitur, indignantur, et iniqua pati putant; non recordantes, hoc pacto ſe mutuum accepiſſe, ut quando luberet, creditor id repeteret. Eodem igitur modo Genius jubet etiam erga iſtius dona adfectos eſſe; ac meminiſſe, hujusmodi naturâ eſſe Fortunam, ut, quæ dedit, eripiat; et ſtatim rurſus magna acceſſione dona augeat: iterum verò eripiat, quæ dederat; nec ſola ea, ſed etiam quæ quis antè poſſidebat. Quæ igitur donet, ab illa accipere ju-

τῆς, καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν βεβαίαν, καὶ ἀσφαλῆ δόσιν. ποίαν ταύτην; ἔφην ἐγώ. ἣν λήψονται παρὰ τῆς παιδείας, ἣν διασωθῶσιν ἐκεῖ. αὕτη οὖν τίς ἐστιν; ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη, ἔφη, τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς δόσις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλητος. φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην· καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ἃς καὶ πρότερον εἶπον, ὅτι ἀκρασία, καὶ ἡδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδὲν, ἕως ἂν πρὸς τὴν ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. κελεύει οὖν αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρείψαι, καὶ λαβεῖν ὅ,τι ἂν βούλωνται παρ᾽ αὐτῆς, ὥς περ ἐφόδιον· εἶτα ἐντεῦθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν συντόμως. ταῦτ᾽ ἐστὶν ἃ προστάσσει τὸ δαιμόνιον. ὅστις τοίνυν παρ᾽ αὐτά τι ποιεῖ, ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς. ὁ μὲν δὴ μῦθος, ὦ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιοῦτος ἡμῖν ἐστιν. εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι περὶ ἑκάστου τούτων, οὐδεὶς φθό-

bet, ac cum iis ſine mora abire ad firmum, et certum donum. Ecquod illud? inquam ego. Quod à Diſciplina accepturi ſunt, ſi ibi ſerventur. Quodnam autem hoc eſt? Vera ſcientia, inquit, eorum quæ conducunt, et certum donum, et firmum, et immutabile. Quare ſtatim ad hanc fugere jubet; ubi verò ad illas mulieres venerint, quas Intemperantiam, et Voluptatem vocari, etiam antè dixi, hinc itidem ſubito jubet diſcedere, neque his ulla in re fidem habere, donec ad Falſam Diſciplinam pervenerint. Atque hîc aliquamdiu commorari eos jubet, et, quodcunque voluerint, ab ipſa ſumere, quaſi viaticum: poſtea hinc curſim abire ad Veram Diſciplinam. Hæc ſunt quæ Genius præcipit. Quiſquis igitur aliter quidquam fecerit, aut inobediens fuerit, ille malus eſt, et male peribit. Atque hujuſmodi eſt fabula illa, ô hoſpites, quam hæc tabula exhibet. Quod ſi de unoquoque horum præterea aliquid ſciſcitari opus

νος· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω. καλῶς λέγεις, ἔφην ἐγώ. ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς τὸ δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς ψευδοπαιδείας; ταῦθ᾽ ἃ δοκεῖ εὔχρηστα εἶναι. ταῦτ᾽ οὖν τίνα ἐστί; γράμματα, ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἃ καὶ πλάτων φησὶν, ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται. πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν, εἰ μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, ἢ οὔ; ἀνάγκη μὲν οὐδεμία, ἔφη· χρήσιμα μέν τοι ἐστί. πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι, οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα. οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας; οὐδέν· ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι· ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα κἀκεῖνά ἐστιν. ὡς γὰρ δι᾽ ἑρμηνέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέν τοι γε οὐκ ἄχρηστον ἦν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκριβεστέραν ἔχειν, ἄν τι συνήκαμεν· οὕτω ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων οὐδὲν κωλύσει βελτίους γενέσθαι. πότερον οὐδὲν προέχουσιν

eſt, absque invidia id vobis ediſſeram. Rectè dicis, inquam ego. Quidnam verò jubet eos Genius accipere à Falſa Diſciplina? Ea quæ videntur eſſe utilia. Quæ verò ſunt iſta? Literæ, inquit, et aliæ diſciplinæ, quas etiam Plato ait, quaſi freni cujusdam vim habere apud adoleſcentes, ne ad alia diſtrahantur. Utrum verò neceſſe eſt hæc accipere, ſi quis ad Veram Diſciplinam venturus ſit; an non? Nulla quidem cogit neceſſitas, inquit; utilia nihilominus ſunt: at ut meliores evadamus, huc nihil iſta conferunt. Nihil ergo utilitatis hæc adferre ais, ut meliores homines evadant? Nihil. quippe et absque illis meliores fieri poſſunt: non tamen et ipſa ſunt inutilia. Quemadmodum enim per interpretem interdum ſermones conferimus, nec tamen inutile erat, exercitatiore nos eſſe linguâ, ſi quid intellexiſſemus: ſic quoque ſine his diſciplinis meliores fieri nihil impedit. Utrum verò his diſciplinis inſtructi

οὗτοι οἱ μαθηματικοὶ, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; πῶς μέλλουσι παρέχειν, ἐπειδὰν φαίνωνται ἠπατημένοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας; οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυσον καὶ ἀκρατῆ εἶναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρας, ἄφρονα. ἀμέλει πολλοὺς τοιούτους ἐστὶν ἰδεῖν. πῶς οὖν οὗτοι παρέχουσιν, ἔφη, εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι, ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων; οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου. ἀλλὰ τί ἐστιν, ἔφην ἐγὼ, τὸ αἴτιον; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ διατρίβουσιν, ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτοὺς, ἔφη; ὅταν πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν παραγιγνομένους, ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου, ἀπὸ τῆς ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης κακίας εἰς τὸν τρίτον περίβολον, πρὸς τὴν παιδείαν τὴν ἀληθινὴν, οἳ τούτους τοὺς μαθηματικοὺς παραλλάττουσιν· ὥς τε

nihilo potiore conditione ſunt, ut cæteris hominibus meliores fiant? Quî potiore conditione eſſe poſſint, cum eos de bonis et malis, æquè ac alios, deceptos eſſe adpareat, et ab omni pravitate adhuc detineri? Nihil enim vetat literas ſcire, et doctrinam omnem percepiſſe, æquè tamen ebrioſum, et incontinentem eſſe, et avarum, et injuſtum, et proditorem, et denique amentem. Cujusmodi ſanè multos videre eſt. Quomodo igitur, inquit, illorum potior conditio ſit, ut meliores viri evadant ob has diſciplinas? Ex hac quidem oratione id nullo modo fieri poſſe adparet. Sed quid cauſæ eſt? inquam ego. Quoniam in ſecundo ſepto tempus terunt, tanquam veræ Diſciplinæ adpropinquantes. Et quid hoc, inquit, eos juvat? Quando ſæpe videre eſt, ex primo ſepto, ab Incontinentia, et reliqua pravitate, ad veram Diſciplinam pervenientes, qui hos diſciplinis addictos prætereunt. Quî igitur

πῶς ἔτι προσέχουσιν; ἆρα ἢ ἀκινητότεροι, ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι; πῶς, ἔφην, τοῦτο, ἐγώ; ὅτι οἱ ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, εἰ μηδὲν ἄλλο, προσποιοῦνταί γε ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἴδασιν. ἕως δ' ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὐτοὺς ἀνάγκη εἶναι, πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. εἶτα τὸ ἕτερον οὐχ ὁρᾷς, ὅτι καὶ αἱ δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου εἰσπορεύονται πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως. ὥστε οὐδὲν οὗτοι ἐκείνων βελτίους εἰσίν, ἐὰν μὴ καὶ τούτοις συνῇ μεταμέλεια, καὶ πεισθῶσιν, ὅτι οὐ παιδείαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευδοπαιδείαν, δι' ἣν ἀπατῶνται. οὕτω δὲ διακείμενοι, οὐκ ἄν ποτε σωθεῖεν. καὶ ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ξένοι, ἔφη, οὕτω ποιεῖτε, καὶ ἐνδιατρίβετε τοῖς λεγομένοις, μέχρις ἂν ἕξιν λαβεῖν. ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν, καὶ μὴ διαλείπειν· τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήσασθαι. εἰ δὲ μή, οὐδὲν ὄφελος ἔσται, ὧν νῦν ἀκούετε. ποιήσομεν. τοῦτο δὲ ἐξήγησαι, πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά, ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῆς τύχης; οἷον,

potiore conditione esse possint? Quare aut difficiliùs moventur, aut ægriùs addiscunt. Quomodo hoc? inquam ego. Quoniam qui sunt in secundo septo, si nihil aliud, saltem præ se ferunt, se ea scire, quæ nesciunt. Donec autem hanc opinionem retinent, necesse est eos moveri non posse, ut ad veram Disciplinam contendant. Deinde alterum illud non vides, similiter quoque Opiniones è primo septo ad eos ingredi? Quare hi nihilo illis sunt meliores, nisi quoque his adsit Pœnitentia, et persuadeatur, non Disciplinam se habere; sed Falsam Disciplinam, à qua seducantur. Dum autem ita sunt animati, non possint unquam servari. Et vos igitur, ô hospites, inquit, ita agite, et immoramini iis quæ dicuntur, donec habitum comparaveritis. Quin de iisdem sæpius considerationes sunt suscipiendæ, ac sine intermissione: cætera autem supervacanea sunt ducenda. sin minus, nulli usui erunt, quæ modò auditis. Faciemus. Hoc verò explica, quomodo bona non sint, quæ homines à Fortuna accipiunt? ut,

τὸ ζῆν, τὸ ὑγιαίνειν, τὸ πλουτεῖν, τὸ εὐδοξεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ νικᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα τούτοις παραπλήσια· ἢ πάλιν τὰ ἐναντία, πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάνυ γὰρ ἡμῖν παράδοξον, καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τοίνυν, πειρῶ, ἔφη, ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον, περὶ ὧν ἄν σε ἐρωτῶ. ἀλλὰ ποιήσω τοῦτο, ἔφην ἐγώ. πότερον οὖν, κἂν κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ; οὔ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακὸν, ἔφην ἐγώ. πῶς οὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν, ἔφη, εἴ περ τούτῳ ἐστὶ κακόν; ὅτι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ εἶναι· τοῖς δὲ καλῶς, ἀγαθόν. καὶ κακὸν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι; ἔγωγε. μὴ οὖν ἀπιθάνως λέγε. ἀδύνατον γὰρ, τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κακὸν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι. οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον, καὶ βλαβερὸν ἂν εἴη· καὶ αἱρετὸν, καὶ φευκτὸν ἅμα ἀεί. ἀπίθανον μέν. ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κακῶς ζῆν, ᾧ ἂν ὑπάρχοι, κακόν τι ὑπάρχει αὐτῷ, οὐ κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστιν; ἀλλ' οὐ τὸ αὐτὸ, ἔφη, ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν. ἢ οὔ σοι φαίνεται; ἀμέλει οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ τὰ αὐ-

vita, valetudo, divitiæ, gloria, liberi, victoria, et cætera, quæ his similia sunt: aut rursus contraria, quomodo non sint mala? Planè enim mirabile nobis, et incredibile videtur quod dicis. Age igitur, da operam, inquit, ut respondeas, quid videatur de iis, quæ tibi sum propositurus. At faciam hoc, inquam ego. Numquid igitur, quamvis malè quis vivat, vivere ipsi bonum est? Non videtur mihi, sed malum, inquam ego. Quomodo igitur vivere bonum est, inquit, si huic est malum? Quare malè quidem viventibus, malum mihi esse videtur; at bene viventibus, bonum. Ergóne et malum esse dicis vivere, et bonum? Ego certè. Noli absurda proferre. Fieri enim nequit, ut eadem res et mala sit, et bona. Ita enim et utilis, et perniciosa simul fuerit; simul expetenda, et fugienda. quod est absurdum. Sed qua ratione, si male vivere, cui quidem contigerit, malum quid ipsi est, non ipsum vivere malum est? At non idem, inquit, est, vivere, et malè vivere. an non tibi videtur? Profectò nec mihi idem esse vide-

τὸ ἔιναι. τὸ τοίνυν ζῆν ὀυ κακόν ἐστιν. ἐπεὶ ἐι ἦν κακὸν, τοῖς ζῶσι καλῶς κακὸν δὴ ὑπῆρχεν, ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν· ὅπερ ἐστὶ κακόν. ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν. ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι, καὶ τοῖς καλῶς· ὀυκ ἂν ἔιη ὄυτε ἀγαθὸν ἔιναι τὸ ζῆν, ὄυτε κακόν· ὥς περ ὀυδὲ τὸ τέμνειν, καὶ καίειν, ἐν τοῖς ἀῤῥωστοῦσίν ἐστι νοσερὸν, καὶ ὑγιεινόν. ὀυκοῦν ὄυτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν ἐστι ταῦτα. σὺ τοίνυν ὄυτω θεώρησον, πότερον ἂν βούλοιο, ζῆν κακῶς, ἢ ἀποθανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως; ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς. ὀυκοῦν ὀυδὲ τὸ ἀποθανεῖν κακόν ἐστιν, ἔιπερ αἱρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν. ἔστι ταῦτα. ὀυκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν. πολλάκις γὰρ ὀυ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τὀυναντίον, ὅταν ᾗ περίστασις τοιαύτη. ἀληθῆ λέγεις. ἄγε δὴ, σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν ὄυτως, ἔιγε θεωρεῖν ἐστιν, ὡς πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν ὑπάρχοντά τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα τοῦτον καὶ ἀθλίως. νὴ δία, πολλούς γε.

tur. Ergo vivere non eſt malum: quoniam ſi malum fòret, viventibus bene, malum exiſteret, quoniam viverent; id quod malum eſt. Vera mihi dicere vidéris. Quoniam igitur utriſque accidit vivere, et malè viventibus, et bene; nec bonum fuerit vivere, nec malum: ſicut nec ſecare, et urere, in ægrotis eſt morboſum, aut ſalubre. Sic ergo et res ſe habet, cum, an vivere bonum ſit, aut malum, quæritur. Tu verò ita hæc conſidera, utrum malis; vivere malè, an bene et fortiter mori? Mori equidem bene. Ergo nec mori malum eſt, ſiquidem ſæpe magis expetendum eſt mori, quàm vivere. Ita eſt. Idem dicendum eſt, cùm quæritur, num bonum ſit valere; et malum, ægrotare. Sæpe enim non conducit valere, ſed contrà ægrotare, cum ita caſus tulerit. Vera dicis. Age verò, de divitiis eodem modo inquiramus, ſi id ſpectare poſſumus: uti ſæpe videre eſt, aliquem divitiis adfluentem, malè itidem et miſerè vivere. Per Jovem, multos.

οὐκοῦν οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς; οὐ φαίνεται. αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. οὐκοῦν τὸ σπουδαίους εἶναι οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ ἡ παιδεία. εἰκός γε. ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου, ποῦ ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, εἴ περ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ βελτίους εἶναι; φαίνεται. οὕτως οὐδὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστανται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι. δοκεῖ μοι. πῶς οὖν τοῦτο ἄν τις κρινεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν; οὐδαμῶς. οὐκοῦν εἰ μέν τις ἐπίσταται πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς καὶ ἐμπείρως, εὖ βιώσεται· εἰ δὲ μὴ, κακῶς. ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν. καὶ τὸ σύνολον δὲ, τὸ τιμᾶν ταῦτα, ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμάζειν, ὡς κακὰ, τοῦτό ἐστι τὸ ταράττον τοὺς ἀνθρώπους, καὶ βλάπτον, ὅταν τιμῶσί τε αὐτὰ, καὶ οἴωνται διὰ τούτων μόνων εὐδαιμονεῖν· καὶ πάνθ' ἑπομένως πράττουσιν ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα δοκοῦντα εἶναι. ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν.

Ergo nihil ipſis divitiæ ad bene vivendum prosunt? Non videtur. Improbi enim ſunt. Quare non divitiæ, ſed diſciplina, ut probi ſimus, efficit. Probabile hoc eſt. Hoc igitur argumento quî divitiæ bonum ſint, ſiquidem poſſidentibus ipſas eò auxilii nihil adferunt, ut meliores fiant? Adparet. Sic ergo nec conducit quibusdam divitiis adfluere, cum iis uti neſciunt. Id mihi quoque videtur. Quomodo igitur id quis bonum eſſe judicabit, quod ſæpe ne exiſtere quidem conducit? Nullo modo. Quare ſi quis divitiis bene et ſolerter uti norit, bene vivet: ſin minus, malè. Veriſſimè hoc mihi dicere videris. Atque ut omnia breviter comprehendam, hæc in pretio habere, ut quæ bona ſint; aut contemnere, ut quæ mala, hoc eſt quod turbat homines, et damno adficit: cum iſta colunt, et iis ſolis ſe felices eſſe putant; et conſequenter horum cauſâ omnia agunt, etiam quæ impiiſſima eſſe videntur. Hæc autem propter boni ignorationem ipſis uſu veniunt.

In Ludovici Odaxij versione, quæ ex integriore codice prodijt, fini hæc adjuncta leguntur.

Illud enim ignorant, bonum ex malo fieri nequaquam. Multos autem videre licet in divitiarum possessionem ex pessimis ac turpissimis facinoribus devenisse: veluti, proditionibus, deprædationibus, homicidiis, calumniis, rapinis, aliisque compluribus, et pravis operibus. Ita res est. Si igitur, ut par est, ex malo bonum nullum provenit; divitiæ verò ex malis facinoribus proveniunt; divitias nequaquam bonum esse necesse est. Sic ex isto sermone contingit. Ceterum ne sapientia quidem, et justitia, ex malis operibus acquiri potest: neque itidem injustitia, et insipientia, ex bonis. Siquidem ipsa eadem simul consistere non possunt. Divitias verò, et gloriam, et victorias, et reliqua id genus multa, cum pravitate cuiquam contingere nihil prohibet. Quapropter hæc neque bona, neque mala censeantur. Ceterum sapientia duntaxat bonum: insipientia verò, malum. Rectè, inquam, et sufficienter mihi dicere videris.

ΠΡΟΔΙΚΟΣ

περὶ τοῦ ἡρακλέους.

ἐκ τοῦ

τῶν ξενοφῶντος

ἀπομνημονευμάτων

β̄.

PRODICUS

de Herculę.

ex

Xenophontis

Memorabilium

Libro II.do

Joa. Leunclavio interpretę.

ΠΡΟ'ΔΙΚΟΣ

περὶ τοῦ ἡρακλέους.

Ησὶ (πρόδικος,) ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὡρμᾶτο, ἐν ᾗ οἱ νέοι, ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι, δηλοῦσιν, εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν διὰ κακίας, ἐξελθόντα εἰς ἡσυχίαν καθῆσθαι, ἀποροῦντα ὁπότεραν τῶν ὁδῶν τράπηται. καὶ φανῆναι αὐτῷ δύο γυναῖκας προϊέναι μεγάλας· καὶ τὴν μὲν ἑτέραν εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν, καὶ ἐλευθέριον, φύσει κεκοσμημένην, τὸ μὲν σῶμα καθαρότητι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ σχῆμα σωφροσύνῃ, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ. τὴν δ' ἑτέραν τεθραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τὲ καὶ ἁπαλότητα, κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τὲ καὶ ἐρυθροτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι· τὸ δὲ σχῆμα, ὥστε δοκεῖν ὀρθοτέραν τῆς φύσεως εἶναι· τὰ δὲ ὄμματα ἔχειν ἀναπεπταμένα· ἐσθῆτα δὲ, ἐξ

PRODICUS
de
Hercule.

HErculem (Prodicus) ait, posteaquam exactâ pueritiâ pubertatis iniret cursum, in quâ jam adulescentes sui juris fiunt, ac indicia præbent, Virtutísne viâ perrecturi sint ad vitam, an verò Ignaviæ, egressum in tranquillum locum ibidem consedisse; ambigentem, ad utram se viam converteret. Tum mulieres duas, easque grandi staturâ, esse visas ad ipsum accedere; quarum altera esset eleganti ac liberali vultu prædita, cujusque corpus à natura munditie ornatum esset, oculi verecundiâ, gestus modestiâ, veste candidâ: altera educatione reddita obesa et tenera, sic ornata, colorem quod adtineret, ut candidior ac rubicundior videretur, quàm esset; formâ procerior visa, quàm esset à natura; oculis apertis; veste tali, ex

ἧς ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμποι· κατασκοπεῖσθαι δ' ἅμα ἑαυτήν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται. πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. ὡς δ' ἐγένετο πλησιέστερον τοῦ ἡρακλέους, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖσαν ἰέναι τὸν αὐτὸν τρόπον· τὴν δ' ἑτέραν, φθάσαι βουλομένην, προσδραμεῖν τῷ ἡρακλεῖ, καὶ εἰπεῖν. ὁρῶ σε, ὦ ἡράκλεις, ἀποροῦντα ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπῃ. ἐὰν οὖν ἐμὲ φίλην ποιήσῃς, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥᾴστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ τῶν μὲν τερπνῶν οὐδενὸς ἄγευστος ἔσῃ· τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πολέμων, οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ σκοπούμενος δὴ ἔσῃ, τί ἂν κεχαρισμένον ἢ σιτίον, ἢ ποτὸν εὕροις, ἢ τί ἂν ἰδὼν, ἢ τί ἀκούσας τερφθείης, ἢ τίνων ὀσφραινόμενος, ἢ ἁπτόμενος ἡσθείης, τίσι δὲ παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστ' ἂν εὐφρανθείης, καὶ πῶς ἂν μαλακώτατα καθεύδοις, καὶ πῶς ἂν ἀπονώτατα τούτων πάντων τυγχάνοις. ἐὰν δέ ποτε γένηταί τις ὑποψία σπάνεως, ἀφ' ὧν ἔσται ταῦτα,

qua venuſtas maximè pelluceret. Eandem ſæpius ſe contemplatam eſſe, ac num aliquis ipſam ſpectaret, conſideraſſe; ſæpenumero ad umbram quoque ſuam reſpexiſſe. Poſteaquam ad Herculem veniſſent propius, inceſſiſſe illam, de qua prius diximus, eodem modo: alteram verò, quæ vellet hanc antevertere, curſu ad Herculem ſe contuliſſe, ac verbis his eum compellaſſe. Video te, mi Hercules, ambigere, quânam viâ te ad vitam conferas. Quapropter ſi me tibi amicam adjunxeris, ducam te ad iter jucundiſſimum ac facillimum; ut eorum, quæ ſuavia ſunt, nihil non guſtes, ſimulque omnis expertem moleſtiæ vitam exigas. Nam primùm tibi neque bella, neque negotia curanda erunt; ſed diſpicies, quemnam tibi gratum vel cibum, vel potum invenire poſſis: quid vel adſpectu, vel auditu, vel odoratu, vel tactu, te delectare poſſit; quibus amoribus fruens, plurimùm gaudeas; quo pacto quàm molliſſime dormias; quî absque labore minimo poſſis hæc omnia conſequi. Quod ſi aliquando illa defectura, de quibus hæc percipies, ſuſpicio ſit;

ὀυ φόβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ταῦτα πορίζεσθαι· ἀλλ᾽ οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργάζωνται, τούτοις σὺ χρήσῃ, ὀυδενὸς ἀπεχόμενος, ὅθεν ἂν δυνατὸν ᾖ τὶ κερδᾶναι. πανταχόθεν γὰρ ὠφελεῖσθαι τοῖς ἐμοὶ ξυνοῦσιν ἐξουσίαν ἔγωγε παρέχω. καὶ ὁ ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα· ὦ γύναι, ἔφη, ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με ἐυδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με κακίαν. καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσελθοῦσα εἶπεν· καὶ ἐγὼ ἥκω πρός σε, ὦ ἡράκλεις, ἐιδυῖα τοὺς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδείᾳ καταμαθοῦσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, ἐι τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράποιο, σφόδρ᾽ ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἔτι πολὺ ἐντιμοτέραν, καὶ ἐπ᾽ ἀγαθοῖς διαπρεπεστέραν φανῆναι. ὀυκ ἐξαπατήσω δέ σε προοιμίοις ἡδονῆς, ἀλλ᾽ ἧπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ ὄντα διηγήσομαι μετ᾽ ἀληθείας. τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν ὀυδὲν, ἄνευ πόνου καὶ ἐπι-

nihil eſt quod metuas, ne eò te deducam, ut hæc tibi laborando, variiſque tum animi tum corporis ærumnis perferendis, paranda ſint; ſed aliorum laboribus tu fruéris, nec ab ulla re abſtinebis, de qua capi aliquid lucri poſſit. Nam equidem iis, qui mea utuntur conſuetudine, poteſtatem facio, ut undecunque poſſint, utilitatem capiant. Hæc quum audiſſet Hercules; Quod eſt, inquit, tibi nomen mulier? Illa verò; Amici mei, ait, Felicitatem me adpellant: at qui oderunt obtrectando, vocant Ignaviam. Quum interim altera mulier acceſſiſſet; Ego quoque, inquit, ad te venio, mi Hercules, quæ et parentes tuos novi, et quæ tua eſſet natura, in inſtitutione animadverti. De quibus equidem in eam ſpem venio, ut ſi ea, quæ ad me ducit, viâ inceſſeris; egregie tu præclaras et honeſtas res geras, atque ego longè honoratior, bonorumque gratiâ illuſtrior videar. Neque verò te decipiam voluptatis procemiis, ſed ex inſtituto divino res ipſas verè commemorabo. Nam quæcunque bona ſunt ac præclara, eorum ni-

μελείας θεοὶ διδόασιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἵλεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεούς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον· εἴτε ὑπό τινος πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελητέον· εἴτε ὑπὸ τῆς ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν· εἴτε τὴν γῆν φέρειν σοι βούλει καρποὺς ἀφθόνους, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἴει δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον· εἴτε διὰ πολέμου ὁρμᾷς αὔξεσθαι, καὶ βούλει δύνασθαι τούς τε φίλους ἐλευθεροῦν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας αὐτάς τε παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐταῖς δεῖ χρῆσθαι, ἀσκητέον. εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἱδρῶτι. καὶ ἡ κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, ὥς φησι πρόδικος· ἐννοεῖς ὦ ἡράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν

hil ſine labore ac ſtudio Dii hominibus largiti ſunt: omninoq́ue ſive Deos eſſe propitios tibi vis, colendi ſunt tibi: ſeu ab amicis vis diligi, beneficiis amici ſunt adficiendi: ſive ab urbe aliqua vis honorem conſequi, neceſſe eſt aliquid illi utilitatis adferas: ſeu apud univerſam Græciam virtutis nomine vis eſſe in admiratione, de hac ut bene promereare, conandum erit: ſive terram tibi fructus uberes ferre vis, colenda erit: ſeu à jumentis opes tibi quærendas putas, neceſſe eſt jumentorum curam habeas: ſive bello res tuas amplificare deſideras, eamq́ue poteſtatem conſequi vis, ut et amicos in libertatem vindices, et hoſtes tibi ſubjicias, non ſolùm artes bellicæ tibi ab earum peritis diſcendæ ſunt, ſed etiam percipiendum exercitatione, quo pacto ſit iis utendum. Denique ſi etiam corpore vis eſſe robuſtus, neceſſe eſt corpus adſuefacias ad parendum animo, perq́ue labores ac ſudorem exerceas. Tum ejus ſermonem excipiens Ignavia, quemadmodum Prodicus ait: Vidésne, inquit, mi Hercules, quàm longam ac difficilem viam

ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνή σοι αὕτη διηγεῖται; ἐγὼ δὲ ῥαδίαν καὶ βραχεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. καὶ ἡ ἀρετὴ εἶπεν· ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἢ τί ἡδὺ οἶσθα, μηδὲν τούτων ἕνεκα πράττειν ἐθέλουσα; ἥτις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι, πάντων ἐμπίπλασαι. πρὶν μὲν πεινῆν, ἐσθίουσα· πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσα. καὶ ἵνα μὲν ἡδέως φάγῃς, ὀψοποιοὺς μηχανωμένη· ἵνα δὲ ἡδέως πίνῃς, οἴνους τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς. ἵνα δὲ καθυπνώσῃς ἡδέως, οὐ μόνον τὰς στρωμνὰς μαλακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλίναις παρασκευάζεις. οὐ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὅ,τι ποιῇς, ὕπνου ἐπιθυμεῖς. τὰ δ᾽ ἀφροδίσια πρὸ τοῦ δεῖσθαι ἀναγκάζεις, πάντα μηχανωμένη, καὶ γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι χρωμένη. οὕτω γὰρ παιδεύεις τοὺς σαυτῆς φίλους· τῆς μὲν νυκτὸς ὑβρίζουσα, τῆς δ᾽ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα. ἀθάνατος δὲ οὖσα, ἐκ θεῶν μὲν

ad delectationes hæc tibi mulier exponat? ego verò facili breviq́ue ad beatitatem itinere te ducam. Et Virtus: Misera verò tu, ait, quid boni habes? quam delectationem nôsti, quum nihil horum causſâ facere velis? quum jucundorum adpetitum non expectes, sed priùs etiam quàm adpetas, omnibus repleare? Priusquam esurias, comedis: priusquam sitias, bibis: atque ut suaviter comedas, obsoniorum structores excogitas: ut suaviter bibas, magno sumtu vina tibi comparas, ac per æstatem nivis quærendæ causſâ circumcursitas: ut suaviter somnum capias, non stragula tantùm mollia, sed etiam lectulos, lectulorumq́ue fulcra paras. Non enim propter labores somnum adpetis, sed quia nihil est tibi quod agas. Venerem verò priùs, quàm eâ indigeas, omni conatu et arte impellis, et tam feminarum ad hoc operâ, quàm virorum uteris. Sic enim amicos tuos instituis, noctu stupris polluens; et utilissima diei parte somno obruens. Quumq́ue sis immortalis, à diis quidem

ἀπέρριψαι· ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζῃ· τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου ἑαυτῆς, ἀνήκοος εἶ· καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος, ἀθέατος. οὐδὲν γὰρ πώποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. τίς δ' ἄν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσειε; τίς δ' ἂν δεομένῃ τινὸς ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄντες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι· πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνόητοι. ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γήρως περῶντες· τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυνόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι διαδραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι. ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς. ἔργον δὲ καλὸν, οὔτε θεῖον, οὔτε ἀνθρώπινον, χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται. τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει. ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπόταις· εὐμε-

rejecta es, ab honestis autem hominibus probro adficeris. Jam quod omnium auditu jucundissimum est, tuam ipsius laudem nullam audis; nec quod spectaculum jucundissimum est, spectare potes. Quippe nullum unquam honestum facinus tuum vidisti. Quis verò tibi aliquid dicenti fidem habeat? Quis rei alicujus egenti quidquam suppeditet? Quis mentis compos tuæ sodalitatis cœtu contineri audeat? quum tui, si juvenes sint, corporibus sint debiles; provectiores facti, animis desipiant. Dum juvenilis ætas adest, absque labore nitidi victitant; cum labore squallidi, senectam ætatem transeunt: anteactorum eos pudet, agendorum onus haud sustinent: jucundis in juventute cursu quasi peragratis, in senectutem molesta reservant. Ego verò cum diis versor, cum hominibus honestis versor: nec ullum præclarum facinus, sive divinum, seu humanum, absque me perpetratur. Maximè omnium à diis, et hominibus quibus par est, honoribus adficior: artificibus cara laborum socia, fida domorum custos heris, opitu-

νὴς δὲ παραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ σύμμαχος ἔργων· ἀρίστη δὲ φιλίας κοινωνός. ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα μὲν καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις. ἀνέχονται γὰρ, ἕως ἂν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν. ὕπνος δ᾽ αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων, ἢ τοῖς ἀμόχθοις. καὶ οὔτε ἀπολιπόντες αὐτὸν ἄχθονται, οὔτε διὰ τοῦτον μεθιᾶσι τὰ δέοντα πράττειν. καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται. καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται· εὖ δὲ τὰς παρούσας ἥδονται πράττοντες. δι᾽ ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες· ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν. ὅταν δ᾽ ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι. τοιαῦτά σοι, ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν ἡράκλεις, ἔξεστι διαπονησαμένῳ, τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν κεκτῆσθαι.

latrix benigna ſervis, in laboribus pace curandis adjutrix egregia, conſtans in negotiis bellicis auxiliatrix, amicitiæ conſors optima. Perceptio cibi et potûs ut amicis meis delectationem adfert, ſic elaborati nihil habet. Exſpectant enim, donec adpetant. Iidem ſomnum capiunt ſuaviorem, quàm otioſi; ac neque excitatos ſe moleſtè ferunt, neque ſomni cauſſa, quæ agenda neceſſario ſunt, omittunt. Juvenes ſenum laudibus gaudent, ſenes juvenum honoribus delectantur. Iidem rerum olim geſtarum memoriam jucundè repetunt, nec minori cum voluptate præſentia curant, quum quidem meâ cauſſâ diis accepti ſint, amicis cari, magno apud ſuam quisque patriam in pretio. Denique quum finis à fato præſtitutus adeſt, non inhonorati jacent, oblivioni traditi: ſed ita florent, ut cum memoria ſui poſteritatis æternæ laudibus fruantur, perpetuâ ſui memoriâ celebrati florent. Hujusmodi, mi Hercules, parentum ſuboles fortium, laboribus exanclatis; licet eâ felicitate potiaris, quæ ab omnibus tantopere prædicatur.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἱπποκράτης Δαμαγήτῳ χαίρειν.

ΤΟῦτ᾽ ἐκεῖνο, Δαμάγητε, ὅπερ εἰκάζομεν· οὐ παρέκοπτε Δημόκριτος, ἀλλὰ πάντας ὑπερεφρόνεε. καὶ ἡμᾶς ἐσωφρόνιζε, καὶ δι᾽ ἡμέων πάντας ἀνθρώπους. ἐξέπεμψα δέ σοι, φιλότης, ὡς ἀληθέως τὴν ἀσκληπιάδα νῆα, ἣν προσέθεν μετὰ τοῦ ἁλίου ἐπίσημον καὶ ὑγιῆ. ἐπεὶ κατὰ δαίμονα τῷ ὄντι ἱστιοδρόμηκε, καὶ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρῃ κατέπλευσεν εἰς ἄβδηρα, ἧπερ αὐτέοις ἐπεστάλκειν ἀφίξεσθαι. πάντας οὖν ἀολλέας πρὸ τῶν πυλῶν εὕρομεν, ὡς εἰκὸς, ἡμέας περιμένοντας. οὐκ ἄνδρας μόνους, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, ἔτι δὲ καὶ πρεσβύτας καὶ παιδία, νὴ τοὺς θεοὺς, κατηφέα, καὶ τὰ νήπια. οὗτοι μέν τοι ὧδε εἶχον, ὡς ἐπὶ μαινομένῳ τῷ Δημοκρίτῳ. ὁ δὲ μετ᾽ ἀκριβείης τότε

HIPPOCRATIS EPISTOLA.

Hippocrates Damageto salutem dicit.

HOc ipſum eſt, Damagete, quod conjeceramus. non inſanit Democritus, ſed omnes ſapientiâ ſuperat, & nos ſapientiores reddidit, & per nos omnes homines. Remiſi autem tibi, amice, revera Aſclepiadæ navem, cui poſt Solis inſigne etiam Sanitatis addas. quoniam divino certè adflatu velis uſa, illo die Abderam adpulſa eſt, quo me venturum ipſis promiſeram. Omnes igitur ante portas congregatos invenimus, quod nos, ut veriſimile eſt, exſpectarent: non viros tantùm, ſed & mulieres; quin etiam ſenes, & pueros, Deos teſtor, mœſtos, & infantes. Hîc illi detinebantur, tanquam inſanientis Democriti cauſâ, qui ſummâ tunc cum accuratione

ὑπερεφιλοσόφεεν. ἐπεὶ δέ με εἶδον, ἔδοξάν που σμικρὸν ἐφ' ἑωυτῶν γεγονέναι. καὶ χρηστὰς ἐλπίδας ἐποιέοντο. ὁ δὲ Φιλοποίμην ἄγειν μὲ ἐπὶ τὴν ξενίην ὥρμητο. κἀκείνοισι ξυνεδόκεε τοῦτο. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, ἔφην, ἀβδηρεῖται, οὐδέν ἐστί μοι πρὸ ἔργου, ἢ δημόκριτον θεήσασθαι. οἱ δὲ ἐπῄνεον ἀκούοντες, καὶ ἥσθησαν, ἦγόν τέ με ξυντόμως διὰ τῆς ἀγορῆς, οἱ μὲν, ἑπόμενοι· οἱ δὲ, προθέοντες, ἑτέρωθεν ἕτεροι· σῶζε, λέγοντες, βοήθει, θεράπευσον. κἀγὼ παρῄνεον θαῤῥεῖν. ὡς τάχα μὲν οὐδενὸς ἐόντος κακοῦ, τίσυνος ἐτησίῃσιν ὥρῃσιν· εἰ δ' ἄρα καί τινος βραχέος, εὐδιορθώτου. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων, ᾔειν. οὐδὲ γὰρ πόῤῥω ἦν ἡ οἰκίη, μᾶλλον δ' οὐδ' ἡ πόλις ὅλη. παρήειμεν οὖν, πλησίον γὰρ τοῦ τείχεος ἐτύγχανεν. καὶ ἀνάγουσί με ἡσυχῇ. ἔπειτα κατόπιν τοῦ πύργου, βουνὸς ἦν τις ὑψηλὸς, μακρῇσι καὶ δασείῃσιν αἰγείροισιν ἐπίσκιος. ἔνθεν ἑωρᾶτο τὰ τοῦ δημοκρίτου καταγώγια. καὶ αὐτὸς ὁ δημόκριτος καθῆστο ὑπό τινι ἀμφιλαφεῖ καὶ χθαμαλωτάτῃ πλατανίσῳ,

philoſophabatur. Ubi verò me videbant, parum ad ſe redire videbantur, & ſpem bonam habere incipiebant. Philopœmen autem me ad hoſpitium ducere feſtinabat: quod & illis placuit. Ego autem, ô viri Abderitæ, inquam, nihil mihi antiquius, quàm ut Democritum videam. Quam meam erga ipſum voluntatem cum audirent, laudarunt, ac cum gaudio per forum ſine mora me duxerunt, alii ſequentes, præcurrentes alii, ab utroque latere magna turba, dicentes; Serva, juva, cura. Ego verò bono animo eſſe jubebam; quod fortaſſe nullo malo adfligeretur, anni tempore perſuaſus: ſin parvò aliquo, facile id corrigi poſſe. Simul hæc dicens pergebam. Nec enim domus, ſeu potius urbs tota, longe aberat. Acceſſimus igitur, quod prope mœnia ſita eſſet. Huc me ſine ſtrepitu adducunt. Porrò poſt turrim collis quidam excelſus erat, proceris ac denſis populis umbroſus; unde Democriti diverſoria conſpiciebantur. Atque ipſe Democritus ſub denſa quadam, & valde humili platano ſolus ſedebat, craſſâ tunicâ tectus, excalceatus,

ἐν ἐξωμίδι παχείῃ, μοῦνος, ἀνήλιπος, ἐπὶ λιθίνῳ θώκῳ, ὠχριακὼς πάνυ, καὶ λιπόσαρκος, κουρείων τὰ γένεια. παρ' αὐτὸν δ' ἐπὶ δεξιῆς, λεπτόῤῥυτον ὕδωρ κατὰ πρηνοῦς τοῦ λόφου ἠρεμέως ἐκελάρυζεν. ἦν δέ τι τέμενος ὑπὲρ ἐκεῖνον τὸν λόφον, ὡς ἐν ὑπονοίῃ κατεικάζοντι, νυμφέων ἱδρυμένον, αὐτοφύτοισιν ἐπηρεφὲς ἀμπέλοισιν. ὁ δ' εἶχεν ἐν εὐκοσμίῃ πολλῇ ἐπὶ τοῖν γουνάτοιν βιβλίον. καὶ ἕτερα δέ τινα, ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν αὐτέω παρεβέβλητο. σεσώρευτο δὲ καὶ ζῶα συχνὰ, ἀνατετμημένα δι' ὅλων. ὁ δὲ ὁτὲ μὲν ξυντόνως ἔγραφεν ἐγκείμενος· ὁτὲ δὲ, ἠρέμει πάμπολύ τι ἐπέχων, καὶ ἐν ἑωυτῷ μερμηρίζων. εἶτα μετ' οὐ πολὺ τουτέων ἐρδομένων, ἐξαναστὰς περιεπάτεε. καὶ τὰ σπλάγχνα τῶν ζώων ἐπεσκόπεε. καὶ καταθεὶς αὐτὰ μετελθὼν, πάλιν ἐκαθέζετο. οἱ δὲ ἀβδηρίται περιεστῶτές με κατηφέες, καὶ οὐ πόῤῥω τὰς ὄψεις δακρύων ἔχοντες, φασίν· ὁρῇς μέν τοι τὸν τοῦ δημοκρίτου βίον, ὦ ἱπποκράτες, ὡς μέμηνεν, καὶ οὔτε ὅ,τι θέλει οἶδεν, οὔτε ὅ,τι ἔρδει. καί τις

in lapidea ſede, pallidus admodum, ac macie confectus, genis barbâ horridis. Propter ipſum tenui rivulo, per declivem collem placide defluens aqua, ſtrepebat. Porrò in ipſo clivi vertice lucus quidam erat, ut ipſi ſuſpicantur, à Nymphis ædificatus, ſponte natis racemis opacus. Ille autem decenter admodum librum ſuper genua tenebat: & alii quidam ex utraque ipſius parte projecti jacebant. animalia item multa coacervata erant, membratim diſſecta. Et interdum magnâ animi contentione ſcribebat; interdum diutine ſe reprimens, et apud ſe deliberans, quieſcebat. Paulò pòſt peractis iis, ſurgens inambulabat, & animalium viſcera inſpiciebat: quæ ubi depoſuiſſet, regreſſus rurſus ſedebat. Abderitæ autem mœſto vultu me circumſtantes, & vix à lacrymis ſibi temperantes: Enimvero vides, inquiunt, ô Hippocrates, vitam Democriti, ut inſaniat, qui quod velit, aut agat, non reperit. Atque eorum

αὐτέων ἔπι μᾶλλον ἐνδείξασθαι βουλόμενος τὴν μανίην αὐτοῦ, ὀξὺ ἀνεκώκυσεν, ἴκελον γυναικὶ ἐπὶ θανάτῳ τέκνου ὀλοφυρομένῃ. εἶτ' ἀνῴμωξεν πάλιν ὑποκρινόμενος παροδίτην ἄλλος, ὀλέσαντά τι ὧν διεκόμιζεν. καὶ ὁ δημόκριτος ὑπακούων, τὰ μὲν, ἐμειδία· τὰ δὲ, ἐξεγέλα. οὐκ ἔτ' οὐδὲν γράφων. τὴν δὲ κεφαλὴν θαμινὰ ἐπέσειεν. ἐγὼ δὲ, ὑμεῖς μὲν, ἔφην, ὦ ἀβδηρῖται, αὐτόθι μείνατε. ἐγγυτέρω δ' αὐτὸς καὶ λόγου καὶ σώματος τἀνδρὸς γενηθεὶς, ἰδών τε καὶ ἀκούσας, εἴσομαι τοῦ πάθεος τὴν ἀληθείην. καὶ ταῦτ' εἰπὼν, κατέβαινον ἡσυχῆ. ἦν δὲ ὀξὺ καὶ ἐπίφορον ἐκεῖνο τὸ χωρίον. μόλις δ' οὖν διαστηριζόμενος διῆλθον. ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, ἔτυχε τότε ἐπελθὸν αὐτέῳ ὅ,τιδήποτε γράφειν ἐνθουσιωδῶς, καὶ μεθ' ὁρμῆς. εἱστήκειν οὖν αὐτόθι περιμένων αὐτέου τὸν καιρὸν τῆς ἀναπαύσιος. ὁ δὲ μετὰ μικρὸν τῆς φορῆς λήξας τοῦ γράφειν, ἀνέβλεψέ τε εἰς ἐμὲ προσιόντα, καί φησι· χαῖρε ξεῖνε. κἀγώ· πολλά γε καὶ σὺ δημόκριτε, ἀνδρῶν σοφώτατε. ὁ δὲ, αἰδεσθεὶς οἶ-

aliquis insaniam ipsius clarius ostendere cupiens, acutâ voce, mulieris instar filii mortem deplorantis, ululabat. Deinde alius gemitus edebat, viatorem repræsentans, qui earum rerum, quas portabat, aliquid perdidisset. Hæc cùm Democritus subauscultaret, jam ridebat, jam cachinnabatur; nihil ampliùs scribens. non raró etiam caput concutiebat. Tum ego, vos, inquam, ô Abderitæ, hîc manete: ipse autem, cùm ad sermonem ac corpus hujus viri propius accessero, videns ipsum, & audiens, morbi veritatem cognoscam. Atque his dictis, absque strepitu descendebam: erat autem acutus, & præceps ille locus. Vix igitur gressum firmans eò transii. Ubi verò adpropinquassem, forte aliquid in mentem ipsi venerat, quod intentissimo studio ac impetu scriberet. Substiti igitur, inibi expectans tantisper dum quiesceret. Is verò, ubi pauló pòst scribendi contentionem remisisset, in me accedentem sublatis oculis; Salve hospes, inquit. Et ego; Tu quoque plurimùm, Democrite, virorum sapientissime. Ille autem, verecundans

μαι, ὅτι οὐκ ὀνομαστὶ προσεῖπέ με· σὲ δὲ, ἔφη, τίνα καλέομεν; ἀγνοίη γὰρ τοῦ σοῦ ὀνόματος, ἦν πρόφασις τῆς τοῦ ξείνου προσηγορίας. ἱπποκράτης, ἔφην, ἔμοιγε τοὔνομα, ὁ ἰητρός. ὁ δὲ εἶπεν· ἡ τῶν ἀσκληπιαδῶν εὐγένεια; πολύ γέ σου τὸ κλέος τῆς ἐν ἰητρικῇ σοφίης πεφοίτηκεν, καὶ ἐς ἡμέας ἀφῖκται. τί δέ σε χρέος δεῦρ' ἤγαγεν ἑταῖρε; μᾶλλον δὲ πρὸ πάντων κάθησο. ὁρῇς δὲ ὡς ἔστιν οὗτος οὐκ ἀηδὴς φύλλων θῶκος, ἔτι χλωρὸς καὶ μαλθακὸς ἐγκαθίσαι, προσηνέστερος τῶν τῆς τύχης ἐπιφθόνων θώκων. καθίσαντος δέ μου, πάλιν φησίν. ἴδιον οὖν τι, ἢ ἐπιδήμιον διζήμενος πρῆγμα δεῦρο ἀφῖξαι; φράζε σαφέως. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅ,τι δυναίμεθα, συνεργοῖμεν ἄν. κἀγὼ, τὸ μὲν κατ' ἀληθείην ἔφην, ἕνεκεν σεῦ· δεῦρο γὰρ ἥκω σοὶ ξυντυχεῖν, ἀνδρὶ σοφῷ. ἔχει δὲ πρόφασιν ἡ πατρὶς, ἧς πρεσβείην τελῶ. ὁ δὲ, ξενίῃ τοίνυν, φησὶ, ταπρῶτα κέχρησο ἡμετέρῃ· πειρώμενος δὲ κἀγὼ κατὰ πάντα τἀνδρὸς, καί-

opinor, quod nomine me non ſalutaſſet: te verò, inquit, quo nomine vocabimus? Ignorantia enim nominis tui in cauſa erat, quod te hoſpitis nomine compellarem. Hippocrates, inquam, medicus mihi nomen eſt. Ille verò; Aſclepiadarum, inquit, nobilitas? Magna tua in arte medica ſapientiæ laus, quæ omnes terras pervagata eſt, ad nos quoque manavit. Sed quæ te, amice, neceſſitas huc adduxit? prius tamen ante omnia ſedeas. Vides autem, ut non inamœnus ſit hic foliorum acervus, viridis adhuc et mollis, cui inſideas; jucundior ſane fortunæ ſedibus, invidiæ obnoxiis. Poſtquam conſediſſem, iterum ille: Privatúmne ergo quoddam, an publicum negotium perſequens huc acceſſiſti? Loquere apertè: nos enim, quantum poſſimus, te juverimus. Et ego, id quod verum; tui cauſâ, inquam. huc enim venio, ut te, virum ſapientiſſimum, conveniam. Cauſam habet patria, cujus nomine legationem obeo. Tum ille; Noſtro igitur, inquit, primùm utere hoſpitio. Cumque omnibus modis mentem viri tentaſſem, quamvis

περ ἤδη μοι καταδήλου, μὴ παρακόπτειν, ἐόντος· φιλοποίημα οἶδα ἔφην, πολίτην ἐόντα ὑμέτερον; ὁ δὲ, καὶ μάλα, ἔφη, εἰ τὸν δάμωνος λέγεις υἱὸν, τὸν οἰκέοντα παρὰ τὴν ἑρμαΐδα κρήνην. τοῦτον εἶπον, οὗ καὶ ὢν τυγχάνω ἐκ πατέρων ἴδιος ξεῖνος. ἀλλὰ σὺ, δημόκριτε, τῇ κρέσσονι με ξενίῃ δέχευ. καὶ πρῶτόν γε, τί τοῦτο ὃ γράφων τυγχάνεις φράζε; ὁ δ' ἐπισχὼν ὀλίγον, περὶ μανίης, ἔφη. κἀγὼ, ὦ ζεῦ βασιλεῦ, φημι, εὐκαίρως γε ἀντιγράφεις πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ, ποίην, φησὶ, πόλιν ἱπποκράτες; ἐγὼ δὲ, οὐδὲν, ἔφην, ὦ δημόκριτε· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως προὔπεσεν. ἀλλὰ τί περὶ μανίης γράφεις; τί γὰρ, εἶπεν, ἄλλο, ἢ τίς πέλει, καὶ ὅκως ἀνθρώποισιν ἐγγίνεται, καὶ τίνα τρόπον ἀπολωφέοιτο. τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα, ἔφη, ὁκόσα ὁρῇς, τουτέου μέν τοι γε ἕνεκα ἀνατέμνω, οὐ μισέων θεοῦ ἔργα· χολῆς δὲ διζήμενος φύσιν καὶ θέσιν. οἶδα γὰρ ἀνθρώπων παρακοπῆς ὡς αἰτίην ἐπιπολὺ αὕτη πλεονάσασα. ἐπεὶ πᾶσι μὲν φύσει ἐνυπάρχει· ἀλλὰ παρ' οἷς μὲν ἐλάσσων, παρ'

jam manifestum esset, non insanire ipsum; Philopœmenem, inquam, nôsti, civem vestrum? Et maximè verò, inquit, novi, si Damonis filium dicis, qui prope Mercurialem fontem habitat. Ipsum illum, inquam, cujus peculiari inde à parentibus hospitio utor. Tu verò, Democrite, meliori me hospitio excipe. Et primùm quidem, quidnam illud quod scribis, edissere. Tum ille, cum paulum substitisset; De Insania, inquit. Ego autem, ô rex Jupiter, inquam, oportunè adversus urbem scribis. Atque ille, quam, inquit, urbem Hippocrates? Ego verò, nihil inquam, ô Democrite: sed nescio quomodo id exciderit. Sed quid de insania scribis? Quid verò, inquit, aliud, quàm quænam sit, & quomodo homines invadat, & quemadmodum desinat. Hæc enim, inquit, quæ vides animalia, hac sane de causa disseco: non quod Dei opera oderim; sed quod bilis naturam indagem ac situm. Nôsti enim hanc plerumque, si abundet, insaniæ causam hominibus esse; cum omnibus naturâ insit: sed minore aliis copia, aliis

ὅις δέ τισι πλείων. ἡ δ' ἀμελείη αὐτέης, νοῦσοι τυγχάνουσιν, ὡς ὕλης, ὁτὲ μὲν ἀγαθῆς, ὁτὲ δὲ φαύλης ὑποκειμένης. κἀγὼ, νὴ δί', ἔφην, ὦ δημόκριτε, ἀληθέως τε καὶ φρονίμως λέγεις. ὅθεν εὐδαίμονά σε κρίνω, τοσαύτης ἀπολαύοντα ἡσυχίης. ἡμῖν δὲ μετέχειν ταύτης οὐκ ἐπιτέτραπται. ἐρεομένου δὲ, διατί, ὦ ἱππόκρατες, οὐκ ἐπιτέτραπται; ὅτι, ἔφην, ἢ ἀγροὶ, ἢ οἰκίη, ἢ τέκνα, ἢ δάνεια, ἢ νοῦσοι, ἢ θάνατοι, ἢ δμῶες, ἢ γάμοι, ἢ τοιαῦτά τινα τὴν εὐκαιρίην ἡμῶν ὑποτέμνεται. ἐνταῦθα δὴ ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ εἰωθὸς πάθος κατηνέχθη. καὶ μάλα ἀθρόον τι ἀνεκάγχασε, καὶ ἐπετώθασε. καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίην ἦγε. κἀγὼ, τί μέντοι, ἔφην, ὦ δημόκριτε, καταγελᾷς; πότερον τὰ ἀγαθὰ, ὧν εἶπον, ἢ τὰ κακά; ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐγέλα. καὶ ἄπωθεν ὁρεῦντες οἱ ἀβδηρῖται, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔπαιον· οἱ δὲ, τὰ μέτωπα· οἱ δὲ, τὰς τρίχας ἔτιλλον. καὶ γὰρ, ὡς ὕστερον ἔφασαν, πλεονάζοντι παρὰ τὸ εἰωθὸς τῷ γέλωτι ἐχρήσατο. ὑποτυχὼν δ' ἐγὼ, ἀλλὰ μὴν, ἔφην,

majore. Immodica autem ipsius copia morbos efficit, quod quasi subjacens materia sit, jam bona, jam mala. Et ego, Per Jovem, inquam, Democrite, verè ac sapienter disseris. unde beatum te judico, qui tanto otio fruaris; cujus nos participes fieri non conceditur. Atque illo interrogante; Cur, Hippocrates, non conceditur? Quod, inquam, aut agri, aut res domesticæ, aut liberi, aut æs alienum, aut morbi, aut mortes, aut servi, aut nuptiæ, aut ejusmodi alia opportunitatem nobis adimunt. Ibi verò vir ille ad consuetum animi adfectum delatus, vehementem cachinnum sustulit, meque derisit. Deinde rursus quievit. Et ego; Quid ita, inquam, Democrite, derides? Utrum bona, quæ dixi, an mala? Is autem magis adhuc ridebat. Abderitæ autem eminus hæc videntes, alii caput percutiebant; alii faciem; nonnulli capillos evellebant. Etenim, ut deinde narrabant, risu multò solutiore quàm solebat tunc usus fuerat. Ego autem occurrens; Enimvero, inquam,

σοφῶν ἄριστε δημόκριτε, ποθέω γὰρ αἰτίην τοῦ περὶ σὲ πάθεος καταλαβέσθαι, τίνος ἄξιος ἐφάνην ἐγὼ γέλωτος, ἢ τὰ λεχθέντα. ὅκως μαθὼν παύσωμαι τῆς αἰτίης· ἢ σὺ ἐλεγχθεὶς, διακρούσῃ σοῦ ἀκαίρους γέλωτας. ὁ δὲ, ἡράκλεις, ἔφη, εἰ γὰρ δυνήσῃ με ἐλέγξαι, θεραπείην θεραπεύσεις, οἵην οὐδένα πώποτε, ὦ ἱππόκρατες. καὶ πῶς οὐκ ἐλεγχθείης, ἔφην, ὦ ἄριστε. ἢ οὐκ οἴῃ ἄτοπός γε εἶναι γελῶν θάνατον ἀνθρώπου, ἢ νοῦσον, ἢ παρακοπὴν, ἢ μανίην, ἢ μελαγχολίην, ἢ σφαγὴν, ἢ ἄλλό τι χέρειον; ἢ τοὔμπαλιν γάμους, ἢ πανηγύριας, ἢ τεκνογονίην, ἢ μυστήρια, ἢ ἀρχὰς, ἢ τιμὰς, ἢ ἄλλό τι ὅλως ἀγαθόν; καὶ γὰρ ἃ δέον οἰκτείρειν, γελᾷς, καὶ ἐφ' οἷς ἥδεσθαι χρὴ, καταγελᾷς τουτέων. ὥς τε μήτε ἀγαθὸν, μήτε κακὸν παρὰ σοὶ διακεκρίσθαι. ὁ δὲ, ταῦτα μὲν, ἔφη, εὖ λέγεις, ὦ ἱππόκρατες. ἀλλ' οὐκ οἶσθα πω τοῦ ἡμετέρου γέλωτος αἰτίην· μαθὼν δ', εὖ οἶδ',

ſapientum præſtantiſſime, Democrite, hujus animi tui adfectus cauſam percipere cupiam, qua de cauſa ego, aut quæ dixi, riſu digna tibi viſa fuerint: ut intellectâ cauſâ aut ego loqui deſinam; aut tu reprehenſus intempeſtivos riſus miſſos facias. Tum ille; Hercule, inquit, ſi me reprehendere poſſis, curationem adhibueris, qualem nunquam aliàs, ô Hippocrates. Et quomodo, inquam, non reprehendaris, vir optime. An non putas abſurde facere, cum hominis mortem rides, aut morbum, aut inſaniam, aut furorem, aut atram bilem, aut cædem, aut aliud quid his pejus? vel e diverſo, nuptias, aut celebres conventus, aut liberorum procreationem, aut myſteria, aut magiſtratus, aut honores, aut aliud quidpiam omnino bonum? Etenim quæ miſerari oportebat, rides; quæque gaudio proſequenda erant, cachinno excipis: adeo ut nec boni, nec mali, diſcrimen ullum apud te ſtatuatur. Atque ille; Hæc quidem, inquit, rectè dicis, ô Hippocrates; ſed riſus noſtri cauſam ignoras. quam ubi intellexeris, ſat ſcio, te, melioribus

ὅτι κρέσσονα τῆς πρεσβείης ἀντιφορτισάμενος, ἀ-
ποίσεις θεραπείην τὸν ἐμὸν γέλωτα τῇ πατρίδι,
καὶ ἑωυτέῳ· καὶ σὺ ἄλλους δυνήσῃ σωφρονίζειν.
ἀνθ' ὧν ἴσως κἀμὲ διδάξεις ἰητρικὴν ἀμοιβηδόν.
γνοὺς ὅσῃ σπουδῇ, περὶ τὰ ἀσπούδαστα, φιλοτι-
μεύμενοι πρήσσειν τὰ μηδενὸς ἄξια, πάντες ἄν-
θρωποι τὸν βίον ἀχρήστως ἀναλίσκουσι, γελώτων ἄ-
ξια ἐνοικεῦντες. ἐγὼ δέ φημι, λέγε πρὸς θεῶν,
μήποτε γὰρ διαλανθάνει νοσέων πᾶς ὁ κόσμος, καὶ
οὐκ ἔχει ὅκου διαπέμψηται πρεσβείην πρὸς θερα-
πείην; τί γὰρ ἂν εἴη ἔξω αὐτέου; ὁ δὲ, ὑπολαβὼν,
πολλαί γε, φησιν, ἀπειρίαι κόσμων εἰσὶν, ὦ Ἱπ-
πόκρατες. καὶ μηδαμῶς ἑταῖρε κατασμικρολόγει
πλουσίην τὴν φύσιν ἐοῦσαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν,
ἔφην, ὦ Δημόκριτε, διδάξεις ἐν ἰδίῳ καιρῷ. εὐ-
λαβέομαι γὰρ μή πως καὶ τὴν ἀπειρίην διεξιὼν,
γελᾶν ἄρξῃ. ἴσθι τοίνυν περὶ τοῦ σοῦ γέλωτος τῷ
βίῳ λόγον δώσων. ὁ δὲ μάλα τρηχὺ ἀπιδών με·
δύο, φησὶ, τοὐμοῦ γέλωτος αἰτίας δοκέεις, ἀγα-
θὰ καὶ φαῦλα. ἐγὼ δὲ ἕνα γελῶ τὸν ἄνθρωπον·

onuſtum, quàm legatione tuâ adtuleris, curationem reportaturum riſum meum patriæ ac tibi, qua & alios ſapientes reddere poſſis: pro quibus fortaſſe me viciſſim artem medicam edocebis: ubi nempe cognoveris, quanto ſtudio circa res viliſſimas, ac nullo ſtudio dignas ambitioſè occupati omnes homines vitam inutiliter conſumant, cachinnis digna agentes. Hic ego, Per deos, inquam, dic; numquid totus mundus ſe morbo laborare ignorat? aut, quò legationem mittat ad medicinam arceſſendam, non habet? Quid enim extra ipſum eſſe poſſit? Ille autem excipiens; Multæ, inquit, ſunt mundorum infinitates, ô Hippocrates. & nequaquam, ô amice, frigidis quibusdam ratiunculis negare velis naturam eſſe divitem. At hæc quidem, inquam, Democrite, ſuo tempore docebis. Vereor enim, ne quoque, de infinitate diſſerens, ridere incipias. Scias verò, de riſu tuo te vitæ rationem daturum. Ille autem torvis admodum oculis me intuitus; Duas, inquit, riſus mei cauſas rére, bona ac mala: at unum ego rideo hominem,

ἀνοίης μὲν γέμοντα, κενεὸν δὲ πρηγμάτων ὀρθῶν, πάσῃσιν ἐπιβολῇσι νηπιάζοντα, καὶ μηδεμιῆς εἵνεκεν ὠφελείης ἀνύοντα τοὺς ἀνηνύτους μόχθους. πείρατα γῆς, καὶ ἀορίστους μυχοὺς ἀμετρίῃσιν ἐπιθυμίῃσιν ὁδεύοντα. ἄργυρον τήκοντα καὶ χρυσόν· καὶ μὴ παυόμενον τῆς κτήσιος ταύτης· αἰεὶ δὲ θορυβεύμενον περὶ τὸ πλέον, ὅκως αὐτὸς ἐλάσσων μὴ γένηται. καὶ οὐδὲν αἰσχύνεται λεγόμενος εὐδαίμων. ὅτι χάσματα γῆς ὀρύσσει δεσμίων χερσίν. ὧν οἱ μὲν ἐπὶ ῥομφῆς ἐπιπτώσης τῆς γῆς ἐφθάρησαν· οἱ δὲ πολυχρονίως ταύτην ἔχοντες τὴν ἀνάγκην, ὡς ἐν πατρίδι τῇ κολάσει καταμένουσιν, ἄργυρον καὶ χρυσὸν μαστεύοντες, ἴχνη κόνιος καὶ ψήγματα ἐρευνῶντες. ψάμμον ἄλλην ἀλλαχόθεν ἀγείροντες, καὶ τῆς γῆς φλέβας ἐκτέμνοντες, ἐς περιουσίην αἰεὶ βωλοποιέοντες ἐκ γῆς μητρός. τὴν δὲ μίην γῆν καὶ τὴν αὐτὴν ἐοῦσαν θαυμάζοντες πατοῦσιν. ὅσος γέλως; ἐπιμόχθου καὶ κρυφίης γῆς ἐρῶσι, τὴν φανερὴν ὑβρίζοντες. κύνας ὠνεῦνται· οἱ δ᾽ ἵππους. οἱ δὲ χώρην πολλὴν

dementiâ plenum; at rectis actionibus vacuum, in omnibus institutis pueri instar se gerentem, nulliusque utilitatis causâ irritos labores tolerantem: terræ terminos, & infinitos recessus immensis desideriis peragrantem: argentum & aurum liquefacientem, & ab his adquirendis nunquam cessantem: semper autem ob majora tumultuantem, ne ipse minor existat. Nihil erubescentem si beatus prædicetur, quod terræ hiatus, vinctorum manibus fodiendo, faciat; quorum alii laxâ terrâ concidente perierunt; alii longo tempore hac necessitate compulsi, in illo supplicio, tanquam in patria, permanent, argentum & aurum conquirentes; vestigia pulveris, & auri argentique ramenta vestigantes: arenam aliam aliunde colligentes, terræque venas exscindentes: ut opibus abundent, ex terra matre semper massas facientes. Unam eandemque terram admirantes, conculcant. Quanto risu hæc sunt excipienda? Calamitosam & occultam terram amant, manifestam contumeliâ adficientes. Canes emunt alii; alii equos. Alii magnam regionem finibus

περιορίζοντες, ἰδίην ἐπιγράφουσι. καὶ πολλῶν ἐθέλοντες δεσπόζειν, οὐδὲ αὐτέων δύνανται. γαμεῖν σπεύδουσιν, ἃς μετ' ὀλίγον ἐκβάλλουσιν· ἐρῶσιν, εἶτα μισέουσι. μετ' ἐπιθυμίης γεννῶσιν, εἶτ' ἐκβάλλουσι τελείους. τίς ἡ κενὴ σπουδὴ καὶ ἀλόγιστος, μηδὲν μανίης διαφέρουσα; πολεμοῦσιν ἔμφυλον, ἠρεμίην οὐχ αἱρετίζοντες. ἀντενεδρεύουσι βασιλῆας, ἀνδροφονέουσι. γῆν ὀρύσσοντες, ἄργυρον ζητοῦσιν· ἄργυρον εὑρόντες, γῆν θέλουσι πρίασθαι. ὠνησάμενοι γῆν, καρποὺς πιπράσκουσι. καρποὺς ἀποδιδόμενοι, πάλιν ἀργύριον μεταλαμβάνουσιν. ἐν ὅσῃσι μεταβολῇσιν εἰσίν· ἐν ὅσῃ κακίῃ. οὐσίην μὴ ἔχοντες, οὐσίην ποθέουσιν· ἔχοντες, κρύπτουσιν, ἀφανίζουσι. γελῶ ἐφ' οἷσι κακοπραγέουσιν. ἐπιτείνω τὸν γέλωτα ἐφ' οἷς δυστυχέουσι. θεσμοὺς γὰρ ἀληθείης παραβεβήκασι. φιλονεικέοντες ἔχθρη πρὸς ἀλλήλους, δίκην ἔχουσι μετ' ἀδελφεῶν, καὶ τοκήων, καὶ πολιτέων, καὶ ταῦτα ὑπὲρ τοιούτων κτημάτων, ὧν οὐδεὶς θανὼν δεσπό-

circumcirca includentes, sibi propriam inscribunt: cumque multis dominari velint, ne sibi quidem ipsis possunt. Uxores ducere festinant; quas paulò pòst ejiciunt. Amant; deinde oderunt. Cupidine ducti gignunt, postea expellunt adultos. Quod tandem hoc inane & absque ratione susceptum studium, ab insania nihil differens? Bellum intestinum gerunt, quietem non amplectentes. Reges alii aliis insidias struunt: homines occidunt. Terram fodientes argentum quærunt: argento invento terram emere volunt. Terrâ emtâ, fructus vendunt: fructibus traditis, argentum denique recipiunt. In quantis mutationibus versantur; quantisque vitiis! Cùm opes non habent, opes desiderant; at cum habent, illas abscondunt & occultant. Rideo sane ea, quorum causâ misere vivunt: intendo risum ob ea, quibus infelices existunt. Veritatis enim leges transgressi sunt. Contendendi studio hostiliter inter se dissidentes, lites exercent cum fratribus, & parentibus, ac civibus; idque propter hujusmodi possessiones, quarum nemo post mortem

της ἐστὶν, ἀλληλοκτονέουσιν ἄθεσμα, βίᾳ φονεύοντες. φίλων καὶ πατρίδων ἀπορίην ὑπερορῶσι. πλουτίζουσι τὰ ἀνάξια καὶ τὰ ἄψυχα. ὅλης τῆς οὐσίης ἀνδριάντα ὠνέονται, ὅτι δοκέει λαλεῖν τὸ ἄγαλμα· τοὺς δὲ ἀληθέως λαλέοντας, μισέουσι. τῶν γὰρ μὴ ῥηϊδίων ἐφίενται. καὶ γὰρ ἤπειρον οἰκεῦντες, θάλασσαν ποθέουσι· καὶ πάλιν ἐν νήσοισιν ἐόντες, ἠπείρων γλίχονται. καὶ πάντα διαστρέφουσιν ἐς ἰδίην ἐπιθυμίην. καὶ δοκέουσι μὲν ἐν πολέμῳ ἀνδρείην ἐπαινέσαι· νικῶνται δὲ καθ' ἡμέρην ὑπὸ τῆς ἀσελγείης, ὑπὸ φιλαργυρίης, ὑπὸ τῶν παθέων πάντων, ἃ νοσέουσι. Θερσῖται δ' εἰσὶ τοῦ βίου πάντες. τί δὲ τὸν ἐμὸν, ἱπποκράτες, ἐμέμψω γέλωτα; οὐ γὰρ αὐτοὶ τῆς ἰδίης ἀνοίης, ἀλλ' ἄλλος ἄλλου καταγελῆτε. οἱ μὲν, τῶν μεθυόντων, ὅταν αὐτοὶ δοκέωσι νήφειν· οἱ δὲ, τῶν ἐρώντων, χαλεπωτέρην νόσον νοσεῦντες αὐτοί· οἱ δὲ, τῶν πλεόντων· ἄλλοι δὲ, τῶν περὶ γεωργίην ἀσχοληθέντων. οὐ συμφωνέουσι γὰρ, οὔτε ταῖς τέχναισιν, οὔτε τοῖς ἔργοισιν. ἐγὼ δὲ, ταῦτα μὲν, ἔφην, κρήγυα,

dominus existit: nefarie se mutuo jugulant, violenter occidentes. Amicorum, ac patriæ quisque suæ penuriam despicientes, indigna & inanimata ditant. Universis opibus statuam emunt, quod simulacrum loqui videatur: eos autem qui verè loquuntur, odio habent. Porro res haud faciles expetunt. Nam continentem habitantes, mare desiderant: & rursus, qui in insulis sunt, continentem cupiunt, omniaque ad suam libidinem pervertunt. Atque in bello quidem fortitudinem laudare videntur; indies autem vincuntur à luxuria, ab avaritia, ab omnibus animi morbis, quibus laborant. adeoque Thersitæ vitæ sunt omnes. Quid verò meum risum, Hippocrates, reprehendisti? Non enim ipsi, suam quisque, sed alter alterius, dementiam deridetis: alii, ebriorum, quando ipsi sibi sobrii videntur: alii, amantium, cum difficiliori ipsi morbo laborant: alii, navigantium: alii, eorum, qui circa agriculturam occupati sunt. idque, quod nec artibus, nec operibus consonent. Tum ego; Hæc quidem, inquam, vera sunt,

δημόκριτε. οὐδ' ἄλλός τις ἂν εἴη λόγος ἁρμοδιώτερος ἐξαγγέλλειν ταλαιπωρίην θνητῶν. ἀλλ' αἱ πρήξιες νομοθετέουσι τὴν ἀναγκαίην, οἰκονομίης τε εἵνεκα, καὶ ναυπηγίης, καὶ τῆς ἑτέρης πολιτείης, ἐν ᾗ χρεὼν εἶναι τὸν ἄνθρωπον. οὐ γὰρ εἰς ἀργίην αὐτὸν ἡ φύσις ἐγέννα. ἐκ τουτέων δὲ πάλιν φιλοδοξίη χυθεῖσα ἔσφηλε πολλῶν ὀρθογνώμονα ψυχήν. σπουδαζόντων μὲν ἅπαντα ὡς ἐπ' ἀδιαπτωσίην· μηκέτ' οὐ τονεόντων δὲ τὴν ἀδηλότητα προορῆσαι. τοῦ γάρ τις, ὦ δημόκριτε, γαμέων, ἢ χωρισμὸν, ἢ θάνατον προσεδόκησε; τίς δ' ὁμοίως παιδοτροφέων, ἀπώλειαν; ἀλλ' οὐδ' ἐν γεωργίῃ, καὶ πλόῳ, καὶ ναυτιλίῃ, καὶ βασιλείῃ, καὶ ἡγεμονίῃ, καὶ πάνθ' ὅσ' ὑπάρχει κατὰ τὸν αἰῶνα. οὐδεὶς γὰρ προέλαβεν πταῖσαι· ἀλλ' ἀγαθῇσιν ἕκαστος τουτέων ἐλπίσι φέρβεται. τῶν δέ γε χερειόνων οὐδὲ μέμνηται. μήποτ' οὖν ὁ σὸς γέλως τουτέοις ἀνάρμοστος; ὁ δὲ δημόκριτος, μάλα, ἔφη, νωθὴς τὸν νόον ὑπάρχεις, καὶ μακρὰν γε τῆς ἐμῆς γνώμης ἀπόδημος, ἱππό-

Democrite: neque convenientiori oratione miſeria mortalium enuntiari poſſit. Verumenimverò ipſæ actiones neceſſitatem ſanciunt, ob rem domeſticam, & navium fabricationem, & reliquam reipublicæ adminiſtrationem, in qua verſari hominem oportet. Neque enim ad deſidiam eum natura procreavit. Ex his rurſus latè ſparſa ambitio multorum rectè ſentientem animum decepit; qui ad lapſu carentem ſtatum pervenire ſtudent, nequaquam verò incertitudinem ſatis acute proſpicere poſſunt. Quis enim, quæſo, Democrite, uxorem ducens, divortium, aut mortem exſpectavit? Quis itidem liberos educans, interitum? Sed neque in agricultura, & navigatione, & regno, & magiſtratu, iiſque omnibus quæ in vita exiſtunt, adverſa aliquis prævidit. Neque enim ſe lapſurum quiſquam præſumſit: ſed ſpes bonas unusquisque alit, deteriora verò ne quidem in memoriam revocat. Num igitur tuus riſus his minime convenit? Tum ille; Tardo, inquit, es admodum ingenio, Hippo-

κρίνες, ἀταραχίης καὶ ταραχῆς μέτρα μὴ ἐπισκοπέων δι' ἀγνοίην. ταῦτα γὰρ αὐτὰ διανοίῃ φρενήρεϊ διοικέοντες, αὐτοί τε ῥηϊδίως ἀπήλλασσον, καὶ τὸν ἐμὸν ἐλώφεον γέλωτα· νῦν δ' ὡς ἐπ' ἀρηρόσι τούτοισιν ἐν τῷ βίῳ φρενοβλαβέες τελύφωνται, ἀσυλλογίστῳ διανοίῃ τῆς ἀτάκτου φορῆς δυσδίδακτοι. νουθεσίη γὰρ αὐτάρκης ὑπῆρχεν, ἡ τῶν ξυμπάντων μεταβολὴ, ὀξείῃσι τροπῇσιν ἐμπίπλουσα αἰφνίδιον, τροχηλασίην παντοίην ἑλίσσουσα. οἱ δ' ὡς ἐπ' ἀρηρύῃ καὶ βεβαίῃ, ἐκλελησμένοι παθέων κατὰ τὸ ξυνεχὲς ἐμπιπτόντων, ἄλλοτε ἄλλως ποθεῦντες τὰ λυπέοντα, διζήμενοι τὰ μὴ ξυμφέροντα, ἐγκαλινδεῦνται πολλῇσι ξυμφορῇσιν. εἰ δ' ἐμερμήριζε κατὰ δύναμιν ἰδίην, τὰ ξύμπαντα ἔρδειν, ἀδιάπτωτον ἐφρούρεε ζωὴν, ἑωυτὸν ἐξεπιστάμενος, καὶ ξύγκρισιν ἰδίην σαφέως κατανοήσας, καὶ μὴ τῆς ἐπιθυμίης τὴν σπουδὴν ἀόριστον ἐκτείνων. τὴν δὲ πλουσίην φύσιν, καὶ πάντων πιθηνὸν, δι' αὐ-

crates, & procul à mea ſententia peregrinaris, dum tranquillitatis & perturbationis modos per ignorantiam non inſpicis. Qui enim hæc ipſa prudenti mente diſponunt, illi & facile liberantur, & riſum meum enervant: nunc autem his, tanquam firma junctura coaptatis, in vita, mente capti ſuperbiunt; dum rationis experte mente impediti, inordinatum motum difficulter doceri poſſunt. Sufficiens enim admonitio foret, rerum omnium commutatio, quæ ſummis converſionibus ſubitò incidens, variis modis quaſi rotans omnia circumagit. Illi verò tanquam firma compage ſtantibus rebus, obliti caſuum continenter incidentium, variis temporibus varie deſiderantes ea quæ triſtitiam adferunt, &, quæ nihil proſunt, quærentes, multis calamitatibus involvuntur. Quod ſi quis omnia pro viribus ſuis facere ſolicitus eſſet, vitam nullis caſibus obnoxiam ſervaret, ſe ipſe probe noſcens; & ſuam ipſius concretionem aperte intelligens; nec cupiditatis ſtudium infinitum extendens: ſed per divitem naturam, omniumque altricem, animo contento

ταρχείης ὁδοιπορέων. καθάπερ δὲ τῶν παθέων διέξιν κίνδυνος πρόδηλος, οὕτω τὸ μέγεθος τῶν δυστυχημάτων σφαλερόν ἐστιν. ἀείσημοι δ' ἐν τῇσι κακοδαιμονίῃσι ξυνθεωρεῦνται. ἄλλοι δὲ τὰ τῶν πέλας μηδὲν ἱστορέοντες, ὑπὸ τῆς ἰδίης κακοπραγίης ἀπώλοντο, τὰ δῆλα καθάπερ ἄδηλα μὴ προθεωρεῦντες, ὑπόδειγμα τὸν μακρὸν βίον ἔχοντες, γενομένων καὶ μὴ γενομένων. ἐξ ὧν καὶ τὸ ἐσόμενον ἐχρῆν καταvοῆσαι. ταῦθ' ὁ ἐμὸς γέλως· ἄφρενες ἄνθρωποι, πονηρίης δίκας ἐκτίνοντες, φιλαργυρίης, ἀπληστίης, ἔχθρης, ἐνεδρίης, ἐπιβουλίης, βασκανίης. ἀργαλέον ἐξειπεῖν πολυμηχανίην κακῶν. ἀπειρίη γάρ τις ἐστὶ κἀν τοῖς. δολοπλοκίῃσιν ἀνθαμιλλέονται σκολιόφρενες· ἀρετῆς δὲ παρ' αὐτέοις τρόπος ἐστὶ τὸ χέρειον. φιλοψευδίην γὰρ ἀσκέουσι. φιληδονίην κοσμέουσι, νόμοισιν ἀπειθεῦντες. ὁ δὲ αὐτέων κατακρίνει τὴν ἀπροαιρεσίην, μήτε ὁρήσιος, μήτε ἀκοῆς

incedens. Quemadmodum autem in optimo corporis habitu adfectionum periculum manifestum eſt; ſic proſperarum rerum magnitudo lubrica exiſtit. Inſignes autem viri in rebus adverſis conſpiciuntur. Alii autem proximorum res plane ignorantes, pravis ſuis actionibus pereunt; dum certa tanquam incerta non proſpiciunt, qvamvis longam vitam in exemplum habeant eorum quæ facta, aut non facta ſint, ex quibus etiam futurum proſpicere oporteret. Hæc ſunt quæ rideo; imprudentes homines, improbitatis pœnas dantes, avaritiæ, inexplebilis cupiditatis, inimicitiæ, inſidiarum, ſubdolorum conſiliorum, invidentiæ. Difficile eſt variam malorum machinationem verbis exprimere: quippe & in his quædam eſt infinitas. Doloſis commentis inter ſe litigant, perplexa ſapientes; virtutis autem apud eos modus peſſimo loco eſt. Mendacia enim amantes, in iis ſe exercent. Voluptatis ſtudium ornant, legibus non parentes. Hic autem meus riſus, quæ ab iis nullo conſilio propoſito fiunt, condemnat, cùm neque viſûs, neque auditûs ſint

μετέχοντας. μούνη δ' αἴσθησις ἀνθρώπου ἀτρεκὴς διανοίης τηλαυγοῦς, τό,τε ἐὸν, καὶ τὸ ἐσόμενον προορεομένη. δυσαρεστεῦνται πᾶσι, καὶ πάλιν τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμπελάζονται. ἀρνησάμενοι πλόον, πλέουσι. γεωργίην ἀπωσάμενοι, αὖθις γεωργοῦσιν. ἐκβάλλοντες γαμετὴν, ἑτέρην εἰσάγονται. γεννήσαντες, ἔθαψαν. θάψαντες, ἐγέννησαν, πάλιν τρέφουσι. γῆρας ηὔξαντο· ἐς αὐτὸ δ' ἀφικόμενοι στενάζουσιν, ἐν οὐδεμιῇ καταστάσι βεβαίαν ἔχοντες τὴν γνώμην. ἡγεμόνες καὶ βασιλέες μακαρίζουσι τὸν ἰδιώτην· ὁ δὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλείης. ὁ πολιτευόμενος τὸν χειροτεχνεῦντα, ὡς ἀκίνδυνον· ὁ δὲ χειροτέχνης ἐκεῖνον, ὡς εὐτονεῦντα κατὰ πάντων. τὴν γὰρ ὀρθὴν κέλευθον τῆς ἀρετῆς οὐ θεωρέουσι καθαρὴν, καὶ λείην, καὶ ἀπρόσπταιστον, εἰς ἣν οὐδεὶς τετόλμηκεν ἐμβαίνειν. φέρονται δὲ ἐπὶ τὴν ἐναντίην, καὶ σκολιὴν, στενοχωρεῦντες, καὶ καταφερόμενοι, καὶ προσκόπτοντες· οἱ δὲ πλεῖστοι ἐκπίπτοντες. ἀσθμαίνοντες ὡς διωκόμενοι, ἐρίζοντες, ἱστορεῦντες,

participes. At verò ſolus ſenſus hominis eſt accurata mentis perſpicuitas, quæ & præſens, & futurum prævidet. Modo omnia ipſis displicent; deinde ad eadem rurſus animum adjungunt: cum ſe navigaturos negarunt, navigant: agricultura rejectâ, rurſus agros colunt: repudiatâ uxore, aliam domum ducunt: ſuſceptos liberos ſepeliunt; & his ſepultis alios procreant, & rurſus educant: ſenectutem exoptant; cumque eo pervenére, gemunt; in nullo ſtatu certa ſententia perſiſtentes. Duces ac reges privatum beatum prædicant: privatus autem regium imperium adfectat. Qui rempublicam regit, artificem, ut periculi expertem, felicem cenſet; artifex verò illum, ut qui potentiam in omnes exerceat. Rectam enim virtutis viam, puram, ac planam, & inoffenſam non cernunt, quam nullus ingredi audet: per contrariam autem, & tortuoſam feruntur; cumque per aſpera incedant, jam deferuntur, jam offendunt, plerique etiam decidunt; velut ſi quis perſequeretur, anhelantes: ſive ſequantur, ſive præcedant,

περιηγεύμενοι. καὶ τοὺς μὲν αὐτέων ἔρωτες ἀτάσθαλοι ὑποπεπρήκασιν, ἀλλοτρίης φθορῆς εὐνῆς, ἀναιδείῃ πσύνους. τοὺς δὲ τήκει φιλαργυρίης νοῦσος ἀόριστος. οἱ δ' ἀλλήλοισιν ἀντεπιτίθενται. οἱ δ' ὑπὸ φιλοδοξίης εἰς ἠέρα ἀνενεχθέντες, βρίθει κακίης, εἰς βυθὸν ἀπωλείης καταφέρονται. κατασκάπτουσιν, εἶτα ἐποικοδομοῦσι. χαρίζονται, εἶτα μετανοοῦσι, καὶ ἀφαιρεῦνται τὰ φιλίης δίκαια, κακοπραγγεῦντες εἰς ἔχθρην, τὰ ξυγγενίης πολεμοποιεῦντες. καὶ τουτέων πάντων αἰτίη ἡ φιλαργυρίη. τί νηπίων ἀθυρόντων διαφέρουσι; παρ' οἷσιν ἄκριτος μὲν ἡ γνώμη· τὸ δὲ προσπεσὸν, τερπνόν. ἐν δὲ τοῖσι θυμοῖς, τί πλεῖστον ζώοις ἀλόγοισι παραλελοίπασι; πλὴν ὅτι ἐν αὐταρκείῃ μένουσιν οἱ θῆρες. τίς γὰρ λέων ἐς γῆν κατέκρυψε χρυσόν; τίς ταῦρος πλεονεξίην ἐνορύξατο; τίς πάρδαλις ἀπληστίην κεχώρηκε; διψῇ μὲν ἄγριος σῦς ὅσον ὕδατος κορεσθῇ· λύκος δὲ, δαρδάψας τὸ προσπεσὸν τῆς ἀναγκαίης τροφῆς, ἀναπέπαυται. ἡμέρῃσι δὲ καὶ νυξὶ ξυναπτομένῃσιν οὐκ ἔχει θοίνης κόρον

litigantes. Atque eorum alios, impudentia fretos, injusti amores incenderunt, alieni cubilis fures; alios infinitus avaritiæ morbus macerat. Alii sibi mutuò insidiantur. Alii ambitionis studio in aërem sublati, malitiæ gravitate, in exitii profundum præcipites deferuntur. Diruunt; deinde ædificant. Gratificantur; deinde pœnitentiâ ducti, amicitiæ jura tollunt. Male faciendo inimicitiam contrahentes, cognationis jura bello infestant. Atque horum omnium causa est avaritia. Quid à parvulis ludentibus illi differunt? quos, cum mens judicio careat, id quod fortè occurrit, delectat. Quod ad cupiditates attinet, quid ratione carentibus animantibus reliquī fecére? nisi quod in sufficientia feræ manent. Quis enim leo aurum in terra abscondidit? Quinam taurus plura habendi libidine pugnam suscepit? Quæ pardalis inexplebilem cupiditatem admisit? Sitit aper tantum aquæ, quo sitim levet. Et lupus, ubi devoravit, quodcunque necessarii alimenti oblatum fuerit, adquiescit. Homo autem, si vel dies noctibus jungantur, comessandi satietate

ἄνθρωπος. καὶ χρόνων μὲν ἐνιαυσίων τάξις, ὀχείης ἀλόγων τέρμα ἐστίν· ὁ δὲ τὸ διηνεκὲς οἰστρομανίην ἔχει τῆς ἀσελγείης, ἱππόκρατες. μὴ γελάσω τὸν κλαίοντα δι' ἔρωτα, ὅτι ξυμφερόντως ἀποκέκλεισται; μάλιστα δ' ἢν ῥιψοκίνδυνος ᾖ, καὶ φέρηται κατὰ κρημνῶν, ἢ βυθῶν πελάγευς, ἐπιτεινῶ τὸν γέλωτα; μὴ γελάσω τὸν τὴν νῆα πολλοῖσι φορτίοισι βαπτίσαντα, εἶτα μεμφόμενον τῇ θαλάττῃ, ὅτι κατεβύθισεν αὐτὴν πλήρη; ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξίως δοκέω γελῆν, ἐξευρεῖν δὲ κατ' αὐτέων ἤθελόν τι λυπηρόν. ἀλλ' οὐδὲ ἰητρεικὴν ὑπὲρ τουτέων ἐχρῆν εἶναι, μὴ τεχνωμένην παιώνια φάρμακα. ὁ σὸς πρόγονος ἀσκληπιὸς νουθεσίη σοὶ γενέσθω· σώζων ἀνθρώπους, κεραυνοῖσιν ἠυχαρίστηται. οὐχ ὁρῇς, ὅτι κἀγὼ τῆς κακίης μοῖρα εἰμί. μανίης διζήμενος αἰτίην, ζῶα κατακτείνω καὶ ἀνατέμνω. ἐχρῆν δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὴν αἰτίην ἐρευνῆσαι. οὐχ ὁρῇς ὅτι καὶ ὁ κόσμος μισανθρωπίης πεπλήρωται; καὶ ἄπει-

non capitur. Et annuorum quidem temporum ordo brutis animantibus coitûs finem adfert: hic autem, ô Hippocrates, insano libidinis stimulo omni tempore concitatur. Annon ejulantem ob amorem, cum suo commodo exclusus est, derideam? maximè verò si quis periculorum temerarius contemtor per præcipitia, & alta maria feratur, nonne risum intendam? An non ridebo eum, qui cum navem nimiis oneribus prægravatam demersit, mare deinde incusat, quod eam plenam submerserit? Equidem immerito mihi ridere videor; verùm aliquid, quod ipsos angeret, excogitare vellem. Sed nec medicinam pro his esse oporteret, nec Pæonia medicamenta conficiendi scientiam. Progenitor ille tuus Æsculapius documento tibi sit, qui servans homines eam gratiam retulit, ut fulmine ictus concideret. Non vides me quoque hujus vitii participem esse, qui insaniæ causam quærens, animalia macto & disseco: ex hominibus autem causam scrutari oportebat. Nonne vides & mundum ipsum hominum odio repletum esse, infinitasque adver-

ἔρα καὶ αὐτέου πάθεα ξυνήθροισεν. ὅλος ἄνθρωπος ἐκ γενετῆς νοῦσός ἐστι. τρεφόμενος, ἄχρηστος, ἱκέτης βοηθείης. αὐξανόμενος, ἀτάσθαλος, ἄφρων, ἐνδεὴς παιδαγωγίης. θρασὺς, ἀκμάζων. παρακμάζων, οἰκτρός. τοὺς ἰδίους πόνους ἀλογιστίῃ γεωργήσας. ἐκ μητρῴων γὰρ λύθρων ἐξέθορε τοιοῦτος. διὰ τοῦτο οἱ μὲν θυμικοὶ, καὶ ὀργῆς ἀμέτρου γέμοντες, ἐν ξυμφορῇσι καὶ μάχῃσιν· οἱ δ' ἐπιθυμητικοὶ, ἐν φθορῇσι καὶ μοιχείῃσι, διὰ παντὸς. οἱ δ' ἐν μέθῃσιν. οἱ δ' ἐν ἐπιθυμίῃσι τῶν ἀλλοτρίων. οἱ δ' ἐν ἀπωλείῃσι τῶν σφετέρων. ὄφελον δύναμις ὑπῆρχε τὰς ἁπάντων οἰκήσιας ἀνακαλύψαντα μηδὲν ἀφεῖναι τῶν ἐντὸς παρακάλυμμα, εἶθ' οὕτως ὁρῇν τὰ πρησσόμενα ἔνδον. εἴδομεν ἂν οὓς μὲν, ἐσθίοντας· οὓς δὲ, ἐμέοντας· ἑτέρους δὲ, αἰκίῃσι στρεβλέοντας. τοὺς δὲ, φάρμακα κυκέοντας· τοὺς δὲ, ξυννοεῦντας ἐπιβουλήν· τοὺς δὲ, ψηφίζοντας. ἄλλους, χαίροντας· τοὺς δὲ, κλαίοντας. τοὺς δὲ, ἐπὶ κατηγορίην φίλων ξυγγράφοντας. τοὺς δὲ, διὰ φιλοδοξίην ἔκφρονας.

ſus ipſum adfectiones cumulaſſe. Totus homo à nativitate morbus eſt. Dum nutritur; inutilis, ſupplex auxilii implorator: dum adoleſcit; improbus, ac demens, inſtitutione puerili indigens: in ætatis vigore conſtitutus; audax: ætate marceſcens; miſerabilis, quod labores ſuos, tanquam agrum, nullo rationis ductu excoluerit. Talis enim ex materno cruore exiliit. Propterea alii, ad iraſcendum proni, & immodica ira referti, in calamitatibus & pugnis; alii, concupiſcentia ſtimulati, in ſtupris & adulteriis perpetuò verſantur: alii, in ebrietatibus: alii, in rerum alienarum cupiditatibus: alii, in rebus ſuis perdendis. Utinam fieri poſſet, ut quis detectis omnium habitationibus, nullo intus velamento relicto, ſic, quæ intus agerentur, inſpiceret! Hos quidem edere videret; illos verò, vomere: alios, verberibus torquere: alios venena miſcere: alios, inſidias ſtruere: alios, rationibus computandis occupari: atque hos, gaudere; illos, plorare: alios, amicorum accuſationem conſcribere: alios, gloriæ ſtudio deſipere.

καίτοι γε βαθύτεραι πρήξιες τῶν κατὰ ψυχὴν κευθομένων. καὶ τουτέων ὁκόσοι μὲν νέοι, ὁκόσοι δὲ πρεσβῦται, αἰτεῦντες, ἀρνεύμενοι, πενόμενοι, περιουσιάζοντες, λιμῷ θλιβόμενοι. οἱ δὲ, ἀσωτίῃ βεβαρημένοι, ῥυπόωντες, δέσμιοι· οἱ δὲ, τρυφῇσι γαυριῶντες, τρέφοντες. ἄλλοι, σφάζοντες. ἄλλοι, θάπτοντες. ὑπερορέοντες ἃ ἔχουσι, πρὸς τὰς ἐλπιζομένας κτήσιας ὁρμώμενοι. οἱ μὲν, ἀναίσχυντοι· οἱ δὲ, φειδωλοί· οἱ δὲ ἄπληστοι. οἱ μὲν, φονεῦντες· οἱ δὲ, τυπτόμενοι· οἱ δὲ, ὑπερηφανεῦντες· οἱ δὲ, ἐπαιρόμενοι κενοδοξίῃ. καὶ οἱ μὲν ἵπποισι παρεστῶτες· οἱ δὲ, ἀνδράσιν· οἱ δὲ, κυσίν· οἱ δὲ, λίθοισιν ἢ ξύλοισιν· οἱ δὲ, χαλκῷ· οἱ δὲ, γραφῇσι. καὶ οἱ μὲν, πρεσβείῃσιν· οἱ δὲ, στρατηγίῃσιν. οἱ δὲ, ἱερωσύνῃσιν· οἱ δὲ, στεφανηφορίῃσιν. οἱ δὲ, ἔνοπλοι· οἱ δὲ, ἀποκτιννύμενοι· φέρονται δὲ τουτέων ἕκαστοι, οἱ μὲν, ἐπὶ ναυμαχίην· οἱ δὲ, ἐπὶ στρατηγίην· οἱ δὲ, ἐπ' ἀγροικίην. ἕτεροι δὲ, ἐπὶ φορτίδας νῆας. οἱ δὲ, ἐπ' ἀγορήν· οἱ δὲ, ἐπ' ἐκκλησίην· οἱ δὲ, ἐπὶ θέητρον· οἱ δὲ, ἐς φυγαδείην· ἄλλοι δὲ ἀλλαχόσε.

aliisque altiore mente repositis actionibus turbari. Atque in his quotquot juvenes, quotquot senes; deprehenderentur petentes, negantes, pauperes, opibus adfluentes, fame pressi. Hi luxu gravati, sordidi, vincti: illi, deliciis exultantes: alii, alentes; alii, jugulantes; alii, sepelientes: ea, quæ habent, despicientes; speratas possessiones captantes. Atque alii, impudentes; alii, parci; alii, inexplebiles: alii, interficientes; alii, verberibus adflicti: alii, superbientes; alii, inani gloria elati. Et hi quidem equis addicti sunt; illi hominibus; alii, canibus; alii, lapidibus aut lignis: alii, statuis ex ære; alii, picturis. Porro alii, legationibus: alii, imperatoriis artibus: alii, rebus sacris administrandis: alii triumphis agendis. Alii armati sunt; alii interficiuntur. Atque ex his omnibus alii ad pugnam navalem feruntur; alii, ad rem militarem; alii, ad agriculturam. Alii, ad onerarias naves: alii, ad forum; alii, ad conciones; alii, ad theatrum; alii, ad fugam: atque ad alia alii.

καὶ οἱ μὲν, ἐς φιληδονίην, καὶ ἡδυπαθείην, καὶ ἀκρασίην· οἱ δὲ, ἐς ὀργὴν, καὶ ῥαθυμίην. τὰς ἀναξίους οὖν καὶ δυστήνους σπουδὰς τοιαύτας ὀρεγοῦντες καὶ τοσαύτας, πῶς μὴ χλευάσωμεν τὸν τοιῆνδε ἀκρασίην ἔχοντα βίον αὐτέων; κάρτα γὰρ ἔλπομαι, μηδὲ τὴν σὴν ἰητρικὴν ἁνδάνειν αὐτέοισιν. δυσαρεστέονται γὰρ ὑπ᾽ ἀκρασίης ἅπασι. καὶ μανίην τὴν σοφίην νομίζουσιν. ἥπου γὰρ ὑπονοέω ὡς σαφῶς λωβᾶσθαί σου τὰ πολλὰ τῆς ἐπιστήμης, ἢ διὰ φθόνον, ἢ δι᾽ ἀχαριστίην. ὅι τε γὰρ νοσέοντες ἅμα τῷ σώζεσθαι, τὴν αἰτίην ἢ θεοῖσιν, ἢ τύχῃ προσνέμουσι. πολλοὶ δὲ τῇ ἰδίῃ φύσει προσάψαντες, ἐχθραίνουσι τὸν εὐεργετήσαντα, μικροῦ δεῖν προσαγανακτεῦντες, εἰ νομίζονται χρεωφειλέται. ὅι τε πολλοὶ τὸ τῆς ἀτεχνίης ἐφ᾽ ἑωυτέοις ἔχοντες, ἀιδρειές τ᾽ ἐόντες, ἐχθαίρουσι τὸ κρέσσον. ἐν ἀναισθήτοισι γάρ εἰσιν αἱ ψῆφοι. οὔτε δ᾽ οἱ πάσχοντες ξυνομολογέειν ἐθέλουσιν· οὔτε οἱ ὁμοτεχνέοντες, μαρτυρεῖν. φθόνος γὰρ ἐνίσταται. οὐκ ἄπειρος οὖν τῶν τοιουτέων λεχέων, ταῦτα σαφέως εἰδώς;

Et rursus, quidam ad voluptatem, deliciasque ac intemperantiam: quidam ad otium atque socordiam. Quum igitur tot indignas ac infelices animas videamus: quomodo non vitam ipsarum ejusmodi intemperantia præditam risu exsibilarimus? Quin & valde timeo, neque medicinam tuam ipsis placere. Nam præ intemperantia omnia ipsis displicent & insaniam sapientiam putant. Profecto suspicor pleraque in scientia tua palam contumelia affici, aut propter invidiam aut propter ingratitudinem. Ægrotantes enim simul ut servantur, causam Diis aut fortunæ attribuunt. Plerique vero suæ naturæ hoc adscribentes, benefactorem odio habent, & parum abest ut indigne ferant, si debitores esse putentur. Sed & plerique artis ignorantiam in se ipsis habentes & imperiti existentes, id quod melius est purgant. Inter stupidos enim fiunt suffragia, & neque ægroti attestari volunt, neque ejusdem artis artifices testimonium præbere. Invidia enim obstat. Non autem inexpertus es tu talium nugarum: imo probe scio, ob hæc te sæpe in

ἢν ἀξιοπαθείησι σὲ πολλάκις γενηθέντα; καὶ οὐδὲ
αἰτίην, ἢ βασκανίην φιλοτωθάσσοντα. ἀτρε-
κὴς γὰρ οὐδεμίη οὔτε γνῶσις, οὔτε μαρτυρίη. ἐπε-
μειδία δὲ λέγων ταῦτα. καί μοι, Δαμάγητε,
θεοειδής τις κατεφαίνετο, καὶ τὴν προτέρην
αὐτέου μορφὴν ἐξελελήσμην. καὶ φημὶ, ὦ Δη-
μόκριτε μεγαλόδοξε, μεγάλας γε τὰς σῶν ξενίων
δωρεὰς εἰς Κῶν ἀποίσομαι. πολλοῦ γάρ με τῆς σο-
φίης θαυμασμοῦ πεπλήρωκας. ἀπονοστέω τε
σεῦ κήρυξ ἀληθείης ἀνθρωπίνης φύσιν ἐξιχνεύ-
σαντος, καὶ νοήσαντος, καὶ λαλήσαντος. θε-
ραπείην δὲ λαβὼν παρὰ σοῦ τῆς ἐμῆς διανοίης,
ἀπαλλάττομαι, τῆς ὥρης τοῦτ' ἀπαιτούσης, καὶ
τῆς τοῦ σώματος ἐπιμελείης. αὔριον δὲ, καὶ κα-
τὰ τὸ ἑξῆς, ἐν ταὐτῷ γενησόμεθα. ἀνιστάμην
ταῦτ' εἰπών. καὶ ὃς ἦν ἕτοιμος ἀκολουθεῖν.
προσελθόντι δέ τινι, οὐκ οἶδ' ὁκόθεν, ἀπεδίδου τὰ
βιβλία. κἀγὼ ξυντονώτερον ἐπείξας, πρὸς
τοὺς ὄντας Ἀβδηρίτας ἐπὶ τῇ σκοπιῇ ἀναμένον-
τάς με, ἄνδρες, ἔφην, τῆς πρὸς ἐμὲ πρεσβείης
χάρις ὑμῖν πολλή. Δημόκριτον γὰρ εἶδον ἄν-

memorabilibus adflictionibus accersitum fuisse, & neque causam aut invidiam libenter derisisse. Veritatis enim neque cognitio ulla est, neque ullum testimonium. Hæc autem quum diceret, subridebat, & mihi, o Damagete, divina specie apparebat, & velut qui priorem formam suam exuisset. Et ego, o magnifice Democrite, inquam, magna xenia & hospitalitatis tuæ munera in Co mecum auferam. Multa enim me sapientiæ admiratione implevisti. Discedo enim veritatis tuæ præco, qui humanam naturam investigasti ac considerasti. Quum autem mentis meæ medelam a Te acceperim abeo nunc, tempore hoc expetente itemque corporis curatione. Cras vero & deinceps hoc loco rursus conveniemus. Atque hæc locutus surrexi. Et ille paratus erat me sequi. Quum vero quidam accederet, haud scio unde, tradebat ipsi libros. Et ego concitatius festinavi & ad Abderitas in specula me exspectantes: Viri, inquam, pro legatione vestra ad me magna sit vobis gratia. Vidi enim Democritum, Virum sapientissimum, qui solus potentissimus est ho-

δρα σοφώτατον, σωφρονίζειν ἀνθρώπους μοῦνον δυνατώτατον. ταῦτ' ἔχω σοι περὶ δημοκρίτεω, δαμάγητε, φράζειν, γηθοσύνως πάνυ. ἔρρωσο.

---

mines prudentes facere. Hæc habui, Damagete, quæ de Democrito valde magna animi lætitia tibi recensere volui. Vale.

FINIS

Epistolæ Hippocratis.

MARCI MEIBOMII
NOTAE
AD
MANUALE EPICTETI
ET
TABULAM CEBETIS.

HADRIANUS RELANDUS

L. S.

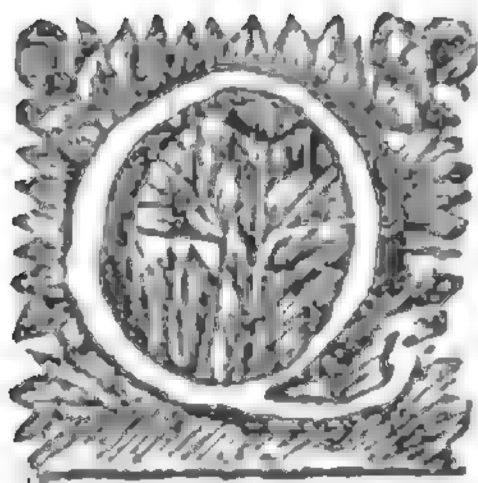

Uaecunque Vir Clariſſimus, *Marcus Meibomius*, tum ad Enchiridion & ſententias Epicteti, tum ad Cebetis tabulam, notavit, hic a me deſcripta & in ordinem, quo fieri potuit modo, digeſta exhibeo. Perluſtravi ſedulo, non modo chartas ipſas jam praelum paſſas, in quibus Cl. Meibomius aliqua correxit, praetulitque iis quae jam typis deſcribi curaverat, verum etiam ſchedas omnes τοῦ μακαρίτου, & codices Epicteti, quorum marginibus aliquid adlitum ſuſpicabar, ne me quicquam illorum fugeret, quae ex Muſeo Meibomiano ad illuſtrationem horum Scriptorum ſperari poterant. Inter haec inveniri forſitan nonnulla, quae Cl. Meibomius praelo & luci publicae ipſe haudquaquam deſtinavit, non nego (quamvis nec e contrario mihi conſtet eum haec ſupprimi voluiſſe) ſed quum multa emendata ſint a Mei-

bomio in ipſo Graeco Epicteto & verſione Latina jam editis, nefas duxi has quaſi curas ſecundas Viri doctiſſimi tenebris damnare: quumque nihil in iis offenderim, quin utile eſſe poſſit, mea quidem ſententia, ad declarandam mentem Epicteti, malui nimiam meam in colligendis hiſce λειψάνοις diligentiam a quibuſdam reprehendi, quam alios privare adnotationibus, e quibus fructum aliquem percipere poterunt. Denique, quum in Notis dicta Epicteti inter ſe conferri juſſerit Meibomius, quaecunque tantum indicio capitis notata erant, ad paginas hujus editionis & verſus retuli, ut nullo negotio invenirentur. Vos, qui ad haec legenda animum adpellitis, ſtudio, quo vobis prodeſſe conamur, favete, ut bonitas veſtra atque aequanimitas induſtriam noſtram augeat.

NOTAE MARCI MEIBOMII AD MANUALE EPICTETI.

Ων ὄντων (*Pag.* 2. vſ. 4.) Laërt. Diog. *Platone. p.* 93. *Aldobr.* Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐςὶ κακὰ, τὰ δὲ ἀγαθὰ, τὰ δὲ ὀδέτερα. Τότων κακὰ μὲν λέγομεν ταῦτα, τὰ δυνάμενα βλάπτειν ἀεὶ, οἷον ἀκρασίαν καὶ ἀφροσύνην καὶ ἀδικίαν καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὰ δὲ τότοις ἐναντία ἀγαθά ἐςιν. Τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν ὠφελεῖν, ἐνίοτε δὲ βλάπτειν, οἷον τὸ περιπατεῖν, καὶ τὸ καθῆσθαι καὶ ἐσθίειν, ἢ ὅλως μήτε ὠφελῆσαι, μήτε βλάψαι δυνάμενα. Ταῦτα γῦν ὅτε ἀγαθὰ, ὅτε κακά ἐςι. Galenus, *Protrept. p.* 4. Ἀγαθῶν ὄν τῶν ἐν τῇ φύσει, τῶν μὲν περὶ ψυχὴν, τῶν δὲ περὶ σῶμα, τῶν δ' ἐκτός.

Ibid. verſ. 5. Ἐφ' ἡμῖν) Hierocles *in Pythag.* 286. 9. Ὅλως γὰρ ἡ διὰ μαθήσεως πρὸς ἀρετὴν ὁδὸς ἀποκέκλεισαι τοῖς τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀναιρῦσιν· infra, *pag.* 50. 6. τὸ ὀκ ἐφ' ἡμῖν μήτε ἀγαθὸν μήτε κακόν. Arrianus *pag.* 189. 9. ποίᾳ ὀσίᾳ αὐτὸ ἐφαρμόσομεν; τῇ ἐφ' ἡμῖν· & 456. 12. τὸ ἐπὶ μηδενὶ κεῖσθαι τὰ σὰ πράγματα.

Ibid. verſ. 6. Ὑπόληψις) infra *pag.* 46. verſ. 6. ὀρθὰς ὑπολήψεις. & *pag.* 44. fine, ὅταν ὑπολάβης. Arrianus *pag.* 97. verſ. 24. 25.

Ibid. verſ. 9. Δόξαι) ſcribo δόξα, uti & vertendo obſervavi. Δόξαι enim ſunt opiniones. Error eſt ex ſequen-

te ἀρχαὶ quod recte legitur. Arrianus *pag.* 434. 27. ὐ δόξῃ, ὐδὲ χρήμασιν, ὐδ' ἀρχαῖς, ἀλλ' ἀλκῇ τῇ ἐφ' ἑαυτῷ, τυτέςι δόγμασι τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ὐκ ἐφ' ἡμῖν. infra *pag.* 22. 2. πρὸς ἀρχάς. Arrianus *pag.* 417. Ἀρχὰς, τιμάς. & 395. τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίςας ἄρξαντας, *qui summos magistratus gessere.* Interpres Gallus Epicteti P. *Goulu*, male, *les Estats.* Scribendum, *les magistrats & les dignitez*, duobus verbis.

Ibid. verſ. 12. Ἀπαρεμπόδιςα) Ita Veneta VIII. & ex ea hactenus vulgatae. At Veneta IV. ſeu prior ἀπαραπόδιςα, & M S. Hafn. Arrianus quoque ſemper. Unde & ἀπαραποδίςως *pag.* 318. contrarium παραποδιςὸν, *pag.* 96. ἀπαραπόδιςα, *pag.* 96. & 280. 17. Heſychius. Ἀπαρεμποδίςως, ἀνεμποδίςως. Ἀπαραπόδιςος apud Heliodorum. Ἀπαρεμπόδιςος adfertur ex Suida. Παραποδίζω. impedio. Polyb. & Plato.

Pag. 2. verſ. 13. Ἀσθενῆ) ſc. ἐςι φύσει. Repetendum ex verſ. 11. τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐςι φύσει ἐλεύθερα. vid. verſ. 14. ἐὰν τὰ φύσει δῦλα ἐλεύθερα οἰηθῇς.

Pag. 4. verſ. 4. Οὐκ ἐγκαλέσεις τινὶ) ὐθὲν ἐγκαλῦντες. Plut. *ςω. εν.* 1899. 20.

Ibid. verſ. 5. Οὐδὲ ἕν) Gataker. *pag.* 230. ὐδὲν, & mox ἐχθρὸν ὐκ ἕξεις, ὐδείς σε βλάψει.

Ibid. verſ. 9. Τὰ δ') ſcribendum puto τὰ δὲ, ſequente commate, & τὰ μέν.

Ibid. verſ. 13. Πάντως) πάντων, non obſtante ἐκείνων, melius. Sic quoque codex M S. tus πάντων.

Ibid. verſ. 15. Περιγίνεται) Heſychius, περιγίνεται, περιοικεῖ, περιττεύει. Περιγράφει, περιγίνεται, χωρεῖ ἢ συλλαμβάνεται, ἢ ἐν ἀγρῷ ἐςι. Idem. Περιέσσομαι, περιγενήσομαι, κρατήσω, νικήσω, κατισχύσω, ἢ μέλλω περιγίνεσθαι. Arrian. 149. 12. τὸ ἀπὸ τῆς χρείας περιγινόμενον. Idem 168. 2. Ὅταν διά τινος τύτων τῶν ἔργων κέρμα αὐτοῖς προσ-

γίνηται. Diogenes Laërtius *in vita Pythagorae*, *pag*. 576. τὸ δ' ἀληθὲς τῶν ἐμψύχων ἀπηγόρευεν ἅπτεσθαι, συνασκῶν καὶ συνεθίζων εἰς εὐκολίαν βίου τὰς ἀνθρώπους· ὥςε εὐπορίςους αὐτοῖς εἶναι τὰς τροφὰς ἄπυρα προσφερομένοις καὶ λιτὸν ὕδωρ πίνουσιν· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ σώματος ὑγίειαν καὶ ψυχῆς ὀξύτητα περιγίνεσθαι. *Ald*. περιγενήσεσθαι. Idem, *in vita Socratis*. *pag*. 42. *Aldob*. ἔλεγε συνεῖναι τραχείᾳ γυναικὶ καθάπερ οἱ ἱππικοὶ θυμοειδέσιν ἵπποις· ἀλλ' ὡς ἐκείνων φησὶ, τούτων κρατήσαντες ῥαδίως τῶν ἄλλων περιγίνονται· οὕτω κἀγὼ Ξανθίππῃ χρώμενος τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις συμπεριενεχθήσομαι. Idem, *Antisthene*, *pag*. 139. Ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας ἔφη, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, τὸ γοῦν πρὸς πᾶσαν τύχην παρεσκευάσθαι. Rursus *pag*. 158. E. Peculiaris & propria hujus verbi significatio est apud Diogenem, *vita Pythagorae*. *pag*. 215. λάβοι, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς περιπόλησιν, ὡς περιεπολήθη, καὶ εἰς ὅσα φυτὰ καὶ ζῶα περιεγίνετο. Idem *in vita Cratetis*: ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο, *ex Philos. sibi acquiri*. Stob. *ex edit. Wech. p*. 120. vers. 8. δι' ὧν σαφρ. &c. περιγίνεται. Suidas, περιεγίνετο, ὑπῆρχε. Clem. Alex. *pag*. 742. 22. δι' ὧν ἡ σωτηρία περιγίνεται. Idem *pag*. 288. 34. ἡ ἀλήθεια (τῶν Ἑλλήνων) μαθήσει καὶ ἀσκήσει περιγίνεται. Demophili sententiae, *pag*. 38. Ἡ τῶν ὄντως ὄντων κτῆσις διὰ ῥαςώνης οὐ περιγίνεται. Hierocles *in Pyth*. 209. Ἐξ ἧς τὸ ἀμεταμέλητον ἐν τοῖς ἔξω παραγίνεται. Recte. In Epicteto etiam παραγίνεται magis placet. Si enim illis quae in tua potestate sunt tantum confidas, felicitas ac libertas tibi *adest*. Vide infra *p*. 18. 5. προῖκα δὲ οὐδὲν παραγίνεται.

Ibid. vers. 16. Φαντασίᾳ τραχείᾳ) *vehementi viso*. Φαντασία ταρακτικὴ dicitur Arriano, 197. 7. Confer eundem, 215. 16. ἐκ φαντασιῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐκκρουςικῶν τοῦ λόγου. Est autem φαντασία τραχεῖα qua fruereris, si hanc vel illam uxorem duceres, si illos honores, divitias, sanitatem

consequerere. Haec inde oritur quod tanquam bonum quoddam aliquid concupiscis, ἐφίεσαι, ut praecedit vers. 13. τῶν προτέρων ἐφίεσαι. Duas vias tradit hic Epictetus, quibus ad beatam vitam pervenire possimus. I. Ut inquiramus num vere aliquod bonum sit quod adpetimus, an vero tantum bonum esse adpareat. Sc. τὰ δόγματα ταράσσει, *opiniones perturbant* hominum mentes, infra *pag.* 10. vers. 9. & *pag.* 8. vers. 3. II. Ut videamus (1.) Num in nobis sit ut illud consequamur. (2.) Num constans sit ac firmum, an vero debile ac momentaneum. (3.) Num omni molestia cariturus sis ubi illud fueris consecutus, an vero multis insuper difficultatibus te sis impliciturus.

Ibid. vers. 17. Φαντασία εἶ) pro εἶ omnino scrib. ἐστὶ, quod est in marg. edit. Basil. & vertendum, *visum est, ac nullo modo quod esse videtur.*

Ibid. vers. 19. Κανόσι τούτοις οἷς) κανόσιν οἷς placet.

Pag. 6. vers. 2. Τὸ, διότι οὐδὲν πρὸς σέ.) Optima lectio τὸ, ὅτι οὐδὲν πρὸς ἐμέ. Ita & Politianus πρὸς ἐμὲ legisse videtur, quod ego in hujusmodi lectionibus praefero secundae aut tertiae personae.

Ibid. vers. 4. Ὀρέξεως) non dicit ἐφέσεως ut *pag.* 4. 13. id verbi usurpat.

Ibid. vers. 6. Περιπεσεῖν) malo περιπίπτειν. Arrian. *pag.* 289. τὴν ἔκκλισιν περιπτωτικήν. & *pag.* 18. ἐν ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει, ἵν' ἀναπότευκτος ᾖς καὶ ἀπερίπτωτος.

Ibid. vers. 7. Ἐν ὀρέξει ἀποτυγχάνων, ἀτυχὴς) infra *pag.* 28. 8. ὀρεγόμενος μὴ ἀποτυγχάνειν. Arrianus *pag.* 102. 16. ὅτι θέλων περιπίπτω κακῷ καὶ ἀποτυγχάνω τοῦ ἀγαθοῦ. *pag.* 160. ἱεῦρα φιλοσόφου, ὄρεξις ἀναπότευκτος, ἔκκλισις ἀπερίπτωτος, ὁρμὴ καθήκουσα, πρόθεσις ἐπιμελὴς, συγκατάθεσις ἀπρόπτωτος. Laërtius *in Diogene*, μελετῶ ἀποτυγχάνειν. *pag.* 153. τί θέλεις τυχεῖν, ὦ ταλαίπωρε, οὗ τὸ ἀποτυχεῖν

ἄμεινον ἐςί. *pag.* 154. τὺς ἐρῶντας ἔφη πρὸς ἡδονὴν ἀτυχεῖν. *pag.* 149. ᾔτει ποτὲ ἀνδριάντα· ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί τῦτο ποιεῖ, μελετῶ, εἶπεν, ἀποτυγχάνειν.

Ibid. verſ. 8. Δυςυχὴς) qui ſcopum ferire nequit ἀτυχεῖ, qui difficulter victum & alia neceſſaria aſſequitur δυςυχεῖ. Euſtratius in primum *Nicomachiorum Ariſtotel.* *pag.* 24. λέγει δὲ κακὰ μὲν, τὰ κατὰ προαίρεσιν ἀποπτώματα· δυστυχήματα δὲ τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν.

Ibid. verſ. 9. Ἂν μὲν ὖν) forſan mel. ἐὰν ὖν. Vide exempla in hoc.

Ibid. verſ. 10. Ἐπί σοι) praefero ἐπὶ σοί. Alias in medio ἐπί σοι ἀγαθῶν non ſequente diſtinctione.

Ibid. Ὧν ἐκκλίνεις) Ὧν ἐκκλίνῃς melius. Vide exempla. ἢ πενίαν ἢ θάνατον. mel.

Ibid. verſ. 13. Καὶ μετάθες ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν) infra, *pag.* 10. 1. κατὰ φύσιν προαίρεσις. *pag.* 12. 8. κατὰ φύσιν ἔχειν. Arrian. 286. 6. τὴν σαυτῦ ςάσιν μετατέθεικας ἀπὸ τῶν ἀπροαιρέτων ἐπὶ τὰ προαιρετικά. Vide infra *pag.* 76. 16. ὄρεξιν ἅπασαν ἦρκεν ἀφ' ἑαυτῦ· τὴν δ' ἔκκλισιν εἰς μόνα τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν μετατέθεικεν. Arrian. *pag.* 82. ὁρμῆσαι κατὰ φύσιν. Id. *pag.* 75. Οὐ σὲ δεῖ παρὰ φύσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς διατίθεσθαι· ἐλέει αὐτὸν μᾶλλον. Nota in Stoïco miſericordiae verbum. Adde *pag.* 109. μᾶλλον ἐλεεῖς, ὡς τὺς τυφλὺς ἐλεῦμεν, ὡς τὺς χωλύς. *p.* 209. ἀφιλόςοργος γέρων, ἐξερχομένυ μυ ὐκ ἔκλαυσεν. *pag.* 275. ὐ δεῖ γάρ με εἶναι ἀπαθῆ ὡς ἀνδρίαντα.

Ibid. verſ. ult. Οὐδέπω) melius ὔπω. *unquam* tibi adeſt.

Pag. 8. verſ. 2. Ὑπεξαιρέσεως) Theophylactus in Luc. 7. *edit. Rom. pag.* 245. καλῶς εἶπεν· ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὑπεξαίρων ἑαυτὸν ὁ Κύριος.

Ibid. verſ. 2. Ἀνειμένως) infra *pag.* 76. 18. ὁρμῇ πρὸς ἅπαντα ἀνειμένῃ χρῆται.

Ibid. verſ. 5. Παρασχόντων) παρεχόντων. Ita MS. codex.

Et haec melior est lectio, quod in eodem tempore omnia proferantur.

Ibid. vers. 5. Μέμνησο ἐπιλέγειν) *memento singulas notare, verbis subjiciendo qualis sit, a minimis incipiendo.* Ita vertend.

Ibid. vers. 7. Ἂν χύτραν στέργῃς) scilicet μέμνησο ἐπιλέγειν. uti *pag.* 4. 17. μελέτα ἐπιλέγειν ὅτι Φαντασία ἐστί.

Ibid. vers. 7. Ὅτι χύτραν στέργεις) in al. ἂν χύτραν στείῃς, ὅτι χύτραν στείω. Inde plane scribo ὅτι χύτραν στέργω. Sic infra *pag.* 12. 4. εἰ ὁ ἵππος ἐπαιρόμενος ἔλεγεν, ὅτι καλός εἰμι, non ἐστι. hac *pag.* vers. ult. ἐὰν ἐπιλέγῃς εὐθὺς, ὅτι λέσασθαι θέλω, quod in θέλεις mutare nequierunt, quia sequitur ἐμαυτῷ. Infra *pag.* 12. 5. σὺ δ' ὅταν λέγῃς ἐπαιρόμενος ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω. Sic *pag.* 24. 12. καὶ λέγε, ὅτι τούτων οὐδὲν ἐμοὶ ἐπισημαίνεται. Secundum istam syntaxin foret, οὐδέν σοι ἐπισημ. *Pag.* 74. 14. λέγε ὅτι ὕδωρ πίνω, pro πίνεις. Arrian. *pag.* 72. καὶ λέγω ὅτι ἐπισκέψαι μοι τὰ σπλάγχνα, τί μοι σημαίνεται. Paulo post. ἐξηγεῖται, ὅτι ἄνθρωπε. Idem *pag.* 318. ἔλεγες ἂν, ὅτι ὁ πατήρ μου ἀνώτερος ἦν, ὅτι ἐγὼ ἔχω πολλὰς κριθάς. Cum verba alicujus referuntur, quaeque ab ipso scriptore adducuntur tanquam ab aliis prolata, hac particula ὅτι praefixa illa notantur. Semper autem ὅτι cum sequente prima persona ponitur, si λέγω aut ἐπιλέγω praecedat, uti & hic. Alias est 3. pers. ut Arrian. *pag.* 386. 17. ὑπομίμνησκε σεαυτὸν, ὅτι θνητὸν φιλεῖς.

Ibid. vers. 9. Παιδίον σαυτοῦ) σαυτοῦ abest melius. non enim possides. Vide infra.

Ibid. vers. 10. Καταφιλεῖς) καταφιλῶ.

Ibid. vers. 13. Ὅταν ἅψασθαι) Simplicius *pag.* 284. ὅταν ἅπτεσθαί τινος ἔργου μέλλῃς ὑπομίμνησκε. Arrian. *pag.* 46. 31. ἤθελον αὐτὸν νῦν παραστὰς ὑπομνῆσαι τῶν λόγων.

Ibid. vers. 15. Πρόβαλλε) scribe πρόβαλε, uti *p.* 58. bis, v. 7. & 12.

Ibid. verſ. 17. Ἐνσειομένυς) ἐκκρυομένυς. Arrianus *pag.* 453. 2. ἄλλος τῷ ἄλλῳ ἐνσείεται. *pag.* 219. 25. ἐκ ἄρας ξύλον ἐνσείσεις αὐτῷ.

Pag. 10. verſ. 1. Προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχυσαν τηρῆσαι) *propoſitum quod ſecundum naturam ſe habet, hoc eſt liberum, minime impeditum.* Infra *pag.* 14. 11. προαιρέσεως δὲ ἔ. *pag.* 18. 16. προαίρεσιν φυλάξαι. Simplic. *pag.* 284. διατηρῆσαι. Arrian. *l.* III. *c.* 6. τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ φύσιν ἔχον τηρῆσαι. *pag.* 305. κατὰ φύσιν ἔχειν τὸ ἡγεμονικόν. Idem *pag.* 284. 31. ἵνα τηρήσω τὴν ἐμαυτῦ προαίρεσιν ἐπὶ ταύτης τῆς ὕλης (NB. *in hoc objecto negotio*) κατὰ φύσιν ἔχυσαν· ἐμοὶ παρ' ἐμὲ φίλτερος ἐδείς. *pag.* 326. verſ. 20. προαιρετικὸν, κακῶς ὑπολαμβάνειν, κακῶς ὀρεχθῆναι. Pallad. *pag.* 10. ὁ τρόπος τῆς ὀρθῆς προαιρέσεως. Id. *pag.* 34. τῶν ἀρετῶν αἱ μέν εἰσι προαιρετικαὶ, αἱ δὲ περιστατικαί. Vide & Suidam in προαιρ.

Ibid. verſ. 4. Τῦτο) τὸ λύσασθαι. Volebam lavare, & propoſitum meum ſecundum naturam, hoc eſt, tranquillum animum, ſervare. At non ſervabo tranquillum animum, ſi cum indignatione ea quae accidunt excipiam.

Ibid. verſ. 9. Ταράσσει) ἀτάρακτοι autem eſſe deberent. Ut nec ob proſpera gaudia efferrentur; nec ob adverſa animo dejicerentur. Hoc capite illud exemplo illuſtrat, quod *pag.* 4. dixit ὅτι φαντασία εἶ, καὶ ἐ πάντως τὸ φαινόμενον. Ergo nec mors mala eſt, nec vita bona; quod haec interdum mala alicui eſſe poſſit, & illa rurſus alicui bona.

Ibid. verſ. 17. Ἄλλοις) MS. ἄλλῳ. Atque ita plane ſcribendum eſſe evincit idem verſ. ult. repetitum τὸ μήτ' ἄλλῳ, μήθ' ἑαυτῷ.

Ibid. verſ. 18. Πράσσει κακῶς) πράσσειν κακῶς aliud eſt quam ποιεῖν κακῶς. Arrian. *pag.* 471. βασιλικὸν, ὦ κῦρε, πράτ-

τειν μὲν εὖ, κακῶς δ' ἀκέειν. Τὴν κεφαλὴν ὑγιᾶ ἔχω καὶ πάντες οἴονται ὅτι κεφαλαλγῶ. Diogenes Laërt. *Antisthene.* Ἀκέσας ποτὲ ὅτι Πλάτων αὐτὸν κακῶς λέγει, Βασιλικὸν, ἔφη, καλῶς ποιῦντα κακῶς ἀκέειν. *Regium (inquit) est, quum optime tibi est, quando bene rem agis, male audire.* Puto ita legendum: ἀκέσας ποτὲ ὅτι Πλάτων αὐτὸν κακῶς πράττειν ἔλεγε (*ipsi male esse*) ... καλῶς πράττοντα κακῶς ἀκέειν. Maledictis & calumniis Regis lacerantur, qui tamen optime vivunt. *Quando res tuae commode se habent, male audire, regium est.* Diog. Laërtii Interpres Ambrosius vertit, *Regium, inquit, est male audire quum bene feceris.* Primum male, *quum*, deinde, *feceris.* Demophili sent. *pag.* 18. μύρῳ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει ὁ λόγος· κάμνοντας γὰρ ἡμᾶς ὠφελεῖ, καλῶς δὲ πράσσοντας εὐφραίνει. Idem est καλῶς πράττειν & εὖ πράττειν.

Pag. 12. verſ. 3. Ἐπαιρόμενος ἔλεγεν) Stob. *Serm.* 29. ἔλεγεν ἐπαιρόμενος. Ταύτῃ γῦν ἐπαιρόμενοι τῇ τέχνῃ. 280. *Cle.*

Ibid. verſ. 4. Οἰςὸν) Stob. *ibid.* ἀνεκτὸν.

Ibid. verſ. 5. Ἐπαιρόμενος) abeſt in Stobaeo.

Ibid. verſ. 6. Ἐπὶ ἵππῳ) ἐφ' in Stob. quod recte ſcribitur. Eodem verſu pro ἐπαίρῃ, μεγαφρονεῖς, & mox ὂν ἐςι.

Ibid. verſ. 7. Χρῆσις φαντασιῶν) Arrian. *pag.* 85. τί δὲ ἔχει μακρὸν εἰπεῖν ὅτι τέλος ἐςὶ τὸ ἕπεσθαι θεοῖς; ὐσία δ' ἀγαθῦ χρῆσις οἵα δεῖ φαντασιῶν. *pag.* 110. 12. ἡ ἰδιὰς ὐδέν ἐςιν ἢ φαντασία καὶ χρῆσις φαντασιῶν.

Ibid. verſ. 7. Ὡς θ' ὅταν) Stob. ἢν ὅταν κατὰ φύσιν ἔχῃς, τότε ἐπάρθητι.

Ibid. verſ. 8. Σχῇς) MS. ἔχῃς, unde ab imperitis librariis factum eſt σχῇς quia ε in ἔχῃς ea fere forma ſcribitur. Uti infra *pag.* 28. verſ. 13. MS. ἔχε habet, editi σχῇς.

Ibid. verſ. 9. Σῷ τινι ἀγαθῷ) Stob. τῷ σῷ πλεονεκτήματι, ut verſ. 2. eſt προτερήματι.

Ibid. verſ. 17. Μήτοι) Ven. Simpl. μήποτε, quae lectio ex *pag.* 14. verſ. 5. confirmari videtur, μήποτε καλοῦντος.

Ibid. verſ. 19. Δεδεμένος ἐμβληθῇς) Pallad. *pag.* 65. βαλὼν τὸν λελωβημένον εἰς πλοῖον.

Pag. 14. verſ. 1. Οὐδὲν κωλύσει) *nullum prohibebit, nec γυναικάριον nec παιδίον, quin, ſi Deus vocet, tu ſequaris.*

Ibid. verſ. 5. Καλοῦντος) καλούμενος, MS. optima ſcriptura.

Ibid. verſ. 7. Μὴ ζήτει) Stobaeus *in Eclogis ethicis lib.* II. *cap.* περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν *p.* 198. *Plant. edit.* Μὴ ζήτει τὸ τὰ γιγνόμενα γίγνεσθαι ὡς θέλῃς, ἀλλὰ θέλε, ὡς τὰ γιγνόμενα γίνεται καὶ εὐρήσεις. Infra *pag.* 56. 14. θέλε γίνεσθαι μόνα τὰ γινόμενα. Arrian. 307. 1. ἁπλῶς μηδὲν ἄλλο θέλε, ἢ ἃ ὁ θεὸς θέλει. Stob. *pag.* 81. Ἀριστοτέλης εἶπεν· ἐπειδὴ μὴ γίνεται τὰ πράγματα ὡς βουλόμεθα, δεῖ βούλεσθαι ὡς γίνεται. Et *pag.* 313. Μὴ ζήτει γενέσθαι τὰ γινόμενα ὡς θέλεις, ἀλλὰ θέλε ὡς ἂν τὰ γινόμενα γίνηται. Metrodori.

Ibid. verſ. 9. Εὐροήσεις) Theophylactus *in Lucae cap.* 16. ὁ μὲν οὖν πλούσιος πάντοθεν εὐροῶν ἦν. Καὶ γὰρ καὶ πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεδέδυτο, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν ἐτρύφα πᾶσαν. Arrian. *lib.* III. *cap.* 17. καὶ οὕτως εὐροήσομεν. *pag.* 113. εὐροεῖν ἢ δυσροεῖν. Idem *p.* 305. οὐχ' ἵνα εὐροῇς; οὐχ' ἵνα εὐσταθῇς; οὐχ' ἵνα κατὰ φύσιν ἔχῃς καὶ διεξάγῃς. Κατὰ φύσιν ἔχειν, καὶ κατὰ φύσιν διεξάγειν καὶ εὐροεῖν καὶ εὐσταθεῖν, ſynonyma.

Ibid. verſ. 13. Ἐφ' ἑκάστου) ita ſcribendum, uti mox verſ. 16. ἐφ' ἑκάστου. & antea *pag.* 8. verſ. 4. non ἑκάστῳ.

Pag. 16. verſ. 3. συναρπάσουσιν) vide *pag.* 22. 12. ἡ φαντασία συναρπάσῃ. *pag.* 24. 10. μὴ συναρπαζέτω σε ἡ φαντασία. *pag.* 28. 7. & 18.

Ibid. verſ. 8. Ἀπεδόθη) Hierocles *in Pythag. pag.* 109. 20. καὶ παίδων ἀποβολὴν πρᾴως ἤνεγκεν ὁ δίκαιος βίος, ὁ

δυνάμενος εἰπεῖν, τέθνηκε τὸ παιδίον· ἐκ ἂν ἀπεδόθη; καί. Ἤιδειν θνητὸν γεγεννηκώς.

Pag. 18. verf. 1. Τοιγαρῶν) Stob. *Serm.* 19. *pag.* 167. Gefn. Wechel. *pag.* 307. ἐν.

Ibid. verf. 2. Ἐλάδιον) ἔλαιον. Stob.

Ibid. verf. 3. Ἐπίλεγε) λέγε. Stob. & mox τοσῦ δε pro τοσύτε.

Ibid. verf. 4. δὲ) abeft in Stob.

Ibid. verf. 5. Παραγίνεται) γίνεται. Stob. fed M S. προῖκα ἐδὲν περιγίνεται.

Ibid. verf. 5. Ἐν θυμῷ) προεπινόει. Stob.

Ibid. verf. 6. Δύναται μὴ) Stob. δύναται ἢ μὴ) & mox ὑπακύσας abeft.

Ibid. verf. 7. Οὕτως ἐστίν.) Stob. ἔτος. & pro αὐτῷ in margine putat legendum αὐτός. In Codice Jani Rutgerfii adfcriptum erat, *quid fi legamus* ἴσω pro ἐστίν. deinde, *legendum puto* τὸ ἐμὲ ταραχθῆναι *vel* τό σε ταραχθῆναι.

Ibid. verf. 8. Ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ) Plane fcribendum ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ τὸ σὲ ταραχθῆναι, ut negatio μὴ fit a librario tranfpofita. Plato *in Apologia Socratis.* Εὖ γὰρ ἴσθε, ἐὰν ἐμὲ ἀποκτείνητε, τοιῦτον ὄντα, οἷον ἐγὼ λέγω, ἐκ ἐμὲ μείζω βλάψετε, ἢ ὑμᾶς αὐτές. Ἐμὲ μὲν γὰρ ἐδὲν βλάψει ἔτε Μέλιτος ἔτε Ἄνυτος, ἐδὲ γὰρ ἂν δύναιντο. Οὐ γὰρ οἶμαι θεμιτὸν εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. Ἀποκτείνειε μέν τ' ἂν ἴσως ἢ ἐξελάσειεν ἢ ἀτιμάζειεν. Confer ultima verba hujus Manualis. M. Antoninus *lib.* VIII. §. 56. Gat. 318. f. 2. 17. ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλῳ ᾖ τὸ ἐμὲ ἀτυχεῖν. Infra *pag.* 30. verf. 10. Οὐ δύνασαι ἐν κακῷ εἶναι δι' ἄλλον, ἐ μᾶλλον ἢ ἐν αἰσχρῷ. Sen. Epift. 70. *Bono loco res humanae funt quod nemo nifi vitio fuo mifer eft.* Joan. Chryfofthom. *de Statuis, Orat.* 18. ἐδεὶς γὰρ ἡμᾶς ἀθλίες ποιῆσαι δυνήσεται, ἐὰν μὴ ἑαυτὲς ποιήσωμεν· ὥσπερ ἐν ἐδὲ μακαρίες, ἐὰν μὴ ἑαυτὲς ἐργασώμεθα μετὰ

τὴν τῦ Θεῦ χάριν. Justinus M. ad Zenam. Ῥητέον ὖν πρὸς τὸν ἐναντιῦσθαι, πειρώμενον χαλεπὸν μηδέν. Καθεσαμένη δὲ τῇ γνώμῃ, & ἀταράχῳ τῇ διαθέσει (puto add. ἐνθυμητέον) τοσῦτον. Οὐχ ὖτως ἔσαι σὺ τὸ τῆς ἰσχύος δυνατὸν, ἵνα μου κινήσῃς τὴν προαίρεσιν.

Ibid. verſ. 14. Δοκεῖν ἐπίσασθαι) vide Commentar. Simplicii ad *cap.* ἐάν ποτέ σοι γένηται ἔξω σραφῆναι, quod eſt 28. hic legit: δοκεῖν ὅλως ἐπίσασθαι.

Pag. 20. verſ. 8. Τῦτο δύνασαι) Ven. Simpl. male τῦτο ὖ δύνασαι.

Pag. 22. verſ. 4. Μὴ λάβῃς) Forſ. μεταλάβῃς.

Ibid. verſ. 11. Ἀπολωλεκότος) ἀπολωλεκότα Gat. *pag.* 216. *f.* 2. ut & MS. ut referatur ad κλαίοντα.

Ibid. verſ. 13. Ὡς ἐν κακοῖς) Haec verba ὡς ἐν κακοῖς ὄντος αὐτῦ τοῖς ἐκτὸς tanquam marginis ſcholium in textum irrepſiſſe videri poſſint. Arrian. *pag.* 53. fine. Οὐκ ὖν ἢ τῷ Ἀχιλλεῖ τῦτο αἴτιον τῦ πενθεῖν, ὐχ ὁ τῦ Πατρόκλυ θάνατος (ἄλλος γάρ τις ὐ πάσχει ταῦτα [forſan ταυτὰ] τῦ ἑταίρυ ἀποθανόντος) ἀλλ᾽ ὅτι ἔδοξεν αὐτῷ. Paulo poſt. Καὶ ἁπλῶς ὖτε θάνατος, ὖτε φυγὴ, ὖτε πόνος, ὖτε ἄλλό τι τῶν τοιύτων, αἴτιόν ἐσι τῦ πράττειν τι, ἢ μὴ πράττειν ἡμᾶς, ἀλλ᾽ ὑπολήψεις ἢ δόγματα.

Ibid. verſ. 17. Συμπεριφέρεσθαι) Epiphanius *in haer. Gnoſt. pag.* 88. Τί ἐνομίζετε εὑρίσκειν; συμπεριφερόμενον τοῖς ὑμῶν πάθεσιν ἄνθρωπον, ὡς κατὰ τὺς μαλακὰ φορῦντας, *tanquam contra eos qui mollia geſtant.* Petavius —— *qui ſe pravis animi veſtri affectionibus accommodaret, quod ii faciunt qui mollioribus veſtibus induuntur.* Arrian. *pag.* 42. 8. Εἶτα δι᾽ αὐτὸ (σωμάτιον) συμπεριφερόμενοι τοῖς δε, ἢ τοῖς δε. Diog. Laert. *Zenone. pag.* 443. Ἦν τε (φασὶν) ἐνσυμπερίφορος. *Quo quiſque vellet circumagebatur*, non, *circumdabatur.*

Pag. 24. verſ. 2. Οἷς) οἷον ſcribendum videtur, quia ſe-

quitur βραχὺ & μακρόν. Nempe σὲ ὑποκρίνεσθαι, quod sequitur verſ. 5. οἷον ἂν ὑποκρίνεσθαί σε θέλῃ ὁ διδ. Sed tanquam σολοικοφανὲς, qualia multa auctores habent, excuſari poſſit. Alias eſt οἷα ἂν θέλῃ σὲ εἶναι ὁ διδάσκαλος.

Ibid. verſ. 10. Κράξῃ) Gatak. *cap.* 24. κεκράγῃ *pag.* 232. *f.* 2.

Ibid. verſ. 13. Ἀλλὰ τῷ) Gat. ἀλλ' ἤ.

Ibid. verſ. 14. Κτησιδίῳ μου) In Arriano & Epicteto deminutiva ſignificant extenuationem & vilitatem ipſius rei, non autem parvitatem. Nam παιδάριον eſt puer 12, 14, 16. annorum, ſervulus vilis. Παιδάριον *ſervulum* verto aut vilem & exoletum puerum. Sic ἱππάριον, κυνάριον, κερμάτιον, κοράσιον, λεξείδιον, ἀγρίδιον, ἀρτίδιον, οἰνάριον, αὐλητρίδιον, γραφεῖον, πραγμάτιον. Ὑποκοριστικὰ fiunt pleraque ab obliquis in ι terminantibus, παῖς, παιδὶ, παιδίον. Sic κτήσει, κτησείδιον, vel ab Jonico dativo κτήσι, κτησίδιον.

Pag. 26. verſ. 8. Ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ) Stoïcorum dogma eſt: ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ ἐστιν ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν. At Epicuraeorum (Arrian. *pag.* 225.) οὐκ ἄλλη οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ ἢ ἡδονή.

Ibid. verſ. 10. Πρὸς τοῦτο) ſc. τὸ ἐλεύθερον εἶναι.

Ibid. verſ. 17. Ὑπόληψις) ὑπόληψις eſt opinio ſubitanea. Δόγμα, opinio longiore cogitatione ac diſputatione confirmata.

Pag. 28. verſ. 5. Ἐνθυμήσῃ) Puto melius ἐνθυμηθήσῃ.

Ibid. verſ. 8. Παρασκευάζου) Heſych. παρασκευάζεται, εὐτρεπίζεται, ἑτοιμάζεται.

Ibid. verſ. 12. Ἡ ὀφρὺς) Arrian. 159. 17. πόθεν ἡμῖν οὗτος ὀφρῦν ἀνέσχε, καὶ σεμνοπροσωπεῖ. verſ. 28. 30. ὀφρῦν ἀνέσπακεν. Laërtius Diogen. *Lycone.* Ἔλεγε μὴ μικρὸν εἶναι μέρος τὰς ὀφρῦς. Ὅλῳ γοῦν ἐπισκοτῆσαι δύνασθαι τῷ βίῳ.

Ibid. verſ. 13. Ουτως ἔχε) *ita perſequere.* Eorum quae tibi optima videntur, *ita curam gere*, tanquam. Arrian. 149. 32. ἀεὶ τῶν εὐφυεστέρων ἔχομαι.

Ibid. verſ. 15. Τάξιν) Arrian. *pag.* 44. Εἰ μέν με ὁ στρατηγὸς ὁ ὑμέτερος ἔταξεν εἴς τινα τάξιν, ὅτι ἔδει με τηρεῖν αὐτὴν καὶ φυλ. *ibid.* εἰ δ' ὁ Θεὸς ἔν τινι χώρᾳ καὶ ἀναστροφῇ κατατέταχε ταύτην....

Pag. 30. verſ. 6. Ἱκανὸς) ἱκανὸν ſcrib

Ibid. verſ. 10. Ἄτιμος) ἄτιμος eſt, qui non tantum nullo honore ſed etiam ignominia afficitur; ita ἄδικος non tantum is qui juſtum nihil facit, ſed inprimis qui poſitive defectum infert, injuſtitiam. Cyrill. Alexandr. *pag.* 17. Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, καὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Ibid. verſ. 11. Δι' ἄλλον) vid. Arrian. *pag.* 45. ἄλλος δι' ἄλλος οὐ δυστυχεῖ. & *p.* 112. δι' ἀλλότριον γὰρ ἔργον πταίει οὐδείς.

Ibid. verſ. 16. Ἀλλά σοι) μοι, etiam ex *pag.* 32. 13. ἐπ' ἐμοί. Hic rurſus ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verſ. 8. οὐδὲ οὗτός σε ὁ διαλογισμὸς θλιβέτω· ἀλλά μοι οἱ φίλοι, &c. alioqui poſt ἔσονται ſigno interrogandi diſtinguendum.

Ibid. verſ. 18. Σοῦ ἀργύριον) μοῦ ἀργύριον.

Pag. 32. verſ. 13. Φησὶν) φασίν.

Pag. 34. verſ. 19. Πιπράσκονται) Laërt. Diog. *Diogene.* 146. Τὰ πολλοῦ ἄξια τοῦ μηδενὸς ἔλεγε πιπράσκεσθαι καὶ ἔμπαλιν.

Pag. 36. verſ. 9. Τὸ Διαφέρον) Laërt. *Antiſthene. p.* 140. Aldobr. Τῆς δὲ αἰτούσης τὸ διάφορον. Heſych. Διάφορον, ἀμφίλεκτον, καὶ ἀνάλωμα διάφορον. Alias Gloſ. *Pretium*, τίμημα ἐπὶ τοῖς ὠνίοις καταβαλλόμενον. Suid. Διάφορα, ἀναλώματα. Θουκυδίδης. Paulo poſt. Διάφορον πρᾶγμα, τὸ τίμιον.

Ibid. verſ. penult. Τοῦ γείτονος ἄλλο) ſcribe ἄλλου. Ex gloſſa eſt τοῦ γείτονος.

Pag. 38. verf. 2. Ὁποῖον) Scribendum esset usitate, ὁποῖος ἦς.

Ibid. verf. 4. Ἐπὶ τὰ μείζονα) Pestis aliorum patriam & urbem depopulatur; bello regio devastatur, bona auferuntur: tibi quoque idem evenire posse putato.

Ibid. verf. 14. Ἀπαντήσαντι) Politianus legit ὑπατεύσαντι.

Ibid. verf. ult. Πρώτην) forf. subintell. ἡμέραν aut ἐπιβολὴν, uti apud Arrian. *pag.* 212. τὴν πρώτην ἡσύχασεν.

Pag. 40. verf. 1. Ἥξεις) Ita Veneta quoque. Vulgatae aliae ἄρξεις.

Ibid. verf. 3. Θέλεις Ὀλύμπια νικῆσαι) Ven. Μέλει σοι Ὀλ. *Olympia vincere*, uti Ennius apud Ciceronem *de Senectute.*

Sicut fortis equus, spatio qui forte supremo
Vicit Olympia, nunc senio confectu' quiescit.

Ibid. verf. 6. Ἀναγκοφαγεῖν) Hesych. Ἀναγκοφαγεῖν, πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν, ὅπερ ἀθληταὶ πάσχουσιν. Galenus προτρεπτικῷ *pag.* 4. 52. Ὑπερπονοῦντές τε καὶ ὑπερπιπλάμενοι. Paulo post. Τροφάς τε προσφέρονται σὺν ἀνάγκῃ, πολλάκις ἄχρι μέσων νυκτῶν ἐκτείνοντες τὴν ἐδωδήν. *pag.* 5. 3. Πλὴν γ᾽ ὅσον οἱ μὲν ὗες οὐχ᾽ ὑπερπονοῦσιν οὐδὲ πρὸς ἀνάγκην ἐσθίουσιν· οἱ δὲ καὶ ταῦτα πάσχουσι, καὶ ῥοδοδάφναις ἐνίοτε τὰ νῶτα διακναίονται. *pag.* 6. 15. Εἰ δὲ καὶ τὴν ἡδονὴν σώματός τις ἀγαθὸν εἶναι φαίη, οὐδὲ ταύτης αὐτῆς αὐτοῖς μέτεστιν, οὔτ᾽ ἐν ἀθλοῦσιν, οὔτε καταλύσασιν· εἴγε παρὰ μὲν τὸν τῆς ἀθλήσεως χρόνον, ἐν πόνοις τε καὶ ταλαιπωρίαις εἰσὶν, οὐ γυμναζόμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνάγκην ἐσθίοντες.

Ibid. verf. 13. Μαστιγωθῆναι) in MS. est καὶ μαστιγωθῆναι.

Ibid. verf. 15. Ὡς) Arrianus ὅρα ὅτι praemittit, *pag.* 320.

Ibid. verf. 17. Αὐλητὰς) plane scribo ἀθλητάς. Vide Arrian. *pag.* 320. Et mox verf. 19. sequitur ἀθλητής. Vertendum itaque *athletas.*

Pag. 42. verf. 6. Εὐφράτης) de Euphrate vide Apollonii Tyanei vitam *pag.* 385. &c.

Ibid. verſ. 12. Ἄλλο γὰρ) ἄλλος MS. optima haec videtur ſcriptura. Vid. Arrian. 321.

Pag. 44. verſ. 1. Νῦν φιλόσοφος) νῦν μὲν addit optime Arrianus *pag.* 321. 21. quia ſequitur δέ.

Ibid. verſ. 7. Ἡ φιλοσόφου στάσιν ἔχειν ἢ ἰδιώτου) vide Simplicium *in Epictetum pag.* 315. Τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἰδιῶται, οἱ δὲ ἐκ διαμέτρου τούτων φιλόσοφοι. Diogen. Laërt. *lib.* VI. *in Cratete.* Τραπεζίτῃ τινι παρακατατίθεσθαι τὸ ἀργύριον, συνθέμενον, εἰ μὲν οἱ παῖδες ἰδιῶται γενηθεῖεν, αὐτοῖς ἀποδοῦναι· εἰ δὲ φιλόσοφοι τῷ δήμῳ διαν. Egregie Gregor. Nyſſen. *de Vita Moſis, pag.* 321. ὡς γὰρ τὸ τῆς ζωῆς τέλος, ἀρχὴ θανάτου ἐστίν· οὕτω καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν δρόμου ἡ στάσις, ἀρχὴ τοῦ κατὰ κακίαν γίνεται δρόμου. Arrian. *pag.* 86. Ὅταν τις ἣν δεῖ στάσιν ἔχῃ ἐν τῷ βίῳ ἔξω οὐ κέχηνεν.

Ibid. verſ. 9. Ὡς ἐπίπαν) *ut plurimum:* Heſychius: ὡς ἐπίπαν· ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Suidas. ὡς ἐπίπαν· ὡς ἐπιπολὺ (ſcribe ὡς ἐπιτοπολύ, ut habet Heſychius) λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. Δίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει, καὶ ἐν Ῥωμαικῶν ιζ. Πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει, τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι· τὸ δὲ κακοπραγοῦν, μετριάζειν. Syneſius *Epiſt.* 113. *p.* 254. *edit. Patav.* 1633. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀποθνήσκοντας ὡς ἐπίπαν ἐν τοῖς τοιούτοις ὁρῶ. *Enimvero & mori ferme in ejuſmodi caſibus eos video.* Ἐπίπαν, Plutarch. περὶ στω. εν. 1899. 7.

Ibid. verſ. 11. Παραχωρεῖν ἁπάντων) neſcio an probe. Arr. 165. ἐξίστασθαι ἐν πᾶσι καὶ παραχωρεῖν.

Pag. 46. verſ. 8. Σαυτὸν) Σὲ αὐτὸν, ſc. ipſum conſtituiſſe te ad hoc.

Pag. 52. verſ. 6. Παρίσαται) παρίστασθαι.

Ibid. verſ. 12. Χαρακτῆρα σαυτῷ) Geſn. Stob. *p.* 213. Serm. 34. σεαυτῷ χαρακτῆρα, & verſ. ſeq. φυλάξεις.

Ibid. verſ. 14. Ἀνθρώποις) Stob. ἑτέροισιν.

Ibid. verf. 15. Τὸ πολὺ) τὰ πολλὰ legitur apud Stob.

Ibid. verf. 17. Παρακολουθοῦντος) καλοῦντος, Stob. & mox τὶ pro τι. Sed puto legi posse παρακαλοῦντος, uti apud Arrian. *pag.* 69. legitur.

Ibid. verf. 18. Τυχόντων) εἰκαίων Stob.

Ibid. verf. 18. Μονομάχων, &c.) ἀθλητῶν ἢ μονομάχων ἢ περὶ ἵππων, ἢ βρωμάτων. Stob.

Pag. 54. verf. 2. Λεγομένων· μάλιστα δὲ) abest.

Ibid. verf. 3. Λέγοντες, ἢ ἐπαινοῦντες, ἢ συγκρίνοντες) fcribendum omnino ψέγοντες, *vituperantes.* Infra *pag.* 76. 13. ἐπαινοῦντος ἀ. π. ἐ. κἂν ψέγῃ οὐκ ἀπολογεῖται. Stob. ψέγοντα ἢ ἐπαινοῦντα ἢ συγκρίνοντα. Λοιπὸν ἐκείνου ἔχου, τοῦ μὴ καθιέναι εἰς ὁμιλίας ἰδιωτικὰς, ἀλλὰ ἂν οἷός τε ἦς μετάγε τοὺς λόγους ἐπὶ τὸ προσῆκον· εἰ δὲ μὴ, ἀπόλειπε σιωπᾶν. Scribe ἀπολείπει σιωπᾶν. Vide infra *pag.* 78. 14. ἀπολείπεται χρῆσθαι, &c. confer cum iis quae fequuntur verf. 5. 6. & 7. Stephanus περὶ πολ. in Ἄβδηρα. Πρωταγόρας, ὃν Εὔδοξος ἱστορεῖ τὸν ἥσσω καὶ κρείσσω λόγον πεποιηκέναι, καὶ τοὺς μαθητὰς δεδειχέναι, τὸν αὐτὸν ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν.

Ibid. verf. 19. Ψιλῆς) vera lectio. Sequitur enim τὸ δὲ πρὸς δόξαν, ἢ τρυφὴν, ἅπαν περίγραφε. Itaque ψυχῆς locum habere nequit. Omnes tamen excepto Salmafiano M S. ψυχῆς.

Pag. 56. verf. 5. Μεταληπτέον) Παλλάδιος ἐν βίοις ἁγίων πατέρων *pag.* 7. Λόγῳ τοί νυν μεταλαμβάνων, καὶ λόγῳ ἀπεχόμενος, οὐχ ἁμαρτήσεις ποτέ.

Ibid. verf. 7. Παράφερε) non male puto πρόφερε. Arrian. 163. 2. προφερόμενος.

Ibid. verf. 13. Σπουδάζων) ad verbum σπουδάζων illuftrandum & ἱπποδρομίων *pag.* 52. verf. ult. pertinet infignis comparatio Gregorii Nyffeni, princip. *de vita Mofis.* Οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων φιλοθεάμονες, οἱ τοῖς παρ' αὐτῶν σπευδαζομένοις ἐν ταῖς ἁμίλλαις τῶν

δρόμων. Arrian. *lib.* III. *c.* 4. πρὸς τὸν ἀκίσμως ἐν θεάτρῳ σπυδάσαντα. Ceterum forſ. legend μηδενὶ μᾶλλον σπυδάζων.

Ibid. verſ. 17. Ἐπιπολὺ) *pag.* 58. verſ. penult. ἐπὶ πολύ. Heſych. ἐπίκτασις, ἡ ἐπιπολὺ τάσις. Laërt. *Zenone*, *pag.* 166. Οἷος γὰρ ἂν ὁ ἡγύμενος ᾖ, τοιύτυς εἰκὸς ὡς ἐπιτοπολὺ γίνεσθαι ϗ τὺς ὑποτεταγμένυς.

Pag. 58. verſ. 7. Τῶν ἐν ὑπεροχῇ δοκύντων) forſ. εὐδοκύντων, vel εὐδοκιμύντων. Saltem εἶναι addendum foret. Arrian. *pag.* 141. τῶν δοκύντων φιλολόγων. Idem *pag.* 125. Ὅταν εἰσιῄς πρός τινα τῶν ὑπερεχόντων, μέμνησο, ὅτι ϗ ἄλλος ἄνωθεν βλέπει τὰ γινόμενα.

Ibid. verſ. 12. ἐ᾽μβαλε) interpres Latinus additum legit σαυτῷ, uti eadem hac pagina eſt verſ. 7.

Ibid. verſ. 13. Ἀπεκλείσθη) in Jani Rutgerſii codice margini adſcriptum erat: *Legendum puto* ἀποκλείσῃ. Sed melius MS. Hafn. & editio Genev. *anni* 1595. *pag.* 26. ἀποκλεισθήσῃ. Arrian. *p.* 149. ἐξεκλείσθην.

Ibid. verſ. 16. Τοσύτυ) *edit. Ven.* τοσῦτον. Etiam vetus Codex, quem Salmaſius contulit, τοσῦτον, ut & ipſe judicat, *male.*

Ibid. verſ. 19. Ἐπὶ πολὺ) Lucianus *pag.* 429. verſ. pen: ἀντεῖχον ἐπιπολὺ, *multum reſtiti.* *pag.* 440. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ τῶν γυναικῶν ἐπίνοιαι μετέρχονται. *Ibid.* ἀσθμαίνεις γὰρ ἐπιπολύ. Gloſſae: ἐπὶ πολὺ, *diu*, *aliquamdiu.* Lucianus *pag.* 229. in μυ. εγκωμ. Καὶ ὁ ἄῤῥην ὐ κατὰ τὺς ἀλεκτρύονας ἐπιβὰς εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ᾽ ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ἐπιπολὺ (*diu*, praecedit enim εὐθὺς) κᾀκείνη φέρει τὸν νυμφίον. *ibid.* ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ (*diu*) ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, ϗ ἔμπνυς ἐςίν. Id. *p.* 278. ἐπὶ πολὺ ἠπόρυν, *diu ambigebam.* Arrian. 217. 2. οἷς ἐπὶ πολὺ συνηγόρησεν Ἀντίπατρος. Quum itaque ἐπὶ πολὺ idem ſit quod ἐπὶ πολὺν χρόνον, *diu*, legendum puto in Epicteto τὸ πολὺ ϗ ἀμέτρως. Vide & Stob. *Serm.* 35. *p.* 214. *Geſn.*

Pag. 60. verſ. 2. Σοὶ συμβεβηκότων) Stob. συμβαινόντων, male.

Ibid. verſ. 4. Τύπος) Gatak. legit τρόπος,

Ibid. verſ. 11. Δυσχεραίνων) Heſych. Δυσχεραίνει, μισεῖ, ἀπειθεῖ, ὑπερηφανεῖ ϗ δυσάρεστός ἐστι. Proprie eſt δυσφορεῖν, βαρύνεσθαι, πικραίνεσθαι.

Ibid. verſ. 13. Ἐὰν) ὅταν ex Stobaeo & MS. Ita autem hoc caput exhibet Stob. *Serm.* 17. *Geſn. pag.* 155. Ὅταν .... ὅπερ ϗ ἐπὶ τῶν ἄλλων φαντασιῶν φυλάσσε, μὴ συναρπάζε ταχέως· ἀλλὰ..... μικρὰν ἀναβολὴν αὐτὸς παρὰ σαυτῦ ..... εἶτα ἐπισκοπήσας τὴν φαντασίαν, καθ' ὓς ἔχεις κανόνας, ὧν ἀπολαύσας μὲν τῆς ἡδονῆς ἡττώμενος μετανοήσεις, ἐ λοιδορήσεις σεαυτῷ. Ἀπεσχημένος δὲ χαίρεις ϗ ἐπαινεῖς αὐτὸς ἑαυτόν. Ἐὰν δὲ εὔκαιρον φαίνηται ἅψασθαι τῦ πράγματος, μέμνησο ἵνα σε μὴ κρατήσῃ τὸ προσηνὲς αὐτῦ ϗ ἀγωγὸν, ἀλλὰ πειρῶ κρατεῖν τῶν ἡνιῶν.

Pag. 62. verſ. 1. Χαιρήσεις) Stob. χαίρεις. Non puto occurrere facile χαιρήσεις. Saltem ſcribendum eſſet χαρήσῃ. Arrian. 146. 29. Συγχαρήσονται, ὅτι ἐσώθης. Theognid. verſ. 986.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτέ θ' ἔρδων.
Χαιρήσειν δύνασαι, ἄλλοτέ τ' ἄλλος ἀνήρ.

Pag. 64. verſ. 1. Ἀξίαν) infra *pag.* 98. 33. σύγκρινε ταύτας τὰς ἀξίας.

Ibid. verſ. 3. Μέμνησο, ὐ μόνον τὴν, &c.) Videri poſſit melius lectum iri, ὅτι ὐ μόνον ..... δεῖ ὁρᾷν, &c. Sed hanc lectionem non fert ſequens δεῖ. Vel ἀλλὰ ϗ ὁρᾷν οἵαν δεῖ φυλαχθῆναι ἀξίαν πρὸς τὸν ἑστιάτορα, expuncta particula τήν.

Ibid. verſ. 6. Φυλαχθῆναι) pro φυλάσσειν eſt.

Pag. 66. verſ. 2. Ἑκάστῳ) deeſt in Stob. *edit. Aldin.* Serm. ἐνενηκοστῷ γ'.

Ibid. verſ. 3. Ὅυν ἐπὶ τύτοις στῆς) ἐπὶ τύτε στῆς, Stobaeus habet. Qui mutavit forſan reſpexit ad vocabulum πούς

aut ὑπόδημα. Vel an ἐπὶ τούτου sc. σώματος; vellem τούτῳ.

Ibid. verſ. 4. Φυλάξεις τὸ μέτρον) Stob. ἕξεις τὸ μέτρον καὶ τὴν ἐπιβάθραν.

Ibid. verſ. 7. Πόδα ὑπερβῇς) ὑπερβῇ. Stob. & vert. *ſi pedis modum tranſierit.*

Ibid. verſ. 11. Τεσσαρεσκαίδεκα) Rittershuſius, *Commentario in Oppianum pag.* 3. ex Arriani diſſertatione hunc locum citat, legendo τεσσαρακαίδεκα.

Ibid. verſ. penult. Τῷ) forſan ſcrib. ἐπὶ τῷ.

Pag. 68. verſ. 1. Ἐνδιατρίβειν) ἐνδιατριβεῖν.

Ibid. verſ. 10. Ἀκολουθεῖν) Arrian. *pag.* 113. τίνες δὲ λέγονται οἱ παντὶ τῷ φαινομένῳ ἀκολουθοῦντες; μαινόμενοι.

Ibid. verſ. 12. Ὅς τις) ὅτι Gatak.

Ibid. verſ. 16. Πράως ἕξεις) πράως φέρειν non puto occurrere in Epicteto. Inſignis locus de ferendis adverſis eſt in Hierocle *pag.* 134.

Pag. 70. verſ. 2. Δύο ἔχει λαβάς) Arrian. *pag.* 183. 21. Μέχρις ἂν ἔχῃς τὴν λαβὴν τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀκολούθει παντὶ τῷ ἰσχυροτέρῳ. Id. 433. ἀποβεβλήκει τὰς τῆς δουλείας λαβάς. Laërt. Diogen. *Xenocrate.* Λαβὰς γὰρ οὐκ ἔχεις φιλοσοφίας. Idem *Zenone*, Λαβὴ φιλοσόφων ἐπιδέξιος ἡ διὰ τῶν ὤτων· πείσας οὖν ἕλκε τούτων.

Ibid. verſ. 2. Τὴν μὲν φορητήν· τὴν δὲ ἀφόρητον) τὴν μὲν ᾗ φορητόν· τὴν δὲ ᾗ ἀφόρητον. Φορητὸν *quod ferri poteſt*, non, *quod ferre poteſt*, active. Quae prior ſignificatio etiam hic recte eſt verſ. 7. καθ' ὃ φορητόν ἐστιν. Gatak. 273. 28. Τὸ μὲν ἀφόρητον ἐξάγει· τὸ δὲ χρονίζον φορητόν. Plutarch. ςω. εν. 1902. 29. Τῆς φυσικῆς θεωρίας παραληπτῆς οὔσης. Παραληπτὸν, adſumptibile.

Ibid. verſ. 5. Αὐτοῦ οὐ φορητή) αὐτοῦ (ſc. πράγματος) ᾗ οὐ φορητόν· aut καθ' ἥν, quod tamen minus placet.

Ibid. verſ. 7. Καθ' ὃ φορητόν ἐστιν) hoc eſt, ut prius loquebatur, καθ' ὃ λαβὴν φορητὴν ἔχει. Demophilus *ſent.* 111.

pag. 16. Οἱ ἐλαφροὶ τῶν ἀνθρώπων καθάπερ τὰ κενὰ τῶν ἀγγείων, εὐβάστακτοι τοῖς ὠταρίοις εἰσίν· ὠταρίοις, id est, λαβαῖς.

Pag. 72. verſ. 7. Καταληπτικὰς) Clemens Alexandrinus *pag.* 787. 40. καταληπτὰ, unde hic ſcribendum eſſet καταληπτάς. Laërt. Diogen. *Zenone*, *pag.* 175. Τῆς δὲ φαντασίας τὴν μὲν καταληπτικὴν, τὴν δὲ ἀκατάληπτον, &c.

Ibid. verſ. 8. Συγκατατίθεσθαι) Arrian. *pag.* 108. 224. ὦ ἄνθρωποι, συγκατάθεσθε, ὅτι οὐδεὶς συγκατατίθεται. Huc faciunt ea quae leguntur apud Aulum Gellium, *libro* XIX. *cap.* I. *Viſiones animi, quas* φαντασίας *Philoſophi appellant, quibus mens hominis prima ſtatim ſpecie accidentis ad animum rei pellitur, non voluntatis ſunt, neque arbitrii, ſed vi quadam ſua inferunt ſeſe hominibus noſcitandae. Probationes autem quas* συγκαταθέσεις *vocant, quibus eadem viſa noſcuntur ac dijudicantur, voluntariae ſunt, fiuntque hominum arbitratu. Propterea quum ſonus aliquis formidabilis aut è coelo aut ex ruina aut repentinus neſcius periculi nuncius vel quid aliud ejuſmodi factum; ſapientis quoque animum pauliſper moveri, & contrahi, & palleſcere neceſſum eſt; non opinione alicujus mali praecepta, ſed quibuſdam motibus rapidis & inconſultis officium mentis atque rationis praevertentibus: mox tamen ille ſapiens ibidem* τὰς τοιαύτας φαντασίας, *viſa iſthaec animi ſui terrifica non approbat: hoc eſt,* οὐ συγκατίθεται οὐδὲ προσεπιδοξάζει, *ſed abjicit reſpuitque; nec ei metuendum eſſe in his quicquam videtur. Atque hoc inter inſipientis ſapientiſque animum differre dicunt, quod inſipiens, qualia eſſe primo animi ſui pulſu viſa ſunt ſaeva & aſpera, talia eſſe vero putat; & eadem incepta, quae quaſi jure metuenda ſint, ſua quoque aſſenſione approbat,* καὶ προσεπιδοξάζει· *hoc enim verbo Stoici, quum ſuper iſta re diſſerunt, utuntur: ſapiens autem, quum breviter & ſtrictim colore atque vultu*

motus est, ὐ συγκατατίθεται, *sed statum vigoremque sententiae suae retinet, quam de hujuscemodi visis semper habuit ut de minime metuendis, sed fronte falsa & formidine inani territantibus. Haec Epictetum philosophum ex decretis Stoïcorum sensisse atque dixisse in eo, quo dixi, libro legimus: annotandaque esse idcirco existimavimus, ut rebus forte id genus, quibus dixi, obortis, pavescere sensim & quasi albescere, non insipientis esse hominis nequi ignavi putemus: & in eo tamen brevi motu naturali magis infirmitati cedamus, quam, quod esse ea qualia visa sunt censeamus.*

Pag. 74. verſ. 2. Συ μὴ δηχθῇς) Plato *in Sympoſ.* Ἐγὼ ὖν δεδηγμένος τε ὑπὸ ἀλγεινοτέρυ, ϗ τὸ ἀλγεινότατον ὧν ἄν τις δηχθείη· τὴν καρδίαν γὰρ ἢ ψυχὴν ἢ ὅ, τι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι, πληγείς τε καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, οἳ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον νέυ ψυχῆς καὶ μὴ ἀφυῦς.

Ibid. verſ. 11. Ἡρμοσμένος) Laërtius Diogen. *pag.* 153. Ἰδὼν ἄφρονα ψαλτήριον ἁρμοττόμενον, ὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, τοὺς μὲν φθόγγυς τῷ ξύλῳ προσαρμόττων, τὴν δὲ ψυχὴν τῷ βίῳ μὴ ἁρμόττων; Arrian. *pag.* 94. 2. Τὸ σωμάτιον στίλβον, ϗ συνεστραμμένον, ὐδείς, φησι, πολέμιος ἐγγύς ἐστι, πάντα εἰρήνης γέμει.

Ibid. verſ. 14. Ὕδωρ πίνεις) ſcribe πίνω. Vide ſupra.

Ibid. verſ. 16. Μὴ τὺς ἀνδριάντας περιλάμβανε) omnino vide Palladium *pag.* 21. 2. Ὡς πάντας τὺς πταίοντας, ϗ διελεγχομένυς, ϗ ὑπευθύνυς πληγῶν καθεστῶτας, περιλαμβάνειν τὸν φοίνικα ϗ λαμβάνοντας (forſ. λαβόντας) κατὰ νώτυ ῥητὰς (ſc. πληγὰς) ὕτως ἀπολύεσθαι. Laërtius, *Diogene.* Καὶ θέρυς μὲν ἐπὶ ψαμμῦ ζεστῆς ἐκυλινδεῖτο, χειμῶνος δὲ ἀνδριάντας κεχιονισμένυς περιελάμβανε, πανταχόθεν ἑαυτὸν συνασκῶν.

Pag. 76. verſ. 3. Προσδοκᾷν) Gatak. 284. f. 1. verſ. 11. legit προσδοκᾷ. Forſan hic addendum ὐδεμίαν ἀπὸ τῶν ἔξω.

D

Ibid. verſ. 6. Ἐξ ἑαυτοῦ) Gatak. ἀφ'.

Ibid. verſ. 10. Ἐμποδισθῇ) Nota ἐμποδίζεσθαί τι, & mox verſ. 12. ψέγειν, ἀπολογεῖσθαι.

Pag. 78. verſ. 8. Καταμαθεῖν τὴν φύσιν) Sapiens hoc unum vult, rerum naturam ſcire eamque ſequi. Arrian. *p.* 50. Σὺ οὖν, ἔφη, τούτων αἰσθόμενος, οὐδὲν ἄλλο τοῦ λοιποῦ σπουδάσεις, οὐδ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ τὴν γνώμην ἕξεις, ἢ ὅπως τὸ κριτήριον τῶν κατὰ φύσιν καταμάθῃς, καὶ τούτῳ προσχρώμενος διακρίνῃς τῶν ἐπὶ μέρους ἕκαστον. Ibidem paulo ſuperius. Τὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν παρὰ φύσιν καὶ κατὰ φύσιν τῷ ἀνθρώπῳ, δοκεῖ σοι μικρὰ ζημία εἶναι τῷ ἀγνοοῦντι. *pag.* 27. ἀλλὰ μᾶλλον ἔνθεν μὲν ἄρχεσθαι, καταλήγειν δ' ἐφ' ὃ κατέληξεν ἐφ' ἡμῶν καὶ ἡ φύσις· κατέληξε δ' ἐπὶ θεωρίαν καὶ παρακολούθησιν, καὶ σύμφωνον διεξαγωγὴν τῇ φύσει. *p.* 41. οὔτε διεξαγωγῆς τῆς καταλλήλου καὶ κατὰ φύσιν; *p.* 46. ὅτι ἄλλο οὐδὲν ἀναβὰς σπουδάσειν, ἢ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀταραξίᾳ διεξαγαγεῖν τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. *p.* 97. 15. μέχρις ἂν κομψῶς διεξάγηται. *p.* 185. 16. ἀλύπως, ἀφόβως, ἀταράχως διεξάγειν καθ' αὑτὸν μετὰ τῶν κοινωνῶν, τηροῦντα τὰς σχέσεις τάς τε φυσικὰς καὶ ἐπιθέτους.

Pag. 80. verſ. 4. Προτίθεται) non puto, προτίθῃς σοι.

Ibid. verſ. 9. Οὖν) ἔτι Gatak. *p.* 93. 24.

Ibid. verſ. 11. Διαιροῦντα) Gatak. *pag.* 58. f. 2. citans hunc locum ex Enchiridio, ſcribendum cenſet αἱροῦντα. Vide eundem, *p.* 93. 28.

Ibid. verſ. 12. Θεωρήματα) hujuſmodi θεώρημα eſt *pag.* 72. 12. Δεῖν κοσμίως ἐσθίειν. Caput 30 nihil aliud niſi ejuſmodi theoremata habet. Vide & *pag.* 82. verſ. ult.

Pag. 82. verſ. 9. Ἔνδοσιν) plane ſcribendum ἔνστασιν, quod vertendo obſervavi: nam ἧτταν referes ad ἀπόλλυται, at ἔνστασιν ad σώζεται.

Ibid. verſ. 11. Προσάγων) προσαγομένων αὐτῷ, aut προσαγόντων. Arrian. *p.* 60. 11.

Pag. 84. verſ. penult. Σύ γ') σύ χ'.

Pag. 86. verſ. 2. Κακὸς γενόμενος) haec duo verba Salmaſianus codex adſcripta habet margini (unde in hanc editionem relata ſunt cum aliam auctoritatem nondum repererim) at infra eodem margine tota haec ſententia ita ſcribitur,

—— εἴγε τὴ θέλων
Ἀλλ' ἀντιτείνων ὐδὲν ἧττον ἕψομαι.

Quae ex ingenione an ex ſcripto codice habeat, neſcio. Prius veri ſimilius videtur. Conveniunt haec cum dicto Senecae,

Fata volentem ducunt, nolentem trahunt.

Ibid. verſ. 5. Ἐι ταύτῃ τοῖς Θεοῖς φίλον) Arrianus *p.* 452. 1. ἐι ταύτῃ φίλον τῷ Θεῷ, ταύτῃ γενέσθω.

NOTAE IN SENTENTIAS EPICTETI.

Pag. 92. verſ. 1. Ἐκτὸς δόξης) extra opinionem tuam. Vide infra *pag.* 110. ult.

Pag. 92. verſ. 7. Κακῶς τι λέγει) ſcribendum σὲ λέγει, ut eſt in Manuali.

Ibid. verſ. 9. Ἀυτῷ) ſcrib. ἀυτῷ.

Ibid. verſ. 17. Προαίρεσις) in edit. Baſil. *pag.* 18. legitur προαιρέσεις. Cui Gerdeſius adſcripſerat: for. κοινωναί. Sed κοινωνὴ non puto uſpiam reperiri.

Pag. 94. verſ. 9. Κακία) *vitium*, per pecuniam: dum nimirum Venere aut Baccho diſſolvitur.

Pag. 96. verſ. ult. Χυλὸν) Heſych. Χιλεύει ϛρατὸν, σιτοδοτεῖ ϛρατὸν, τρέφει. Χιλὸς, τροφὴ, βρῶσις, χόρτος, καὶ πᾶν ἄλλο χόρτασμα. Χυλὸς, πεμμάτων ὑγρῶν ἐκπίεσμα. Χύμα, ῥεῦμα, πλῆθος. Χυμοὶ, γεύσεις.

Pag. 104. verſ. 18. Βλάπτωνται) βλάπτονται.

Ibid. verſ. 19. Παραυτίκα) omitt.

Pag. 116. verſ. 2. Ἀπειροκάλυ) Clemens Alexandrinus *p.* 235. Τὸ γὰρ τὴν ἡδονὴν νομίζειν ἀγαθὸν, ἀπειροκαλίας ἐςὶ τελείας.
Pag. 118. verſ. 15. Γιἷνόμενα) Γενόμενα.
Ibid. verſ. 18. Γίνοιτο) γίγνοιντο *pag.* 82. in Geſn. Wech. *pag.* 139.
Pag. 120. verſ. 13. Ἀληθῦς) Graeca editio Veneta in ιντο ἀμελῦς & verſ. ſeq. ψεύδυς.
Pag. 122. verſ. 7. Ἀξίως, μεμφθῆναι) ἀναξίως μεμ —— Ita margini codicis Jani Rutgerſii adſcriptum erat. Recte, ut videtur. Ita enim ſequens δικαίως jungitur cum ψέγεσθαι. Veneta editio Stobaei in ιντο habet ἀξίως, ut edidi.
Pag. 126. verſ. 15. Ἐπεχείρεις) Gerdeſius in marg. ex ἐπιχείρεις fecit ἐπιχειρεῖς.
Pag. 134. verſ. 7. Θύλακον) Laërt. Anaxarcho. 252. Πτύσσε τὸν Ἀναξάρχυ θύλακον, Ἀνάξαρχον δὲ ὐ πλήττεις.
Pag. 136. verſ. 10. Ἄφρων ᾖ) forſan μᾶλλον ἄφρων ᾖ.
Pag. 146. verſ. 2. Πλὐτῳ) ſcribendum videtur ἐν πλύτῳ.

NOTAE IN TABULAM CEBETIS.

Pag. 2. verſ. 6. Ἀνέκειτο) Hinc poſtea ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφὴν, cum baculo. Miror hanc lectionem ſollicitatam fuiſſe, ut ἐνέκειτο legendum putarint.
Pag. 2. verſ. 11. Περίβολος ἦν, ἐν αὐτῷ) περίβολος ἐν αὐτῷ. Plantin. & Caſel.
Ibid. verſ. 16. Τῆς εἰσόδυ) τῆς Plant. ſed Caſ. & Fr. omittunt.
Pag. 4. verſ. 17. Τί ποτέ ἐςιν) mallem τίς.
Ibid. verſ. ult. Προσέξητε) προσέξετε.
Pag. 8. verſ. 2. Ὀυκ ἂν φθάνοις) *non praeveneris igitur* explicando, ut qui haud obiter auſcultaturi ſumus: hoc eſt, nos qui & poenae & praemii magnitudine excitati ſumus ad picturae hujus explicationem audiendam, prae-

veniri a te nequimus quamvis citissime explicationem ordiente. Verbum φθάνω vide in Suida & Hesychio. Οὐς φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθέγξασθαί τι τῶν δεόντων. Isocr. *Pan. p.* 113. οὐκ ἔφθησαν πυθόμενοι τὸν πόλεμον. *Cum primum audissent Statim atque audissent.* Galenus προτρεπτ. *p.* 5. 52. Οὐκ ἔφθασε κομίσασθαι τὰς χεῖρας, *non praevenit manus retrahere. p.* 8. 29. ὑπὸ τῶν φθασάντων ἰδεῖν ἐναργῶς τὸ νοητὸν, ἐπάγεσθαι πρὸς τὴν θέασιν αὐτοῖς τὸν ἀμβλύτατον, *a praevenientibus.* Arrianus περὶ ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου *l.* 2. *c.* 28. καὶ ὀλίγαι μὲν τῶν νεῶν φθάνουσιν ὑπεκφυγοῦσαι, *paucae tamen naves fuga evaserunt.* Lucian. *ed. Bourd. p.* 266. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις ἁπάσας ἀναιρῶν τὰς τοιαύτας προστασίας; *alioqui fieri non poterit, quin hac ratione & praefecturae omnes exauctorentur.* Interrogative Graeca sunt legenda, atque inde versio ita habebit: *alioqui an non citius quis omnes praefecturas exauctorarit?* Lucian. *dialogo Diogenis, Antisthenis, & Cratetis.* Ὁ μὲν γὰρ βλεψίας αὐτὸς ἑαυτοῦ κατηγόρει φθάσας πολλὴν τὴν ἄνοιαν. Aelian. Var. Hist. *p.* 409. Οἱ δὲ οὐκ ἔφθησαν ἰδόντες αὐτὸν καὶ τὰ ὅπλα τῶν δορυφόρων ἁρπάσαντες τὸν τύραννον ἀπέκτειναν, *non praevenerant vidisse ipsum, hoc est, simul ac vidissent.* Plutarchus περὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν πρὸς τοὺς στωϊκούς. *p.* 1945. 10. ἐμὲ δὲ πολλῆς (ὥς γε ἐμαυτῷ φαίνομαι) καὶ ἀτόπου μεστὸν ἥκοντα ταραχῆς, εἴ τέ τισι λόγοις εἴτε ἐπῳδαῖς, εἴτε ἄλλον ἐπίστασαι τρόπον παρηγορίας, οὐκ ἂν φθάνοις ἰατρεύων, *non cito nimis veneris ad medicandum, sed ipso in tempore.* Theogn.

> Ἔφθην δ' αἰνήσας, πρὶν σοῦ κατὰ πάντα δαῆναι
> Ἤθεα.

Laërt. Diog. *Solon Periandro:* ἐπαγγέλλεις μοι πολλούς τοι ἐπιβουλεύειν· σὺ δὲ εἰ μὲν μέλλεις ἐκποδὼν ἅπαντας ποιήσεσθαι, οὐκ ἂν φθάνοις. Hic plane reddendum videtur, *ne cesses; cessare, procrastinare noli; nihil cuncteris initium aliquod animadvertendi facere, ne tua procrastinatio-*

ne adversariorum crescat audacia & conjuratio. Plutarch. ἐρωτικαῖς διηγήσεσι, *p.* 1378. ἐγὼ δὲ ἔφθην, τὸ πραχθὲν πυθόμενος καὶ τὸ σῶμα κηδεύσας παραγενόμην εἰς τὴν σπάρτην. Puto leg. τὸ γὰρ πραχθέν. *Ego autem statim atque rem audissem & corpus humassem profectus sum.* Proclus *in Theologiam Platonis p.* 12. εἰ δὲ δεῖ τοὺς μάλιστα τὴν περὶ θεῶν μυσταγωγίαν ἡμῖν ἐκφαίνοντας τῶν πολλῶν προθεῖναι διαλόγων, οὐκ ἂν φθάνοιμι τὸν δὲ Φαίδωνα καὶ τὸν Φαῖδρον ἀπολογιζόμενος. Ὀυκ ἂν φθάνοιμι seq. participio reddi posset, *non cessavero*, id est, *nolim praeoccupare Phaedonis, &c. apologiam*: nolim statim in principio excusare hoc meum institutum cur dialogos hosce Phaedonem ac Phaedrum explicare adgrediar.

Pag. 10. vers. 5. Ἑαυτῆς) ita scrib. ut recte Plant sed Cas. ἑαυτοῦ.

Ibid. vers. 6. Πλάνη) sequitur semper πλάνος. Hesych. πλάνη, ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

Ibid. vers. 7. Πίοντες) Casel. πίνοντες.

Pag. 12. vers. 4. Ὥσπερ ὁρᾷς) ὥσπερ πρόβατα· ὁρᾷς καὶ, &c.

Pag. 14. vers. 5. Οἱ δὲ) ita Plant. at Casel. *p.* 18. καὶ οἱ δέ.

Pag. 18. vers. 7. Ὀυκοῦν) scribendum ὁρῶ· οὐκοῦν, quod & vertendo expressi. Vid. & *p.* 24. 14.

Ibid. vers. 13. Ὁ δ') Casel. ὁ δὲ *p.* 22.

Ibid. vers. 18. Ἐνταῦθεν) Plant. *pag.* 60. at Casel. & Fr. ξύμ —— omnes male ἐνταῦθα. *p.* 50. 10. ἐντεῦθεν.

Pag. 20. vers. 12. Ὡς μέγας) ita Plant. at Casel. ὡς, quomodo etiam Francof. editio ex Casel. expressa.

Pag. 22. vers. 1. Βούλωνται) ita Plant. at male Cas. & Fr. βούλονται.

Ibid. vers. 10. Οἱ δὲ ἀριθμητικοί.) Plant. *p.* 62. at in Cas. & Fr. omissa, quamvis interpretationem Latinam (*alii, Arithmetici*) habeant, ut plane typographi vitio exciderit.

Ibid. ult. Ἔπιον) sic Plant. at Casel. ἐπίεν & Fr. ἐπίον.

Pag. 24. vers. 8. Ὄυτω) ita Plant. at Cas. & Fr. ὄυτοι.

Ibid. vers. 15. Καὶ θύραν) sic Plant. at καὶ omittunt Casel. &

Franc. sed Caselius vertendo expressit, *nonne & fores quasdam pusillas*, &c.

Ibid. vers. 16. Ὀυ) in Fr. omissum, sed habet Casel.

Pag. 26. vers. 16. Παραγίνωνται) omnes ο pro ω habent.

Pag. 28. vers. 17. δ' ἔχουσα) ita Plant. at Casel. δέ.

Pag. 30. vers. 1. Ἐν τῷ) ita Plant. at Casel. & Fr. τῷ ἐν.

Ibid. vers. 13. Τῇ καθαρτικῇ δυνάμει) Plant. *p.* 66. Casel. *p.* 36. τὴν καθαρτικὴν δύναμιν.

Pag. 32. vers. 1. Ἀπωσθεὶς) Plant. *p.* 68. 2. ἀποθεὶς. Casel. *p.* 36. ἀπωθεὶς.

Ibid. vers. 4. Γίγνηται) ita Plant. at Casel. γίγνεται.

Pag. 34. vers. 2. Σωφροσύνη) Plato IV. *de Republ.* Ἁρμονίᾳ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὁμοίωται. Deinde: ἀλλὰ δι' ὅλης ἀτέχνως τέταται, διὰ πασῶν παρεχομένη ξυνάδοντας τούς τε ἀσθενεστάτους ταυτὸν καὶ τοὺς μέσους. *p.* 432. H. Steph.

Ibid. ult. Τοὺς νενικηκότας) verti ac si scriptum esset ὥσπερ τὸν νενικηκότα τοὺς μεγ. alias foret integre ὥσπερ οἱ ἀγωνοθέται στεφανοῦν εἰώθασι τοὺς νενικηκότας τοὺς μ. *perinde ac maximorum certaminum victores coronari solent.* Odaxius.

Pag. 36. vers. 9. Ἧ) Plant. *p.* 70. at Casel. *p.* 40. ᾗ

Ibid. vers. 14. Ὦ) ὦ omnes.

Pag. 40. vers. 8. Κωρύκιον.) Vid. Steph. de Urb. & Strab. ut ab ἄισωπος est αἰσώπιος, a κύπρος κύπριος.

Ibid. vers. 14. Ὀυδὲν οὐ) Plant. *p.* 72. οὐδὲν, οὐ. at Casel. *p.* 46. 1. οὐδὲν' οὐ.

Ibid. vers. 14. Ὑπὸ ὀδύνης) ita omnes. At scrib. puto ὑπ' ut seq. ὑπ' ἀκρασίας, & ὑπ' ἄλλου vers. 16.

Ibid. penult. Ἐχιόδηκτοι) ἐχιόθηροι.

Pag. 44. vers. 3. Ὀυχ' ἑαυτοὺς) Plant. *p.* 74. Cas. οὐχὶ ἀυτοὺς.

Ibid. vers. 6. Οἷ) omnes οἱ.

Ibid. ult. Πρὸς) Plant. *p.* 76. at in Cas. deest. *p.* 50.

Pag. 46. vers. ult. Μὴ) deest in Plant. & in Casel. deinde pro ἀυτῆς uterque ἑαυτῆς.

Pag. 50. verſ. 15. Συντόμως) Heſych. Διατάχως, συντόμως. Idem, Συντόμως, διὰ βραχέων.

Ibid. verſ. 10. Ὁ μὲν δὴ) ita Plant. *p.* 80. 5. at Caſel. *p.* 56. ὁ μὲν μῦθος δή.

Pag. 52. verſ. 14. Οὐδέν.) Hanc reſponſionem addidi. Poſſet quoque ſic interſeri, minus tamen concinne, χρήσιμα εἶναι; ὐδέν γε πρὸς τὸ βελτίυς γενέσθαι ἄνδρας· ἐςι, &c.

Ibid. ult. Βελτίυς) deeſt in utroque, tum Plant. tum Caſ.

Pag. 54. verſ. 16. Ἔφη) Plant. *p.* 82. Caſ. *p.* 60. ἔφην. Sed dubio procul ſcribendum αὐτὺς, ἔφην; τῦτο, ἔφη, ὅτι πολλ.

Ibid. verſ. 19. Οἱ) Caſel. male οἱ.

Pag. 15. verſ. 4. Ἕως δ') Ita Plant. *p.* 82. at Caſ. δὲ ἂν ἔχυσι.

Ibid. verſ. 9. Ὁμοίως) ὁμοίως; ſcrib.

Ibid. verſ. 12. Δι' ἣν) puto ſcrib. δι' ἧς.

Pag. 58. verſ. 12. Ἄρα) ἆρα puto. Sed uterque ἆρα.

Ibid. verſ. 18. Οὐ κακὸν) hanc negationem addidi; licet neuter illam agnoſcat. Vide Plant. *p.* 84. Caſel. 64.

Ibid. verſ. 19. Αὐτὸ) abeſt a Caſel.

Pag. 62. verſ. 5. Πῦ) ita uterque. Sed ſcribendum πῶς.

Ibid. verſ. 8. Ἐπίςαιλαι) an non ἐπίςωνται.

Ibid. verſ. 10. Ὑπάρχειν; ὐδαμῶς) uterque ὑπάρχειν ὐδαμῶς.

Ibid. verſ. 16. Αὐτὰ) ita Plant. at Caſ. αὐτὸ quamvis interpretetur, *illa ipſa.*

Ibid. verſ. 17. Οἴωνται) uterque οἴονται.

Ibid. verſ. 18. Πράττυσιν) ita uterque, ſed melius πράτλωσιν.

Finis Notarum Cl. Meibomii in Epicteti Manuale, Sententias, & Tabulam Cebetis.

NOTAE BREVES,

ATQUE

EMENDATIONES

CLAUDII SALMASII

IN

MANUALE EPICTETI.

L. S.

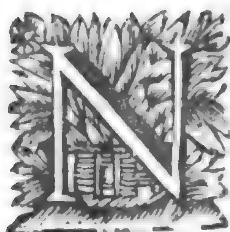

Eſcio equidem an Cl. Meibomius Epicteto ſuo adjicere conſtituerit has emendationes viri Illuſtris, *Claudii Salmaſii*, quas ex autographo Salmaſiano per me, qua fieri potuit fide, deſcriptas hic habes. Ego certe a me impetrare non potui, ut tanti viri obſervationibus ſolus fruerer, eaſque prelo, poſtquam id notae Meibomianae exercuerant, tradidi: quod non ingratum illis fore confido, qui eruditorum labores rerum pondere magis quam vocum aut paginarum numero metiri didicerunt. Verba Arriani, quae frequenter laudantur, emendationes τοῦ πάνυ vel confirmant vel illuſtrant, aliiſque uberius commentandi occaſionem praebere poterunt. Nonnulla eſſe correcta ex veteri codice manu exarato ipſe adnotavit Salmaſius? alia ingenio ejus & acumini prorſus incomparabili debentur. Non omnia, fateor, ſunt iſtiuſmodi (quaedam tamen) quae a nullo interpretum aut

commentatorum, qui postea manus Epicteto admoverunt, observata sunt: & vix aliter se res habere potuit, quum eo temporis intervallo, quo haec Salmasiana in tenebris jacuerunt, variae editiones Enchiridii prodierint ab aliis adornatae, qui aut ingenii sui vi in easdem cogitationes incidere, aut codicum antiquorum scriptura eo duci, potuerunt. Quod si nihil plane novi in his legeretur (legitur autem plurimum; id deprehendet, qui haec cum aliis voluerit conferre) judicium Salmasii, calculum adjicientis huic vel illi sententiae, quanti ponderis & sit & censeatur, nemo, nisi hospes in orbe literato, ignorat. Ipse Salmasius laboris Epicteto impensi, in Praefatione ad Commentarium Simplicii, his verbis meminit. *Ipsum*, inquit, *Epicteti Enchiridion, quod semper nobis in deliciis fuit, non ad voluptatem tantum lectionis, sed ut seria morum emendatione proficeremus, cum scriptis codicibus comparavimus, & viginti aliquot locos in tantulo opere nondum intellectos caeteris interpretibus explicavimus, multosque alios parum hactenus explicatos elucidavi-*

mus. Aliquid horum supereſſe, praeter ea, quae hic vides, non exiſtimo. Falluntur enim, qui putant Enchiridion Epicteti a Salmaſio emendatum illud eſſe quod cum Simplicii Commentario editum eſt Lugduni Batavorum, anno MDCXL. Error inde natus eſt, quod illa editio vulgo Salmaſiana appelletur, quia praefationem ejus & partem Commentariorum in Simplicium continet. At ipſum Epictetum & Simplicium Graece & Latine typis deſcribi curaverat Heinſius, quod ex praefatione Salmaſii perſpicuum eſt. Quam ob rem nonnulli eam Epicteti editionem Heinſianam & Marianam de nomine typographi le Maire dixerunt. Si quis enim hanc laudans adſcripſerit, *ita habet Salmaſiana*, vel, *ita Salmaſius*, eo lectores duci videntur, ut credant, ipſum illum Epicteti contextum emendaſſe Salmaſium. Ceterum codex Epicteti, ad quem ill. Salmaſius haec notavit, quique Muſeo Meibomiano debetur, editus erat ab heredibus Euſtathii Vignon, anno CIↃIↃXCV. forma, quam bibliopolae octavam vocant, cui

ſubjunctus erat Epictetus Arriani in quatuor libros digeſtus, Graece & Latine, ex verſione Jacobi Schegkii, Tubingenſis. Illius paginas & verſiculos hic indicabimus, ut appareat, quomodo in illa editione lectum fuerit, & quid manus Salmaſiana correxerit, ſimulque paginas & verſiculos hujus editionis, geminis aſteriſcis incluſos, ſubjiciemus.

NOTAE CLAUDII SALMASII IN MANUALE EPICTETI.

Ag. 1. vers. 14 * *in hac edit. pag.* 3. vers. 6. * Ὁρμὴ, ὄρεξις) vide Arrian. *pag.* 73. τῦ ὀρεκτικῦ καὶ ὁρμητικῦ· ὄρεξις, *appetitus.*

Pag. 2. vers. 5. * *hic.* 3. 16. * Ἀλλότρια ἴδια) Arrian. *pag.* 369. τὰ ἀλλότρια ἴδια ἡγήσατο.

Pag. 2. vers. 19. * *edit. hujus p.* 4. 7. * Τηλικύτυ ὄν) τηλικύτων.

Ibid. vers. 20. * *hic pag.* 4. 8. * Ου δεῖ μετρίως) ὐ δεῖ ὐδὲ μετρίως.

Ibid. vers. 24. * *hic* 4. 10. * Τὸ παρόν·) καὶ προηγυμένως σεαυτῦ ἐπιμελεῖσθαι.

Ibid. vers. 31. * *hic* 4. 15. * Περιγίνεται) παραγίνεται.

Pag. 3. vers. 9. * *hic* 6. 2. * Τὸ, διότι ὐδὲν) τόδε, ὅτι ὐδέν.

Ibid. vers. 13. * *hic* 6. 4. * ὀρέξεως μὲν ἐπαγγελία, τὸ ἐπιτυχεῖν ὖ ὀρέγῃ· ἐκκλίσεως δὲ ἐπαγγελία, τὸ μὴ ἐμπεσεῖν ἐκείνῳ ὃ ἐκκλίνεται) Arrian. *p.* 361. τίς ἐπαγγελία ὀρέξεως; μὴ ἀποτυγχάνειν· τίς ἐκκλίσεως; μὴ περιπίπτειν.

Ibid. vers. 16. * *hic* 6. 6. * Ἐμπεσεῖν) περιπεσεῖν. Vide Arrian. *p.* 274. ἵνα μήτ᾽ ὀρεγόμενος ἀποτυγχάνῃ, μήτ᾽ ἐκκλίνων περιπίπτῃ. & *p.* 309. μήτε ὀρεγόμενον ἀποτυγχάνειν, μήτ᾽ ἐκκλίνοντα περιπίπτειν. & *p.* 346. πότε ὑμῶν εἶδέ μέ τις ἐν ὀρέξει ἀποτυγχάνοντα; ποτ᾽ ἐν ἐκκλίσει περιπίπτοντα;

Ibid. vers. 19. * *hic* 6. 8. * Παραπίπτων) περιπίπτων.

Ibid. vers. 22. * *hic* 6. 10. * Ὀυδενὶ ὧν ἐκκλίνῃς) Ὀυδενὶ ὧν ἐκκλίνεις.

Ibid. vers. 28. * *hic* 6. 14. * Τὴν ὄρεξιν δὲ παντελῶς ἐπὶ τȣ̃ παρόντος ἄνελε) Arrian. *p.* 339. ὄρεξιν ἆραι δεῖ παντελῶς, ἔκκλισιν ἐπὶ μόνα μεταθεῖναι τὰ προαιρετικά. & *p.* 455. ὄρεξιν ἆραί σε δεῖ παντελῶς, τὴν ἔκκλισιν ἐπὶ μόνα τρέψαι τὰ προαιρετικά. & *p.* 16. ἐν ὀρέξει μὴ ἀποτυγχάνοντι, ἐν ἐκκλίσει μὴ περιπίπτοντι· τὴν μὲν ὄρεξιν ἦρκεν ἐξ αὐτȣ̃ εἰς ἅπαν, καὶ ὑπερτέθειται τῇ ἐκκλίσει δὲ πρὸς μόνα χρῆται τὰ προαιρετικά.

Ibid. vers. 32. * *hic* 6. 17. * Τῶν ἐφ' ἡμῖν, ὅσον) τῶν δ' ἐφ' ἡμῖν, ὅσαν.

Pag. 4. vers. 1. * *hic* 6. 18. * Τῷ ὁρμᾷν καὶ ἀφορμᾷν) Arrian. *p.* 413. σὸν ἄρα ἐςὶ καὶ τὸ ὁρμῆσαι ἢ ȣ̓; ἔσω τὸ ἐμόν· τὸ δ' ἀφορμῆσαι τίνος; σὸν καὶ τȣ̃το.

Ibid. vers. 13. * *hic* 8. 8. * Κατεαγείσης, &c.) Arrian. *p.* 386. οἷόν ἐςι χύτρα, οἷον ὑάλινον ποτήριον· ἵν' ὅταν καταγῇ, μεμνημένος μὴν, μὴ ταραχθῇς.

Ibid. vers. 22. * *hic* 8. 13. * Ὑπόμνησον) ὑπόμνησο.

Ibid. vers. 23. * *hic* 8. 14. * Ὁποῖόν ἐςι) ὁποῖον τί ἐςι.

Ibid. vers. 24. * *hic* 8. 15. * Πρόβαλε) πρόβαλλε.

Ibid. vers. 26. * *hic* 8. 16. * Ἀποῤῥέοντας) ἀποῤῥαίνοντας.

Ibid. vers. 27. * *hic* 8. 17. * Εἰκρȣομένȣς) ἐνσειομένȣς.

Ibid. vers. 30. * *hic* 8. 18. * Ἐὰν ἐπιλέγῃς ὅτι εὐθὺς) ἐὰν ἐπιλέγῃς εὐθὺς ὅτι.

Ibid. vers. 32. * *hic* 10. 1. * Κατὰ φύσιν τηρῆσαι) κατὰ φύσιν ἔχȣσαν τηρῆσαι.

Ibid. vers. 34. * *hic* 10. 2. * Ἑκάςȣ ἔργȣ) add. ȣ̓ διαμαρτήσεις.

Ibid. vers. 35. * *hic* 10. 3. * Λύσασθαι ἐμποδὼν) λύσασθαι γένηται ἐμποδών.

Pag. 5. vers. 1. * *hic* 10. 4. * Διότι ȣ̓ τȣ̃το) ὅτι ȣ̓ τȣ̃το.

Ibid. vers. 15. * *hic* 10. 13. * Δεινὸν) add. ἐκεῖνο τὸ δεινόν ἐςίν.

Ibid. verſ. 16. * *hic* 10. 14. * Ἐμποδιζόμεθα) ἐμποδιζώμεθα.
Ibid. verſ. 16. * *hic* 10. 14. * Σπαραττόμεθα) ταρασσώμεθα, ἢ λυπώμεθα.
Ibid. verſ. 17. * *hic* 10. 15. * Ἄλλης) ἄλλον.
Ibid. verſ. 26. * *hic* 10. 19. * Μήτ' ἄλλῳ) μήτε ἄλλῳ.
Pag. 6. verſ. 7. * *hic* 12. 8. * Τηνικαῦτα ἐπαρθήσῃ) τηνικαῦτα εὐλόγως ἐπαρθήσῃ.
Ibid. verſ. 13. * *hic* 12. 11. * Καθορμισθέντος) καθορμησθέντος.
Ibid. verſ. 14. * *hic* 12. 12. * Ἂν ἐξέλθῃς) εἰ ἐξέλθῃς.
Ibid. verſ. 16. * *hic* 12. 13. * Ἀναλέξῃ) ἀναλέξασθαι.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 12. 16. * Μήτοι) μήτι.
Ibid. verſ. 20. * *hic* 12. 16. * Καλέσῃ· καὶ τότε πάντα ἐκεῖνα ἀφιέναι) καλέσῃ· κἂν καλέσῃ πάντα ἐκεῖνα ἀφιέναι.
Ibid. verſ. 22. * *hic* 12. 17. * Ἐκβληθῇς) ἐμβληθῇς.
Ibid. verſ. 24. * *hic* 12. 19. * Βολβίυ) βολβαρίυ.
Ibid. verſ. 28. * *hic* 14. 3. * Πάντα) ἅπαντα.
Pag. 7. verſ. 3. * *hic* 14. 8. * Θέλε τὰ γινόμενα ὡς γίνεται) θέλειν ὡς τὰ γινόμενα.
Ibid. verſ. 4. * *hic* 14. 10. * Νόσος) Novum caput.
Ibid. verſ. 5. * *hic* 14. 10. * Ἐμπόδιον) Arrian. *pag.* 7. ὅτι ἐγὼ ἐμαυτῷ ἐμπόδιον ὐ γίνομαι.
Ibid. verſ. 9. * *hic* 14. 13. * Ἐφ' ἑκάςῃ) ἑκάςῳ.
Pag. 8. verſ. 3. * *hic* 16. 11. * Διδῷ) διαδῷ.

Adſcripſit Meibomius ex Arriano *pag.* 69. ὑπὲρ πάντων διαδιδόντα τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὸν Θεόν.

Ibid. verſ. 16. * *hic* 16. 18. * Γενόμενον) γινόμενον.
Ibid. verſ. 25. * *hic* 18. 5. * Περιγίνεται) παραγίνεται.
Ibid. verſ. 30. * *hic* 18. 9. * Σε ταραχθῆναι) σὲ μὴ ταραχθῆναι.
Ibid. verſ. 33. * *hic* 18. 12. * Τῦ ἐκτὸς) τῶν ἐκτός.
Ibid. verſ. 34. * *hic* 18. 12. * Ἠλίθιος.) Jungitur hoc caput cum ſequente, hoc modo, ἠλίθιος, καὶ μηδὲν βύλυ.
Pag. 9. verſ. 24. * *hic* 20. 9. * Δύνασαι.) idem caput in M S. cum ſeq. Κύριος ἑκάςυ.

Pag. 10. verſ. 9. * *hic* 20. ult. * Πόῤῥω) πόῤῥωθεν.
Ibid. verſ. 26. * *hic* 22. 11. * Ἀπολωλεκότα) ἀπολωλεκότος.
Ibid. verſ. 30. * *hic* 22. 14. * Διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγειν) Haec del.

Ad haec notat Meibomius, eadem tamen legi cap. 23. (*i. e. hujus edition. pag.* 24. 11.) Εὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ καὶ λέγε.

Pag. 11. verſ. 3. * *hic* 22. ult. * Ἔσωθεν συνεπισενάξῃς) ἔσωθεν σενάξῃς.
Ibid. verſ. 14. * *hic* 24. 7. * Ὑποκρίνασθαι) ὑποκρίνεσθαι.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 24. 10. * Κεκράγῃ) κράξῃ.
Ibid. verſ. 22. * *hic* 24. 13. * ἐμοὶ ὐδὲν) ὐδὲν ἐμοί.
Ibid. verſ. 23. * *hic* 24. 13. * Ἀλλ᾽ ἢ) ἀλλά.
Ibid. verſ. 25. * *hic* 24. 14. * Δοξαρίῳ) δοξαρίῳ μυ.
Ibid. verſ. 28. * *hic* 24. 17. * Ἀποβαίνῃ) ἀποβαίνῃ.
Ibid. verſ. 29. * *hic* 24. 17. * Ἀπ᾽ αὐτῦ) ὑπ᾽ αυτῦ.
Pag. 12. verſ. 3. * *hic* 26. 5. * Ὅρα) Conjungitur cum praecedente. Ὅρα ὖν leg.
Ibid. verſ. 4. * *hic* 26. 6. * Μεγαλοδυναμύμενον) μέγα δυνάμενον.

Meibomius adſcripſit: *Ita legitur pag*. 26. 25 (*i. e. hujus edit. p.* 58. 11.) Τῶν μέγα δυναμένων.

Ibid. verſ. 7. * *hic* 26. 7. * Συνεπαρθεὶς) συναρπασθείς.
Ibid. verſ. 9. * *hic* 26. 8. * Τῦ ἀπαθῦς) τῦ ἀγαθῦ. vide Arrian. *p*. 225. ἢ μήτις ἄλλην ὐσίαν ὑπολάβῃ τῦ ἀγαθῦ ἢ ἡδονήν.
Ibid. verſ. 12. * *hic* 26. 10. * Θελήσῃς) θελήσεις.
Ibid. verſ. 14. * *hic* 26. 11. * Ταῦτα) τῦτο.
Ibid. verſ. 23. * *hic* 26. 17. * Ἠρέθικε) ἠρέθισε.
Ibid. verſ. 24. * *hic* 26. 18. * Ὑπὸ τῇ φαντασίᾳ.)

Alius viri docti manus notaverat ad marginem ὑπὸ τῆς φαντασίας. Et Salmaſius ſubſcripſit, *ita & V. C.*

Ibid. verſ. 28. * *hic* 28. 2. * Θάνατος) Caput novum.
Ibid. verſ. 33. * *hic* 28. 5. * Ἐνθυμηθήσῃ) ἐνθυμήσῃ.

Pag. 13. verſ. 15. * *hic* 28. 15. * Τάξιν) χώραν.
Ibid. verſ. 18. * *hic* 28. penult. * Θαυμάσουσιν) θαυμάσονται.
Ibid. verſ. 23. * *hic* 30. 3. * Βουληθῆναι) βούλεσθαι.
Ibid. verſ. 27. * *hic* 30. 5. * Δοκεῖν βούλει) In V.C. legitur καὶ δοκεῖν βούλει τῷ εἶναι σαυτῷ φαίνου.
Ibid. verſ. 27. * *hic* 30. 5. * Τῷ εἶναι) del.
Ibid. verſ. 34. * *hic* 30. 9. * Ἐγὼ) del.
Pag. 14. verſ. 3. * *hic* 30. 11. * Μήτι οὖν τὸ σὸν ἔργον ἐστὶν) μήτι ἐστὶν οὖν σὸν ἔργον.
Ibid. verſ. 18. * *hic* 32. 3. * Δύναται ἑτέρῳ) ἑτέρῳ δύναται.
Ibid. verſ. 25 * *hic* 32. 7. * Τἀγαθὰ) ἀγαθά.
Ibid. verſ. 28. * *hic* 32. 9. * Ἄνισοι) vide Arrian. *pag.* 479. καὶ ἄνισον, ὡς ἀεὶ αὐτῷ τοῦ πλείονος περιποιητικόν. Et *pag.* 518. πρῶτον μὲν ἄνισον εἶναι δοκεῖ. *pag.* 519. ἄνισόν ἐστιν ἀκούσαντα τὰ τοῦ πλησίον ἀπόρρητα αὐτὸν ἐν τῷ μέρει μηδενὸς μεταδιδῶναι αὐτῷ.
Ibid. verſ. 31. * *hic* 32. 11. * Οὖν μοι) οὖν μοι μᾶλλον συλλ.
Ibid. verſ. 34. * *hic* 32. 13. * Ἡ πατρὶς, ὅσον) ἡ πατρὶς, φησὶν, ὅσον.
Pag. 15. verſ. 4. * *hic* 32. 17. * Σκυτέα) χαλκέα. Et mox σκυτέα pro χαλκέα.
Ibid. verſ. 5. * *hic* 32. 18. * Ἐὰν) ἄν.
Ibid. verſ. 14. * *hic* 34. 3. * Τὸν πιστὸν) σεαυτὸν πιστόν.
Ibid. verſ. 24. * *hic* 34. 9. * Συμβουλίαν) συμβουλήν.
Ibid. verſ. 29. * *hic* 34. 12. * Μὴ ταῦτα) μόνον ταῦτα.
Meibomius his adſcripſit; *melior eſt lectio edita.*
Ibid. verſ. 34. * *hic* 34. 15. * Ὁ μὴ παραπέμπων τῷ παραπέμποντι) del.
Pag. 16. verſ. 6. * *hic* 34. ult. * Πιπράσκονται) πιπράσκεται.
Ibid. verſ. 11. * *hic* 36. 3. * Ἔχειν τοῦ λαβόντος) ἔχων τοῦ λαβόντος.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 36. 9. * Διαφέρον) διάφορον.
Ibid. verſ. 25. * *hic* 36. 13. * Τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου) ita V.C.

Pag. 17. verſ. 23. * *hic* 38. 14. * Ἠγανάκτεις) ἠγανάκτης.

Ibid. verſ. 28. * *hic* 38. 17. * Ἑκάϛυ ἔργυ) Haec & ſequentia uſque ad finem hujus Capitis & totum Caput ſequens, cujus initium Θέλεις Ὀλύμπια, deſunt in V. C.

Pag. 18. verſ. 18. * *hic* 40. 11. * Χεῖρα βαλεῖν) ὦμον ἐκβαλεῖν, Arrian. *p.* 366.

Χεῖρα ἐκβαλεῖν hic notavit ad marginem alius viri docti manus, qui hoc libro ante Salmaſium uſus fuit.

Pag. 19. verſ. 3. * *hic* 42. 6. * Ἔυ Σωκράτης) Εὐφράτης. Ita lege.

Pag. 20. verſ. 17. * *hic* 44. 15. * Πράξιν) τάξιν.

Ibid. verſ. 31. * *hic* 46. 7. * Περὶ αὐτὸν) περὶ αὐτῶν.

Pag. 21. verſ. 3. * *hic* 46. 10. * Ὑπὸ) ἀπό.

Ibid. verſ. 5. * *hic* 46. 11. * Τοῖς θεοῖς) τὺς θεύς.

Ibid. verſ. 15. * *hic* 46. penult. * Μέμψασθαι) μέμφεσθαι.

Ibid. verſ. 22. * *hic* 48. 4. * Τεθηπέναι) τεθαυμακέναι.

Ibid. verſ. 25. * *hic* 48. 5. * Ὅθεν καὶ) ὥσπερ.

Ibid. verſ. 27. * *hic* 48. 6. * Ὅθεν καὶ πατὴρ) ἔνθεν καὶ πατήρ.

Ibid. verſ. 31. * *hic* 48. 9. * Πολεμίυς ἀλλήλοις) del.

Ibid. verſ. 35. * *hic* 48. 12. * Ἔμπορος) ὁ ἔμπορος.

Pag. 22. verſ. 7. * *hic* 48. 18. * Ἑκάϛοις) ἑκάϛοτε.

Pag. 23. verſ. 1. * *hic* 50. 15. * Παρακύσῃς) παρακύσεις.

Ad haec notavit Meibomius melius eſſe quod Salmaſius ſubſtituit παρακύσεις, quia praeceſſit παρέλαβες.

Ibid. verſ. 17. * *hic* 52. 6. * Ἔνι λόγος) ἐρεῖ λόγος. V. C. ἔνι λόγος. Arrian. *p.* 378. εἰ τῦτο ἐρεῖ λόγος. Et 381. ὐδέποτε γὰρ ἐρεῖ ὁ λόγος. Vel, αἱρεῖ λόγος.

Ibid. verſ. 18. * *hic* 52. 6. * Παρίϛαται) παρίϛασθαι.

Ibid. verſ. 33. * *hic* 52. 17. * Παρακολυθῦντος) καλῦντος.

Ibid. verſ. 34. * *hic* 52. 17. * Τί ἥξομεν) τί del.

Pag. 24. verſ. 1. * *hic* 52. ult. * Μηδὲ ἱπποδρομίαν) μηδὲ περὶ ἱπποδρ. Confer Arrian. *p.* 322. ἂν περὶ μονομάχων λαλῇς, ἂν περὶ ἵππων, ἂν περὶ ἀθλητῶν.

Ibid. verſ. 4. * *hic* 54. 2. * Λεγομένων) del.
Ibid. verſ. 5. * *hic* 54. 3. * Λέγοντες ἢ ἐπαινοῦντες ἢ συγκρίνοντες) λέγοντα, ἢ ἐπαινοῦντα, ἢ συγκρίνοντα.
Ibid. verſ. 8. * *hic* 54. 5. * Τοῖς σοῖς λόγοις τοὺς τῶν συνόντων) τοὺς σοὺς λόγους καὶ τοὺς τῶν συνόντων.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 54. 11. * Τῶν ὄντων) τῶν ἐνόντων.
Ibid. verſ. 22. * *hic* 54. 12. * Τὰς ἔξω) τὰς ἐξωτικάς.
Ibid. verſ. 26. * *hic* 54. 14. * Ὑποῤῥυῆς) ἀποῤῥυῆς.
Ibid. verſ. 31. * *hic* 54. 17. * Τύχης) τύχη.
Pag. 25. verſ. 2. * *hic* 54. ult. * Ψυχῆς) φιλῆς. Ita ex V. C.
Ibid. verſ. 2. * *hic* 54. ult. * Παραλαμβάνειν) παραλάμβανε.
Ibid. verſ. 4. * *hic* 56. 1. * Οἰκείαν οἰκετίαν) οἰκίαν, οἰκετίαν. Ita ex V. C.
Ibid. verſ. 15. * *hic* 56. 7. * Παράφερε) πρόφερε.
Ibid. verſ. 18. * *hic* 56. 8. * Ἀπαγγείλῃ) ἀπαγγέλλῃ.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 56. 8. * Ὅτι) del. & mox ὅτι verſ. 22. * *hic* 56. 10. *
Ibid. verſ. 26. * *hic* 56. 12. * Πολὺ παριέναι) τὸ πολὺ παριέναι.
Ibid. verſ. 28. * *hic* 56. 13. * Σπουδάζων) *favere.*
Ibid. verſ. 33. * *hic* 56. 16. * Τοῦ ἐπιγελᾷν) τοῦ del.
Pag. 26. verſ. 16. * *hic* 58. 6. * Καὶ μάλιστα) καὶ del.
Ibid. verſ. 27. * *hic* 58. 13. * Ὅτι ἐκτιναχθήσονται σοι) ὅτι οὐκ ἀνοιχθήσονταί σοι.
Ibid. verſ. 33. * *hic* 58. 16. * Ἦν τοσούτου) τοσοῦτον, V. C. male.
Pag. 27. verſ. 9. * *hic* 60. 3. * Ἀπέσω) V. C. hic novum tmema inchoat, uti & mox aliud verſ. 14. Ἐπισφαλὲς, &c.
Ibid. verſ. 8. * *hic* 60. 5. * Πλησίων) πλησίον.
Ibid. verſ. 17. * *hic* 60. 9. * Προσελθόντι) προελθόντι.
Ibid. verſ. 28. * *hic* 60. 16. * Περὶ σεαυτοῦ) παρὰ σεαυτῷ, optime.
Ibid. verſ. 33. * *hic* 60. ult. * Λοιδορήσῃ) λοιδορήσεις.
Pag. 28. verſ. 1. * *hic* 62. 2. * Ἑαυτὸν) σαυτόν.
Ibid. verſ. 3. * *hic* 62. 3. * Νικήσῃ) ἡττήσῃ.

Ibid. verſ. 5. * *hic* 62. 5. * Ἀντιτίθει) ἀντίθες.
Ibid. verſ. 6. * *hic* 62. 5. * Συνειδέναι ταύτην) συνειδέναι σαυτῷ ταύτην.
Ibid. verſ. 10. * *hic* 62. 8. * Ὅτι) ὅ, τι.
Ibid. verſ. 16. * *hic* 62. 12. * Αὐτὸ ἔργον) αὐτὸ τὸ ἔργον.
Ibid. verſ. 18. * *hic* 62. 15. * Ὡς τὸ) aliud caput.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 62. 15. * Ἡμέρα ἐςὶ καὶ νὺξ ἐςὶ) ἤτοι ἡμέρα ἢ νὺξ ἐςίν.
Ibid. verſ. 22. * *hic* 62. 17. * Τὸ συμπεπλεγμένον ἢ συνημμένον) del. ἢ συνημμένον. Et mox καὶ τῶν προκειμένων, &c. uſque ad ὅταν συνησθῇς.
Ibid. verſ. 29. * *hic* 64. 3. * Οὖν συνησθῇς) ὖν del.
Pag. 29. verſ. 1. * *hic* 64. 8. * Ἂν) ἐάν.
Ibid. verſ. 3. * *hic* 64. 10. * Ἐδύνασο) ἠδύνασο.
Ibid. verſ. 10. * *hic* 64. 13. * Τὸν πόδα) τὸν πόδα σȣ.
Ibid. verſ. 11. * *hic* 64. 14. * Μὴ τὸ ἡγεμονικόν) μὴ καὶ τὸ ἡγεμονικόν.
Ibid. verſ. 20. * *hic* 66. 3. * Ἂν μὲν ȣ̃ν) ἐὰν μὲν ȣ̃ν.
Ibid. verſ. 21. * *hic* 66. 3. * Ἐπὶ τȣ́τȣ) ἐπὶ τȣ́τοις.
Ibid. verſ. 31. * *hic* 66. 11. * Τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν) ἐτῶν τεσσαρεσκαίδεκα.
Pag. 30. verſ. 27. * *hic* 68. 12. * Αὐτῷ φαίνεται) del. αὐτῷ.
Pag. 31. verſ. 16. * *hic* 70. 7. * Φορητόν ἐςιν) del. ἐςίν.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 70. 10. * Οὗτοι οἱ λόγοι) ȣ̃τοι δὲ οἱ λόγοι. Ad haec notavit Meibomius: *legendum eſſet* μὲν *quia mox ſequitur* δέ· ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον συνακτοί.
Ibid. verſ. 19. * *hic* 70. 10. * Λόγοι ἀσύνακτοι) vide Arrian. *p.* 33. ȣ̓κ ȣ̃ν ἐλήλυθεν ἡμῖν, ὡς ἡ περὶ τῶν συναγόντων λόγων καὶ τρόπων πραγματεία καὶ γυμνασία καὶ ἀναγκαία πέφηνεν.
Ibid. verſ. 21. * *hic* 70. 11. * Ἄρα κρείσσων) ἆρα κρείσσων, atque ita mox quoque verſ. 25. ἆρα κτῆσις & verſ. 27. ἆρα λέξις. Λογιώτερος verſ. 22. eſt *diſertior.*
Ibid. verſ. 31. * *hic* 72. 2. * Λύεταί τις ταχέως) vide Arria-

num *pag.* 486. ὗτος ταχέως λύεται· κακῶς ὖν ποιεῖ; ὐ πάντως· ἀλλὰ τί; ταχέως λύεται.
Pag. 32. verſ. 6. * *hic* 72. 8. * Συγκατίθεσθαι) συγκατατίθεσθαι. ita V. C. vide Suidam in voce Ευλογ.
Ibid. verſ. 9. * *hic* 72. 10. * Σαυτὸν) σεαυτόν.
Ibid. verſ. 13. * *hic* 72. 13. * Ἔσθιε ὡς δεῖ) Confer Arrian. *p.* 333. φάγε ὡς ἄνθρωπος.
Ibid. verſ. 16. * *hic* 72. 14. * Ὅτι ὕτως &c.) ὅτι ὕτω καὶ Σωκράτης πανταχόθεν ἀφηρήκει τὸ ἐπιδεικτικόν. Ita V. C.
Ibid. verſ. 17. * *hic* 72. 15. * Ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν) Arrian. *p.* 463. ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀξιῦντες φιλοσόφεις ὑπ' αὐτῦ συςαθῆναι: eadem leguntur *pag.* 491.
Ibid. verſ. 25. * *hic* 74. 1. * Εὐθὺς ἐξεμέσαι ὃ ὐκ ἔπεψας) Arrian. 332. ὅτι τὰ θεωρήματα ἀναλαβόντες ψιλὰ εὐθὺς αὐτὰ ἐξεμέσαι θέλυσιν, ὡς οἱ ςομαχικοὶ τὴν τροφήν. Πρῶτον αὐτὸ πέψον, εἶθ' ὕτω μὴ ἐξεμέσῃς.
Ibid. verſ. 27. * *hic* 74. 3. * Δηχθῇς) δειχθῇς.
Ibid. verſ. 28. * *hic* 74. 3. * Τοτ' ἴσθι) del. τοτ'.
Ibid. verſ. 28. * *hic* 74. 3. * Ἀρχῃ τῦ ἔργυ) ἄρχεις.
Ibid. verſ. 33. * *hic* 74. 6. * Ἔριον) ἔρια.
Pag. 33. verſ. 3. * *hic* 74. 11. * Ἐντελῶς) εὐτελῶς. Ita V. C.
Ibid. verſ. 6. * *hic* 74. 13. * Ἐκ πάσης ἀφορμῆς) Arrian. 317. ἐκ πάσης ἀφορμῆς λέγει αὐτὸ πρὸς πάντας, ἐγὼ ὕδωρ πίνω.
Ibid. verſ. 9. * *hic* 74. 15. * Θέλεις σεαυτῷ) θέλῃς σεαυτῷ.
Ibid verſ. 13. * *hic* 74. ult. * Καὶ ἔμπτυσον καὶ μηδενὶ εἴπῃς) καὶ ἔκπτυσον καὶ μηδενὶ εἴπῃς. Arrian. *p.* 312.
Ibid. verſ. 20. * *hic* 76. 2. * Ἰδιώτυ ςάσις) vide Arrian. *p.* 86. ὅταν τις ἣν δεῖ ςάσιν ἔχῃ ἐν τῷ βίῳ. Et *p.* 321. φιλοσόφυ ςάσιν ἔχειν ἢ ἰδιώτυ.
Ibid. verſ. 26. * *hic* 76. 8. * Σημεῖα) Novum caput.
Ibid. verſ. 34. * *hic* 76. 16. * Πῆξιν λαβεῖν) Arrian. πήξατε ὑμῶν τὰς ὑπολήψεις.
Ibid. verſ. 7. * *hic* 76. 16. * Ἤρκεν) εἰρήκειν.

Ibid. verſ. 13. * *hic* 78. 1. * Ἐνί τε λόγῳ) ἐνὶ δέ τε λόγῳ.
Ibid. verſ. 21. * *hic* 78. 6. * Πρὸς ἑαυτὸν) πρὸς σαυτόν.
Ibid. verſ. 24. * *hic* 78. 8. * Σεμνύνεται) ἐσεμνύνετο.

Ad haec notat Meibomius. *Sed ita addendum* ἂν, *ſic*, ἂν ἐσεμν.

Pag. 35. verſ. 8. * *hic* 78. ult. * Ἐπανάγνωθί μοι) del. μοι.
Ibid. verſ. 16. * *hic* 80. 4. * Καὶ ὡς ἀσεβὴς παραβησόμενος) καὶ del. ἀσεβήσων ἂν παραβῇς.
Ibid. verſ. 23. 9. * *hic* 80. 9. * Ποῖον ἔτι) ποῖον ὄν.
Ibid. verſ. 31. * *hic* 80. 14. * Ἦν εἰς ἐκεῖνον) ἵνα εἰς.
Pag. 36. verſ. 13. * *hic.* 82. 4. * Τὸ βέλτιςον φαινόμενον) del. φαινόμενον.
Ibid. verſ. 16. * *hic* 82. 7. * Προσάγεται) προσάγηται.
Ibid. verſ. 17. * *hic* 82. 7. * Ὁ ἀγὼν) del. ὁ.
Ibid. verſ. 33. * *hic* 82. ult. * Δογμάτων) θεωρημάτων.
Ibid. verſ. 33. * *hic* 82. ult. * Οἷον, ὁ τοῦ μὴ ψεύδεσθαι) οἷον, τὸ μὴ ψεύδεσθαι.
Pag. 37. verſ. 1. * *hic* 84. 1. * Πῶς οὐ δεῖ) ὅτι οὐ δεῖ.
Ibid. verſ. 26. * *hic* 84. 16. * Ἄγε δή με, ὦ Ζεῦ) Arr. *p.* 427.

Ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ καὶ σύ γ' ἡ πεπρωμένη,
Ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμὶ διατεταγμένος.

Ibid. verſ. 28. * *hic* 84. 17. * Ἡμῖν) ὑμῖν.
Ibid. verſ. 30. * *hic* 86. 1. * Μὴ θέλω) add. κακὸς γενόμενος·

Εἴγε μὴ θέλων
Ἀλλ' ἀντιτείνων οὐδὲν ἧττον ἕψομαι.

FINIS.

MARCI MEIBOMII

NOTAE

ET

EMENDATIONES

IN

ARRIANI EPICTETUM.

Quibus insertae sunt alius viri docti notae in eundem scriptorem, asterisco praefixo distinctae a Meibomianis.

NOTAE ET EMENDATIONES IN ARRIANI EPICTETUM

LIB. I. CAP. I.

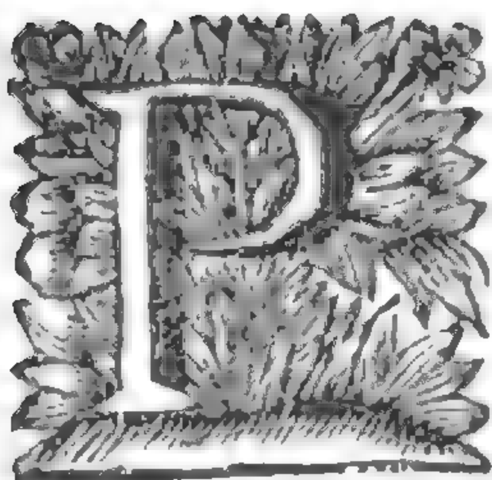

Ag. 3. verf. 17. Τὰ γράμματα) forſ. συγγράμματα. Ammonius principio Comm. in v. voces: Γραμματική ἐςιν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων. Interpres Gallus, *les lettres.* Cujus verſionem ſi retinere velimus, pro γραμματικὴ ſcribendum γραμματιςική. Sed magis placet pro γράμματα ſcribi συγγράμματα.

Ibid. verſ. 21. Ὅταν μὲν ἄν τι γράφειν) ſcribo, omiſſo ἂν, ὅταν μέν τι.

Pag. 4. verſ. 11. Τίς τέ ἐςι, καὶ τί δύναται, καὶ πόσε ἀξία ὖσα ἐλήλυθε) haec parentheſi incluſa.

Pag. 5. verſ. 8. Ἐποίησα ἂν) deleo ἂν & forſ. ἐποιήσαμεν ſcriptum fuit, & deinde ἠδυνάμεθα.

Pag. 4. verſ. 14. Χρυσίε) χρυσίον.

Ibid. verſ. 17. Χρηςικὴ δύναμις, ταῖς φαντασίαις) comma poſt vocem δύναμις delendum eſſe monuit Salmaſius: & pag. 246. ita legitur, τῇ χρηςικῇ τῶν φαντασιῶν. Et p.

270. χρησικὸν φαντασίαις λογικαῖς. *p.* 162. τὰς ὑπολήψεις τὰς ἐναντίας ταῖς ὀρθαῖς χρησικὰς ἔχομεν. *pag.* 158. τὰ δὲ τῷ θεῷ κινούμενα, ἔμπνοα, χρησικὰ φαντασιῶν. *pag.* 156. τὰ φυτὰ οὐδὲ φαντασίαις χρησικά ἐστι. Et *ibid.* εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα χρῆσιν φαντασιῶν ἔχει, ἀλλὰ παρακολούθησίν γε τῇ χρήσει τῶν φαντασιῶν οὐκ ἔχει. Confer & *pag.* 69. τὴν δύναμιν ἔδωκε τὴν παρακολουθητικὴν τούτων, καὶ ὁδῷ χρησικήν. Et *p.* 35. λόγῳ χρησικός. Loca haec ad marginem notaverat Meibomius: & alibi; χρησικὴ δύναμις φαντασίαις, quae potentia expendit singulorum, exempli causa, metallorum virtutes, adeoque omnibus consideratis colligit aurum esse praestantissimum.

* *Ibid.* vers. 28. Ἀρά γε) ἆρα γ'.

* *Pag.* 5. vers. 6. Τί λέγει ὁ Ζεὺς Ἐπίκτητε;) τί λέγει ὁ Ζεύς; Ἐπίκτητε, εἰ οἷόν τε ἦν. *Epictete, si fieri potuisset.* Ita disting.

Ibid. vers. 7. Τὸ σωμάτιον ἄν σου) ἂν παρέλκει. Scribo καὶ τὸ σωμάτιόν σου. Quod ἂν semel abundet, excusandum est quia extemporanei sermones non sunt ita accurati, ut qui cum cura scribuntur.

Ibid. vers. 14. Ἔδωκα μέν σοι) scribo ἐδώκαμέν σοι. Certe μὲν hic suum ἀποδοτικὸν non invenit.

* *Ibid.* vers. 14. Τὶ ἡμέτερον) τὶ ὑμέτερον. Ita lege. Sic infra *pag.* 30. ταῦτα ἔχοντες ὑμέτερα καὶ ἐλεύθερα οὐ χρῆσθε αὐτοῖς.

Pag. 6. vers. 4. Παρακύπτομεν) προκύπτομεν. Et mox πνεῖ; βορέας.

* *Ibid.* vers. 10. Τί οὖν δεῖ) τί οὖν; δεῖ τὰ ἐφ' ἡμῖν, &c.

* *Ibid.* vers. 16. Τί οὖν,) τί οὖν; ἤθελες πάντας. Ita distinguendum.

Ibid. vers. 18. Παραμυθίαν) nota πάθος, in calamitate socius. Adeo societatis amans animal est homo, ut etiam in calamitatibus socio gaudeat.

* *Pag.* 7. verſ. 11. Ἄνθρωπε, τί λέξεις; ἐμέ;) ἄνθρωπε τί λέγεις ἐμέ;

Ibid. verſ. 14. Νικῆσαι) plane ſcribo κινῆσαι. *Pag.* 2. κινῆσαι τὰς γνώμας. Sed vide & *pag.* 115. πῶ δύνασαι νικῆσαι δόγμα ἀλλότριον. *pag.* 207. 4. & *pag.* 73. 17. ὁρμὴν νικῆσαι.

Ibid. verſ. 24. Ἀναιρηθῆναι) ἀναιρεθῆναι.

Ibid. penult. Ἐμπόδιος) ἐμπόδιον.

Pag. 8. verſ. 3. Ἦλθεν ἡ πέμπτη) ſc. ὥρα. Vid. verſ. 17. νῦν ἀρίςω τῆς ὥρας ἐλθέσης. Et verſ. 11. ubi de prandio quod meridie ſumitur.

CAP. II.

Pag. 9. verſ. 2. Ἀπελθὼν ἀπήγξατο) forſan ἂν ἀπήγξατο, ſe vel ſuſpenderit.

Ibid. verſ. 25. Περικρατήσας) ſcribo παρακρατήσας, uti recte bis ſequitur.

Pag. 10. verſ. 26. Συſκαθεὶς) συſκαταθεὶς vel συſκαθιείς.

Ibid. verſ. 28. Τῦ ἰδίυ προσώπυ) perſonae ſuae (quinam ſint) obliti. Male Interpres, *faciem.*

* *Pag.* 11. verſ. 3. Τί ὖν σὲ ἔδει) τί ὖν; σε δεῖ φροντίζειν πᾶς. Ita diſting.

Ibid. Plane ſcrib. Τί ὖν; σὲ (Florum) ἔδει.

* *Ibid.* verſ. 23. Δ᾽ ἂν ὖ δεῖ) δ᾽ ἂν ᾧ δεῖ. Ita ſcribendum.

Ibid. Μίχρι δ᾽ ἂν ὦ ſc. συγκλητικός.

* *Pag.* 12. verſ. 16. Ἐρεῖ ἃ εἶδεν, ὅτι) ὃ οἶδεν ὅτι ὁ Καῖσαρ &c.

Ibid. verſ. 21. Ἀποκόπτη) ſcribo ἀποκοπῆ.

* *Ibid.* verſ. 23. Ἐκεῖνος φιλόσοφος) ἐκεῖνος ἀθλητής.

Ibid. Forte καὶ φιλοσοφ.

* *Ibid.* verſ. 28. Ἀπερχώμεθα;) legendum ſine interrogatione.

* *Ibid.* verſ. 32. Ἀνὴρ) ὡς ἀνήρ.

G 3

* *Pag.* 13. verſ. 1. Παρὰ τῷ βάτῳ ἀλειφόμενος) παρὰ τῷ Βάτωνι. Ita ſcribendum. Quis fuerit iſte Bato, alibi dicimus.

Ibid. verſ. 8. Αὐτὸ) ἑαυτόν. Salmaſius.

Ibid. verſ. 10. Ἂν ᾖ) ſcribe ᾖς.

* *Ibid.* verſ. 31. Προσπηδᾶν) προπηδᾶν.

Pag. 14. Τὴν σεαυτοῦ προαίρεσιν, ἄνθρωπε. Εἰ) τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν· ἄνθρωπε, εἰ. Ita diſtinguendum.

* *Ibid.* verſ. 14. Ἵπποι γὰρ) An equi omnes celeres naſcuntur? vel, quaſi equi omnes celeres naſcantur: at perperam interpres.

Ibid. verſ. 10. Γίνονται,) γίνονται; cum ſigno interrog. & ita verſ. 11. πάντες;

* *Ibid.* verſ. 11. Τί οὖν, ἐπειδὴ) τί οὖν; ita diſting.

CAP. III.

* *Ibid.* verſ. 32. Ὑπὸ τοῦ θεοῦ) ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Γεγόναμεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ idem eſt ac ἐγεννήθημεν.

* *Pag.* 15. verſ. 15. Ἄλλοι μὲν) πολλοὶ μέν. Vide *p.* 188. verſ. 19. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ὠνησόμενοι, οἱ δὲ πωλήσοντες· ὀλίγοι δέ τινές εἰσιν οἱ κατὰ θέαν ἐρχόμενοι τῆς πανηγύρεως.

Ibid. verſ. 33. Σαρκιδίων.) forſ. σαρκιδίων; ἔχω.

* *Ibid.* verſ. 35. Προσέθηκας) προσέτηκας.

Ibid. Σὲ προσήρτηκας; uti *pag.* 5. 29. προσηρτηκέναι ἑαυτούς.

Ibid. verſ. 35. Διὰ ταύτην) διὸ, ταύτην τὴν συγγένειαν οἱ μὲν ἀποκλίναντες.

CAP. IV.

Pag. 16. verſ. 26. Εἰς ἅπαν) forſ. εἰσάπαξ *pag.* 386. 21. εἰσάπαν.

* *Pag.* 18. verſ. 18. Ἆρα οὔπω προκόπτεις) ἆρα οὔπω προκόπτεις;

* *Ibid.* verſ. 24. Ὄψει σὺ καὶ οἱ ἁλτῆρες) tu videris cum tuis halteribus. Ita expon.

* *Ibid.* verſ. 29. Ἀνδράποδον) ἀνδράποδον,

* *Ibid.* verſ. 33. Προςίθεσαι) προτίθεσαι. Ita ſcrib.

Pag. 20. verſ. 15. Ἀλλ' ἐκεῖνο μελετᾶν) ἄλλον ἐκεῖνο, τὸ μελετᾶν.

CAP. V.

Pag. 23. verſ. 1. Διακείμενος) διακειμένη, ſcil. ἡ ψυχή, aut τις διακείμενος.

* *Ibid.* verſ. 1. Μηδὲν) μηδένι.

Ibid. verſ. 21. Ὅτι ἀθλιώτερον) ἔτι lego pro ὅτι.

* *Ibid.* verſ. 21. Ἀθλιώτερον ἔχει, miſerius ſe habet, pejus ſe habet. Hic nihil vidit Interpres. Mox diſting. ἐκτέτμηται τὸ αἰδῆμον αὐτοῦ καὶ τὸ ἐντρεπτικὸν καὶ τὸ λογικὸν; οὐκ ἀποτέτμηται· & dein diſting. πᾶν τὸ ἐπελθὸν ἐν μέσῳ, καὶ ποιοῦσι.

CAP. VI.

Pag. 24. verſ. 3. Τῶν κόσμῳ) τῶν ἐν κόσμῳ.

* *Ibid.* verſ. 16. Τί ἂν ἦν ὄφελος) ὄφελος; & mox καὶ οὕτω τί ὄφελος;

Ibid. verſ. 24. Πεποιήκει,) πεποιήκει;

* *Pag.* 25. verſ. 14. Ταῦτα μὲν) ſubaudi ἐμφαίνει.

* *Pag.* 26. verſ. 2. Μόνον γίνεται) μόνων.

* *Pag.* 26. verſ. 2. Τί οὖν ἐκείνων) τί οὖν; ἐκείνων, &c.

Ibid. verſ. 3. Σκευάζει) σκευάζει;

* *Pag.* 28. verſ. 29. Ἃ εἴληφα αὐτήν; ἀλλ' ἐπὶ) ἃ εἴληφα αὐτήν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῖς.

Pag. 29. verſ. 1. Τοῦτο οὖν) forſ. οὐκ.

* *Pag.* 30. verſ. 12. Ἢ καὶ ἀσεβεία) ἢ καὶ ἀσέβεια. Ita omnino ſcribendum. Ne ſequere Interpretem.
Ibid. verſ. 21. Ἀπαραπόδιςον) ſcrib. ἀπαρεμπόδιςον.

CAP. VII.

* *Pag.* 31. verſ. 23. Συſκαθήκει) συγκαθήσει.
Ibid. verſ. 28. Μὴ τούτων) deleo μὴ, aut ſcrib. καί.
Pag. 32. verſ. 6. Τὰ ἄδηλα) πρὸς τὰ ἄδηλα.
Ibid. verſ. 11. Διότι τάς) ὅτι τάς.
Pag. 33. verſ. 5. Ἕκαςα ἀποδόντα) ἑκάςων.
Pag. 34. verſ. 19. Λαμβάνοντα) ſcrib. λαμβάνοντι.
Ibid. verſ. 31. Ὅτε, αἰτῆσαι) ὅτε αἰτῆσαι, vel ἐνίοτε.
* *Pag.* 35. verſ. 15. Κοινολογίαν) lege cum interrogationis nota; atque ita mox ἀσόφιςος verſ. 19.
* *Ibid.* verſ. 22. Τοῦ μὴ εἰκῇ καὶ φιλόσοφον καὶ ὡς ἔτυχεν) dele καὶ φιλόσοφον. Vide ſupra *p.* 31. τοῦ μὴ εἰκῇ, μήδ' ὡς ἔτυχεν ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει ἀναςρέφεσθαι.
Meibomius ad καὶ notavit, ſcrib. τόν.
Ibid. verſ. 30. Καὶ παρέλκει) forſ. ὅτι.
Ibid. verſ. 32. Ἄτοπα) forte καὶ ἄτοπα.
* *Pag.* 36. verſ. 4. Τὸν αὐτὸν λόγον) τὸν αὐτῶν λόγον.
* *Ibid.* verſ. 7. Ἀνδράποδον· ποῦ) ἀνδράποδον, ποῦ.
* *Ibid.* verſ. 17. Κατέσκαψας) κατέσκαψα.

CAP. VIII.

* *Pag.* 37. verſ. 21. Ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας) ὑπὸ τῆς.
Pag. 38. verſ. 7. Ποία γὰρ ἄν τις ἔτι μηχανὴ, πεῖσαι) plane ſcrib. ποίᾳ γὰρ ἄν τις ἔτι μηχανῇ πεῖσαι. Sublato commate.
* *Ibid.* verſ. 32. Ἐπεί τίς φιλόσοφος; ἅμα, &c.) ἐπεὶ τίς φιλόσοφος ἅμα καὶ καλὸς ἦν.

CAP. IX.

Pag. 39. verſ. 23. Ἐιπεῖν) εἰπόντος puto.
Ibid. verſ. 25. Κόσμιος) κοσμικὸς forte; ſed vide *pag. ſeq.* μὴ εἴπῃ τις αὐτὸν κόσμιον.
* *Pag.* 40. verſ. 18. Τῆς συναναςροφῆς) τῇ συναναςροφῇ.
* *Pag.* 41. verſ. 19. Ταπεινοφρονήσεται) ταπεινοφρονήσετε.
* *Ibid.* verſ. 24. Πρὸς τὴν Θεὸς) dele τήν.
Pag. 43. verſ. 28. Ἐπιτρεψόμεθα) ἐπιςρεψόμεθα.
Pag. 44. verſ. 15. Ἄνθρωπος) ἀνθρώπους & verſ. ſeq. συγγενεῖ.
Ibid. verſ. 19. Ὅτι φοβέμεθα) forſ. ὅτω φοβ.
Pag. 45. verſ. 10. Μάταιος) adderem ἐςί.

CAP. X.

* *Ibid.* verſ. 31. Συνετετάγμεθα) συνετετάμεθα. Sic συντεταγμένως perperam pro συντεταμένως.

CAP. XI.

* *Pag.* 49. verſ. 26. Ὄρεξιν) ὅρασιν.
* *Pag.* 53. verſ. 6. Ἐσπεδάκει) ᾧ ἐσπεδάκει, id eſt, cui favebat.
* *Pag.* 55. verſ. 32. Κινέμενος) κινύμενος. Salmaſius.

CAP. XII.

Pag. 60. verſ. 10. Ἦν καὶ ἄθλιος) ἧς καὶ ἄθλιος ſcrib. & verſu ſeq. προσαγομένων pro προσαγόντων.

CAP. XIII.

Pag. 61. verſ. 5. Ἐι δικαίως ἐςὶν) εἰ δικαίως ἐσθίει. Et mox verſ. 7. ἐκ ἐςὶ legitur pro ἐκ ἐσθίει.
Ibid. verſ. 10. Κλιαρώτερον) χλιαρώτερον.
Ibid. verſ. 25. Τίνων ἄρχοις) ἄρχεις. Salmaſius.

CAP. XIV.

Pag. 62. verſ. 7. Ἡνῶσθαι) ἥνωται τὰ πάντα.
Pag. 65. verſ. 3. Ὀμνύουσιν αὐτῷ) αὐτοῦ ſcrib.

CAP. XV.

* *Ibid.* verſ. 22. Ὑγίᾳ) ὑγείᾳ. Salmaſius.
* *Ibid.* verſ. 26. Τὸ τινὸς, τὸ ἐκείνου) τὸ τίνος; τὸ &c. Ita diſting.
* *Ibid.* verſ. 27. Μὴ ὀργίζεται) dele μή.
* *Pag.* 66. verſ. 7. Προβαλεῖ) προβαλῇ.

CAP. XVI.

* *Pag.* 67. verſ. 32. Τοῦ ἐπιγενεῖν) τῶν ἐπὶ γεν· & verſ. 34. Τί οὖν; οὐ συνεχρήσατο.
Pag. 68. verſ. 22. Διῃρημένα· ταῦτα ἐξαρκεῖ) διῃρημένα ταῦτα· ἐξαρκεῖ.
* *Ibid.* verſ. 23. Λόγος ὁμοίως) ὅμοιος.
* *Pag.* 69. verſ. 3. Ἔδοι) ἔδει.

CAP. XVII.

* *Ibid.* verſ. 29. Διαρθρωθῇ) ἐδιαρθρώθη.
Ibid. verſ. 29. Ὅτι οὖν) ὅτι ἦ.
* *Pag.* 70. verſ. 4. Εἰ γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν δύναται) ἢ γὰρ αὐτὸς ἑαυτοῦ δύναται.
* *Ibid.* verſ. 31. Καταμανθάνετε· μὴ) tolle τελείαν.
* *Pag.* 71. verſ. 12. Τακτικά) ϛατικά, Salmaſius. Sed Meibomius adſcripſit: retineo τακτικά.
Ibid. verſ. 13. Μὲν ὡς χρύσιππος) μόνος χρύσιππος.
* *Pag.* 72. verſ. 12. Οὐδ' αὐτοῦ) ἵνα οὐδ' αὐτοῦ. Ita ſcrib.
* *Pag.* 73. verſ. 22. Ἀναγκάζει με· οὐ) ἀναγκάζει με οὐ τὸ &c.

& verſ. 31. ἄλλȣ τινὸς κωλυτὸν, ita diſtingue.

CAP. XVIII.

Pag. 74. verſ. 21. Τῷ παθεῖν) ſcribo τό.
Ibid. verſ. 25. Ἐπὶ) ἐςὶ ſcribo.
* *Ibid.* verſ. 30. Ὁρμᾶν τι) ὁρμᾶν· τί &c. ita diſtinguendum.
Pag. 75. verſ. 17. Μὴ ἀπολλύται) del. μή.
* *Pag.* 76. verſ. 30. Ἀπώλιαι) ἀπώλειαι.
Pag. 77. verſ. 27. Ἐξεβίασε) forſ. ἐξεβίβασε.

CAP. XIX.

* *Pag.* 78. verſ. 14. Δοκεῖ γε) δοκῇ γε.
Pag. 79. verſ. 28. Πόθεν) dele.
* *Pag.* 79. verſ. 28. Ἀπ' ἄλλȣ τινὸς) ὑπ' ἄλλȣ uti mox ὑφ' ἑαυτȣ̃.
Pag. 81. verſ. 5. Ἦ πρὸς αὐτά) ἢ πρὸς &c.
* *Pag.* 83. verſ. 20. Οἱ τὰς φωνάς, φησι, γράφοντες) οἱ τὰ σύμφωνα γράφοντες. Omnino ita ſcribendum: ſed Meibomius ibi, forſ. συγγραφάς.

CAP. XX.

* *Pag.* 84. verſ. 9. Πρὸς ἡμᾶς, πῶς) tollenda telia.
* *Ibid.* ult. Τὰ διάφορα) τὰ ἀδιάφορα.
* *Pag.* 86. verſ. 3. Τῷ κελύφει) ἐν τῷ.
* *Ibid.* verſ. 9. Σαρκὸς αὐτῆς;) σαρκὸς αὐτῆς, ὅτι &c. Ita diſt. & male interpres.

CAP. XXII.

* *Pag.* 87. verſ. 28. Ὄυ, ἀλλ' ἀπονενοημένως) ὁ δὲ ὄυ. Ita omnino ſcribendum.
* *Pag.* 88. verſ. 3. Χοιρείȣ) χοίρȣ.

Ibid. verſ. 28. Ἐγὼ οὖν μόνος;) μόνος ἔχω;
* *Pag.* 89. verſ. 24. Ἱμάτιον ἔχειν) poſt ἔχειν aliquid deeſt.
* *Ibid.* verſ. 29. Δέ τι) δ᾽ ἔτι.
* *Pag.* 90. verſ. 14. Ποιήσωμεν) ποιήσομεν.
* *Ibid.* verſ. 29. Μανθάνεις) μάνθανε.

CAP. XXIII.

Pag. 91. verſ. 13. Οὐδὲ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ) ſcribo οὐδέν.
* *Ibid.* verſ. 16. Πῶς οὖν ὑπονοητικοί ἐσμεν, οἷς μὴ &c.) πῶς οὖν ἐπινοεῖς ὅτι κοινωνικοί ἐσμεν, οἷς μὴ &c. Ita omnino ſcribendum.
* *Pag.* 92. verſ. 2. Ἰδὼς ταῦτα) εἰδώς.
Ibid. verſ. 3. Μὴ ἀναιρώμεθα) μήτι ἀναιρώμεθα. Nunquid interficiemus liberos.

CAP. XXIV.

* *Ibid.* verſ. 28. Βέβληκεν) συμβέβληκεν, *commiſit.*
* *Pag.* 94. verſ. 6. Ἰδίου) ἰδού.
* *Ibid.* verſ. 27. Ὧι δύναμαι) ὃ δύναμαι.
* *Ibid.* verſ. 29. Τοῦτο φοβοῦμαι) τούτῳ.
* *Pag.* 95. verſ. 1. Ἀποθάνῃ) adde καὶ ἀπολ.
Ibid. verſ. 2. Κραββάτους;) adde σὺ ἕξεις. Ita ſcribendum.

CAP. XXV.

Pag. 96. verſ. 26. Δυναταί σου) σοι.
* *Pag.* 98. verſ. 5. Ὑπολαμβάνειν ὅτι νύξ ἐστιν) ὅτι ἡμέρα ἐστίν· ita ſcribendum.
* *Ibid.* verſ. 9. Ἔστω σε εἶναι δυστυχῆ· ἔστω· ἆρ᾽ οὖν ἀτυχὴς εἶ; ναί·) ἔστω σε εἶναι εὐτυχῆ· ἔστω· ἆρ᾽ οὖν εὐτυχὴς εἶ; ναί. Ita omnino ſcribendum.
Pag. 99. verſ. 27. Ἐμαυτὸς) με αὐτός.

* *Pag.* 100. verſ. 22. Ἐπὶ βάθραν) ἐπίβαθραν.

CAP. XXVI.

Pag. 101. verſ. 13. Ἀναγινώσκοντος δὲ) ἀναγινώσκοντός τινος ſcrib. & verſ. 14. ἔφην pro ἔφη.
Pag. 102. verſ. 26. Μόνῳ λέγειν) ſcrib. μόνον.
* *Ibid.* verſ. 32. Ἐπὶ δείκνυσθαι) ἐπιδείκνυσθαι, unica voce.
Ibid. verſ. 34. Ἵνα αὐτὸν) ἢ ἵνα αὐτόν.
* *Pag.* 103. verſ. 23. Τί οὖν; ἔφη· τῇ) τί οὖν, ἔφη, τῇ &c.

CAP. XXVII.

Pag. 105. verſ. 25. Φαίνηται καλὸν πρόχειρον) φαίνηται κακὸν, πρόχειρον.
* *Ibid.* verſ. 31. Εἴπω, ἀπελθὼν) εἴπω· ἀπελθών.
* *Pag.* 106. verſ. 6. Παραβάλει) παραβάλλει.
Pag. 107. verſ. 5. Πυῤῥώνειος καὶ) ἢ ſcrib. attamen *p.* 104. quoque καί.
* *Ibid.* verſ. 33. Πρὸς τὰ κατ' αὐτῆς) male interpres: πρὸς τὰ κατ' αὐτῆς non eſt adverſus conſuetudinem, ſed adverſus ea quae pugnant conſuetudini.

CAP. XXVIII.

* *Pag.* 108. verſ. 23. Ἀπὸ τῦ ἀρτίως) dele ἀπο τῦ.
* *Pag.* 109. verſ. 6. Δ' αὐτό·) δ' αὐτό;
* *Ibid.* verſ. 23. Ταλαίπωρος) ταλαιπώρως.
* *Ibid.* verſ. 26. Ἄρα μᾶλλον ἐλεεῖς) ὐχὶ δ', εἴπερ ἄρα, μᾶλλον ἐλεεῖς.
Ibid. verſ. 33. Φαινόμενον) lege τὸ φαινόμενον.
* *Pag.* 110. verſ. 24. Τηλικαῦτα·) τηλικαῦτα;
* *Pag.* 111. verſ. 9. Κατὰ τὸ σῶμα) τατὰ τὸ δῶμα. Ita omnino ſcribendum: nam σῶμα perperam.

Pag. 112. verſ. 23. Καθαιρεῖται) καθαιρῆται.
* *Ibid.* verſ. 31. Ἔλθομεν) ἔλθωμεν.

CAP. XXIX.

Pag. 114. verſ. 18. Μὴ καλῇ) forſ. μετακαλῇ· aut μὲ καλῇ vel μὴν καλῇ.
* *Ibid.* verſ. 27. Τὸ αὐτὸ) τῷ αὐτῷ.
Ibid. verſ. 28. Πέποιθα) πέποιθα.
* *Pag.* 115. verſ. 19. Αὐτὸ αὐτὸ ἐνίκησεν) αὐτὸς αὐτὸν ἐνίκησεν. Meibomius adſcripſit: melior eſt excuſa lectio.
Ibid. verſ. 35. Ὁ δὲ μὴ) οἱ δὲ.
* *Pag.* 116. verſ. 1. Τί οὖν ἐν) τί οὖν;
Ibid. verſ. 10. Πραγμάτιον) σαγμάτιον.
* *Ibid.* verſ. 30. Τοῦ κρείττονος ἐν δόγμασιν) τοῦ κρείττονος ἐν δόγμασιν· οὐ δείξεις.
* *Pag.* 117. verſ. 8. Τοσοῦτον ὠνήσατο) τοσούτων ὠνήσατο. Meibomius adſcripſit: imo τοσοῦτον· ſaepe enim in MSS. ον pro ου exaratum invenimus.
* *Ibid.* verſ. 19. Μέλεις) μέλλεις.
* *Ibid.* verſ. 20. Ἔπραξαν) ἔπραξα. Cl. Meibomius adſcripſit ἔπραξα τὴν vel ἐπράξαμεν.
Ibid. verſ. 29. Πρὸς τοῦτο οὖν οὐκ ὠφελῆσαι;) optima eſt lectio πρὸς τοῦτο οὖν οὐκ ὠφέλησαι; ad hoc igitur (quid reſpondes?) an non utilitatem inde percepiſti?
Pag. 118. verſ. 17. Πάλιν) πάλην.
* *Ibid.* verſ. 25. Τί οὖν λέγειν) τί οὖν;
* *Ibid.* verſ. 27. Πείθεσθαι,) πείθεσθαι; nonne ſufficit te ſolum eſſe obtemperantem?
Ibid. verſ. 31. Λέγομεν) adderem μὴ vel τί, *num*, vel, *quid* dicimus.
* *Pag.* 119. verſ. 3. Σιώπα λοιπόν· τούτων) σιώπα· λοιπὸν τούτων. Meibomius adſcripſit, Λοιπὸν plane cum σιώπα conjungendum.

Ibid. verf. 9. Νέῳ) νέος. vid. verf. 20. vel difting. νέῳ γὰρ ἀπὸ σχολῆς, ἀπ.

Ibid. verf. 21. Κλάειν) forf. ὃ κλάειν.

* *Ibid.* verf. 23. Τίνα εἰ) τίνα; εἰ ταῦτα. ita fcribendum.

Ibid. verf. 23. Οὐχ' ὡς) omitterem ὃχ.

* *Ibid.* verf. 31. Καθήμενον γωνίᾳ) καθήμενον ἐν γωνίᾳ. infra *p.* 123. verf. 5. ἐν γωνίᾳ καθεζόμενοι.

* *Pag.* 120. verf. 14. Πῶς μελετᾷ τὴν ὑπόθεσιν· ὃ θέλω,) πῶς μελετᾷ· τὴν ὑπόθεσιν ὃ θέλω &c. ita difting.

Ibid. verf. 16. Φησὶ) puto φής.

* *Pag.* 121. verf. 9. Προσαγάγη) προαγάγη. vid. infra verf. 24. προαχθῆναι.

Ibid. verf. 17. Πρόσελθε) πρόελθε, omnino, tanquam tragœdiae perfona.

Ibid. verf. 20. Ἀναβαίνης) ἀναβαίνεις, ut recte Ven.

* *Pag.* 122. verf. 2. Μέλεις) μέλλεις.

* *Ibid.* verf. 6. Προσαγαγεῖν) προαγαγεῖν.

* *Ibid.* verf. 26. Αὐτῦ ἀποφαινομένυ) τῦ ἀποφαινομένυ: & mox ὕπατην. Meibomius adfcripfit: retineo αὐτῦ.

* *Pag.* 123. verf. 4. Ἀταλαιπώροις) ταλαιπώροις, miferis homunculis.

Ibid. verf. 11. Γέμει) optime. Veneta male γέμει.

* *Ibid.* verf. 28. Τραγωδῦ·) adde νῦν δὲ καὶ κωμωδῦ.

Pag. 124. verf. 2. Πόνος·) πόνος;

* *Ibid.* verf. 21. Πρὸς πάντα) πρὸς πάντας.

CAP. XXX.

* *Pag.* 125. verf. 17. Λέγε καὶ τὰ ἑξῆς &c.) ita difting. λέγε καὶ τὰ ἑξῆς, τὰ ἀπροαίρετα, ὐδὲν πρὸς ἐμέ· λέγε καὶ τὰ ἀγαθὰ τίνα ἡμῖν ἐδόκει;

* *Ibid.* verf. 23. Σοὶ ἀκολυθεῖν.) lege τύτοις ἀκολυθεῖν· ταῦτα καὶ νῦν λέγεις; ταῦτα καὶ νῦν λέγω.

LIB. II. CAP. I.

* *Pag.* 129. verſ. 2. Ἐξιῦμεν) ἠξιῦμεν.
Pag. 130. verſ. 17. Ἄν μένον) ἂν pro ἐάν.
* *Ibid.* verſ. 17. Ἀπροαιρετικοῖς) προαιρετικοῖς. Meibomius adſcripſit: plane ſcribendum ἀπροαιρέτοις.
* *Pag.* 134. verſ. 8. Οὐκ ἀνέγνων σοι,) *non recitavi tibi*: male interpres.
* *Pag.* 135. verſ. 28. Πεπειθότως) πεποιθότος.

CAP. II.

* *Pag.* 138. verſ. 2. Ὅπε ἀλήθεια, καὶ ἓ φύσις) πε ἀλήθεια; ἓ καὶ φύσις· ἐκεῖ τὸ εὐλαβές· ita diſtingue.
* *Ibid.* verſ. 19. Ἔχοι λόγον) ἔχει.
* *Ibid.* verſ. 24. Τί χρεία;) quid opus? Nihil hic vidit interpres.
* *Pag.* 139. verſ. 1. Παρ' αὐτὸν τὰ ἑξῆς) τί ἑξῆς.

CAP. III.

* *Pag.* 140. verſ. 32. Τὸ ἐνάντιον· ἡ ἐπὶ &c.) τὸ ἐνάντιον ἡ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, ἀμαθία καὶ ἀπειρία. Ita omnino ſcribendum & diſtinguendum. Et perperam interpres.

CAP. IV.

* *Pag.* 141. verſ. 32. Ποιήσωμεν) ποιήσομεν.

CAP. V.

Pag. 144. verſ. 1. Καὶ ταύτην τὴν) καὶ ταυτὸ τῇ forſ.
Ibid. verſ. 21. Δύναται) δυνατόν;
* *Ibid.* verſ. 31. Ἀποπνίγωμαι) ἀποπνίγομαι. Ita legendum.

* *Pag.* 145. verſ. 17. Λαμβάνει) λαμβάνῃ.
* *Pag.* 147. verſ. 6. Ἀπόλυτοι ἦμεν· τῷ γὰρ ποδὶ) εἰ ἀπόλυτος ᾖ τῷ μὲν γὰρ ποδί.

Ibid. verſ. 10. Μὴ ἀπόλυτον) ſcribo μὲν, vid. verſ. 18.

Ibid. verſ. 18. Ἀπόλυτον) lego ὐκ ἀπόλυτον.

* *Pag.* 147. ult. Πρώτης μὲν) πρῶτον μὲν.

CAP. VI.

Pag. 148. verſ. 23. Ἡ κρίσις) ἡ δὲ κρίσις· & mox verſ. 26. ἡ δὲ χρῆσις pro ἡ χρῆσις.

* *Pag.* 151. verſ. 23. Ἐπὶ Καίσαρος) id non eſt propter Caeſarem, ſed apud Caeſarem.
* *Ibid.* verſ. 23. Τι κινδυνεύεις) τινὶ κινδυν. & verſ. 29. κινδυνεύω τῇ σῇ; πῶς. Ita diſtingue. Meibomius ita: Ἀδρίαν τι; κινδυνεύεις ὐ τῇ κεφαλῇ, ἀλλὰ τῇ ὑπολήψει κινδυνεύεις τῇ σῇ.
* *Ibid.* ult. Τῇ ἀλλοτρίᾳ) τῇ ἀλλοτρίᾳ; male interpres.
* *Pag.* 152. verſ. 4. Ἀλλαχῦ εἶναι· ἐν Ῥώμῃ.) Ἀλλαχῦ εἶναι, ἢ Ῥώμῃ vel ἢ ἐν Ῥώμῃ.

Ibid. verſ. 21. ὐ τὰ σὰ) ſcrib. τὰ ὐ σά.

* *Ibid.* ult. Θέλοις) θέλεις.

CAP. VII.

Pag. 153. verſ. 30. Καὶ κακῶν;) abſque interrogatione.

* *Pag.* 154. verſ. 2. Ἀσυμφορά ἐςι;) tolle notam interrogationis.

Ibid. verſ. 10. Τὸ πλεῖον τῶν ἐπιμηνίων) τὸ πλοῖον.

Ibid. verſ. 14. Ἢ ἐγὼ μὴ πέμψω) ἐγὼ ἥτις forſ.

* *Ibid.* verſ. 21. Ναί. Κύριε &c.) ita diſting. ναὶ, κύριε· ὡς, ἡ τύχη θέλει, ἐπὰν εἴπῃ, κληρονομήσεις.

Ibid. verſ. 27. Τί ὖν, &c.) ſcribo τί ὖν; δεῖ δίχα ὀρέξεως ἐρ-

χεσθαι. Hoc jam ante me vidit quoque Wolfius. vide *pag.* 155. verſ. 2. ὅπως ἴδει καὶ ἐπὶ τὸν Θεὸν ἔρχεσθαι.

CAP. VIII.

* *Pag.* 155. verſ. 32. Ἐπὶ λογικῷ) ἐπὶ λογικοῦ, ut infra ἐπ' αὐτῶν.

* *Pag.* 156. verſ. 6. Ἆρα γε μόνης;) ἄραγε μόνης.

* *Ibid.* verſ. 16. Κατὰ προηγούμενα) dele κατά.
Meibomius legit οὐ καὶ προηγούμενα.

Ibid. verſ. 33. Τὴν τοῦ ἀγαθοῦ) addo οὐσίαν. Sic in Enchiridio *cap.* 25. οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ. *hic pag.* 90. 12. in Arriano τὴν οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ. *pag.* 91. 13. *cap.* 23. *lib.* 1. οὐδὲν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ οὐσίας. *pag.* 113. *cap.* 29. *lib.* 1. οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ, προαίρεσις ποία. *pag.* 116. ποῦ οὖν ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ. *p.* 153. τίς οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ.

* *Pag.* 157. verſ. 29. Θεοχόλωτε) Θεοχόλωτος, ut conveniat cum antecedente ἀναίσθητος, vel ἀναίσθητε καὶ Θεοχόλωτε. vel καὶ Θεοχόλωτοι λοιπὸν ἡμεῖς τί φοβούμεθα, quod magis placet.

Pag. 158. verſ. 19. Δεῖξεις) δεῖξαις.

* *Ibid.* verſ. 20. Καὶ τί ὁ τεχνίτης) Καὶ τί; ὁ τεχνίτης. Vel ſi legatur ſequenti ἢ τὸ leg. καὶ τί ὁ τεχνίτης. Sed illud melius.
Meibomius legendum cenſet καὶ τί; ὁ τεχνίτης & mox ὅμοιος ἢ, τὸ, &c.

Ibid. verſ. 33. Χρηστικὰ φαντασιῶν) ſcribe φαντασίαις, uti ſemper.

Pag. 159. verſ. 5. Οὐ μεμνήσῃ) οὖν μεμνήσῃ.

* *Ibid.* verſ. 5. Καταισχύνεις) καταισχυνεῖς.

* *Ibid.* verſ. 22. Ἐπεί τι ἄφετε) ἐπεί τοι ἄφετε

CAP. IX.

Pag. 160. verſ. 22. Ἀυτὸ μόνον) forſ. αὐτήν.
Ibid. verſ. 25. Φησὶ) Epictetus. Alias φῄς.
Pag. 161. verſ. 17. Ἀφ' ὧν ἐςιν) ἐφ' ἂν ἐςίν.
* *Ibid.* verſ. 32. Ἑκάςην) ἕκαςον. Neque eſt quo referas illud ἑκάςην. Ἕκαςον ἄνθρωπον. Sic infra *p.* 163. πῶς ἕκαςος λέγεται Ἰουδαῖος.
Pag. 162. verſ. 5. Τὸν ἀναιδῆ) ſcrib. τά.
Ibid. verſ. 20. Τὰς ὀρθὰς) ταῖς ὀρθαῖς.
Ibid. verſ. 22. Ουδὲν ἄλλο ἐξηγηταὶ) ὐδὲν ἄλλο ἢ ἐξηγηταί.
Ibid. verſ. 27. Τὰ καὶ κακὰ) τὰ δὲ κακά.
* *Pag.* 164. verſ. 2. Παραβαπτιςαὶ) παραβαπτιςόι. Ita ſcribendum, & λόγῳ μὲν Ἰουδαῖοι.
* *Ibid.* verſ. 4. Ἀσυμπαθεῖς) lege συμπαθεῖς vel ἐνσυμπαθεῖς. nam ἀσυμπαθεῖς contrarium eſt.

CAP. X.

* *Ibid.* verſ. 24. Ἀυτῇ δ' ἀδύλευτον) αὐτὴ δ' ἀδύλευτον. Ita ſcribendum.
* *Pag.* 165. verſ. 6. Ἐι ἡ χεὶρ) εἰ ἡ χείρ.
* *Ibid.* verſ. 29. Τιὸς ἐιτις) εἴ τίς.

CAP. XI.

Pag. 170. verſ. 10. Ἡ διέσεως ἡμιτονίυ) ἡ διέσεως ἢ ἡμιτονίυ. Ita ſcribendum.
Ibid. verſ. 35. Γραμμὰς) *lineas*, quia ſupra ὀρθογωνίυ meminit. Literae ſunt γράμματα.
Pag. 171. verſ. 5. Προσειλήφαμεν) προσειλήφασιν.
* *Pag.* 172. verſ. 1. Ἀνωτέρω) καὶ ἀνωτέρω.

Meibomius notavit: Καὶ non est addendum. Vid. verſ. 7. ἐπί τι ἀνωτέρω τοῦ δοκεῖν & p. 173. 7. ἀνωτέρω τοῦ δοκεῖν.

* *Ibid.* verſ. 19. Εὑρωμεν) εὕρομεν.

Ibid. verſ. 19. Τῷ δοκεῖν) τοῦ.

CAP. XII.

Pag. 174. verſ. 23. Χρῆσθαι λέγω) haec verba forſan delenda ſunt: vel ſcribendum εἰδέναι χρῆσθαι; λόγῳ ἠκρίβωται.

* *Ibid.* verſ. 22. Ἂν παρὰ σκέλος, &c.) Ita diſting. ἂν παρὰ σκέλος ἀπαντᾷ ἐκείνοις, οὐκ ἔτι δύναται· ἀπαντᾷν eſt reſpondere.

Pag. 175. verſ. 3. Ἰδιῶτα) ἰδιώτης.

* *Pag.* 178. verſ. 5. Ὀρθῶς, &c.) Ita diſting. ὀρθῶς ὑπέλαβες, ταύτην γάρ τοι λέγω· πολὺ νὴ Δία.

* *Ibid.* verſ. 11. Εἰκῆ γ' ὡς) εἰκῆ καὶ ὡς.

* *Ibid.* verſ. 16. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ αὐτὸς ἐπιμεμέλησαι αὐτοῦ) οὐδαμῶς· ἀλλ' αὐτὸς ἐπιμεμέλημαι αὐτοῦ. Ita legendum.

* *Ibid.* verſ. 21. Τί δέ σοι βέλτιστε; τίς μου εἶ;) τί δέ σοι βέλτιστε καί μοι; εἶτ' ἄν.

CAP. XIII.

* *Pag.* 179. verſ. 3. Κιθαρίζῃ) adde ἀγωνιᾷ.

* *Ibid.* verſ. 32. Καὶ τί ἐστιν) τί ἔξεστιν.

* *Pag.* 180. verſ. 11. Πῶς δίχα, &c.) ita diſting. πῶς δίχα νομικοῦ; οὐκ οἶδεν ὅτι θέλει.

* *Ibid.* verſ. 18. Πῶς γὰρ οὔ;) πῶς γάρ; οὐ φοβεῖται, &c. ita diſting.

Pag. 182. verſ. 15. Ἀνδράποδον) ἀνδράποδον, ὡς ἄν, &c.

* *Pag.* 183. verſ. 32. Ἐκείνοις) ἄφες ἐκείνοις & verſ. 44. ἐπὶ τὰ σαυτοῦ pro ἐπὶ τὰς αὐτοῦ.

CAP. XIV.

* *Pag.* 187. verſ. 10. Ὡς ἐνδέοντος πλουτεῖς; τέκνα) ὡς ἐνδέοντος· πλουτεῖς, τέκνα ἔχεις. Ita diſtinguendum.

* *Ibid.* verſ. 24. Καὶ τὸν κολοφῶνα πείθω) καὶ ἵνα τὸν κολοφῶνα ἐπιθῶ.

* *Pag.* 188. Ἐι μὴ καὶ ὁ ἰατρὸς τὸν νοσοῦντα ὅταν δοκῇ αὐτὸν ὑβρίζειν) εἰ μὴ καὶ ἰατρὸς τὸν νοσοῦντα δοκῇ ὑβρίζειν, ὅταν, &c. Ita ſcribendum.

* *Ibid.* verſ. 20. Παραθησόμενα) omnino lege πραθησόμενα, *venum itura.*

* *Pag.* 189. verſ. 19. Ἰσορήσαντ᾽) ἱστορήσαντας.

CAP. XV.

* *Ibid.* verſ. 27. Τινῶν ὧν ἔκριναν) οἷς τισιν οὖν ἔκριναν, vel ᾧ τινι.

* *Pag.* 191. verſ. 7. Τὸν Θεμέλιον) τὸ Θεμέλιον.

* *Ibid.* verſ. 13. Οἰκοδομημά τι ὄν.) fort. ἐποικοδομήσεις μάτην. Sed haec alias.

* *Ibid.* verſ. 18. Ἐξάγεις ἡμῶν ἄνθρωπον) ἐξάγεις ἐκ τοῦ ζῆν ἄνθρωπον ἡμῖν φίλον καὶ συνήθη.

* *Pag.* 192. verſ. 6. Οὐδέν ἐστι κέκρικα·) οὐδὲν ἐστὶ, κέκρικα. Ita diſt. & male Interpres.

* *Ibid.* verſ. 12. Πιεῖν) lege ποιεῖν.

CAP. XVI.

Pag. 193. verſ. 18. Τί οὖν μέμνηται) τί οὖν; μελ.

* *Pag.* 194. verſ. 28. Τὰ τὸν ἔχειν) ϛάτον ἔχει καλὸν, καὶ ὅμως ϛατὸς χιτὼν eſt ὀρθοϛάδιος.

* *Pag.* 195. verſ. 12. Τί οὖν, ἐνδέχεται, &c.) ita legendum & diſting. τί οὖν ἐνδέχεται, ὅταν τὰ ἐπιφερόμενα κακὰ ἡγώμεθα; οὐ δυνάμεθα μὴ φοβεῖσθαι.

* *Ibid.* verſ. 33. Ἀλλὰ τῆς ἐνεργεία.) ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας τῆς αὐτοῦ ἐπιστρέφεται τίς βουλευόμενος &c. cum nota interrogationis. Ita diſtinguendum.

* *Pag.* 196. verſ. 12. Οὐδέτι εἴπῃ) οὐδὲν ὅτι εἴπῃ.

* *Ibid.* verſ. 14. Τίς ἡμῶν οὐκ ἐνεκοιμήθη) τίς ἡμῶν ἐνεκοιμήθη. Ἐγκοιμᾶσθαι dicuntur qui per ſomnia Deos conſulunt.

* *Pag.* 198. verſ. 25. Ἀποδιδέναι εὐλύτως) ἀποδιδόναι εὐλύτως. Ita diſting.

* *Pag.* 199. verſ. 34. Εἰσαγωγὰς ἔπραξά τινας) ἔπραξα, *legi*, non *feci*. Sic πράττεσθαι Graeci uſurpant. Vid. infra 207. ὅτι συλλογισμοὺς ἔμπραξας μεταπίπτοντας.

Pag. 200. verſ. 3. Μοι μέτεστι) forſ. σοι.

* *Ibid.* verſ. 17. Ἔτι οὗτος) τί οὗτος.

* *Pag.* 201. verſ. 11. Σοι ἴσος εἰμί) σοι, σὸς εἰμὶ, *tuus ſum.* Ita ſcribend.

Meibomius. ὁμογνωμονῶ, σοὶ ἴσος εἰμί. Et ſupra Deo nos aequales dixit.

CAP. XVII.

Pag. 203. verſ. 17. Πλάτωνι ἐγκαλεῖ) Πλάτωνα.

* *Ibid.* verſ. 23. Φθεγξίμεθα) ἐφθεγξόμεθα.

Pag. 204. verſ. 1. Ἔλεγεν) ἐλέγομεν.

Pag. 205. verſ. 26. Ἐπὶ τοῦ πρώτου) πρῶτος τόπος videtur ipſi eſſe περὶ τὰς προλήψεις. Vid. *pag.* 208. in fine, τὸν δεύτερον τοπον. & *lib.* III. *cap.* 2. ubi τρεῖς τόπους deſcribit.

Pag. 206. verſ. 30. Ὧν θέλεις οὐ γίνεται) ὧν οὐ θέλεις γίνεται.

Pag. 207. verſ. 8. Χάρισαι) forſ. ἂν χαρίσῃ, ſi conceſſeris.

* *Ibid.* verſ. 10. Ἀποτεύξει, &c.) ἀποτεύξει, περιπτώσει· ἀλλ' ὑγείᾳ; δυστυχήσεις ἀρχαῖς, τιμαῖς. Ita ſcribendum.

Meibomius δυστυχήσεις transfert ad verſ. 15. & collocat poſt ἀπροαιρέτων. Et verſ. 11. ſcribit μηδ' ὑγιείᾳ, ἀρχαῖς, τιμαῖς, &c. verſ. autem 16. καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς.

Pag. 208. verſ. 13. Διαγαγεῖν) ſcribe διεξαγαγεῖν.

* *Pag*. 209. verſ. 4. Ἀσίτως) ἄσιτος & mox verſ. 6. οἰνωμένος pro οἰνωμένως.

* *Ibid*. verſ. 27. Ἐπιβάλλεσθε, προστίθεσθε) alibi ἐπιβολαὶ, προθέσεις. Sed *ibid*. προσθέσεις.

Pag. 210. verſ. 2. Ἅψω λύχνους) λύχνους;

Ibid. verſ. 5. Τοιούτῳ) forſan τοιοῦτο, & mox ἄξιον;

CAP. XVIII.

Pag. 210. verſ. 27. Ἂν θέλῃ) θέλῃς.

* *Pag*. 211. verſ. 3. Εἴ τι ποιεῖν, &c.) εἴ τί ποιεῖν ἐθέλεις ἑκτικὸν ποίει αὐτὸ, ἀλλὰ μὴ ἔθιζον ἄλλο τι πράττειν. Ita legendum & diſting.

Meibomius: pro ἀλλ' ἔθιζον verſ. 4. ſcriberem μηδ' ἔθιζον.

Ibid. verſ. 17. Καὶ τὰς ἕξεις) forſ. κατὰ τὰς ἕξεις.

* *Ibid*. verſ. 25. Εἰς αἴσθησιν ἀξιῶν) ἄξων.

* *Pag*. 213. verſ. 2. Ὄφελόν τις) ὄφελον μετὰ ταύτης ἐκοιμήθην.

* *Ibid*. verſ. 11. Σοφισμάτιον ἔλυσας) ἔλυσα. Ita ſcribendum.

* *Pag*. 215. verſ. 30. Ἐφιστάνειν) ἐπαισθάνειν.

CAP. XIX.

* *Pag*. 216. verſ. 13. Καὶ τῷ ἀδυνάτῳ ἀδύνατον) καὶ τῷ δυνατῷ ἀδύνατον. Uti ſequitur verſ. 25. καὶ δυνατῷ ἀδύνατον οὐκ ἀκολουθεῖ.

* *Pag*. 219. verſ. 16. Πεποίηται) πεποίησαι. Sic edit. Salmant.

* *Ibid*. verſ. 21. Κακόσχολος) *oſor ſcholae*, perperam. *Aliquis male otioſus, male feriatus*.

* *Ibid*. verſ. 26. Ἐνσείσοις) ἐνσείσεις. Sic Salmantic.

* *Pag*. 220. verſ. 11. Ἔλεγες,) ἔλεγες;

* *Ibid*. verſ. 16. Ἀλαζονεύῃ) ἠλαζονεύου.

* *Pag*. 221. verſ. 17. Κεκλικότα) κεκληκότα, *vocantem*.

* *Pag.* 222. verſ. 17. Ὁ τέκτων ἐςὶ, μὴ ὕλη ἐςί·) ὁ τέκτων ἐςὶν, ἡ ὕλη ἐςί. *Faber adeſt, materia adeſt.*

CAP. XX.

Pag. 223. verſ. 26. Ἐπάναγκες) forſ. ἐξανάγκης.
Ibid. verſ. 27. Τῷ ἀντιλέγοντι) τὸν ἀντιλέγοντα.
* *Pag.* 224. verſ. 10. Πάλιν ἄλλως) ἄλλος.
* *Ibid.* verſ. 15. Οὗτοι; τίνες) ὗτοι τίνες πότε οἱ, &c. ita diſtinguend.
* *Pag.* 225. verſ. 5. Μήτι χεῖρον ἀπαλλάξεις; ἂν, &c.) μῆτι χεῖρον ἀπαλλάξεις, ἂν πάντες οἱ ἄλλοι πεισθῶμεν. Ita ſcribendum & diſting.
* *Ibid.* verſ. 10. Φυλάσσειν, καὶ, &c.) φυλάσσειν; καὶ πολὺ κρεῖσσον καὶ ἀσφαλέςερον ſcil. ἀπαλλάξεις.
* *Ibid.* verſ. 25. Ὧι ἄξιον) ὧν ἄξιον.
Ibid. verſ. 33. Ὅ,τι παρέχει) ὅ, τι.
* *Pag* 228. verſ. 2. Ἀπαλαίπωροι) ταλαίπωροι.
* *Ibid.* verſ. 7. Τίς ἡ ἀτυχία,) ἀτυχία;
Ibid. verſ. 31. Τότ᾽ εὐσεβὲς) τό, τ᾽ εὐσεβές.
* *Pag.* 229. verſ. 13. Πεπονθότας) πεποιθότας.
* *Pag.* 230. verſ. 34. Ῥηγνύμενον, &c.) ἢ ῥηγνυμένον μετατίθεσθαι.
* *Pag.* 232. verſ. 1. Τί ἔτι, &c.) τί ἔτι τούτων; τίς ἀντιλέγει τίνι, ἢ λόγον δίδωσιν.

CAP. XXI.

* *Ibid.* verſ. 11. Περὶ ἀνομολογίας) perperam, *de confeſſione*: melius *de diſcordantia* vel *diſſidentia.*
* *Pag.* 233. verſ. 17. Τὸ δ᾽ ἄδικον, &c.) ita diſting. τὸ δ᾽ ἄδικον οὐδαμῶς φαντάζονται ἀκούσιον· ἔνι τί καὶ τῷ ζηλοτύπῳ ὡς οἷόν τε τοῦ ἀκουσίου.
* *Pag.* 234. verſ. 4. Οὐδὲν οἶδα) μηδὲν οἶδα.
* *Ibid.* verſ. 29. Τὰ λέγουσιν) τί λέγουσιν.

* *Pag.* 235. verſ. 21. Τί οὖν, οὐ) τί οὖν; οὐ.

CAP. XXII.

* *Pag.* 238. verſ. 27. Ὅταν ἴδῃς) ὦ τᾶν ἢν ἴδῃς.

Ibid. verſ. 43. Πάλιν οἷον ἐξέθρεψαι) πάλιν οἷον ἐξέθρεψα τέκνον; πάλαι ἐκφέρει. *Jam dudum me effert.*

* *Pag.* 239. verſ. 21. Συμπεπτωκότες) συμπεφοιτηκότες, uti infra 243. vel συμπεπωκότες.

* *Ibid.* verſ. 30. Πώποτε, &c.) ſunt verſus,

> Πῶ ποτε ςήσῃ πρὸ πύργων; ὥς τι μ' ἐρωτᾷς τόδε;
> Ἀντιτάξομαι κτενῶν σε· κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει.

Pag. 242. verſ. 5. Ἀποφαίνῃ) ἀποφαίνου. Attamen poteſt eſſe ſecunda ſubjunctivi.

* *Pag.* 244. verſ. 6. Κατὰ τοῦ Ἀμφιαράου) μετὰ τοῦ.

Ibid. verſ. 27. Ἁπλῶς) forſan ὁ αὐτός.

Pag. 245. verſ. 7. Γὰρ οἱ ὄφεις) γίνεσθε ὡς οἱ ὄφεις.

CAP. XXIII.

Pag. 246. verſ. 1. Ἔυεργον) ἐνεργόν.

* *Pag.* 247. verſ. 3. Πόση ἀξία;) πόσου.

Ibid. verſ. 21. Αὐτὴ ἐκεῖνα) αὐτά.

* *Ibid.* verſ. 22. Διακυνεῖν) διακονεῖν.

* *Ibid.* verſ. 32. Τοῦ τινὸς) δεῖνος.

* *Pag.* 248. verſ. 20. Τί οὖν φησιν, &c.) τί οὖν, φησὶν, εἰ οὕτω πρᾶγμα ἔχει, καὶ δύναται. Ita diſt.

* *Pag.* 249. verſ. 3. Προαιρετὰ) καὶ ἀπροαίρετα. Ita omnino ſcribendum.

Ibid. verſ. 5. Προαίρεσιν) προαιρέσει.

* *Ibid.* verſ. 25. Ἄγουθ') ἄγοιθ' ἅμα.

* *Pag.* 250. verſ. 5. Τῆς προαιρετικῆς δυνάμεως) φραστικῆς hic potius legerim.

* *Pag.* 251. verſ. 2. Ἀγαθὸς γίνεται) dele ἀγαθός.

* *Pag.* 252. verſ. 27. Ἀπαλλάξειν) ἀπαλλάσσειν.

Pag. 253. verſ. 19. Λογισμῶν) συλλογισμῶν forſ. ex ſeq. *p.* verſ. 20. συλλογισμοὺς ἀναλύοντα.

Pag. 254. verſ. 2. Συναρμόζοντα) videtur addendum ἑαυτόν.

Ibid. verſ. 34. Καταληκτικῶς) καταπληκτικῶς.

CAP. XXIV.

Pag. 256. verſ. 22. Πόσης) forſ. πολλῆς.

Ibid. verſ. 29. Τινός ἄρα γε) τινος; οὐ.

Pag. 258. verſ. 21. Μήτι διακρῖναι) μήτε.

* *Ibid.* verſ. 30. Νῦν γὰρ πρῶτον) ita diſting. νῦν γὰρ, πρῶτον τοῦθ᾽ οὕτως ἔχει, οὐχὶ δὲ ἐξ οὗ γένος.

* *Pag.* 259. verſ. 2. Δὴ ἀλλήλοις) διὰ τί ἀλλήλοις διεφέροντο;

* *Pag.* 260. verſ. 1. Καὶ οὐκ ἐκτένιζεν αὐτὸ κομψῶς, οὐδὲ ἔπλασσεν;) Lege ſine interrogatione, καὶ οὐκ ἐκτένιζεν αὐτὸ κομψῶς οὐδὲ ἔπλασσεν. Contraria ſignificatione.

Ibid. verſ. 13. Καὶ Ἑλλήνων) τῶν Ἑλλήνων.

* *Ibid.* verſ. 20. Ἐρεθίσω) ἐριθισθῶ.

CAP. XXVI.

Pag. 262. verſ. 12. Αὐτοῦ ἀποχωρήσει) αὐτοῦ.

* *Ibid.* verſ. 20. Προδιαλεγομένῳ) προσδιαλεγομένῳ.

Ibid. verſ. 30. Αὐτὸς αὐτῷ) σαυτῷ.

LIBER III. CAP. I.

Hoc caput ſubjungebatur Epicteti Enchiridio in codice Bibliothecae Havnienſis, & collatum eſt cum MS.to a Cl. Meibomio.

Pag. 265. verſ. 5. Οὕτω τῶν ἄλλων) οὕτως MS. atque ita verſ. 12. οὕτως δ᾽ ὄψει, & verſ. 16. οὕτως τύχοι.

Ibid. verſ. 18. Ἀπεφήναιτ᾽) MS. recte ἀποφήναιτ᾽.

* *Ibid.* verſ. 24. Ἢ γὰρ οὔ;) ἢ γὰρ οὔ; Meibom. MS. etiam ἢ.

Ibid. verſ. 30. Παγκρατιάστην) MS. παγκρατιαστήν. Ariſtoteles *lib.* 1. Rhetoricor. *cap.* 5. de his agit. Ὁ δυνάμενος τὰ σκέλη ῥιπτεῖν, καὶ κινεῖν ταχὺ καὶ πόῤῥω, δρομικός· ὁ δὲ θλίβειν καὶ κατέχειν, παλαιστικός· ὁ δὲ ὦσαι τῇ πληγῇ πυκτικός· ὁ δ' ἀμφοτέροις τούτοις, παγκρατιαστικός· ὁ δὲ πᾶσι, πένταθλος.

Pag. 266. verſ. 2. Τί οὖν ποιεῖ, &c. uſque ad verſ. 5. τί οὖν) haec deſunt in MS.

Ibid. verſ. 13. Τίς δ' ἐστιν) δέ ἐστιν MS.

Ibid. verſ. 34. Ἐγὼ δ' οὐκ) ἔργῳ MS.

Pag. 267. verſ. 4. Ἐμὸν ἐστὶ) ὠμὸν MS.

Ibid. verſ. 6. Ἄν ποθ' uſque ad verſ. 8. τί εἶδεν) deſunt in MS.

Ibid. verſ. 13. Οὕτω μου) οὕτως μου MS.

Ibid. verſ. 19. Πολέμωνα) Πολέμονα MS. & verſ. 22.

Ibid. verſ. 31. Σαυτὸν) ἑαυτὸν MS.

Ibid. verſ. 33. Τίνες) MS. τίνι.

Pag. 268. verſ. 3. Ἐπείσθη) MS. ἐπείσθετο.

* *Ibid.* verſ. 5. Τί οὖν παρὰ) τί οὖν; παρά.

Ibid. verſ. 6. Παρὰ τοῦτο) πρὸς τοῦτο.

* *Ibid.* verſ. 26. Ὡς φησὶν, αὐτὸς) ὡς φησὶν αὐτός.

Ibid. verſ. 29. Ἂν ἀφῆτε) ἄν μ' ἀφῆτε MS. ſic *pag.* 296. 28. μή μ' ἀξίου.

Pag. 269. verſ. 4. Οὕτω περίεργος) οὕτως MS.

Ibid. verſ. 10. Καὶ τοῖς συγγενέσι συγγενῆ, καὶ τοῖς γείτοσι γείτονα) haec a MS. abſunt.

Ibid. verſ. 19. Λέγει αὐτῷ) λέγε MS.

* *Ibid.* verſ. 19. Ἂν σοι δόξῃ) ἄν οἱ δόξῃ.
Meibomius notavit, MS. σοὶ, & proba lectio eſt.
αὐτῷ (quod praecedit) ſcil. ταύρῳ.

Ibid. verſ. 25. Ἐξαιρέτῳ) ἐξερέτῳ MS. male.

Ibid. verſ. 25. Τίς εἶ;) MS. τί εἶ;

* *Ibid.* verſ. 32. Τί οὖν ἐγὼ) τί οὖν; ἐγὼ, &c.

Ibid. verſ. 34. Ὄφελεν) MS. ὤφελεν.
Ibid. verſ. 35. Ἐπείπερ) MS. ἐπείπως.
Pag. 270. verſ. 7. Οὕτω κίσμει) ὅτως MS.
* *Ibid*. verſ. 12. Τί ἔν, ἐξαίρετον ἔχεις τὸ ζῶον ; ὄ.) τί ὖν ἐξαίρετον ἔχεις; τὸ ζῶον; ὄ. Ita diſting.
Ibid. verſ. 24. Τρυφερά.) τρυφερᾷ, MS.
Pag. 271. verſ. 8. Ποιῶσιν) θαυμάσυσιν vel ποιήσυσιν. MS. male ποιῶσιν;
Ibid. verſ. 13. Ὄφελος) ὤφελος MS.
Ibid. verſ. 15. Ἐκόσμυ) MS. ἐκοσμῦ.
* *Ibid*. verſ. 16. Ἀλλ' ὐκ ἀρέσκει, &c.) ita omnino legendum & diſtinguend. ἀλλ' ὐκ ἀρέσκει σοι πραγμάτιον ὅλον· δι' ὅλων αὐτὸ ποίησον· ἆρον τι, &c.
Meibomius ad haec notavit: proba eſt expreſſa lectio.
Ibid. verſ. 26. Αὐτοῖς ἄρεσον) αὐτῆς MS.
Ibid. verſ. 31. Ἐπὶ τοῦτο) MS. τούτῳ.
Ibid. verſ. 33. Τοιοῦτόν σε) σοι MS.
Ibid. verſ. 35. Καὶ γαμήσας) MS. ἄγε· καί.
Pag. 272. verſ. 7. Ἀνατρέφεσθαι, νὴ τοὺς θεοὺς) ἀναῖρέφεσθαι; μὴ τοὺς θεούς. MS.
* *Ibid*. verſ. 8. Νὴ τοὺς θεούς, σοι) νὴ τοὺς θεοὺς, σὺ νεάνισκε.
Salmaſius ad haec notavit; potius τοὺς θεούς σοι, νεάνισκε, uti apud Anacreontem τοὺς θεούς σοι.
Ibid. verſ. 13. Ἐκεῖνος) ἐκείνῳ MS.
* *Ibid*. verſ. 24. Τὸν ἄνθρωπον) τῷ ἀνθρώπῳ.
Meibomius heic notat; diſtingue τὶ, τὸν ἄνθρωπον ὐ ποιήσει.
Pag. 273. verſ. 2. Ἄκοιτιν) ἄκοιτην MS.
* *Ibid*. verſ. 8. Ἐκτρέφειν) ἐκτρέπειν. Ita legendum: Sed Meibomius notat ἐκςρέφειν eſſe in MS. optime.
Ibid. verſ. 16. Ποτ' ἴση) τοτ' forſ. ſed MS. καλὴν, πότ' ἴση.
Ibid. verſ. 19. Πάντα θέλειν) πάντα μᾶλλον θέλειν forſ.
Ibid. verſ. 32. Πέφυας) MS. πέφυκας & pro τῦτο MS. τῦτον.

Pag. 274. verſ. 3. Καὶ τῦ λέοντος) deeſt καὶ in MS.
Ibid. verſ. 3. Ἐκτίλωμεν) MS. ἐκτίλλωμεν.
Ibid. verſ. 10. Τὸν κυνηγετικὸν) τὸ MS.
Ibid. verſ. 13. Προκόψαντα) προκόψοντα.

CAP. II.

* *Ibid.* ult. Κορύβοις) Θορύβοις.
Pag. 275. verſ. 26. Φησὶ) φασί.
Ibid. verſ. 27. Ταύταις) forſ. τοιαύταις.
Ibid. verſ. 31. Ἐκπεπόνηκας) ἐκπεπόνηκας;
Pag. 276. verſ. 3. Ἀμεταπτωσία.) cum ſigno interrogationis.
Ibid. verſ. 18. Τί γὰρ οἶδε) hoc admodum plebeje dictum puto & minus Graece, οἶδα ἄνθρωπον: & γινώσκω.
* *Pag.* 278. verſ. 13. Ἐπαίρεις τὰς σιφάρυς) Sipara, genus veli. Reliqua ſunt ex gloſſa, quae ſunt ita legenda, εἶδος ὕφλυ ὁ σίφαρος· ἔςι δὲ καὶ εἶδος ἀμφορέως.

CAP. III.

* *Pag.* 280. verſ. 23. Κλέπτης· ἀνθύπατος τίνι, &c.) κλέπτης ἀνθύπατος; τίνι, &c. Ita omnino diſtinguendum.
Pag. 281. verſ. 16. Πενθῦν) πενθῦντα uti *p.* 282. 4. ἂν ἴδωμεν πενθῦντα, λέγομεν.
* *Pag.* 282. verſ. 1. Καὶ μόνον εἴπερ ἄρα, ἐν τῇ σχολῇ) καὶ μόνον, εἴπερ ἄρα, ἐν τῇ σχολῇ. Ita diſting. εἴπερ ἄρα, *ſi forte, ſi quando.* Et mox lege εἶτ' ἐξελθόντες.
Ibid. verſ. 22. Ὡς ἂν) ὅσ' ἄν.

CAP. IV.

* *Pag.* 283. verſ. 7. Εἶτα ἑξῆς, &c.) *& cum poſtea id narraret Epicteto.* Nihil hic vidit Interpres.
Pag. 284. verſ. 27. Ἔδει) ὐκ ἔδει.

Ibid. verf. 29. Σώφρων) nomen proprium comoedi. Etiam Gallus interpres vidit.

Pag. 285. verf. 1. Κωμῳδῶν) κωμῳδόν.

Ibid. verf. 4. Νικήσω) puto νικήσει. Etiam Gallus, *sera victorieux.*

CAP. V.

Pag. 286. verf. 9. Λέγεις) λέξεις forf.

* *Ibid.* verf. 19. Ἦ τί ἔχεις) εἴ τι ἔχεις. Ita fcribendum.

Ibid. verf. 26. Ἀνάγκαστος) ἀναναγκαστος. uti *p.* 280. 17.

Pag. 287. verf. 26. Ἦ ὑγιαίνων) ὅς.

CAP. VI.

* *Pag.* 290. verf. 22. Ἀναβάλης) ἄνω βάλῃς.

* *Ibid.* verf. 27. Ἐφ' ᾧ) ἐφ' ὅ.

CAP. VII.

Pag. 291. verf. 24. Προσήκει περὶ, &c.) προσήκει· περὶ, &c. & dele notam interrogationis poft ἐσπουδακέναι.

**Pag.* 293. verf. 19. Φιλίας) φίλας.

* *Ibid.* verf. 30. Τῷ τοῦ φαινομένου) dele τῷ.
Meibomius: vel lege τό.

Ibid. verf. 34. Περιποιήσῃ αὐτὸν;) περιποιήσωμεν.

* *Pag.* 294. verf. 14. Τὸ θεόν σοι) forte νὴ τὸν θεόν σου ἐπινοεῖς, vid. *p.* 329. *lib.* III. *cap.* 20. τὸν θεόν σου. Sed haec alias. Vel τὸν θεόν σου ἐπινοεῖς. Sic infra *p.* 330. παύσασθε τοὺς θεοὺς ὑμῶν, τὰς ὕλας ὑμῶν. Vide fupra, ad *p.* 272.

Pag. 295. verf. 12. Ἐν τῷ ῥεύματι) τορεύματι.

Ibid. verf. 19. Ποῖα εἶναι τὰ δ' αὐτά) ποιὰ εἶναι τὰ δὲ πρὸς αὐτὰ forf.

* *Pag.* 296. verf. 16. Τί σε ἐποίησεν) τίς σε.

* *Ibid.* ult. Ἄρξον, δεικνὺς) ἄρξον· δείκνυε. Ita legendum.

* *Pag*. 297. verſ. 18. Τὸ μὴ ποιῆσαι, &c.) τῷ μὴ ποιῆσαι, ἃ δεῖ ἀπολέσεις τὴν πιστιν. Ita legendum & diſtinguendum.

CAP. VIII.

Pag. 298. verſ. 5. Ἡ οὖν φανtασία) ἡ οὐ ἡ φαντ. Gatak. 415.
Ibid. verſ. 12. Ἐξ ἀυτοῦ) ἐξ ἀυτοῦ.

CAP. IX.

* *Pag*. 299. verſ. 21. Τί γάρ ἐστιν, &c.) τί γὰρ ἐστὶν ᾧ ἐπεθύμησας προστάτης χειροτονηθῆναι Κνωσίων; & mox ſignum interrogationis poſt Ῥώμην.
* *Ibid*. verſ. 28. Τί σοι λέγει) τί σοι λέγει τοῦτο; τὸ δόγμα.
* *Pag*. 301. verſ. 2. Εἴπω) εἴπω;
* *Ibid*. verſ. 28. Συμβεβηκέναι) συμβεβληκέναι.
* *Pag*. 303. verſ. 3. Ἀναλύετε,) ἀλύετε & verſ. 5. poſt λόγον notam interrogationis colloca.

CAP. X.

* *Pag*. 304. verſ. 27. Διαίρεσθαι) διαίρεσθαι. Ita legendum.
Ibid. verſ. 30. Ἀφ' ἑκάστου) ἐφ' ἑκάστου forſ.
Pag. 307. verſ. 9. Τοῦ μηδενὸς) τῶν.

CAP. XI.

Pag. 308. verſ. 8. Πατρὸς) δεῖ adderem.

CAP. XII.

* *Ibid*. verſ. 25. Οἱ λέγοντες φιλοσοφεῖν) ridicule interpres, *qui ſe quoque philoſophari dicunt*. Verte, *nos qui nos philoſophari dicimus*.
* *Pag*. 309. verſ. 5. Ὀρέζει) ἐν ὀρέξει.

* *Ibid.* verſ. 17. Ἴσθις ὅτι) ἴσθι ὅτι &c. ita diſt.
* *Ibid.* verſ. 32. Ἂν ἀτυχήσω) ἀνακυκλήσω.
* *Pag.* 310. verſ. 13. Στέγην δερματίνην &c.) tabernaculum pelliceum & piſtillum ac mortarium circumferre. Male haec interpres.
* *Pag.* 311. verſ. 4. Δεύτερος τρόπος) τόπος.
* *Ibid.* verſ. 28. Νενευκὼς) νενευκότος.
* *Ibid.* verſ. 30. Ἐρῶντας ὡς μεγάλυ ἀνθρώπυ) ἐρῶντας, ὦ μεγάλυ ἀνθρώπυ. *O magnum virum!*

CAP. XIII.

* *Pag.* 313. verſ. 21. Ἀφ' ἑαυτῦ) ἐφ' ἑαυτῦ.
* *Ibid.* verſ. 31. Πῶς πρότερον εἴχομεν) πότερον. & tolle πῶς.
Pag. 314. verſ. 10. Πλὴν ἀπὸ ἀνατολῶν) πλεῖν.
* *Ibid.* verſ. 29. Ἀπειθεῖς) ἀπαθεῖς.
* *Pag.* 316. verſ. 22. Φέρειν ὖν δεῖ) φέρειν ὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν· ὡς φθισικὸς μελέτησιν ποτε διαγωγήν.
* *Ibid.* verſ. 33. Ὀρεχθήσῃ ὔ, ἀλλ') ὀρεχθήσῃ· ὔ· ἀλλ' εὐθέως.

CAP. XIV.

Pag. 317. verſ. 16. Καλοὶ τραγῳδοὶ) plane ſcribo κακοί.
* *Ibid.* verſ. 23. Σκόπτει) σκόπει.
Ibid. verſ. 29. Διὰ τὸ ὕδωρ πίνειν) forſ. διὰ τὸ λέγειν ὕδωρ πίνειν.
* *Ibid.* ult. Τοῖς ἀνθρώποις) lege τοῖς ὑδροπόταις· τί ὖν; αὐτοῖς τύτοις, &c.
Meibomius notat, pro τοῖς malim τοιύτοις.
* *Pag.* 318. verſ. 11. Εὑρεῖν) εὑροεῖν. Ita omnino legendum.
* *Ibid.* verſ. 23. Ὑπατικός ἐστιν, ἄλλος, &c.) ὑπατικός ἐστί. Ἄλλος λέγει, ἐγὼ δεδημάρχηκα. Ita diſting.

CAP. XV.

Pag. 319. verſ. 19. Τινῶν, αἰσχρῶς) ſcribe τινῶν αἰσχρῶν.
Ibid. verſ. 20. Θέλω ὀλύμπια) ex Enchirid. ſcrib. θέλεις.
* *Ibid.* verſ. 30. Μὴ οἷον ὅτ' ἔτυχεν) μὴ οἶνον.
Ibid. verſ. 32. Σεαυτὸν) ſupplerem δεῖ.
* *Ibid.* verſ. 34. Χεῖρα ἐμβαλεῖν) in Enchiridio legitur χεῖρα βαλεῖν, ſed lege χεῖρα ἐκβαλεῖν.
* *Ibid.* verſ. 35. Ὀφρῦν στρέψαι) ὀσφῦν στρέψαι. Ita ſcribendum.
* *Pag.* 320. verſ. 24. Ἀκούσαντες, &c.) haec peſſime Interpres. Sic erat vertendum: *audientes cum aliquis ita diceret, quemadmodum Euphrates perorat: ecquis ſic poteſt ut ille perorare.*
Pag. 321. verſ. 7. Δυσαρεστεῖν, ἀγρυπνῆσαι· δεῖ πονῆσαι) δυσαρεστεῖν· ἀγρυπνῆσαι δεῖ, πονῆσαι.
Ibid. verſ. 30. Φιλοπόνει) plane ſcribendum φιλοπονεῖν.
* *Pag.* 322. verſ. 3. Διοικεῖται.) adde notam interrogationis.

CAP. XVI.

* *Pag.* 323. verſ. 31. Ἐγγράφετε) ἐγράφετε. Ita ſcribendum.

CAP. XVII.

Pag. 325. verſ. 7. Ὁ κολακεύει) ᾧ.
Ibid. verſ. 16. Φιλόστοργος) eſt nomen proprium.
Ibid. verſ. 17. Κατὰ στέρα) κατ' ἄστρα.
* *Pag.* 326. verſ. 5. Τί ἐστι τοῦτο,) τί ἐστι τοῦτο;

CAP. XVIII.

* *Ibid.* verſ. 26. Τί οὖν πρὸς σὲ ὅτι σὲ κακῶς τις λέγει) τί οὖν πρὸς σέ; ὅτι σε κακῶς τὶς λέγει, τί οὖν πρὸς σέ; ita diſting.
Ibid. verſ. 32. Οὐκ ἐπὶ σέ. οὐκοῦν) οὐκουν ἐπὶ σέ· ἀλλ' ὁ.

Pag. 327. verf. 1. Τί ἂν ὅτι σοι μέλει) τί ἂν ἔτι σοι μέλει.
Ibid. verf. 3. Ὁι πληρώσῃ) σοί.
Ibid. verf. 5. Ἄλλο) ἀλλά.
* *Ibid*. verf. 7. Ἀπολέσθαι) ἀπολέσαι.
* *Ibid*. verf. 14. Τί ἂν,) τί ἂν;

CAP. XIX.

Pag. 328. verf. 12. Προέκοψε) προεκέψαμεν.
* *Ibid*. verf. 33. Ἀγραμματικός·) ἀγράμματος.
Meibomius: vel μὴ γραμματικός.

CAP. XX.

* *Pag*. 329. verf. 23. Τὸν θεόν σε) leg. θεόν σοι.
* *Pag*. 330. verf. 8. Ζῆσαι) ζήσας.
Ibid. verf. 11. Τὰς ὕλας) τὰς ὕλας. Et mox τὰς θεοὺς ὑμῖν uti fupra.
Ibid. verf. 30. Ὠφελεῖ με.) με;
Pag. 331. verf. 10. Ου, ἀλλ᾽) ἔ; fic verf. 32. ἔ; ἀλλὰ βλέπε, & faepe alias.

CAP. XXI.

* *Pag*. 333. verf. 29. Λέξει διά σε) λεξείδιά σε.
Pag. 334. verf. 13. Ου᾽ ἀλλ᾽ ἀπολιπόμενος) ἔ;
* *Ibid*. verf. 33. Τὰ γινόμενα· τί, &c.) τὰ γινόμενα τί διαφέρει ταῦτα ἐκείνων; Ita diftinguendum.
* *Pag*. 335. verf. 24. Αὐτὰς καθ᾽ αὑτάς·) αὐταὶ καθ᾽.
* *Pag*. 336. verf. 9. Σὺ δὲ ἀτρεῖον) σὺ δ᾽ ἰατρεῖον.
* *Ibid*. verf. 14 Ἰδὲ ἐκεῖνος ταῦτα) ἰδὲ ἐκείνῳ ταῦτα, vel ἰδὲ ἐκεῖνος, ταῦτα κολλύρια, &c.
* *Pag*. 337. verf. 6. Φρονεῖ) φρένει.

CAP. XXII.

Pag. 337. verſ. 20. Ὀυ δίχα) ὁ δίχα.

* *Pag.* 338. verſ. 27. Τριβώνιον καὶ νῦν φορῶ) τριβώνιον καὶ νῦν φορῶ, καὶ τότε ἕξω· κοιμῶμαι καὶ νῦν σκληρῶς, καὶ τότε κοιμήσομαι.

* *Ibid.* verſ. 32. Ἀιτεῖν, ἄρξομαι) αἰτεῖν ἄρξομαι.

* *Pag.* 339. verſ. 13. Ἀρέσαι δεῖ) ἆρσαι δεῖ vel ἆραι. Vid. Enchiridii *cap.* v.

* *Ibid.* verſ. 32. Ἐσακέναι τινὰ) ἑστακέ τίνα. Ita legendum.

* *Pag.* 340. verſ. 7. Τῶν ἐντὸς) omnino ſcribendum τῶν ἐκτός.

* *Ibid.* verſ. 12. Ἐμπέσῃ ὁ παιδευτὴς) ἐμπέσῃ, ὁ παιδ.

Pag. 344. verſ. 12. Τί δὲ καὶ ἤρχε) cur vero incepiſti? μή τι ὄρεξις, &c. num periclitabatur, &c. ita diſting. & vertendum. Vel *quid vero veniſti*, ſcil. Trojam.

* *Ibid.* verſ. 20. Γυναικαρίυ;) tolle notam interrogationis: & pone poſt ἀγαθὸν; verſ. 26.

* *Ibid.* verſ. 27. Κύριε, ἄγγελε) κύριε ἄγγελε, ſic κύριε ἀδελφὲ, domine frater, & ſimilia.

* *Pag.* 345. verſ. 5. Φυσικῶς) φυσικόν.

* *Ibid.* verſ. 17. Ναί· δῆλον, &c.) ναὶ δῆλον· πῶς ἂν ἔτι ἀνεμπόδιστον εἶναι τί δύναται τῶν τοῦ σώματος; ita omnino diſtingue.

* *Ibid.* verſ. 28. Ἔνθα δ' ἂν) ἐνθάδ' ἂν.

Pag. 347. verſ. 4. Ἐὰν δῷς) forſ. δῶσιν.

* *Ibid.* verſ. 4. Ἀποθησαυρίσαι) nempe ἀργύριον ἐν ταῖς γνάθοις. Sed haec alias explicabimus.

* *Ibid.* verſ. 13. Ἄνθρωπε; οὐχὶ) ἄνθρωπε, οὐχὶ, &c. Ita diſtinguo, & teliam pono poſt ἀπογράφεσθαι cum interrogationis nota.

Pag. 348. verſ. 19. Πρασσόμενα) ſcrib. προστασσόμενα.

* *Ibid.* verſ. 22. Ἀγανακτεῖν· ἄξιος) ἀγανακτεῖν ἄξιος, &c. Ita diſt.

* *Ibid.* verſ. 35. Χρωμένω· ὅς γε) tolle τέλειαν, nam ὅς γε reſpondet illi ὁ τοιοῦτος.

Pag 349. verſ. 23. Κυνικὸν) κυνικοῦ.

* *Ibid.* verſ. 33. Χαίρειν ἂν) χαῖρε ἂν, &c. ita legend.

* *Ibid.* verſ. 34. Φίλος ἐστὶν αὐτοῦ;) tolle notam interrogationis, & lege φίλος ἐστὶν αὐτοῦ, κἀκεῖνος, &c.

* *Pag.* 350. verſ. 1. Εἰσελθεῖν.) hic ponenda interrogationis nota.

* *Ibid.* verſ. 13. Τοῦ κυνικοῦ) cum interrogatione.

* *Ibid.* verſ. 26. Ὡς ἐν παρατάξει) *ut in procinctu.* Haec peſſime interpres.

* *Pag.* 351. verſ. 16. Τὴν ἄλλην) ἵνα ἀφῶ τὴν ἄλλην.

* *Pag.* 352. verſ. 6. Ἀποστεῖλαι πινακίδια, ἔχοντα γραφεῖα, τιλλάρια) ἀποστεῖλαι, πινακίδια ἔχοντα, γραφεῖα καὶ καλαμάρια. Ita ſcribend. & diſting. Videtur legiſſe πτιλάρια, & ita forſ. ſcrib.

* *Ibid.* verſ. 18. Τίθεις) καὶ γυναῖκα τίθης, ἄλλον κράτητα. Ita diſt.

* *Ibid.* verſ. 20. Ἀπερισπαστῶν) περισπαστῶν.

* *Ibid.* verſ. 26. Κοινωνίαν) κοινωνίαν; & τὸν θεόν σου. *Per Deum tuum.* Vide ſupra *p.* 330. & 294.

* *Ibid.* verſ. 29. Κακέρυγκα) videtur legiſſe interpres κακόρεγκα.

* *Pag.* 353. verſ. 18. Ἀταξία) ἀνταξία· Ita omnino ſcribendum cum interrogationis nota.

* *Ibid.* verſ. 22. Διογένους;) Διογένους, ita diſt.

Ibid. verſ. 35. Τινὸς ἔχειν) ἔχει.

* *Pag.* 354. verſ. 8. Πυθοῦ μου) πύθου μου καὶ εἰ πολιτεύσεται; Σαννίων, μείζονα πολιτείαν ζητεῖς, &c. Σαννίων, id eſt, μωρέ. A ſannus Σαννίων, *Sannio.*

* *Ibid.* verſ. 11. Πολιτεύσεται) πολιτεύεται.

Pag. 355. verſ. 7. Ὑπ' αὐτῶν καλὸν) ὑπ' αὐτῶν εἶναι καλόν.

Ibid. verſ. 16. Ὑπέστρεφε) ἐπέστρεφε. Salmaſius.

* *Pag.* 356. verſ. 17. Ὀιέν ἐςι τοῖς) οἷον ἐςὶ, τοῖς.
* *Ibid.* verſ. 21. Κολακεύειν) κολάζειν.
* *Pag.* 357. verſ. 33. Καταβάλλουσιν) καταβαλοῦσιν. Ita legendum.
* *Pag.* 359. verſ. 13. Ὥςε ἐάν σοι, &c.) Lege & diſtingue Ὥςε ἐάν σοι δόξῃ, τὸν Θεόν σοι, ὑπέρθου. *Per Deum tuum, in alind tempus rejice.* Vide quae ſupra notavi.

CAP. XXIII.

* *Ibid.* verſ. 23. Γινόμενα) γινόμενον.
* *Pag.* 361. verſ. 2. Ὅ, τι ἀναφέρεις) εἰς ὅτι ἀναφέρεις.
* *Ibid.* verſ. 4. Δεῖ, &c.) δεῖ ὠφελῆσαι θέλεις, ἢ ἐπαινεθῆναι. Haec male Interpres: hic enim eſt ſenſus; *ſi interrogas prodeſſe velit an laudari, ſtatim audias dicentem.*
* *Ibid.* verſ. 22. Ἐγκλίσεως) ἐκκλίσεως.
* *Ibid.* verſ. 25. Ἀληθῆ.) ἀληθῆ;
* *Pag.* 362. verſ. 24. Τί δοκεῖ) δοκεῖς. Ita legendum.
* *Pag.* 363. verſ. 5. Ὅλον ἄλλο ἐςί.) *Totum alind eſt*, ad verbum. *C'eſt toute aultre choſe.* Alia res eſt. Male interpres.
Ibid. verſ. 7. Ἀιδήμων ἐςίν;) ſine interrogatione.
* *Ibid.* verſ. 6. Ναὶ πολλοὶ δοκοῦμεν) ναὶ πολλοί· δοκοῦμεν. &c. Ita diſting.
* *Ibid.* verſ. 32. Ἐθαύμασα; τίσι, &c.) tolle interrog. vel lege θαυμάσας. Sed haec alias.
Pag. 364. verſ. 1. Ὡς ἔιγε) ὥς vel οἵ.
* *Ibid.* verſ. 8. Μηδὲν προσέχειν) μηδένι.
Ibid. verſ. 19. Συνίςανεν; οὔ) συνίςανεν· οὔ;
Ibid. verſ. 28. Ἐπαίνειον) ἐπαίνεσον.
* *Pag.* 365. verſ. 28. Πλὴν ἐπ' ἐμοῦ) *niſi quod meo tempore vocabatur.* Ita omnino erat vertendum.
* *Pag.* 366. verſ. 6. Ὁ λέγων,) λέγων.
* *Pag.* 367. verſ. 1. Ἀπολείπουσι) ἀπολιποῦσι. Ita legendum.

* *Ibid.* verſ. 33. Ἐμφαίνει) ἐμφαίνῃ, & mox ἢ ὅταν.
* *Ibid.* verſ. 35. Ἔχει) ἔχει;
Pag. 368. verſ. 7. Οὐχὶ δ' ἂν) οὐχὶ κἂν forſ. & *ibid.* ἐνδεχοίμεις quia praecedit ἄν.

CAP. XXIV.

Ibid. verſ. 15. Τὸ ἄλλε) ἄλλῳ. Sequitur enim σοι. Poſſet etiam ſic legi: τὸ ἄλλυ παρὰ φύσιν κακὸν, σοὶ κακὸν, vel ſaltem prius κακὸν ſubintelligendum.
Ibid. verſ. 20. Παρ' αὐτὸν ἀτυχῇ) forſ. αὐτῷ.
* *Ibid.* verſ. 25. Ἑκάστῳ· τὰ δ') ἑκάστῳ, τὰ δ'. Ita diſting. omnino.
* *Pag.* 369. verſ. 11. Σὺ δ' ἀντὶ τίνος, ἐπὶ τί πλᾶς σεαυτόν;) σὺ δ' ἀντιτείνεις· ἐπεὶ τί κλάεις σεαυτόν; Ita mihi legendum videtur.
* *Ibid.* verſ. 25. Ἔξεστιν· ἵπτασθαι) ἔξεστιν ἵπτασθαι.
* *Pag.* 370. verſ. 18. Ἄλλον ἄλλοις) ἄλλων ἄλλοις.
* *Pag.* 371. verſ. 24. Ἀπέλιπον) ἀπέλιπεν.
Pag. 372. verſ. 16. Προσέχεις) forſ. προσέξεις.
* *Ibid.* verſ. 29. Ἀγαθός ἐστιν;) tolle notam interr.
* *Ibid.* verſ. 33. Τί οὖν, &c.) τί οὖν; τῶν μὴ δυνατῶν ἐφίεσθαι, ἀνδραποδῶδες καὶ ἠλίθιον, ξένυ καὶ (ſed hoc καὶ omitti poteſt) θεομαχοῦντος.
* *Pag.* 373. verſ. 23. Διὰ τῶν ἐνυπνίων, &c.) Ita diſt. διὰ τῶν ἐνυπνίων ἐκπηδῶν, ταρασσόμενος· πρὸς πᾶσαν ἀπαγγελίαν τρέμων· ἐξ ἐπιστολῶν ἀλλοτρίων ἠρτημένην ἔχων τὴν εὐπείθειαν.
Ibid. verſ. 29. Ἥκει.) ἥκει;
Pag. 374. verſ. 6. Τί οὖν,) τί οὖν;
* *Ibid.* verſ. 18. Τοιοῦτον) τοιοῦτοι.
* *Ibid.* verſ. 33. Ὅ τι στρατεία) ὅ τι.
* *Pag.* 375. verſ. 28. Τηρεῖν σε δεῖ, &c.) Ita legendum & diſtinguendum, τηρεῖν σε δεῖ τὸ τοῦ στρατιώτου, πρὸς νεῦμα

καὶ τοῦ ϛρατηγοῦ πράσσειν ἕκαϛα εἰ οἷον τε, μαντευόμενος, &c.

* *Pag*. 376. verſ. 2. Ἐν πολλῇ ἡγεμονίᾳ) *in magna praefectura*.

* *Ibid*. verſ. 32. Χαμήσασθαι) χασμήσασθαι, *oſcitari*. Ita ſcribendum.

* *Pag*. 377. verſ. 11. Ἦν ποθεῖς· ζηλῶ τὰ τῆς ἀληθείας) ἦν ποθεῖς, ζηλῶτα τῆς ἀληθείας καὶ Σωκράτες, &c. *O aemulator veritatis & Socratis & Diogenis*.

* *Pag*. 378. verſ. 7. Ἐπὶ θύραις) ἐπὶ θύρας.

* *Ibid*. verſ. 9. Ἐρεῖ λόγος· ὑπὲρ) ἐρεῖ λόγος, ὑπὲρ, &c.

* *Ibid*. verſ. 19. Θαυμάζω, &c.) θαυμάσω, μηδὲ τὸν πλούσιον· οὐδὲ τὸν κηπουρὸν κολακεύσω, μηδὲ τὸν πλούσιον. Subaudi θαύμαζε & κολάκευε. Hic nihil vidit Interpres.

Ibid. verſ. 29. Ἀποδεδωκὸς) ἀποδεδωκώς.

Pag. 379. verſ. 3. Ὀβολοῦ γάρ εἰσι) εἰσὶν ὀβολοῦ ſcil. ἄξιαι.

* *Ibid*. verſ. 5. Ἐπὶ θύραις) ἐπὶ θύρας.

Ibid. verſ. 6. Πράγμα ἔσω, ἀφίξομαι τοῦ, &c.) πράγμα· ἔσω, ἀφίξομαι· τοῦ, &c.

* *Ibid*. verſ. 16. Ἀλλὰ δόξης) δόξεις.

* *Pag*. 380. verſ. 2. Τίτθας ἐπιποθεῖς) ἔτι ποθεῖς. Ita ſcribend.

* *Ibid*. verſ. 10. Ἐν Ἀθήναις, &c.) ἐν Ἀθήναις δ' οὐδένα ἑώρας; εἰς οἶκον αὐτοῦ φοιτῶν ὃν ἐβουλόμην. *Quem volebam* nempe videbam ipſum domum viſens.

Ibid. verſ. 29. Συνήθεις τόπους) τόπους;

* *Pag*. 381. verſ. 8. Εἰ δὲ διὰ τὴν φιλοσοργίαν, &c.) εἰ δὲ διὰ ταύτην ἥν τινα πότε καὶ καλεῖς φιλοσοργίαν, δοῦλος μέλλεις εἶναι, καὶ ἄθλιος, &c. ita ſcribo & diſtinguo.

* *Ibid*. verſ 26. Ἀπορῦμεν) εὐπορῦμεν. Ita ſcribendum.

* *Pag*. 382. verſ. 19. Γεραιβοὺς) Περραιβοὺς.

Pag. 383. verſ. 6. Πραγμάτων δεῖ) forſ. δογμάτων.

Ibid. verſ. 15. Ἡττῆτο ταύτης) an non addendum ὑπὸ, uti verſ. 4. τὸν γὰρ ὑπ' ἀνθρώπου μέλλοντα ἡττᾶσθαι, & verſ. 6. ὑπὸ τῶν πραγμάτων δεῖ ἡττᾶσθαι.

CAP. XXVI.

* *Pag.* 395. verſ. 2. Πεπονθότες) πεποιθότες.
* *Ibid.* verſ. 13. Τὰς νυκτας ἀγρυπνεῖς, ταλαίπωρε· ἔτω) τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖς· ταλάιπωρε, ἔτω. &c.
Ibid. verſ. 19. Τῦτον ὂν) τῦτο.
Ibid. ult. Ἠ σὲ πεινῶντα) forſ. καὶ σὲ π.
Pag. 396. verſ. 11. Ου γράφειν) forſ. add. δύνασαι. & mox ἀλλὰ ἀισχρὸν &c. reſpondet auditor.
Ibid. verſ. 30. Φιλοσόφοις;) φιλοσόφοις· ὐδέποτε.
* *Ibid.* verſ. 32. Ψεκτὸν, ἄξιόν ἐσι τῦ ψέγεσθαι) delenda ſunt haec ἄξιόν ἐσι τῦ ψέγεσθαι. Haec enim ex gloſſa ſunt. ſc. ψεκτὸν eſt ἄξιον τῦ ψέγεσθαι.
* *Pag.* 397. verſ. 13. Μὴ κλέψε) κλέψῃ.
* *Ibid.* verſ. 25. Ἐθεράπευσαν) ἐθεράπευσας.
* *Pag.* 398. verſ. 19. Ἀλλὰ σὺ μελετᾶς ἀποδεικνύειν &c.) ἀλλὰ σὺ μελετὰς μελετᾶς; ἀποδεικνύειν δύνασαι τίνα μελετᾶς; μὴ ἀποσαλεύεσθαι &c. Ita legendum & diſtinguendum.
Ibid. verſ. 34. Προθέσθαι) προσθέσθαι. Gatak. *pag.* 437.
Pag. 399. verſ. 6. Νῦν τίνεις δίκας, ὧν) διδασκάλων.
Pag. 400. verſ. 13. Ἐπιμεληθῆσαι) ἐπιμεληθῆναι;
* *Pag.* 401. verſ. 11. Ὑμῶν αὐτῦ) ὑμνῶν.
Ibid. verſ. 20. Ου θέλει·) cum nota interrogationis.
* *Ibid.* verſ. 25. Καὶ ἦν Ευρυσθεὺς &c.) *& erat quidem Euryſtheus id quod erat.*
* *Pag.* 402. verſ. 6. Ἐπέπλασεν) ἐπέκλασεν, *infregit.* Meibomius ſubjecit; mallem ἐπέκλαυσεν.
Ibid. verſ. 8. Τί ὖν τῦτο πρὸς τὸ δῦλον εἶναι) Tranſpoſitio. Haec inſerenda ſunt *pag.* 439. verſ. 22. *lib.* IV. c. I. poſt voces, ὐ δῦλυ ὐκ ἐλευθέρυ. Animadvertit hoc Interpres Gallus Arriani & conjecturam ſuam firmavit auctoritate codicis manuſcripti in Bibliotheca Regia.

Verba ejus haec sunt ad Arriani *p.* 473. (quae est *p.* 402. in editione illa Arriani quam nos hic sequimur) vocemque ἀναγκαῖα, *les necessitez* * qu'on estime vilain de demander. *Les exemplaires Grecs imprimez sont tous transposez en cet endroit, ou il y a bien onze ou douze fueillets inserez, qui appartiennent au chap.* 1. *du quatrieme livre, comme nous avions conjecturé, & depuis nostre conjecture s'est trouvée confirmée par la verification des escrits a la main, qui sont en la librairie du Roi. Donc depuis cet endroit, ou il y au Grec,* ἀπήει πρὸς τὰς παρθένους αἰτήσων τὰ ἀναγκαῖα, *il faut oter ce qui suit & l'inserer au chap.* 1. *du livre quatriesme, d'ou il est pris, & reprendre la suite en c'est endroit, ou il y a* ἂν αἴσχιστον εἶναι δοκεῖ δεῖσθαι παρ' ἄλλου. *Les Interpretes Latins ne se sont advisez de cette transposition.*

* *Pag.* 402. vers. ult. Ἀτελὲς) lege εὐτελές. Versus Menandri, παιδισκάριον με καταδεδούλωκ' εὐτελές.

* *Pag.* 403. vers. 2. Ὥστε καὶ) ὅστε καί.

* *Pag.* 404. vers. 3. Τί σοι καλὸν) κακόν. Ita legendum.

* *Ibid.* vers. 34. Εὑρήσκεις) εὑρήσεις vel εὑρίσκεις.

Pag. 405. vers. 8. Ἐπιστρέφομαι) *pag.* 413. 28. αὐτοῦ ἐπιστρέφῃ. Hinc ἀνεπιστρέψια *p.* 131. 16.

Ibid. vers. 24. Ἀνακλαίεται) fors. ἀποκλαίεται.

Pag. 406. vers. 30. Οἰόμεθα) scrib. κακὰ οἰόμεθα.

Ibid. vers. 35. Τοὺς θεούς σοι) τοὺς θεοὺς, σὺ ἐμπαίζων.

* *Pag.* 408. vers. 3. Ἤδη ἐγρηγορεῖ) *jam vigilat.* Et ita Suetonius.

* *Ibid.* vers. 16. Ὡς δοῦλος· πόθεν, &c.) ὡς δοῦλος; πόθεν αὐτῷ οὕτω καλῶς; ἀλλ' ὡς πρέπει. *Sed ut decet.* Ita dist. Male Interpres.

* *Ibid.* vers. 28. Μὴ ἀποδύρασθαι) ὡς μὴ, &c.

* *Pag.* 409. vers. 5. Ἐζητηκότων.) ἐζητηκόταν τί λέγουσιν.

* *Pag.* 410. vers. 26. Λέγε δοῦλον &c.) λέγε δοῦλον· περιπέρ-

φυρον ἔχοντα; ἀνῦν μηδὲν τύτων, &c. Sic infra ἀνοχὰς ἔχοντα ἐν Σατορναλίοις; λέγε, &c.

Ibid. verſ. 31. Μήτι κωλυτικὰ) κωλυτὰ. Salmaſius.

Pag. 411. verſ. 21. Ἂν μήτι ᾖ πολλῦ ἄξιος.) κἂν μέν τοι. Raro Caeſar aliuſve potens dominus ob virtutes amatur; plerumque ob potentiam largiendi cui libeat.

Ibid. verſ. 34. Θεῖόν ἐστιν) ἆρα θεῖον. Quod & vidit Interpres.

Pag. 413. verſ. 4. Ὅιον θέλεις) ποιὸν, uti *p.* 426. in fine, ὅτε ποιὰ ἔχειν, ἢ πῶς ἔχοντα.

Ibid. verſ. 6. Τὸ δὲ ὐκ ἴδιον) ſcribo, τὸ δὲ οἰκίδιον. Vidit etiam Gallus Interpres, *votre maiſon?*

Ibid. verſ. 20. Ἀνεμπόδιστος,) cum nota interrogationis.

Ibid. verſ. 22. Θέλῃς, τίς) θέλῃς τίς.

Pag. 414. verſ. 7. Τὸ περιπατῆσαι) ὅτι τὸ π.

* *Ibid.* verſ. 17. Προθέσθαι) προσθέσθαι.

Pag. 415. verſ. 15. Ἂν δ' ἀγγαρεῖα ᾖ) ἀγγαρεία. Salmaſius.

Ibid. verſ. 25. Γίνεται χαλινάρια) *ſunt. Erunt paranda*, Interpres, qui in minimis quam maxime errat.

Pag. 416. verſ. 12. Κτίσεως) κτήσεως. Salmaſius.

* *Ibid.* verſ. 15. Ἐμμελίτας) ἐμελίτας.

Pag. 417. verſ. 31. Τὰς δυνάμεις) ὀρεκτικὴν ſc. ἐπιθυμητικὴν, ἐκκλιτικήν.

* *Pag.* 418. verſ. 3. Ἀποτειχίζω) ἀποτειχίζειν non eſt moenibus cingere, ſed contra diſcingere & demoliri.

Ibid. verſ. 10. Ἐγὼ δὲ πώποτ' ὐ θέλων) ἐγὼ δὲ ὐδέποτε θέλων, aut πώποτε ὅτε θέλων.

* *Pag.* 419. verſ. 1. Χειμόνες) χειμῶνες.

Ibid. verſ. 3. Καταφυγὴ) καταφύγῃ.

Ibid. verſ. 21. Παραστάσεως) περιστάσεως. Salmaſius.

Ibid. verſ. 28. Ὅυτος ἐφίστησι) ὅτως forſ.

Pag. 420. verſ. 17. Ἐξ ἅπαντος) ἐξάπαντος. Sic *p.* 450. 20. legitur. Sed *p.* 477. 12. i. e. *cap.* 7. *lib.* IV. ἐξ ἅπαντος.

Pag. 421. verſ. 11. Θελησόμενον) θεασόμενον.

* *Ibid.* verſ. 14. Συνεσρτάζοντα) συνεσρτάσοντα.

* *Pag.* 422. verſ. 14. Ἐι μὴ ποιεῖ σοι, &c.) *ſi tibi non facit*, id eſt, *ſi tibi non aptus eſt*, *ſi tibi non convenit.*

Pag. 423. verſ. 2. Ἔιληφε) εἴληφες.

Ibid. verſ. 5. Χρήσας) *qui commodato dedit.*

Ibid. verſ. 15. Πρόσελθε) πρόελθε forſ.

Ibid. verſ. ult. Ἐπ' ὐδενός.) ὑπ' ſcrib.

* *Pag.* 424. verſ. 21. Ἡ κυρίῳ) cum interrogationis nota.

* *Pag.* 425. verſ. 1. Ὅτι ὐκ ἀζημίως, &c.) *quia non impune*, *ideo hoc illi non licet.*

Ibid. verſ. 6. Τὸ δῆσαι τῦτο: ὁ καὶ σὺ) τὸ δῆσαι· τῦτο καὶ σὺ ὁμολ. Ita omnino ſcribendum.

* *Ibid.* verſ. 10. Ἄμπελος) Interpres videtur legiſſe ἄμελος.

* *Pag.* 426. verſ. 3. Ἐι λέγομεν, &c.) εἰ λέγομεν παντὸς κακὸν εἶναι τὸ παρὰ τὴν ἐκείνυ φύσιν, τῦτο παράδοξον ἐςίν;

Ibid. verſ. 25. Σφὴξ) cum interrogatione.

* *Pag.* 427. verſ. 6. Ἄυτη ἡ ὁδὸς ἐπ' ἐλευθερίαν ἄγει, ἄυτη μόνη) ἄυτη ἡ ὁδὸς ἐπ' ἐλευθερίαν ἄγει μόνη, ἄυτη ἀπαλλαγὴ δυλείας μόνη, τὸ δυνηθῆναι. Ita diſtinguendum.

* *Ibid.* verſ. 17. Λέγεις, ἢ ὐ λέγεις;) λέγεις ἢ ὐ λέγεις, εἰπέ.

* *Ibid.* verſ. 18. Σκέψωμαι) σκέψομαι.

* *Pag.* 428. verſ. 5. Ἐμπαίζεις ἄνθρωπε;) ἐμπαίζεις; ἄνθρωπε, ὐδέποτε. Ita diſting.

* *Ibid.* verſ. 12. Ὀυδ' ἐγγύς· ἀλλ') ἐγγύς, ἀλλ'.

* *Ibid.* verſ. 14. Τῇ διανοίᾳ,) τῇ διανοίᾳ· πότε γὰρ σκέπτη, εἰ τὰ μέλανα λευκὰ ἐςίν, εἰ τὰ βαρέα κῦφα, ὐχὶ δὲ τοῖς, &c.

* *Ibid.* verſ. 25. Ὀυτ' ἐκεῖνα. ἀλλ') ὔτ' ἐκεῖνα ἀγαθὰ, ἀλλ' ὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.

* *Ibid.* verſ. 34. Φίλος, ὑπὸ) φίλος ὑπὸ, &c.

Pag. 429. verſ. 7. Ὧν ὡς ἐκ τριχὸς) forſ. ὄντως ἐκ. aut ἐξ αὐτῶν ὡς ἐκ.

* *Ibid.* verſ. 18. Λέγεις ἐν τῇ σχολῇ) *ſed in ſchola dicis*, *quid nobis imponis?* Perperam Interpres.

* *Ibid.* verſ. 27. Ἀναγινώσκει,) ἀναγινώσκει· καὶ, &c.

* *Pag.* 431. verſ. 1. Ἅμα δ' ἀποθανεῖν ἐυχομένε.) *Illas ipſas mori cupientis quas colit.* Et male Interpres.

* *Ibid.* verſ. 11. Πῶς ἐςρατήγησας, &c.) *quomodo praeturam habueris, unde conſulatum acceperis.*

Ibid. verſ. 21. Τετυφλωμένος) Gatakerus *p.* 367. mavult τετυφωμένος, non magna ratione.

* *Ibid.* verſ. 29. Καί τοι μήδ', &c.) Epictetus haec ipſe de ſe loquitur.

* *Pag* 432. verſ. 12. Ἐι τε σκέλες, ὡς ὅλε, &c.) εἰ τε σκέλες τὸ σκέλος, εἰ ὅλε τε σωματίε ὅλον τὸ σωμάτιον.

Ibid. verſ. 28. Πότε δόξει) δόξαι.

* *Pag.* 433. verſ. 9. Καὶ τὸ ἐκ δέλων) διὰ τὸ ἐκ δέλων.

* *Ibid.* verſ. 29. Ὡς ἀλλότριαν πατρίδα) ὡς ἀλλότρια, πατρίδα, &c. Ita ſcribendum.

* *Pag.* 434. verſ. 11. Ἤθελεν; ἐ τὸ) ἤθελεν· ἐ τὸ σαρκίδιον.

Pag. 435. verſ. 17. Νοσήσεις) cum nota interrogationis.

LIBER IV. CAP. I.

Pag. 437. verſ. 18. Προπίπτων) περιπίπτων. Salmaſius.

* *Pag.* 438. verſ. 20. Ου ὠνὴν) ὧν ὠνήν.

* *Ibid.* verſ. 31. Τί γὰρ ἐκεῖνοι, &c.) τί γάρ; & mox reliqua ſine interrogatione.

* *Pag.* 439. verſ. 9. Καὶ σαυτός) καὶ αὐτός.

* *Ibid.* verſ. 16. Νὴ τὴν Καίσαρος τύχην) *per Caeſaris genium.*

Ibid. verſ. 21. Παιδισκαρίε ἐ δέλε) *ancillae aut ſervi.* Salmaſius.

Ibid. verſ. 22. Ουκ ἐλευθέρε) Hic inſere quae *pag.* 402. verſ. 8. ſeq. τί ἐν τετο.

Ibid. verſ. 23 Αὐτό; πόθεν;) αὐτὸ πόθεν; (ſc. φάρμακον) ἐ· ἀλλὰ, &c.

* *Pag.* 440. verſ. 23. Ἐι οἱ ὄντες) ἢ εἰ ὄντες ἡμῶν. Ita ſcribend.

* *Ibid*. verſ. 29. Ὠφέλιμος ἐςὶν ἀνθρώποις, ἢ μνήμ' ὢν, &c.) ὠφέλιμος ἐςὶν ἀνθρώποις ἡ μνήμη ὢν ἔτι ζῶν ἔπραξεν ἢ εἶπε.

Pag. 441. verſ. 5. Ὠνῆ) ὠνῆ;

* *Ibid*. verſ. 13. Αἰσθήσῃ;) προσθήσῃ. Ita ſcribend. Meibomius notat Gatakerum ἠσθήσῃ legere *p*. 365.

* *Pag*. 442. verſ. 1. Τετευχόσι) τετυχόσι.

* *Ibid*. verſ. 5. Τὸ καῦμα ἴσον) καῦμα idem quod Latinis *aeſtus*, quum de animo dicitur.

CAP. II.

* *Pag*. 443. verſ. 4. Ἂν δέ σ' ὑπερέχῃ) perperam haec interpres, quae nos alibi exponimus. Legendum ἐὰν δέ σ' ὑπέρχῃ. Vide infra.

* *Ibid*. verſ. 13. Ἐφ' ὧν πρότερον) ὑφ' ὧν πρότερον.

Ibid. verſ. 18. Αὐτόθεν) ſtatim, derepente.

CAP. III.

* *Pag*. 445. verſ. 21. Πάντων, ἀνατροπὴν) ἀπώλειαν, πάντων ἀνατροπήν.

* *Pag*. 447. verſ. 5. Ἐξηγητὰ) ἐξηγητήν.

CAP. IV.

Ibid. verſ. 21. Συγκλητικὸν) cum nota interrog.

Ibid. verſ. 21. Ἄρχειν) τῦ ἄρχειν.

* *Ibid*. verſ. 21. Ἄρχειν) ἀρχῶν ἐπιθυμία. Ita ſcribendum.

* *Ibid*. verſ. 32. Εἰ μὲν γὰρ ἐπ' αὐτῦ, &c.) εἰ μὲν γὰρ αὐτῦ καταςρέφει, ἐπ' αὐτὸ ἢ μαθεῖν τι, ψυχρὸς εἶ καὶ ταλαίπωρος. Meibomius notavit, ἐπ' αὐτῦ τῦ ψυχαγωγηθῆναι.

Pag. 448. verſ. 26. Ἐπ' αὐτὸν) ἐπ' ἐμαυτόν.

Ibid. verſ. 28. Πῶς ὖν) Gatak. *p*. 375. ὅπως ὖν. Scribe πῶς; ὖ παύσομαι;

Pag. 449. verſ. 4. Ὀυκ ἀρκῆ τῷ καθ' ἃ ἀνέγνωκας ἐσθίειν) *non sufficit ex praeceptis quae legendo cognovisti edere.*
Ibid. verſ. 21. Τὸ βιῶν) reſpondet Epictetus.
* *Pag.* 450. verſ. 26. Ὀρμῶμεν τὰ) ὁρμῶμεν· τὰ, &c.
* *Pag.* 451. verſ. 4. Κατὰ ἄλλα) κατάλληλα. Ita ſcribe.
Ibid. verſ. 18. Ἀφετικὸν) ἀπεκτικόν. Vid. *p.* 455. 17. ἀφεῖναι σὲ δεῖ πάντα.
* *Ibid.* verſ. 25. Μὴ συνάρξης) σὺ μὴ ἄρξης· μηδαμῶς ἄνθρωπε.
Pag. 453. verſ. 6. Ἀυτῆς ἀπαλλάσσεται) forſ. αὖθις.
* *Pag.* 454. verſ. 30. Διὰ θορύβε) δίχα θορύβε.
Pag. 456. verſ. 1. Ἀνάγκη σε) δὲ vel τί.
Ibid. verſ. 2. Μὴν ἔσαν) μένεσαν.
Ibid. verſ. 22. Ὅρα τί δεῖ) ὅρα τί; δεῖ.

CAP. V.

Pag. 459. verſ. 25. Κατὰ φύσιν) παρὰ, vel τὶ τῶν κατὰ φύσιν, quae naturae conſentanea.
* *Ibid.* verſ. 30. Ἐξάξει) διεξάξει.
Pag. 460. verſ. 3. Στρατηγῆσαι;) forſ. add. ἐ.
Ibid. verſ. 30. Ποτὶ) πότε.
Pag. 461. verſ. 10. Ἀλλὰ προαίρεσις) ex gloſſa eſſe videntur.
Ibid. verſ. 14. Ἀνθρώπῳ) puto ſcrib. ὡς ἀνθρ.
* *Pag.* 463. verſ. 4. Ἕκασον) lege cum interrogatione.
* *Ibid.* verſ. 16. Πάντα μᾶλλον) πρόβατον μᾶλλον.
* *Pag.* 464. verſ. 10. βλέπειν δοκᾶσι) βλάπτειν δοκᾶσι, melius.
* *Ibid.* verſ. 31. Ἀναφαίρετος) ἔτως ἀναφαίρετος.
Ibid. ult. Ὁποσᾶν) ὁπωσᾶν.
Pag. 465. verſ. 18. Τᾶτο πόλεμος. Ἐτεοκλέα) τᾶτο πολεμίας Ἐτεοκλέα, &c.
Ibid. verſ. 20. Πεποιηκὸς) πεποιηκὸς cum puncto.
Pag. 466. verſ. 21. Μετὰ πολεμίων) μεσὰ πολεμίων.
Ibid. verſ. 13. Ὀικείαν) οἰκίαν.
* *Pag.* 467. verſ. 6. Ὀυκ ἐγγὺς) ἐδ' ἐγγύς.

CAP. VI.

Ibid. verſ. 17. Τί δ' ἐπὶ σοὶ) τί δὲ, ἐπὶ σοί.
Ibid. verſ. 20. Ἐμαυτὸν,) punctum ſubjunge.
Ibid. verſ. 21. Δοκῶ) reſpondet alter.
Pag. 470. verſ. 29. Ἐπικείμενα) κατακείμενα.
Pag. 471. verſ. 28. Πρὸς τὸν ἔλεον) παρὰ τὸν ἔλ.
Ibid. verſ. 32. Πράττειν μὲν εὖ, κακῶς δ' ἀκούειν) *bene valere male autem audire*, regium eſt.
* *Pag.* 472. verſ. 25. Περιεχόμενος) περιερχόμενος.
Pag. 473. verſ. 3. Ἀλλά μου) ἄλλοι μου.
* *Ibid.* verſ. 29. Ἀπεριττότερον) ἀπεριπτότερον. Ita omnino ſcribendum.
* *Pag.* 474. verſ. 1. Φέρεσθαι, οὐ ἢ τὸν, &c.) Φέρεσθαι, ἢ τὸν ἀμελοῦντα· οὐ ἀλλ' ἐπειδὴ φροντίζω. Ita ſcribendum.
* *Ibid.* verſ. 23. Ἔργων ἔργῳ) ἔργον ἔργῳ.
Pag. 475. verſ. 10. Παρέβην) ſignum interrog.
* *Ibid.* verſ. 11. Ἔψεξα) ἔρεξα.
* *Ibid.* verſ. 17. Ψεύσασθαι) ſignum interrog.
* *Pag.* 476. verſ. 1. Πρὸς ταῦτα,) πρὸς ταῦτα;
* *Ibid.* verſ. 3. Ἐπιθυμένων) τῶν ἐπιθυμιῶν. Ita ſcrib.
* *Ibid.* verſ. 15. Τῶν ἐκείνων) ἅ ἐστιν ἐκείνων ſcrib.

CAP. VII.

* *Pag.* 478. verſ. 23. Γενόμενον ὁρᾷ,) γενόμενον, ὁρᾷ διότι, &c.
Pag. 480. verſ. 6. Ἀφελέσθαι αὐτοῦ) ἐμαυτοῦ vel μου.
Ibid. verſ. 30. Καρπιστὴν) *adſertorem.* Salmaſius.
Pag. 481. verſ. 4. Αὐτοῦ) αὐτόθεν.
Ibid. verſ. 5. Πάρασαι) πείρασαι.
Ibid. verſ. 21. Ἢ ἐγώ.) ἢ ὁ ἐγώ.
* *Ibid.* verſ. 23. Ὀρέγομαι) συνορέγομαι.
Ibid. verſ. 33. Συμβαίνει;) adderem τιμὴ παρὰ καίσαρος.
* *Pag.* 482. verſ. 1. Ἐπαρχίαν) ἐπαρχίαν; μήτι, &c.) Ita diſt.

Meibomius legit ἐπαρχία.
* *Ibid.* verſ. 10. Ὄψεται τὰ παιδία) *viderint pueri.*
* *Ibid.* verſ. 16. Ἐμοὶ δὲ ἰσχαδοκάρυον) ἐμοί δ' ἰσχαδ.
* *Pag.* 483. verſ. 5. Περιέρχομαι;) περιέρχωμαι.
Ibid. verſ. 23. Ἀλλήλοις) ἄλλοις ſcrib.
* *Ibid.* verſ. 30. Πρὸς ἐμαυτὸν) πρὸς αὐτόν.
* *Pag.* 484. verſ. 7. Ἐπιμένει;) ἐπιμενεῖ.
Ibid. verſ. 7. Πειθομένων) ſc. ἀφαιρεῖται.
* *Ibid.* verſ. 12. Καὶ μὴ ἐκφόβει με τοῖς παιδίοις, &c.) καὶ μὴ ἐκφόβει με τοῖς παιδίοις ταῦτα φοβερά ἐστι, &c.
Ibid. verſ. 17. Αὐτὸς ἄξιος) poſt αὐτὸς diſting.
* *Ibid.* verſ. 29. Τὰ ἐπὶ μωρῷ) μωρῶν. Ita forſan lege.
* *Pag.* 486. verſ. 4. Τῷ σαυτῷ) σαυτοῦ.
Ibid. verſ. 12. Οὐδείς.) οἶδας.
* *Ibid.* verſ. 13. Θέλεις; ῥυπαρὸν, &c.) θέλεις, ῥυπαρὸν, &c. ſine interrogatione.

CAP. VIII.

Ibid. verſ. 20. Πῶς γίνεται) καλῶς. Ita etiam Interpres.
* *Pag.* 487. verſ. 18. Ἐκείνην μᾶλλον) ἐκείνη μᾶλλον, & mox διὰ τί, οὐχὶ, διὰ τὸ μὴ πληροῦν, &c.
* *Pag.* 488. verſ. 28. Τειχεῖα) στοιχεῖα.
* *Pag.* 489. verſ. 7. Ὅρα δὲ, τὸν τέκτονα οὐ λέγεις) ὅρα δὲ τὸν τέκτονα, οὐ λέγεις.
Ibid. verſ. 30. Ἐπιπολὺ) *diu*, non, *ſaepenumero*, ut interpres: ſequitur enim ἦν μοι τοῦτο ὠφέλιμον.
* *Pag.* 490. verſ. 8. Τὸ αἰσχρὸν) τί αἰσχρόν.
Pag. 491. verſ. 8. Δοκῶν) τοῖς ἀνθρώποις.
* *Ibid.* verſ. 22. Οὐδέν εἰμι) οὐδείς.
* *Ibid.* verſ. 26. Ἐκστῆναι, &c.) ἐκστῆναι οὐδενὶ, τί δοκεῖτε καταγγέλλων καὶ λέγων; ἐγὼ τοιοῦτος εἰμί. Ita ſcribendum.
* *Pag.* 492. verſ. 12. Θεραπεύοντες) θεραπευθέντες. Ita legend.
* *Pag.* 493. verſ. 5. Οὔτε ὠχρίσαντα)

Οὐδ' ἀχρίσαντα χρέα κάλλιμεν, ὐδὲ παρειῶν
Δάκρυ' ἰμερξάμενον —— Versus Homeri.

CAP. X.

Pag. 499. verſ. 33. Ἐπὶ μηδὲν) ἔτι vel εἶτα legendum videtur.
Pag. 503. verſ. 11. Ἄλλως τύχῃ) ἄλλος.

CAP. XI.

Pag. 508. verſ. 12. Ἢ παντελῶς ἀκάθαρτος) ἦς.
* *Ibid.* verſ. 21. Μὴ καὶ τὺς παρακαθίζοντας) μήτι καί.
* *Pag.* 509. verſ. 12. Ἀλλὰ ἐςι) ἀλλ' ἴσθι μὲν αὐτῦ τὸ σῶμα ἀλλ' ὔτως ἦν. Sed haec alias.
Ibid. verſ. 21. Ἰσχὺν εἶχε) forſ. αἰσχύνην.
* *P.* 501. vſ. 5. Ὥσπερ τὰ ἄλλα, &c.) ὥσπερ τἄλλα ἔυθυμεν καὶ, &c.
* *Ibid.* verſ. 23. Ὥςε τοιύτοις ποιεῖ;) ὔτε τοιύτοις ποιεῖ.
* *Pag.* 511. verſ. 20. Ἐσπύδακεν, ὅμοιον) ἐπύδακεν ὅμοιον τῷ καλῷ.
* *Pag.* 512. verſ. 5. Σύντρεπα) σύντροφα.
* *Ibid.* verſ. 7. Λύεται) λέεται.
* *Ibid.* verſ. 13. Συςροφῆς) συντροφῆς vel συναναςροφῆς.

CAP. XII.

Pag. 513. verſ. 32. Εἰώθει) ἀπωθεῖν Caſaub. vid. Gat. *p.* 403.
* *Pag.* 514. verſ. 6. Τί ὖν; ὐ δεῖ) τί ὖν ὐ δεῖ, &c.
Pag. 515. verſ. 17. Ὄψεται αὐτῷ) αὐτός.
* *Pag.* 515. verſ. 28. Λεγόντων ἐν μεταπίπτυσιν) λεγόντων· ἐν μεταπίπτυσιν ὐ φροντίζω ὐδενός.
Pag. 516. verſ. 12. Μηδὲ τῶν ἔξω) μηδέν.
* *Ibid.* verſ. 29. Καταςελάσαι) καταςελάσαι, καὶ ἐπὶ τίνι συμπ.
* *Pag.* 517. verſ. 4. Τί ὖν δυνατὸν; &c.) τί ὖν; δυνατὸν, &c.
* *Ibid.* verſ. 13. Ἀπ' αὔριον) dele ἀπ' vel lege ἐπ' αὔριον.
* *Ibid.* verſ. 22. Σήμερον, εἰ αὔριον) ἢ αὔριον.

CAP. XIII.

* *Pag.* 518. verſ. 5. Αὐτὸν μὲν ἀκηκοέναι) αὐτούς.
* *Ibid.* verſ. 17. Τὸ ἤδη) τῷ ἤδη.

Hic finis eſt Emendationum in Arrianum.

VARIANS SCRIPTURA

CODICUM MANU SCRIPTORUM,

IN

EPICTETI MANUALI

ET

CEBETIS TABULA.

VARIANS SCRIPTURA
CODICIS MANU SCRIPTI
HAFNIENSIS,
IN
EPICTETI ENCHIRIDIO.

Ag. 2. verſ. 2. Ἐγχειρίδιον) Ἐγχειρίδιος
Ibid. verſ. 9. Δόξαι) δόξα
Ibid. verſ. 12. Ἀπαραμπόδιστα) ἀπαρα-
πόδιστα
Ibid. verſ. 17. Θεὸς) Θεὸν
Pag. 4. verſ. 2. Ὥς πέρ ἐστιν) ὡς ἔστιν
Ibid. verſ. 4. Οὐκ ἐγκαλέσεις τινὶ, ἄκων πράξεις ἐδὲ ἕν, ἐδείς σε βλάψεις ἐχθρὸν ἐκ ἕξεις·) ἐδὲ ἐγκαλέσεις ἐδενί· ἄκων πράξεις ἐδὲ ἕν· ἐχθρὸν ἐδένα ἕξεις· ἐδείς σε βλάψει

Ibid. verſ. 7. Τηλικέτων) haec cohaerent antecedentibus.

Ibid. verſ. 8. Δεῖ ἐδὲ μετρίως) ἐ δεῖ μετρίως

Ibid. verſ. 9. Ἀφιέναι) ἐφιέμενος

Ibid. verſ. 9. Δ') δὲ Sed tum comma ſequi deberet τὸ δὲ, ὑπερτ.

Ibid. verſ. 10. Καὶ προηγεμένως σεαυτῷ ἐπιμελεῖσθαι) abſunt.

Ibid. verſ. 11. Ταῦτ' ἐθέλῃς καὶ ἄρχειν καὶ πλετεῖν·) ταῦτα θέλῃς (videtur corrigere voluiſſe ἐθέλῃς) καὶ πλετεῖν καὶ ἄρχειν

Ibid. verſ. 12. Οὐδ') ἐδὲ

Ibid. verſ. 13. Πάντως) πάντων

Ibid. verſ. 14. Μόνων εὐδαιμονία καὶ ἐλευθερία) μόνον καὶ ἐλευθερία καὶ εὐδαιμονία

Ibid. verſ. 19. Κανόσι τούτοις) κανόσιν οἷς

Pag. 6. verſ. 1. Κἂν περί τι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ᾖ, πρόχειρον) κἄνπερ ᾖ τι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν πρόχειρον

Ibid. verſ. 2. Τὸ, διότι οὐδὲν πρὸς σέ.) τὸ ὅτι οὐδὲν πρὸς ἐμέ

Ibid. verſ. 4. Μέμνησο) haec conjunguntur cum praecedentibus.

Ibid. verſ. 4. Ὀρέξεως ἐπαγγελία, τὸ ἐπιτυχεῖν, οὗ ὀρέγῃ· ἐκκλίσεως δὲ ἐπαγγελία) ὀρέξεως ἐπαγγελία ἐπιτυχία οὗ ὀρέγεται· ἐκκλίσεως ἐπαγγελία

Ibid. verſ. 6. Περιπεσεῖν) περιπίπτειν

Ibid. verſ. 7. Καὶ) abeſt.

Ibid. verſ. 9. Ἂν μὲν οὖν) ἐὰν οὖν

Ibid. verſ. 10. Ἐπί σοι, οὐδενὶ ἂν ἐκκλίνεις) ἐπὶ σοι, οὐδὲν ἂν ἐκκλίνῃς

Ibid. verſ. 11. Ἢ θάνατον, ἢ πενίαν) ἢ πενίαν ἢ θάνατον

Ibid. verſ. 16. Τινος) τινὸς

Ibid. verſ. 17. Τῶν δ' ἐφ' ἡμῖν, ὅσων ὀρέγεσθαι καλὸν ἄν, οὐδὲν οὐδέπω σοι πάρεστι.) τῶν δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ὅσον ὀρέγεσθαι καλῶν, οὐδὲν οὔπω σοι

Pag. 8. verſ. 1. Καὶ ἀφορμᾷν) ἢ ἀφορμᾷν

Ibid. verſ. 1. Μέν τοι) ἀνυπερθέτως

Ibid. verſ. 4. Ἐφ' ἑκάστου) hic ſecundi capitis initium facit MS. praecedentia enim continua ſcriptura cohaerent.

Ibid. verſ. 5. Παρασχόντων) παρεχόντων

Ibid. verſ. 7. Ἀρχόμενος) ἀρξάμενος

Ibid. verſ. 8. Στέργεις) στέργω

Ibid. verſ. 8. Αὐτῆς) abeſt.

Ibid. verſ. 10. Καταφιλεῖς) καταφιλῶ

Ibid. verſ. 10. Αὐτοῦ) abeſt.

Ibid. verſ. 13. Ὅταν, &c.) Tertium τμῆμα

Ibid. verſ. 13. Ἅψασθαι) ἅπτεσθαι

Ibid. verſ. 13. Ὑπόμνησον) ὑπομίμνησκε. Arrian. 386. 17. ὑπομίμνησκε σεαυτὸν

Ibid. verſ. 14. Ὁποῖόν ἐστι) ὁποῖον τί ἐστι

Ibid. verſ. 15. Πρόβαλλε) πρόβαλε. *Pag.* 20. verſ. ult. MS. ἐπίβαλλε

Ibid. verſ. 16. Γινόμενα) γενόμενα. *Olim facta vidiſti*: ſed *pag.* 10. 7. in MS. recte eſt γινόμενα.

Pag. 10. verſ. 2. Καὶ ὡσαύτως, &c. uſque ad verſ. 6. τηρῆσαι, abſunt a MS.to, ſed male.

Ibid. verſ. 9. Ταράσσει) Caput ιν.

Ibid. verſ. 13. Ὅτι) διότι

Ibid. verſ. 13. Ἐκεῖνο) ἐκεῖ

Ibid. verſ. 14. Ταρασσώμεθα) ταραττώμεθα

Ibid. verſ. 15. Ἄλλον αἰτιώμεθα) ἄλλον μηδένα αἰτιώμεθα

Ibid. verſ. 17. Ἀπαιδεύτε) Capitis ν. initium.

Ibid. verſ. 17. Ἄλλοις) ἄλλῳ

Ibid. verſ. 18. Πράσσει) πράττει

Ibid. verſ. 19. Μήτ' ἄλλῳ μήθ' ἑαυτῷ) μήτε ἄλλῳ, μήτε ἑαυτῷ

Pag. 12. verſ. 2. Ἐπὶ) Capitis νι. initium, uti hic.

Ibid. verſ. 4. Δ') δὲ

Ibid. verſ. 7. Ὡς θ' ὅταν) ὅταν οὖν

Ibid. verſ. 8. Σχῇς) ἔχῃς

Ibid. verſ. 9. Τότε γὰρ ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθήσῃ) haec abſunt: & connectuntur ſequentia.

Ibid. verſ. 13. Ἂν ἐξέλθῃς, &c. uſque ad δεῖ verſ. 15.) εἰ ἐξέλθοις ὑδρεύσασθαι, ὁδοῦ πάρεργον καὶ κοχλίδιον ἀναλέξαι, καὶ συνάξαι ψηφίδας· καὶ βολβάριον· τέτασθαι δεῖ

Ibid. verſ. 17. Μήτοι σε ὁ κυβερνήτης καλέσῃ) μήτι ὁ κυβερνήτης καλεῖ vel καλῇ

Ibid. verſ. 18. Ἐμβληθῇς) ἐκβληθῇς

Ibid. verſ. 20. Βολβαρίου καὶ κοχλιδίου) κοχλιδίου καὶ βολβαρίου

Pag. 14. verſ. 1. Οὐδὲν) οὐδὲ

Ibid. verſ. 2. Ἐκεῖνα ἅπαντα, μηδὲν ἐπιστρεφόμενος) ἐκεῖνα μὴ δὲ ἐπιστρ.
Ibid. verſ. 4. Μηδὲ) μὴ δὲ
Ibid. verſ. 4. Ποτε) ποτὲ
Ibid. verſ. 5. Καλούμενος) καλοῦντος
Ibid. verſ. 5. Ἐλλίπης) adduntur haec in MS. καὶ δεδεμένος βληθήσῃ· ὁ γὰρ ἑκὼν μὴ ἑπόμενος, ἀνάγκη τοῦτο πείσεται, & conjunguntur ſequentibus.
Ibid. verſ. 8. Θέλειν ὡς τὰ γινόμενα γίνεται, καὶ εὐροήσεις) θέλε τὰ γινόμενα ὡς γίνεται γίνεσθαι καὶ εὐδαιμονήσῃς
Ibid. verſ. 10. Νόσος) Initium Capitis VII.
Ibid. verſ. 11. Χώλανσις) χώλωσις
Ibid. verſ. 12. Ἐμπόδιον) ſequitur σὸν δὲ οὔ. Omiſſis caeteris, & ſubjungitur ſtatim caput VIII. Ἐφ' ἑκάστου, &c.
Ibid. verſ. 18. Ἐὰν) ἂν
Pag. 16. verſ. 2. Ἂν) ἐὰν δὲ
Ibid. verſ. 3. Οὕτως) οὕτω
Ibid. verſ. 3. Συναρπάσουσιν) συναρπάζουσιν
Ibid. verſ. 6. Μηδέποτε) Initium capitis IX.
Ibid. verſ. 7. Παιδίον) παιδάριον
Ibid. verſ. 8. Ἀπεδόθη) poſt id inſeritur, ἡ γυνὴ ἀπέθανεν, ἀπεδόθη
Ibid. verſ. 10. Δὲ σοὶ) δέ σοι
Ibid. verſ. 10. Διὰ τίνος σε ὁ δοὺς ἀπήτησε;) διότι ἀπήτησεν ὁ δοὺς
Ibid. verſ. 11. Διδῷ) δίδοται
Ibid. verſ. 11. Ἀλλοτρίου αὐτοῦ) ἀλλοτρίων αὐτῶν
Ibid. verſ. 14. Εἰ προκόψαι) Initium *cap.* X.
Ibid. verſ. 15. Διαλογισμούς· ἐὰν) ἐπιλογισμοὺς, ἂν
Ibid. verſ. 16. Διατροφάς. ἐὰν) διατροφὴν, ἂν
Ibid. verſ. 17. Ἐστι) ἐστιν
Ibid. verſ. 19. Κρεῖττον δὲ, τὸν κρεῖσσον (uti & paulo ante) καὶ τὸν

Pag. 18. verſ. 2. Σμικρῶν) μικρῶν
Ibid. verſ. 3. Ὅτι) abeſt.
Ibid. verſ. 4. Προῖκα δὲ ὐδὲν παραγίνεται) προῖκα οὐδὲν περιγίνεται
Ibid. verſ. 5. Δὲ) abeſt.
Ibid. verſ. 6. Καὶ) ἢ
Ibid. verſ. 7. Ὅυτως) οὕτω
Ibid. verſ. 8. Ὅλως δὲ σοὶ καλῶς) abſunt.
Ibid. verſ. 11. Ἐι προκόψαι) Cap. XI.
Ibid. verſ. 12. Ἀνόητος δόξαι καὶ) ἄνυς δόξαι ἢ
Ibid. verſ. 13. Δοκεῖν) abeſt.
Ibid. verſ. 14. Τισὶν εἶναί τις) τὶς εἶναι τισὶν
Ibid. verſ. 15. Προαίρεσιν ἑαυτῦ) σεαυτῦ προαίρεσιν
Ibid. verſ. 17. Τὸν) τῦ
Pag. 20. verſ. 2. Ἄν θέλῃς) Cap. XII.
Ibid. verſ. 3. Πάντοτε) συ πάντως
Ibid. verſ. 4. Ἐπί σοι) ἐπὶ σοὶ
Ibid. verſ. 5. Κᾂν τὸν παῖδα θέλῃς) καὶ τὸν παῖδα ἐὰν θελήσῃς
Ibid. verſ. 8. Ἄν) ἐὰν
Ibid. verſ. 10. Ἑκάςυ ἐςὶν) ἕκαςος τίς ἐςιν
Ibid. verſ. 11. Ἐξυσίαν) τὴν ἐξυσίαν
Ibid. verſ. 13. Τὶ) abeſt.
Ibid. verſ. 16. Μέμνησο) Cap. XIII.
Ibid. verſ. 17. Γέγονέ τι) τί γίγονε
Ibid. verſ. 18. Τὴν) abeſt.
Ibid. verſ. 20. Ἐπίβαλε) ἐπίβαλλε
Pag. 22. verſ. 1. Ὅυτω) ὕτως: atque ita mox ὕτως πρὸς γυναῖκα
Ibid. verſ. 2. Ὅυτω πρὸς ἀρχὰς, ὕτω) ὕτω abeſt utroque loco.
Ibid. verſ. 3. Ποτὲ ἄξιος τῶν θεῶν συμπότης· ἂν δὲ καὶ παρατεθέντων) ἄξιος ποτὲ τῦ θεῦ ἄνθρωπος· ὅταν δὲ καὶ προσενεχθέντων
Ibid. verſ. 5. Ἀλλὰ καὶ ὑπερίδῃς) ἀλλὰ περιίδῃς
Ibid. verſ. 5. Συμπότης τῶν θεῶν ἔσῃ, ἀλλὰ καὶ συνάρχων) ἀν-

θρωπος ἐσὶν θεῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄγγελος :- Ὅταν κλαίοντα, &c. omissis mediis.

Ibid. vers. 10. Ὅταν κλαίοντα.) XIV. caput.

Ibid. vers. 11. Ἀπολωλεκότος) ἀπολωλεκότα

Ibid. vers. 14. Διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγειν) haec absunt.

Ibid. vers. 15. Ου τὸ) αὐτὸ

Ibid. vers. 16. Τότε) τούτων

Ibid. vers. 18. Συμπεριφέρεσθαι) περιφέρεσθαι

Ibid. vers. 19. Ουτω) οὕτως

Ibid. vers. 19. Καὶ) abest.

Ibid. vers. 20. Πρόσεχε) προσέχων

Ibid. vers. 20. Ἔσωθεν) ἔξωθεν

Pag. 24. vers. 2. Μέμνησο) Caput XV.

Ibid. vers. 2. Οἷυ) οἷυ δ᾽ ἂν

Ibid. vers. 4. Ἂν πτωχὸν ὑποκρίνεσθαί σε) ἐάν σε πτωχὸν ὑποκρίνασθαι

Ibid. vers. 7. Γὰρ τοῦτ᾽ ἐσὶ, τὸ δοθὲν ὑποκρίνασθαι πρόσωπον γάρ ἐσι τὸ δωρηθὲν πρόσωπον ὑποκρίνασθαι

Ibid. vers. 8. Δ᾽ αὐτὸ) δὲ αὐτὸ

Ibid. vers. 10. Κόραξ) Capitis XVI. initium.

Ibid. vers. 10. Κράξη) κεκράγη

Ibid. vers. 11. Φαντασία) additur τοῦ δαίμονος

Ibid. vers. 12. Ὅτι) abest.

Ibid. vers. 13. Οὐδὲν ἐμοὶ) ἐμοὶ οὐδὲν

Ibid. vers. 13. Ἀλλὰ τῷ σωματίῳ μου) ἀλλ᾽ ἢ τῷ σώματί μου

Ibid. vers. 14. Ἢ τῷ δοξαρίῳ) καὶ τῷ δοξαρίῳ

Ibid. vers. 17. Ὠφεληθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ) αὐτὸ καλῶς θέσθαι

Pag. 26. vers. 1. Ἀνίκητος) Cap. XVII.

Ibid. vers. 3. Ἐπί σοι) ἐπὶ σοὶ

Ibid. vers. 5. Οὖν) abest.

Ibid. vers. 6. Μέγα δυνάμενον) μεγαλυνόμενον

Ibid. vers. 7. Ἐὰν) ἂν

Ibid. vers. 9. Ζηλοτυπία) ζηλωτυπία

Ibid. verſ. 9. Ἕξει· σὺ δὲ, &c. uſque ad θελήσεις) ἔχει· ἐδὲ γὰρ ϛρατηγὸς, ἢ πρύτανις, ἢ ὕπατος εἶναι θέλεις

Ibid. verſ. 14. Μέμνησο) Cap. XVIII.

Ibid. verſ. 14. Τύπ]ων) ὁ τύπτων

Ibid. verſ. 17. Τις) τι

Ibid. verſ. 17. Ἠρέθισε) ἠρέθικε

Ibid. verſ. 19. Ἂν) ἐὰν

Ibid. verſ. 20. Σεαυτȣ.) Connectuntur his ſequentia.

Pag. 28. verſ. 2. Τὰ) abeſt.

Ibid. verſ. 4. Καθ' ἡμέραν· μάλιϛα δὲ πάντων) καθημέραν· καὶ πάντων δὲ μάλιϛα

Ibid. verſ. 5. Ταπεινὸν) ταπεινὸν, ὅτε

Ibid. verſ. 5. Ἐνθυμήσῃ) ἐνθυμηθήσῃ

Ibid. verſ. 8. Ἐι φιλοσοφίας) Caput XIX.

Ibid. verſ. 10. Ὡς) καὶ

Ibid. verſ. 12. Ὀφρὺν) ὀφρῦν

Ibid. verſ. 13. Σχῇς) ἔχε

Ibid. verſ. 14. Τȣ) abeſt.

Ibid. verſ. 15. Τάξιν· μέμνησο δὲ, ὅτι ἐὰν μὲν ἐμμείνῃς) χώραν· μέμνησό τε, διότι ἐὰν μὲν ἐμμένῃς

Pag. 30. verſ. 2. Ἐὰν ποτέ σοι) Caput XX.

Ibid. verſ. 5. Τῷ εἶναι) τὸ εἶναι

Ibid. verſ. 5. Καὶ) abeſt.

Ibid. verſ. 5. Τῷ εἶναι) τὸ εἶναι

Ibid. verſ. 6. Ἱκανὸς ἔσῃ) ἱκανόν ἐϛιν

Ibid. verſ. 8. Οὗτοι) Cap. XXI.

Ibid. verſ. 9. Ἐγὼ βιώσομαι) διαβιώσομαι

Ibid. verſ. 10. Κακὸν) additur ὥσπερ ἐϛιν

Ibid. verſ. 11. Μή τι ἐϛὶν ὂν σὸν) μή τι ὂν σόν ἐϛιν

Ibid. verſ. 12. Ἀρχῆς) ἡ ἀρχῆς

Ibid. verſ. 13. Ἐφ') εἰς. Vid. *pag.* 36. 6.

Ibid. verſ. 13. Ἔτι τȣτ') ἐπὶ τȣτοις

Ibid. verſ. 14. Οὐδεὶς) καὶ ἐδεὶς

Ibid. verf. 15. Τοῖς ἐπί σοι) τὸν ἐπὶ σοί. Scribendum effet τῶν· fic *pag.* 32. 1. ταῦτα τῶν ἐφ' (non τὰ ἐφ') ἡμῖν
Ibid. verf. 17. Ἔσονται) cum nota interrogationis.
Ibid. verf. 17. Ἀβοήθητοι) ἀβοήθητον
Ibid. verf. 18. Παρά σου ἀργύριον) παρὰ σοῦ κερμάτιον· οὐδὲ, &c.
Pag. 32. verf. 4. Φασὶν) φησὶν
Ibid. verf. 5. Τηρῶν) abeft.
Ibid. verf. 5. Ἐμαυτὸν) ἑαυτὸν
Ibid. verf. 6. Δεικνύετε) δείκνυε
Ibid. verf. 7. Δ' ἐμὲ) δέ με
Ibid. verf. 7. Τἀγαθὰ) τὰ ἀγαθὰ
Ibid. verf. 8. Ἵν') ἵνα
Ibid. verf. 9. Ἄνισοι) ἄδικοι
Ibid. verf. 12. Ἀποβαλῶ αὐτὸ, ταῦτά με) ἀποβάλλω αὐτὰ ταῦτα, ἐκεῖνα με
Ibid. verf. 13. Ἀλλ') ἀλλὰ
Ibid. verf. 14. Ταύτην) καὶ ταύτην
Ibid. verf. 15. Οὔτε) οὐδὲ
Ibid. verf. 17. Χαλκία) σκυτία
Ibid. verf. 17. Σκυτέα) χαλκέα
Ibid. verf. 18. Ἐκπληρώσῃ) ἐκπληρῶσαι
Ibid. verf. 18. Ἄλλον τινὰ) ἄλλόν τινα
Ibid. verf. 20. Ἂν) abeft.
Pag. 34. verf. 1. Σὺ αὐτὸς ἀνωφελὴς ἂν εἴης αὐτῇ) οὐδεὶς ἑαυτὸν ἂν ὠφέλησεν ἢ αὐτὴν
Ibid. verf. 2. Ἂν) ἐὰν
Ibid. verf. 3. Σεαυτὸν) ἐμαυτὸν
Ibid. verf. 3. Δ') δὲ
Ibid. verf. 4. Ἀποβαλεῖς) ἀποβάλλεις
Ibid. verf. 4. Τί ὄφελος ἂν αὐτῇ γένοιο) τί τὸ ὄφελος ἂν αὐτῇ γένοιτο
Ibid. verf. 7. Προετιμήθη) Caput XXII.
Ibid. verf. 7. Σοῦ τίς) τίς σου

Ibid. verſ. 9. Συμβυλίαν) συμβύλιον
Ibid. verſ. 9. Ταῦτ' ἐςὶ) ταῦτά ἐςι
Ibid. verſ. 11. Ἀυτῶν) abeſt
Ibid. verſ. 11. Ουκ) μὴ
Ibid. verſ. 12. Ὅτι) διότι σὺ
Ibid. verſ. 12. Ταυτὰ) τὰ ἀυτὰ
Ibid. verſ. 14. Ἔχειν δύναται) δύναται ἔχειν
Ibid. verſ. 17. Προϊέμενος) προέμενος
Ibid. verſ. 19. Ἀλλὰ) Capitis XXIII. initium.
Pag. 36. verſ. 2. Προϊέμενος) προέμενος. Atque ita verſ. 3.
Ibid. verſ. 3. Ἔχειν ἔλατἰον) ἔλαττον ἔχειν
Ibid. verſ. 5. Ουκ) ὂν ὐκ
Ibid. verſ. 5. Τὸν ἀυτὸν δὴ τρόπον κἀνταῦθα) ὕτω καὶ ἐνταῦθα
Ibid. verſ. 8. Δ' ἀυτὸ) δὲ ἀυτῦ
Ibid. verſ. 8. Θεραπείας πωλεῖ) haec abſunt.
Ibid. verſ. 9. Οὖν τὸ διαφέρον) τὸ διάφορον
Ibid. verſ. 9. Λυσιτελεῖ) λυσιτελὲς
Ibid. verſ. 10. Προΐεσθαι) προέσθαι
Ibid. verſ. 12. Μὲν ὖν) abſunt.
Ibid. verſ. 13. Ἀνάσχεσθαι ἀυτῦ ἐπὶ) ἀνέχεσθαι ἀυτῦ τῶν ἐπὶ
Ibid. verſ. 16. Τὸ βέλημα) Cap. XXIV.
Ibid. verſ. 18. Τοῦ γείτονος ἄλλο παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρόν ἐςιν ἐυθὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινομένων ἐςίν') ἄλλυ παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρον ἐυθὺς, ὅτι τῶν γινομένων ἴσθι, &c.
Pag. 38. verſ. 1. Ὅταν καὶ) κἂν
Ibid. verſ. 3. Τὸ τῦ ἄλλυ) τὰ ἄλλα
Ibid. verſ. 5. Ὅς) ὅςις
Ibid. verſ. 5. Ὅτι) διότι
Ibid. verſ. 6. Ἑαυτῦ τινὸς) ἀυτῦ τινὸς
Ibid. verſ. 7. Τάλας) καὶ τάλας
Ibid. verſ. 7. Ἐγὼ) Hic finis eſt Capitis XXIV. Sequitur Ἀμήχανον ὖν βλάπτεσθαι τινὰ, &c. quae hic ſequuntur *p.* 48. 4.

Ibid. verſ. 8. Ἀυτὸ) MS. male ὡς ἀυτὸ, niſi fuerit olim ὡσαύτως

Ibid. verſ. 10. Ὥσπερ) hoc eſt initium Capitis XXVIII. in MS.

Ibid. verſ. 10. Ἀποτυχεῖν) ἀποτυγχάνειν

Ibid. verſ. 11. Κακȣ̃) κακῷ

Ibid. verſ. 13. Εἰ μὲν) hoc eſt initium Capitis XXIX. in MS.

Ibid. verſ. 13. Ἐπέτρεπέ τις) τὶς ἐπέτρεπε

Ibid. verſ. 16. Λοιδορήσεται) λοιδορῆται

Ibid. verſ. 17. Ἀισχύνη, τȣ́τȣ ἕνεκα) ἀισχύνη τȣ́τȣ ἕνεκα; ἑκάςȣ, &c. Hacc videtur eſſe optima lectio. Vide Arrianum *p.* 319. 12.

Pag. 40. verſ. 1. Μηδὲν) ἅτε μὴ δὲ, at Arrianus ἅτε μηδὲν, quod probum.

Ibid. verſ. 2. Ἀισχυνθήσῃ) ἀποςήσῃ

Ibid. verſ. 3. Θέλεις) Cap. XXX.

Ibid. verſ. 3. Ὀλύμπια) ὀλύμπιον

Ibid. verſ. 4. Τοὺς θεοὺς) τὸν θεὸν

Ibid. verſ. 6. Σ') abeſt.

Ibid. verſ. 6. Ἀναγκοφαγεῖν) ἀναγκοτροφεῖν

Ibid. verſ. 11. Εἰς τὸν ἀγῶνα) ἐν τῷ ἀγῶνι

Ibid. verſ. 11. Ἔςι δ') ἔςιν δὲ

Ibid. verſ. 12. Στρέψαι) τρέψαι

Ibid. verſ. 13. Μαςιγωθῆναι) καὶ μαςιγωθῆναι

Ibid. verſ. 14. Πάντα) abeſt. Etiam in Arriano, 320. & in Ven. Simpl.

Ibid. verſ. 17. Ἐὰν) ἂν, etiam Arrianus ita.

Ibid. verſ. 17. Νῦν δὲ ἀυλητὰς) abſunt. Etiam a Ven. Simpl.

Ibid. verſ. 17. Εἶτα) νῦν δέ. Etiam Ven.

Pag. 42. verſ. 3. Περιοδεύσας) περιόδευσας

Ibid. verſ. 4. Οὕτω θεασάμενοι) Minio ſcripta litera incipit, quamvis novi capitis numerus non ſit adſcriptus.

Ibid. verſ. 6. Ἐυφράτης) εὖ τις τῶν σοφῶν

Ibid. verſ. 12. Ἄλλο γὰρ) ἄλλος γὰρ

Ibid. verſ. 14. Πίνειν) additur ὁμοίως ὀργίζεσθαι

Ibid. verſ. 16. Καταφρονηθῆναι) additur, ὑπὸ τῶν ἀπάντων καταγελασθῆναι. Pro ἀπάντων in Arriano eſt ἀπαντώντων *pag.* 321. 12.

Ibid. verſ. 17. Ἐν πραγματίῳ) ἐν abeſt.

Ibid. verſ. 18. Ἀντικαταλλάξεσθαι τούτων) ἀνταλλάξασθαι ἀντὶ τούτων ἁπάντων

Ibid. verſ. 20. Ἀταραξίαν) ἀταξίαν. Peſſime.

Pag. 44. verſ. 2. Γένη) abeſt. Etiam ab Arriano, 321. 24.

Ibid. verſ. 3. Ἡ ἀγαθὸν) ὄντα, ἀγαθὸν

Ibid. verſ. 5. Τὸ σαυτοῦ) τοῖς αὐτοῦ

Ibid. verſ. 7. Στάσιν ἔχειν) τάξιν ἐπέχειν

Ibid. verſ. 9. Τὰ καθήκοντα) Caput XXXI.

Ibid. verſ. 13. Πατὴρ κακός ἐστι) κακὸς ὁ πατήρ ἐστιν

Ibid. verſ. 14. Οὐ) abeſt.

Ibid. verſ. 15. Σεαυτοῦ) σαυτοῦ

Ibid. verſ. 16. Τί) τὸ, τί

Ibid. verſ. 17. Ἡ σὴ ἕξει) ἕξει ἡ σὴ

Ibid. verſ. 18. Ἂν μὴ σὺ θέλῃς) εἰ μὴ θέλεις

Pag. 46. verſ. 1. Οὕτως οὖν ἀπὸ τοῦ γείτονος, ἀπὸ τοῦ πολίτου) οὕτω οὖν ἀπὸ τοῦ πολίτου, ἀπὸ τοῦ γείτονος

Ibid. verſ. 2. Εὑρήσεις ἐὰν) ἐξευρήσεις, ἂν

Ibid. verſ. 3. Ἐθίζῃς) ἐθίζῃ

Ibid. verſ. 5. Τῆς περὶ) Initium Capitis XXXII. in MS.

Ibid. verſ. 5 Τοὺς θεοὺς) τὸν θεὸν

Ibid. verſ. 7. Αὐτῶν) αὐτοῦ

Ibid. verſ. 7. Ὄντων καὶ διοικούντων τὰ ὅλα) ὄντος καὶ διοικοῦντος ὅλα

Ibid. verſ. 8. Σαυτὸν) ἑαυτὸν

Ibid. verſ. 9. Καταλελοιπέναι) additur εἰς

Ibid. verſ. 9. Αὐτοῖς) αὐτῷ καὶ ἕπεσθαι

Ibid. verſ. 10. Ἐν) abeſt

Ibid. verſ. 11. Ὑπὸ) ἐπὶ

Ibid. verſ. 12. Τοῖς θεοῖς ὅτ') τὸν θεὸν, ὅτε. Sic *p.* 4. 1. μέμψῃ θεὺς

Ibid. verſ. 14. Τε ὐχ' οἷόν τε τοῦτο γίνεσθαι) δὲ τοῦτο οὐχ' οἷόν τε

Ibid. verſ. 17. Ἄν γε τὶ) ἄν γέ τι

Ibid. verſ. 17. Ὑπολάβῃς) ὑπολαβὼν

Ibid. verſ. 19. Περιπίπτῃς) περιπίπτεις

Ibid. verſ. 19. Μὴ θέλεις, μέμψασθαι) ὐκ ἐθέλεις, μέμφεσθαι

Pag. 48. verſ. 4. Τεθαυμακέναι.) Poſt haec ſequitur in MS. Cap. xxx. §. 3. *pag.* 54. verſ. 8. Γέλως μὴ πολ. Sed capita deinceps non numerantur. Ita cum Capite xxiii. numeratio deſinit.

Ibid. verſ. 4. Ἀμήχανον) hoc eſt initium capitis xxv. in MS to.

Ibid. verſ. 7. Υἱὺ) τὺ υἱὺ

Ibid. verſ. 8. Καὶ πολυνείκην καὶ ἐτεοκλέα τῦτο πολεμίυς ἀλλήλοις) καὶ τισὶ τῶν ἀφρόνων τῦτο

Ibid. verſ. 11. Ὁ γεωργὸς λοιδορεῖ τὺς θεοὺς) καὶ γεωργὸς λοιδορεῖ τὸν θεὸν

Ibid. verſ. 12. Διὰ τοῦτο) ἐπὶ τούτῳ

Ibid. verſ. 13. Καὶ τὰ τέκνα ἀπολλύντες) ἀπολύοντες καὶ τὰ τέκνα

Ibid. verſ. 15. Ὡς) ὧν

Ibid. verſ. 16. Τῷ αὐτῷ) τούτῳ

Ibid. verſ. 16. Σπένδειν, &c. uſque ad καθαρῶς) hic in MS.to ita legitur προσήκει κατὰ ἀλήθειαν ἅπτεσθαι ἔργυ, καθαρῶς

Ibid. verſ. 19. Μηδὲ γλίσχρως) μὴ δέ γε αἰσχροκερδῶς

Ibid. verſ. 20. Δύναμιν) ſequitur poſt haec in MS.to Caput xxvi. Τάξον τινὰ, &c. quae *pag.* 52. hic ſequuntur.

Pag. 52. verſ. 12. Τάξον) eſt initium Capitis xxvi.

Ibid. verſ. 12. Ἤδη) εἰδὺς

Ibid. verſ. 13. Σεαυτοῦ) σεαυτῷ

Ibid. verſ. 15. Καὶ) abeſt, uti & α, nota numeri praefixa.

Ibid. verſ. 17. Παρακολυθοῦντος) παρακαλοῦντος
Ibid. verſ. 17. Τι) abeſt.
Ibid. verſ. 18. Περὶ οὐδενὸς) μὴ περὶ μηδενὸς
Ibid. verſ. 18. Μονομάχων, μηδὲ) μονομαχιῶν· μὴ περὶ, &c.
Pag. 54. verſ. 1. Τῶν ἑκασταχοῦ) ἢ τῶν ἑκασταχοῦ
Ibid. verſ. 2. Λεγομένων) abeſt.
Ibid. verſ. 3. Ἀνθρώπων λέγοντες, ἢ ἐπαινοῦντες, ἢ συγκρίνοντες. Ἂν μὲν, &c.) ἄνθρωπον ψέγοντα ἢ ἐπαινοῦντα, ἢ κρίνοντα· ἐὰν μὲν, &c. ſine novo tmemate.
Ibid. verſ. 5. Μέταγε τοῖς σοῖς λόγοις) μετάγαγε τοὺς σοὺς λόγους καὶ.
Ibid. verſ. 6. Εἰ δὲ ἐν) εἰ δ' ἐν
Ibid. verſ. 7. Σιώπα.) Hic in MS. ſequitur: Ἐχρῆν δὲ μεμνῆσθαι, *pag.* 38. verſ. 7. adſcripto numero xxvii.
Ibid. verſ. 8. Γέλως) initiali litera minio notata.
Ibid. verſ. 8. Μηδὲ ἐπὶ πολλοῖς, μηδὲ ἀνειμένος) Haec in MS. cohaerent cum ſequentibus, & ita legebantur μη-$\tilde{\beta}$ δὲ ἀνειμένος, μηδ' ἐπὶ πολλοῖς. $\tilde{\alpha}$ Sed literis $\tilde{\alpha}$ & $\tilde{\beta}$ ſupra notatis ſignificatur haec tranſpoſita eſſe & legendum: Γέλως μὴ πολὺς ἔστω· μὴ δ' ἐπὶ πολλοῖς· μηδ' ἀνειμένος.
Ibid. verſ. 10. Ὅρκον) cohaeret cum praecedenti.
Ibid. verſ. 10. Εἰς ἅπαν) εἰσάπαν
Ibid. verſ. 12. Ἐξωτικὰς) ἔξω
Ibid. verſ. 14. Ὑποῤῥυῆς) ὑπορυῆς
Ibid. verſ. 16. Μολύνεσθαι) συμμολύνεσθαι
Ibid. verſ. 18. Τὰ) initiali litera minio ſcripta.
Pag. 56. verſ. 1. Οἰκίαν) οἰκείαν
Ibid. verſ. 1. Τὸ δὲ πρὸς δόξαν) τὰ δὲ πρὸς ἡδονὴν ἢ δόξαν
Ibid. verſ. 2. Ἅπαν) ἅπαντα
Ibid. verſ. 2. Περὶ, &c.) Hic paragraphus a MS.to abeſt.
Ibid. verſ. 8. Ἐὰν) initiali litera minio notata.
Ibid. verſ. 8. Ἐάν τίς σοι ἀπαγγείλῃ) ἐάν τις σε ἀπαγγέλῃ

Ibid. verſ. 10. Ἀλλ' ἀποκρίνε ὅτι) ἀλλὰ ἀποκρίνε, διότι
Ibid. verſ. 10. Ἄλλα) ἄλλα τὰ
Ibid. verſ. 11. Ταῦτα) ταυταῦτα
Ibid. verſ. 11. Ἔλεγεν.) Sequitur ab initio, Οὐ καλὸν τὸ παρεῖναι εἰς θέατρον, εἰς ἀκρόασιν τινῶν μὴ εἰκῆ· μήτε ῥαδίως πάριθι· παρ. &c. *pag.* 58. 4.
Pag. 58. verſ. 4. Καὶ) καὶ τὸ
Ibid. verſ. 4. Ὅταν) initiali litera.
Ibid. verſ. 6. Μέλλῃς) μέλλεις
Ibid. verſ. 7. Σαυτῷ) σεαυτῷ
Ibid. verſ. 8. Ἐποίησεν ἐν τούτῳ σωκράτης ἢ ζήνων· καὶ οὐκ ἀπορήσεις) ἐποίησέ τις τῶν ἐναρέτων· καὶ οὐκ ἀπορρήσεις
Ibid. verſ. 12. Πρόβαλε) πρόβαλε σεαυτῷ, uti verſ. 7.
Ibid. verſ. 13. Ἀπεκλείσθη, ὅτι οὐκ ἀνοιχθήσονται) ἀποκλεισθήσῃ· ὅτι ἐντιναχθήσονται
Ibid. verſ. 14. Τούτοις) αὐτοῖς
Ibid. verſ. 15. Φέρε) ἐλθὼν φέρε
Ibid. verſ. 15. Γινόμενα) γενόμενα
Ibid. verſ. 16. Σεαυτὸν) ἑαυτὸν
Ibid. verſ. 17. Διαβεβλημένε) διαβεβλημένον
Ibid. verſ. 18. Τὸ τινὰ τῶν ἑαυτοῦ) τὸ τῶν αὐτοῦ τινὰ
Ibid. verſ. 19. Ἢ) καὶ
Ibid. verſ. 19. Ἐπὶ πολὺ) ἐπιπολὺ
Ibid. verſ. 20. Οὐ) initiali litera minio ſcripta.
Ibid. verſ. 20. Σοι) σὺ
Ibid. verſ. 20. Τὸ) abeſt.
Pag. 60. verſ. 1. Οὕτω) οὕτως
Ibid. verſ. 2. Ἀκούειν) πυκνῶς ἀκούειν. Et cohaerent cum ſeqq.
Ibid. verſ. 4. Τόπος εἰς ἰδιωτισμὸν καὶ ἅμα) τρόπος εἰς ἰδιωτικὸν· καὶ μάλιστα
Ibid. verſ. 6. Ἀνιέναι) ἀνεῖναι. Et cohaeret cum ſeqq.
Ibid. verſ. 8. Προελθεῖν) ἐμπεσεῖν
Ibid. verſ. 8. Τί συμβῇ) συμβῇ τί

Ibid. verſ. 8. Ἂν) ἐὰν
Ibid. verſ. 9. Ἐπίπληξον) καὶ ἐπίπλ.
Ibid. verſ. 9. Προελθόντι) προσελθόντι
Ibid. verſ. 10. Γε) σὲ
Ibid. verſ. 10. Ἐρυθριᾶσαι, καὶ σκυθρωπῆσαι) ἐρυθριάσαι καὶ σκυθρωπάσαι
Ibid. verſ. 13. Ἐὰν) Ὅταν. initiali litera.
Ibid. verſ. 13. Φύλασσε) καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, φύλασσε
Ibid. verſ. 14. Σαυτὸν) σεαυτὸν
Ibid. verſ. 15. Ἀλλ') ἀλλὰ
Ibid. verſ. 16. Ἀπολαύσεις) ἀπήλαυσας
Ibid. verſ. 19. Μετανοήσεις) μετανοεῖς
Ibid. verſ. 19. Λοιδορήσεις) λοιδόρει
Pag. 62. verſ. 2. Ἐπαινέσεις) ἐπαινέσης
Ibid. verſ. 2. Ἂν δέ σοι καιρὸς) ἐὰν δὲ εὔκαιρον
Ibid. verſ. 3. Νικήσῃ) ἡττήσῃ
Ibid. verſ. 5. Πόσῳ) πόσον
Ibid. verſ. 5. Σαυτῷ) σεαυτῷ
Ibid. verſ. 6. Νίκην) τὴν νίκην
Ibid. verſ. 8. Ἐστὶ) σοι ἐστὶ
Ibid. verſ. 8. Ποιῇς, μηδέποτε) ποιεῖς, μηδέπω ποτὲ
Ibid. verſ. 10. Μέλλωσι περὶ αὐτοῦ) περὶ αὐτοῦ μέλλωσιν
Ibid. verſ. 13. Ὀρθῶς) Cohaerent cum ſeqq. πρὸς μὲν τὸ, &c.
Ibid. verſ. 15. Ὡς τὸ, ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νὺξ ἐστι) abſunt.
Ibid. verſ. 16. Ἔχει) ἔχε
Ibid. verſ. 17. Δὲ) δὲ,
Ibid. verſ. 18. Οὕτω καὶ τῶν παρακειμένων τὰ μείζω ἑλεῖν) οὕτω καὶ τὴν μείζω μερίδα ἐκλέξασθαι
Pag. 64. verſ. 1. Μεγάλην ἔχει) ἐχέτω
Ibid. verſ. 2. Τὸ κοινὸν) κοινωνίαν
Ibid. verſ. 3. Μέμνησο) abeſt.
Ibid. verſ. 4. Οὐ) μὴ
Ibid. verſ. 5. Ὁρᾶν) ὅρα

Ibid. verſ. 6. Ὅιαν) οἷον
Ibid. verſ. 8. Ἐὰν) Cohaerent cum antecedentibus.
Ibid. verſ. 10. Παρέλιπες) τῦτο κατέλιπες
Ibid. verſ. 13. Ἧλω) ἴλω
Ibid. verſ. 15. Τῦτ' ἂν) τῦτο ἐὰν
Ibid. verſ. 16. Παραφυλάσσωμεν) παραφυλάξωμεν.
Ibid. verſ. 17. Τῦ ἔργυ) ἑκάςυ ἔργυ
Pag. 66. verſ. 2. Μέτρον) initiali litera.
Ibid. verſ. 2. Ἑκάςῳ) ἑκάςυ. Sed in margine καὶ ἔσω.
Ibid. verſ. 3. Μὲν ὖν ἐπὶ τύτοις) ἐπὶ τύτυ
Ibid. verſ. 5. Σε) abeſt.
Ibid. verſ. 6. Ὑπὲρ τὸν πόδα ὑπερβῇς) ὑπερβῇ τὸν πόδα.
Ibid. verſ. 7. Γίνεται) γίνεται εἶτε.
Ibid. verſ. 8. Ἔιτα) εἶτε, bis.
Ibid. verſ. 14. Συγκοιμᾶσθαι) συγκοιμῶνται.
Ibid. verſ. 15. Καὶ ἐν) κἂν
Ibid. verſ. 17. Διότι ἐπ' ὐδενὶ) ὅτι ἐπ' ὐδὲν.
Ibid. verſ. 18. Ἐν σωφροσύνῃ) abſunt.
Pag. 68. verſ. 1. Ἀφυΐας) initiali litera.
Ibid. verſ. 3. Ἐπὶ πολὺ) ἢ ἐπὶ πολὺ, atque ita ter, eodem hoc verſu.
Ibid. verſ. 4. Ὀχεύειν) abeſt.
Ibid. verſ. 5. Ἡ πᾶσα ἔσω ἐπιςροφή.) ἔσω ἡ πᾶσα ἐποςροφὴ.
Ibid. verſ. 8. Ὅταν) initiali litera.
Ibid. verſ. 8. Ὅτάν τις κακῶς τι ποιῇ, ἢ κακῶς σε λέγῃ) ὅταν τίς σε κακῶς λέγῃ
Ibid. verſ. 11. Ἑαυτῷ) ἀυτῷ
Ibid. verſ. 12. Κακῶς ἀυτῷ) κακὸς
Ibid. verſ. 12 Βλάπτεται, ὅςις) βέβλαπται· ὥσπερ
Ibid. verſ. 14. Ἄν τις) ἐάν τις
Ibid. verſ. 15. Βλάπτεται) βέβλαπται
Ibid. verſ. 16. Οὖν) abeſt.
Ibid. verſ. 17. Ἑκάςῳ) ἐφ' ἑκάςυ

Ibid. verſ. 18. Ἀυτῷ) πᾶν πρᾶγμα cohaeret.

Pag. 70. verſ. 2. Τὴν μὲν φορητὴν uſque ad ἐὰν) τὴν μὲν, ἀφόρητον· τὴν δὲ φορητήν· ἐὰν οὖν ἀδελφός σε

Ibid. verſ. 5. Ἄυτη) αὐτὴ

Ibid. verſ. 6. Ἀλλ᾽) ἀλλὰ

Ibid. verſ. 7. Ὅλι) ὅτι ὁ

Ibid. verſ. 7. Καθ᾽ ὃ) καθὸ

Ibid. verſ. 10. Ὅυτοι) initiali litera.

Ibid. verſ. 10. Δὲ) abeſt.

Ibid. verſ. 10. Ἀσύνακτοι) ἀσύντακτοι

Ibid. verſ. 11. Ἐιμι᾽ ἐγώ σου ἄρα κρείσσων) ἐγὼ ἄρα σου κρείττων

Ibid. verſ. 13. Κρείσσων) κρείττων

Ibid. verſ. 13. Συνακτοὶ) συντακτικοὶ

Ibid. verſ. 14. Ἐιμι) abeſt.

Ibid. verſ. 14. Τῆς σῆς κρείσσων) κρείττων τῆς σῆς

Ibid. verſ. 16. Τῆς σῆς κρείσσων) κρείσσων τῆς σῆς

Pag. 72. verſ. 2. Λύεται) initiali litera.

Ibid. verſ. 3. Τις) τὶς

Ibid. verſ. 5. Πολύν᾽ πρὶν γὰρ διαγνῶναι τὸ δόγμα) πολύ· πρινὴ γὰρ τοῦ γνῶναι τὸ πρᾶγμα

Ibid. verſ. 6. Ὅυτως οὖν) οὕτω οὖ

Ibid. verſ. 6. Ἄλλας) ἄλλων

Ibid. verſ. 7. Καταλαμβάνειν) λαμβάνειν.

Ibid. verſ. 10. Μηδαμοῦ) initiali litera.

Ibid. verſ. 11. Τὸ πολὺ) τοπολὺ

Ibid. verſ. 14. Ὅυτω καὶ uſque ad παρορώμενος) οὕτως ἀφηρηκήκεισαν οἱ φιλόσοφοι πανταχόθεν τὸ ἐπιδεικτικὸν, ὥστε ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς βουλόμενοι ὑπ᾽ αὐτῶν φιλόσοφοι συναθῆναι· κἀκεῖνοι ἀπήγαγον αὐτούς· οὕτω ἠνείχοντο παρορώμενοι

Ibid. verſ. 18. Ἐν ἰδιώταις ἐμπίπτη λόγος) ἐμπέση λόγος ἐν ἰδιώταις

Pag. 74. verſ. 1. Ἐξεμέσαι, ὃ) ἐμέσαι ἃ

Ibid. verſ. 3. Δηχθῆς, τότ᾽) δειχθῆς, τότε

Ibid. verſ. 3. Ἦρξω) ἀρχὴ
Ibid. verſ. 8. Ἀλλ') ἀλλὰ τὰ
Ibid. verſ. 8. Πεφθέντων τὰ) πεμφθέντα
Ibid. verſ. 11. Ὅταν) initiali litera.
Ibid. verſ. 11. Ἐντελῶς) ἐυτελῶς
Ibid. verſ. 11. Ἧς κατὰ τὸ) εἰ τὰ κατὰ
Ibid. verſ. 13. Μηδ', ἂν) μήδ' ἂν
Ibid. verſ. 14. Πίνεις) πίνω
Ibid. verſ. 15. Θέλης σεαυτῷ) θελήσης, σαυτῷ
Pag. 76. verſ. 2. Ἰδιώτ) initiali litera.
Ibid. verſ. 2. Οὐδέποτε) ὀδεμίαν ποτὲ
Ibid. verſ. 8. Σημεῖα) σημεῖον, & initiali litera.
Ibid. verſ. 10. Οὐδὲν &c. uſque ad ἐγκαλεῖ) deſunt.
Ibid. verſ. 13. Αὐτὸς) αὐτὸν
Ibid. verſ. 14. Εὐλαβούμενος) ἐυλαβούμενοι
Ibid. verſ. 15. Λαβεῖν) Sequitur ὅτι δ' ἂν ἐρῇ τις, &c. vid. *p.* 80. 6.
Pag. 80. verſ. 5. Ἔμμενε.) Haec cohaerent cum λαβεῖν *pag.* 76. verſ. 16.
Ibid. verſ. 7. Οὐκ ἔτ' ἔςι σόν.) οὐκ ἔτι σόν ἐςιν. Et cohaerent cum ſeqq.
Ibid. verſ. 9. Οὐν χρόνον ἀναβαλῇ) ἔτι χρόνον ἀναβάλλῃ
Ibid. verſ. 10. Σεαυτὸν, &c. uſque ad διαιροῦντα) ἑαυτὸν καὶ ἐν οὐδενὶ παραβαίνειν τὸν ἱρῶντα
Ibid. verſ. 12. Σε) abeſt.
Ibid verſ. 13. Καὶ) abeſt.
Ibid. verſ. 13. Οὖν) abeſt.
Ibid verſ. 14. Ὑπερθῇς) ὑπέρθῃ
Ibid. verſ. 15. Ποιῆσαι) abeſt.
Ibid. verſ. 15. Οὐκ ἔτι) οὐκέτι
Ibid. verſ. 16. Ἀλλ') ἀλλὰ
Ibid. verſ. 16. Ἂν τοίνυν) ἐὰν οὖν
Ibid. verſ. 17. Ὑπερθέσεις, &c. uſque ad προθέσεων) προθέσεις ἐκ προθέσεως ποιῇς

Ibid. verſ. 14. Ὀρίζῃς) ὁρίζεις
Pag. 82. verſ. 1. Λήσεις) λύσεις
Ibid. verſ. 3. Ἀξίωσον σεαυτὸν βιῶν) σεαυτὸν ἐκβιῶν ἔθιζε
Ibid. verſ. 4. Καὶ προκόπτοντα) ὡς προκόπτοντα
Ibid. verſ. 6. Ἢ ἡδὺ ἢ) ἢ ἔτι
Ibid. verſ. 7. Προσάγηται) προσάγεταί σε
Ibid. verſ. 7. Μέμνησο) initiali litera.
Ibid. verſ. 8. Ἤδη) ὅτι ἤδη
Ibid. verſ. 9. Βάλλεσθαι) additur οὐκέτι
Ibid. verſ. 9. Παρὰ μίαν) παραμίαν
Ibid. verſ. 10. Ἢ) καὶ, bis hoc verſu.
Ibid. verſ. 10. Σωκράτης οὕτως ἀπετελέσθη) καὶ παῦλος οὕτω διετέλεσεν
Ibid. verſ. 12. Προσέχων) προάγων προσέχειν
Ibid. verſ. 13. Καὶ μήπω εἶ σωκράτης, ὡς σωκράτης γε) μήπω παῦλος εἶ, ὡς παῦλος.
Ibid. verſ. 14. Βιῶν) Sequitur: ἀποκτεῖναι μέν τις με δύναται· βλάψαι δὲ οὔ.

Et ſic finit MS. non admodum antiquae, bonae tamen, notae.

VARIANS SCRIPTURA
*CODICIS MS.ti * GERDESIANI*
IN
EPICTETI ENCHIRIDIO.

Ag. 4. verſ. 5. Βλάψει) βλάψε
Ibid. verſ. 9. Τὰ) τὰ δὲ
Pag. 6. verſ. 6. Περιπεσεῖν) ἐμπεσεῖν
Ibid. verſ. 7. Ἐν ὀρέξει) ὀρέξει ſine ἐν, atque ita mox ἐκκλίσει περιπίπτων, non ἐν ἐκκλίσει
Ibid. verſ. 10. Περιπεσῇ) περιπεσεῖς
Ibid. ult. Οὐδὲν οὐδέπω) οὐδέν σοι ſine οὐδέπω
Pag. 8. verſ. 4. Ἐφ' ἑκάστου) ἐφ' ἑκάστῳ
Ibid. verſ. 14. Πρόβαλλε) πρόβαλου
Ibid. verſ. 15. Ἀποῤῥαίνοντας) ἀποῤῥέοντας
Ibid. verſ. 16. Ἐνσειομένους) ἐγκρουομένους
Ibid. ult. Εὐθὺς, ὅτι λούσασθαι) ὅτι εὐθὺς λούσασθαι
Pag. 10. verſ. 2. Οὐ διαμαρτήσεις) abſunt.
Ibid. verſ. 3. Γένηται) deeſt.
Ibid. verſ. 4. Ὅτι) διότι
Ibid. verſ. 15. Ἄλλον) ἄλλους
Pag. 12. verſ. 4. Ἦν) ᾖ
Ibid. verſ. 8. Εὐλόγως) abeſt.
Ibid. verſ. 12. Καθάπερ ἐν πλῷ) ὥσπερ ἐν λιμένι
Ibid. verſ. 14. Ἐστὶ) abeſt.
Ibid. verſ. 17. Σὲ) γε
Ibid. verſ. 17. Κἂν καλέσῃ πάντα) καὶ τότε πάντα
Ibid. ult. Βολβαρίου) βολβίου

* Eſt Joachimus Gerdeſius, qui ex codice manuſcripto alium ſua manu deſcripſit in uſum Illuſtr. Viri Joachimi Gerſtorpii, anno 1644. Extat in Bibl. Meibomiana. Hunc contuli cum hac editione.

Pag. 14. verſ. 3. Ἅπαντα) πάντα
Ibid. verſ. 8. Θέλειν) θέλε
Ibid. verſ. 8. Ὡς τὰ γινόμενα γίνεται καὶ εὐροήσεις) γίνεσθαι τὰ γινόμενα ὡς γίνεται καὶ εὖ ποιήσεις
Ibid. verſ. 17. Ἐπὶ σεαυτὸν) πρὸς ἑαυτὸν
Pag. 16. verſ. 9. Οὐκοῦν) οὐκ οὖν
Ibid. verſ. 17. Ἐστι) abeſt.
Pag. 18. verſ. 3. Τὸ) abeſt.
Ibid. verſ. 5. Παραγίνεται) περιγίνεται
Ibid. verſ. 7. Ἀλλ') καὶ
Ibid. verſ. 12. Τῶν ἐκτὸς) τοῦ ἐκτὸς
Ibid. verſ. 12. Ἀνόητος) ἄνους
Ibid. verſ. 14. Τισὶν) τισὶ
Ibid. verſ. 15. Αὐτοῦ) τὴν σεαυτοῦ
Pag. 20. verſ. 3. Φίλους) additur σου
Ibid. verſ. 8. Δὲ) καὶ
Ibid. verſ. 11. Ἐξουσίαν) praemittitur τὴν
Pag. 22. verſ. 5. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 10. Ἢ ἀποδημοῦντος τέκνου) ἢ ὡς ἀποθανόντος αὐτῷ τέκνου ἢ ὡς ἀποδημοῦντος
Ibid. verſ. 11. Ἀπολωλεκότος) ἀπολωλεκότα
Ibid. verſ. 15. Συμβεβηκὸς) συμβεβηκὼς
Ibid. verſ. 15. Ἄλλον γὰρ οὐ θλίβει) ἄλλο γάρ τι θλίβει; & haec parentheſi incluſa ſunt.
Ibid. ult. Στενάξῃς) συνεπιστενάξῃς
Pag. 24. verſ. 8. Καλῶς· ἐκλέξασθαι δ' αὐτὸ, ἄλλου) ante καλῶς punctum, & dein, Καλῶς δὲ ἐκλέξασθαι αὐτὸ, ἄλλου
Ibid. verſ. 10. Κράξῃ) κεκράγῃ
Ibid. verſ. 13. Οὐδὲν ἐμοὶ) ἐμοὶ οὐδὲν
Ibid. verſ. 13. Ἀλλὰ τῷ) ἀλλ' ἢ τῷ
Ibid. verſ. 14. Δοξαρίῳ μου) μου abeſt.
Ibid. verſ. 17. Ὑπ' αὐτοῦ) ἀπ' αὐτοῦ
Pag. 26. verſ. 2. Εἰς μηδένα) abeſt εἰς
Ibid. verſ. 5. Οὖν) abeſt.

Ibid. verſ. 6. Μέγα δυνάμενον) μεγαλοδυναμούμενον
Ibid. verſ. 8. Ἀγαθοῦ) ἀπαθοῦς, & mox ὁ φθόνος
Ibid. verſ. 11. Πρὸς τοῦτο) πρὸς ταῦτα
Ibid. verſ. 17. Ἠρέθισε) ἠρέθικε
Ibid. verſ. 18. Ὑπὸ τῆς φαντασίας) ὑπὸ τῇ φαντασίᾳ
Pag. 28. verſ. 2. Ἄλλα) abſunt.
Ibid. verſ. 8. Εἰ) abeſt: & poſt ἐπιθυμεῖς ſignum interrogat.
Ibid. verſ. 16. Θαυμάσονται) θαυμάσουσιν
Pag. 30. verſ. 6. Σαυτῷ) σεαυτῷ
Ibid. verſ. 10. Ἡ ἀτιμία) ἡ abeſt.
Ibid. verſ. 11. Οὐ) abeſt.
Ibid. verſ. 12. Τι ἐστιν οὖν σὸν ἔργον) οὖν τὸ σὸν ἔργον ἐστι
Pag. 32. verſ. 11. Μᾶλλον) abeſt.
Ibid. verſ. 13. Φησὶν) abeſt: at mox φασὶν poſt ἐμοὶ
Ibid. ult. Ὠφέλεις) ὤφειλες
Pag. 34. verſ. 1. Φησὶν, ἔξω) ἔξω, φασὶ
Ibid. verſ. 3. Σεαυτὸν) τὸν
Ibid. verſ. 5. Ἀποτελεσθεὶς) ἀποτελεῖσθαι;
Ibid. verſ. 9. Ταῦτ' ἐστὶ) ταῦτά ἐστι
Ibid. verſ. 14. Ἔχειν) deeſt.
Pag. 36. verſ. 3. Ἔχειν ἔλαττον) ἔλαττον ἔχειν
Ibid. verſ. 5. Τὸν ὀβολὸν) abeſt τὸν
Ibid. verſ. 6. Κἀνταῦθα) καὶ ἐνταῦθα
Ibid. verſ. 9. Διαφέρον) διάφορον
Ibid. verſ. 18. Ἄλλο) abeſt.
Ibid. ult. Ποτήριον) additur ἢ ἄλλο τι
Pag. 38. verſ. 3. Τὸ) abeſt.
Ibid. verſ. 6. Αὐτοῦ) αὐτοῦ
Ibid. verſ. 13. Ἐπέτρεψέ τις) τις ἐπέτρεψε
Pag. 40. verſ. 4. Σκόπει) σκόπει καὶ
Ibid. verſ. 6. Τοῦ ἔργου) τῶν ἔργων
Ibid. verſ. 6. Ἀναγκοφαγεῖν) ἀναγκοτροφεῖν
Ibid. verſ. 11. Ἔστι δ') ἔστι δὲ
Ibid. verſ. 11. Χεῖρα βαλεῖν) χεῖρα βλαβεῖν

Pag. 42. verſ. 6. Ὡς Εὐφράτης) ὡς εὖ Εὐφράτης
Ibid. verſ. 12. Τὴν) καὶ τὴν
Ibid. verſ. 14. Δυαρεστεῖν) cum nota interrogationis.
Pag. 44. verſ. 7. Ἔχειν) ἐπέχειν
Ibid. verſ. 12. Οὔτ᾽) οὔτε.
Pag. 46. verſ. 17. Θέλεις) θέλῃς, & ita quoque verſ. ſeq.
Pag. 48. verſ. 4. Τεθαυμακέναι) τεθνηκέναι
Ibid. verſ. 5. Ὥσπερ) ὅθεν
Ibid. verſ. 6. Ἔνθεν) ὥσπερ
Ibid. verſ. 12. Ὁ ἔμπορος) abeſt ὁ
Ibid. verſ. 13. Ἀπολλύντες) ἀπολύντες
Pag. 50. verſ. 4. Ἀποπευσόμενος) αὐτὸ πευσόμενος.
Ibid. verſ. 10. Πᾶν) add. τὸ
Ibid. verſ. 11. Πρὸς σὲ, ὁποῖον) haec & ſequentia ita diſtinguuntur. Πρός σε. Ὁποῖον δ᾽ ἂν ᾖ (ἔσαι γὰρ αὐτῷ χρήσασθαι καλῶς) καὶ τοῦτο οὐθεὶς κωλύσει
Pag. 52. verſ. 13. Φυλάξεις) φυλάξῃς
Ibid. verſ. 17. Παρακολουθοῦντος) παρακαλοῦντος
Pag. 54. verſ. 3. Λέγοντες) ψέγοντες
Ibid. verſ. 12. Τὰς ἐξωτικὰς) τὰς ἔξω
Ibid. ult. Ψιλῆς) ψυχῆς, & mox παραλαμβάνειν
Pag. 56. verſ. 1. Οἰκίαν) οἰκείαν
Pag. 58. verſ. 6. Μάλιςα) καὶ μάλιςα
Ibid. verſ. 11. Πρός τινα) πρός τινος
Ibid. verſ. 13. Ὅτι οὐκ ἀνοιχθήσονται) ὅτι ἐκτιναχθήσονται
Ibid. verſ. 16. Τοσούτου) τοσοῦτος
Pag. 60. verſ. 15. Σε) τε
Ibid. ult. Λοιδορήσεις) λοιδορήσῃ
Pag. 62. verſ. 1. Χαιρήσεις) χαιρήσῃς, & mox ἐπαινέσῃς
Ibid. verſ. 2. Σεαυτὸν) ἑαυτὸν
Ibid. verſ. 2. Ἂν) ἐὰν
Ibid. verſ. 5. Σαυτῷ) abeſt.
Ibid. verſ. 8. Ὅτι) ὅ, τι
Ibid. verſ. 10. Ἀλλοῖον) ἀλλ᾽ οἷον

Ibid. verſ. 12. Τὸ) abeſt.
Ibid. ult. Παρακειμένων) προκειμένων, & mox μείζονα pro μείζω
Pag. 64. verſ. 2. Οἷον δεῖ, φυλάξαι, ἀπαξίαν ἔχει) ἐὰν μὴ φυλάξῃ, ἀπαξίαν·
Ibid. verſ. 8. Ἐὰν) ἂν
Ibid. verſ. 8. Τί) τὸ
Ibid. verſ. 10. Ἠδύνασο) ἐδύνασο
Ibid. verſ. 13. Σὺ) abeſt.
Ibid. verſ. 14. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 14. Ἡγεμονικὸν) ἡγημονικὸν
Pag. 66. verſ. 3. Ἐὰν) ἂν
Ibid. verſ. 3. Ἐπὶ τούτοις) ἐπὶ τούτου
Ibid. verſ. 5. Σὲ) abeſt.
Ibid. verſ. 6. Ὑπὲρ) abeſt.
Ibid. verſ. 9. Οὐθεὶς) οὐδεὶς
Ibid. verſ. 17. Αἴσθωνται) αἰσθάνωνται
Pag. 68. verſ. 5. Ἢ) abeſt.
Ibid. verſ. 8. Τις κακῶς) τίς σε κακῶς
Ibid. verſ. 13. Ἐξηπάτηται) ἐξαπατᾶται
Ibid. verſ. 17. Ὅτι) abeſt.
Pag. 70. verſ. 4. Αὐτὸ) αὐτὸν, atque ita quoque verſ. 7.
Ibid. verſ. 5. Ἢ) abeſt.
Ibid. verſ. 7. Φορητὸν) φορητὸς
Ibid. verſ. 10. Δὲ) abeſt.
Pag. 72. verſ. 8. Συγκατατίθεσθαι) οὐ συγκατατίθεσθαι
Ibid. verſ. 10. Σεαυτὸν) σαυτὸν
Ibid. verſ. 10. Εἴπῃς) εἴποις
Ibid. verſ. 11. Θεωρημάτων) additur ἀλλὰ ποίει τὸ ἀπὸ τῶν θεωρημάτων
Ibid. verſ. 14. Οὕτω, &c.) οὕτως ἀφῃρήκει πανταχόθεν καὶ Σωκράτης τὸ ἐπιδεικτικὸν
Pag. 74. verſ. 3. Ἦρξω) ἦρξας
Ibid. verſ. 6. Ἔρια) ἔριον
Ibid. verſ. 8. Πεφθέντων) πεμφθέντων

Ibid. verſ. 10. Ἐντελῶς) ἐυτελῶς
Ibid. verſ. 14. Θέλης) θέλεις
Pag. 76. verſ. 9. Ὀυδενὶ ἐγκαλεῖ) ὀυδένα ἐγκαλεῖ
Ibid. verſ. 15. Καθισαμένων) καθεσώτων
Ibid. verſ. 16. Ἦρκεν) ἤρηκεν
Ibid. verſ. 17. Τὴν δ') τὴν δὲ
Pag. 78. verſ. 1. Δὲ) abeſt.
Ibid. verſ. 5. Χρυσίππου) additur βίϐλια
Ibid. verſ. 6. Σαυτὸν) σεαυτὸν
Ibid. verſ. 8. Σεμνύνηται) ἐσεμνύνετο
Pag. 80. verſ. 4. Προτίθεται) προςίθεται
Ibid. verſ. 4. Ὡς ἀσεϐήσων ἂν παραϐῇς, ἔμμενε) καὶ ὡς ἀσεϐὴς παραϐησόμενος ἔμμενε
Ibid. verſ. 9. Οὖν) ἔτι
Ibid. verſ. 14. Ἵνα) ἣν
Ibid. verſ. 16. Ἀλλ') ἀλλὰ
Ibid. verſ. 18. Ποιῇς) ποιῶν
Ibid. verſ. 14. Ὁρίζῃς) ὁρίσῃς
Pag. 82. verſ. 4. Προκόπτοντα) προσκόπτοντα
Pag. 84. verſ. 1. Πόθεν, ὅτι οὐ δεῖ) πῶς οὐ δεῖ
Ibid. verſ. 9. Δ') δὲ
Ibid. verſ. 15. Πρόχειρα) προχείρου.
Ibid. verſ. 15. Ἐκτέον) ἐυκτέον
Ibid. verſ. 17. Ἄγου, &c.) Ἄγε δή με, ὦ Ζεῦ, καὶ σὺ ἡ Πεπρωμένη, ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμὶ διατεταγμένος, ὡς ἕψομαί γε ἄοκνος· ἢν δέ γε μὴ θέλω κακὸς γινόμενος, ὀυδὲν ἧττον ἕψομαι
Pag. 86. verſ. 4. Θεῖ') θεῖα
Ibid. verſ. 7. Δ' οὐ) δὲ οὐ.

VARIANS SCRIPTURA
CODICIS MSti.
IN
CEBETIS TABULA.

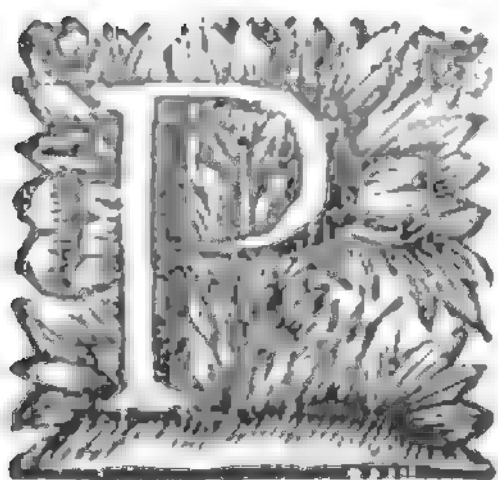

Ag. 2. verſ. 1. ΘΗΒΑΙΟΥ) deeſt.
Ibid. verſ. 4. Κρόνȣ) ἡλίȣ
Ibid. verſ. 5. Ἐθεωρȣ̃μεν) ἐθεωρῶμεν·
Ibid. verſ. 6. Ἔμπροσθε) ἔμπροσθεν
Ibid. verſ. 9. Πόθεν) πότ'
Ibid. verſ. 11. Ἐν αὐτῷ ἔχων) ἦν ἐν αὐτῷ, ἔχων
Ibid. verſ. 14. Ἔνδον) καὶ ἔνδον
Ibid. verſ. 15. Τȣ̃ περιβόλȣ) ἐν τῷ περιβόλῳ
Ibid. verſ. 16. Καὶ) τȣ̃
Ibid. verſ. 17. Ἑςὼς) ἐφεςὼς
Pag. 4. verſ. 3. Ὀυ) ȣ̓δὲ
Ibid. verſ. 3. Ἐπιχωρίων) ἐγχωρίων
Ibid. verſ. 3. Ἴσασι) εἴδασι
Ibid. verſ. 5. Ἀνάθημα) τὸ ἀνάθημα
Ibid. verſ. 6. Ἔμφρων) ἄφρων
Ibid. verſ. 7. Δὲ) τὲ
Ibid. verſ. 9. Κρόνῳ) ἡλίῳ
Ibid. verſ. 10. Γιγνώσκεις) γινώσκεις
Ibid. verſ. 12. Νεώτερος γὰρ ὢν, πολλά) νεώτερος ὤν· πολλὰ γὰρ
Ibid. verſ. 13. Καὶ) ἅτε δὴ καὶ
Ibid. verſ. 13. Δὲ) abeſt.
Ibid. verſ. 14. Διὸς) deeſt.
Ibid. verſ. 15. Τίς σοι) τις ἔιη
Ibid. verſ. 15. Ἀσχολία τυγχάνει ȣ̃σα) σχολία τυγχάνȣσα
Ibid. verſ. 17. Ποτέ ἐςιν) ποτ' ἐςὶν
Ibid. verſ. 18. Δεῖ) πρῶτον δεῖ
Ibid. verſ. 20. Προσέξητε, ἔφη, καὶ) προσέξετε, καὶ

Pag. 6. verſ. 3. Πονηροὶ) πικροὶ
Ibid. verſ. 4. Ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις ἐοικυῖα τῷ) ἔοικε γὰρ ἡ ἐξήγησις τῷ
Ibid. verſ. 5. Ἐκείνη προυβάλλετο) κείνη προεβάλετο
Ibid. verſ. 7. Ἀπώλλυτο) ἀπόλετο
Ibid. verſ. 8. Ταύτης) ἔχει ταύτης
Ibid. verſ. 10. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 12. Αὐτῆς) ἀυτῆς. cum puncto.
Ibid. verſ. 13. Ἀπέθνησκεν) ἀπέσκεν
Ibid. verſ. 16. Ἂν) ἐὰν
Ibid. verſ. 18. Γίγνεται) γίνεται
Ibid. verſ. 19. Ὦ) ὦ
Pag. 8. verſ. 2. Φθάνοις) φθονοίης
Ibid. verſ. 3. Προσεξόντων) προσεχόντων· ſed ſupra ſcriptum erat ξον
Ibid. verſ. 3. Ἐπείπερ καὶ) ἐπεὶ καὶ
Ibid. verſ. 4. Τοιοῦτόν ἐστιν) τοιοῦτον. ἐστὶν
Ibid. verſ. 7. Ὁ τόπος οὗτος) οὗτος ὁ τόπος
Ibid. verſ. 8. Παρὰ) περὶ
Ibid. verſ. 9. Εἰσπορεύεσθαι) πορεύεσθαι
Ibid. verſ. 15. Εἰ σώζεσθαι μέλλουσιν ἐν τῷ βίῳ· ποίαν οὖν ὁδὸν κελεύει βαδίζειν) haec deſunt.
Ibid. verſ. 17. Εἶπε) οὖν
Ibid. verſ. 19. Τοῦτον) deeſt.
Ibid. verſ. 20. Εἴδει) ἤθει
Pag. 10. verſ. 1. Ἔχουσα) ἔχει
Ibid. verſ. 2. Τί;) deeſt.
Ibid. verſ. 2. Ἔφην) add. ἐγὼ
Ibid. verſ. 3. Τοὺς) deeſt.
Ibid. verſ. 4. Εἶτα, τί) διατὶ
Ibid. verſ. 5. τοῦτο) τουτὶ
Ibid. verſ. 6. Πλάνη, ἔφη) πλάνος
Ibid. verſ. 6. Εἶτα τί; πίοντες) διατί: πίνοντες
Ibid. verſ. 7. Πότερον οὖν) deſunt.

Ibid. verſ. 10. Τι) deeſt.
Ibid. verſ. 11. Ἑταίρων) ἑτέρων
Ibid. verſ. 14. Συμπλέκονται) περιπλέκονται
Ibid. verſ. 19. Ἄξουσαι) ἥξουσι
Ibid. verſ. 20. Εἰς) ἐς
Ibid. verſ. 20. Βίον) βίον ἄλλον
Pag. 12. verſ. 1. Πεπώκασι) πεπόκασι
Ibid. verſ. 2. Ἀληθινὴ ὁδὸς) ἀλήθεια
Ibid. verſ. 5. Περιάγονται, ὅπη ἂν αὗται δεικνύωσιν) περιάγοντας, ὅποι ἂν τύχοι
Ibid. verſ. 6. Τοῦτο) τούτους
Ibid. verſ. 7. Τὶς) deeſt.
Ibid. verſ. 14. Δέδωκε) ἔδωκε
Ibid. verſ. 16. Στρογγύλου λίθου) λίθου στρογγύλου
Ibid. verſ. 17. Ὅτι) deeſt.
Ibid. verſ. 19. Γίγνονται) γίνονται
Ibid. verſ. 20. Πιστεύσῃ) πιστεύῃ
Ibid. verſ. 20. Ὄχλος) additur τῶν ἀνθρώπων
Pag. 14. verſ. 1. Ὁ περὶ) ὁ deeſt.
Ibid. verſ. 2. Καλοῦνται καὶ) καλοῦνται μὲν
Ibid. verſ. 3. Ῥίπτει) ῥιπτεῖ
Ibid. verſ. 7. Παρὰ τῆς τύχης) παρ' αὐτοῦ
Ibid verſ. 9. Τὰς χεῖρας) deſunt.
Ibid. verſ. 10. Δέδωκε) ἔδωκε
Ibid. verſ. 11. Πάλιν) δὲ πάλιν
Ibid. verſ. 12. Καλοῦσι) καλοῦσιν
Ibid. verſ. 12. Οὖν) deeſt.
Ibid verſ. 14. Ταῦτα) ταῦτ' οὖν
Ibid. verſ. 16. Ταῦτα) ταῦτ'
Ibid. verſ. 16. Δηλαδὴ) δηλονότι
Ibid. verſ. 18. Τάλλα) ἄλλα
Ibid. verſ. 19. Ταῦτα) ταῦτ'
Ibid. verſ. 20. Διαλεξόμεθα) ἐκποιήσει διαλέγεσθαι
Pag. 16. verſ. 2. Παρέλθοις) παρέλθῃς

Ibid. verſ. 2. Ἀνώτερον) ἀνωτέρω
Ibid. verſ. 3. Καὶ) ὡς ἂν καὶ
Ibid. verſ. 5. Εἰώθασι) εἰώθασιν
Ibid. verſ. 6. Ἀπληςία) ἀπλειςία
Ibid. verſ. 13. Ἐὰν ὖν τις) ἐάν τις
Ibid. verſ. 13. Αὐτῶν) additur εἰσελθεῖν
Ibid. verſ. 15. Γαργαλίζῃ) γαργαρίζῃ
Ibid. verſ. 15. Οὐκ ἔςιν) ὐκ ἔτι
Ibid. verſ. 16. Ἀνανήψῃ) ἀνάψῃ
Pag. 18. verſ. 1. Ἕνεκεν) ἐκ
Ibid. verſ. 1. Τύτων) additur πάνθ'
Ibid. verſ. 4. Ἀπολείπῃ) ἐπιλείπῃ.
Ibid. verſ. 5. Τὶ αὐτῶν) deſunt.
Ibid. verſ. 6. Ὥσπερ θύριον μικρὸν) τὶ μικρὶν ἄνω ὥσπερ θυρίον.
Ibid. verſ. 7. Οὐκῦν, &c. uſque ad καὶ inclus. verſ. 9.) deſunt.
Ibid. verſ. 9. Αὗται) τύτων
Ibid. verſ. 12. Ἑαυτῆς) αὐτῆς
Ibid. verſ. 13. Δ') δὲ
Ibid. verſ. 13. Δυσειδής τις καὶ λεπτὸς καὶ γυμνὸς) δυσειδής τις καὶ γυμνὸς καὶ λεπτὸς
Ibid. verſ. 14. Μετὰ ταῦτά τις) μετ' αὐτῦ τις
Ibid. verſ. 16. Αὐτῦ, ἀθυμία) deſunt.
Ibid. verſ. 18. Πάλιν ἐνταῦθεν εἰς) ἐνταῦθα πάλιν, εἰς τὸν
Ibid. verſ. 20. Βίον) τύτυ βίυ
Pag. 20. verſ. 1. Μὴ) adde ἢ
Ibid. verſ. 1. Τῆς) deeſt.
Ibid. verſ. 2. Γίγνεται) γίνεται, ſine nota interrogationis.
Ibid. verſ. 4. Ἀληθινὴν) ἀληθεινὴν
Ibid. verſ. 5. Τὴν) deeſt.
Ibid. verſ. 6 Γίγνεται) γίνεται
Ibid. verſ. 8. Ἄγυσαν) ἄξυσαν
Ibid. verſ. 8. Ἀληθινὴν) ἀληθεινὴν
Ibid. verſ. 10. Γίγνεται) γίνεται
Ibid. verſ. 10. Παντὶ) deeſt.

Ibid. verſ. 11. Ψευδοπαιδείας) ψευδοδοξίας
Ibid. verſ. 12. Ὦ) ὦ
Ibid. verſ. 13. Ψευδοπαιδεία) ψευδοδοξία
Ibid. verſ. 17. Καθαρὰ) καθάρειος
Ibid. verſ. 18. Ἐικαῖοι τῶν ἀνθρώπων) οἱ καλοὶ τῶν ἀνδρῶν
Ibid. verſ. 20. Ψευδοπαιδεία) ψευδοπαίδεια
Pag. 22. verſ. 1. Ἀληθινὴν) ἀληθεινὴν, atque ita etiam verſ. 3. & 7.
Ibid. verſ. 2. Πρῶτον παραγίγνονται) παραγίγνονται πρῶτον
Ibid. verſ. 3. Ἐστιν) ἦν
Ibid. verſ. 6. Οἱ) deeſt.
Ibid. verſ. 7. Οἰόμενοι) καὶ οἰόμενοι
Ibid. verſ. 11. Περιπατητικοὶ) περιπατικοὶ
Ibid. verſ. 15. Αἱ ἄλλαι, αἱ) αἱ deeſt utrobique.
Ibid. verſ. 19. Ναὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 20. Ἔτι) deeſt.
Pag. 24. verſ. 1. Μένει νὴ Δία) μένει; καὶ ἐν τούτοις νὴ δία
Ibid. verſ. 5. Ἀληθινὴν) ἀληθεινὴν
Ibid. verſ. 5. Τὴν τούτου καθαρτικὴν δύναμιν) τὰς τούτων καθαρτικὰς δυνάμεις· εἶτα ὅταν καθαρθῶσι
Ibid. verſ. 6. Ὅσα ἔχουσι) ὅσ' ἂν ἔχωσι
Ibid. verſ. 8. Πᾶσαν κακίαν) κακίαν πᾶσαν
Ibid. verſ. 8. Οὕτω) οὕτως
Ibid. verſ. 9. Δὲ) deeſt.
Ibid. verſ. 9. Ψευδοπαιδείᾳ, οὐδέποτε ἀπολυθήσονται, οὐδὲ) ψευδοποιΐα, οὐδὲ)
Ibid. verſ. 11. Αὕτη ὁδός ἐστιν) ἔστιν αὕτη ἡ ὁδὸς
Ibid. verſ. 15. Πρὸς) πρὸ
Iibd. verſ. 16. Ἀλλὰ πάνυ ὀλίγοι) ἀλλ' ὀλίγοι πάνυ
Ibid. verſ. 17. Δυσανόδου) ἀνοδίας
Pag. 26. verſ. 1. Κἀκεῖθεν) καὶ ἔνθεν
Ibid. verſ. 4. Γε, περὶ τὸν βουνὸν) ἐπὶ τοῦ βουνοῦ
Ibid. verſ. 5. Κύκλῳ) καὶ κύκλῳ
Ibid. verſ. 7. Τῆς πέτρας) τῇ πέτρᾳ
Ibid. verſ. 7. Ἐυεκτούσας) εὐτάκτους

Ibid. verſ. 8. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 9. Τίνες) τίνες φημὶ
Ibid. verſ. 9. Ἔφην) deeſt.
Ibid. verſ. 14. Ὅτι βραχὺ) βαχὺ
Ibid. verſ. 17. Αὐτὴν) αὐλὰς
Ibid. verſ. 18. Προσκαταβαίνουσι) πρὸς abeſt.
Ibid. verſ. 19. Ἑαυτὰς) αὐτὰς
Ibid. verſ. 20. Μετὰ μικρὸν) μεταμικρὸν
Pag. 28. verſ. 2. Καταστῆσαι πρὸς τὴν ἀληθινὴν) καταστήσειν καὶ ἀληθεινὴν
Ibid. verſ. 6. Καὶ ἔμπροσθε) ἔμπροσθεν
Ibid. verſ. 6. Τόπον) καὶ τόπον
Ibid. verſ. 9. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 9. Τοῦ λειμῶνος) τῷ λειμῶνι
Ibid. verſ. 13. Καλὸν) καλὸν λέγεις
Ibid. verſ. 16. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 17. Ἁπλῆν καὶ ἀκαλλώπιστον) ἁπλῆ τε καὶ καλλωπισμὸν
Ibid. verſ. 19. Μετὰ ταύτης) μετ' αὐτῆς
Pag. 30. verſ. 7. Ἐστὶν) εἰσὶν
Ibid. verſ. 9. Δεινὸν) deeſt.
Ibid. verſ. 10. Ἡράκλεις) ὦ ἡράκλεις
Ibid. verſ. 10. Ἔφην) ἔφης
Ibid. verſ. 11. Ἔξω) οὕτος ἔξω
Ibid. verſ. 11. Οὕτως) deeſt.
Ibid. verſ. 12. Παραγενομένους) παραγινομένους
Ibid. verſ. 13. Τῇ καθαρτικῇ δυνάμει) τὴν καθαρτικὴν δύναμιν.
Ibid. verſ. 14. Οὕτως) οὕτως
Ibid. verſ. 14. Εἰσάγῃ) εἰσάγει
Ibid. verſ. 16. Φιλοτίμως) φιλότιμος
Ibid. verſ. 17. Τὸν ἰατρὸν ἂν) τὸν & ἂν deſunt.
Ibid. verſ. 18. Πάντα) deeſt.
Ibid. verſ. 19. Ὑγίειαν) ὑγίαν
Ibid. verſ. 20. Καθέστηκεν) καθέστησεν
Pag. 32. verſ. 1. Ἀπωσθεὶς) ἀποσθεὶς

R 2

Ibid. verſ. 2. Ταῦτα) ταῦτα μὲν
Ibid. verſ. 2. Τοίνυν) δὴ
Ibid. verſ. 4. Γίγνηται) γένηται.
Ibid. verſ. 6. Πάντα) deeſt.
Ibid. verſ. 7. Ον ἐπεπώκει) ἃ
Ibid. verſ. 8. Ἀπάτης) add. ἐπεπώκει.
Ibid. verſ. 8. Ἀλαζονείαν) ἀλαζονίαν
Ibid. verſ. 10. Ἐνεπλήσθη) ἀνεπλήσθη
Ibid. verſ. 11. Πρώτῳ) deeſt.
Ibid. verſ. 15. Δοκοῦσιν εἶναι) δοκοῦσαι.
Ibid. verſ. 15. Αἱ) ὡς
Ibid. verſ. 15. Ὥσπερ αἱ) καθάπερ.
Pag. 34. verſ. 1. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 3. Ὦ κάλλισται) ὦ κάλλιστε
Ibid. verſ. 4. Περιποιήσησθ') περιποιήσεσθε
Ibid. verſ. 6. Ὡς μάλιστα, ἔφην ἔγωγε) ἔφην ὡς ἐγ' ὦμαι μάλιστα.
Ibid. verſ. 8. Ἀπάγουσι; πρὸς) ἀπάγουσιν, εἰς
Ibid. verſ. 9. Δέ) δ'
Ibid. verſ. 11. Τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο) τὸν ὑψηλὸν τόπον
Ibid. verſ. 14. Ἀπεριέργως) περιέργως
Ibid. verſ. 16. Καλῶς) καὶ ποικίλως;
Ibid. verſ. 16. Ἔχειν) deeſt.
Ibid. verſ. 18. Γένηται) γίνεται
Pag. 36. verſ. 7. Λέγεις ταῦτα τά) ταῦτα λέγεις.
Ibid. verſ. 8. Ἐπιθυμῶ) ἐπιποθῶ
Ibid. verſ. 9. Η) ἢ
Ibid. verſ. 11. Ὀδυρμὸν) additur καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν.
Ibid. verſ. 14. Τὸ) deeſt.
Ibid. verſ. 15. Καλλίστης) καλῆς τῆς
Ibid. verſ. 15. Ἔτι) deeſt.
Ibid. verſ. 15. Μοὶ) adde ἔφην
Ibid. verſ. 16. Ὦι) ὃν
Ibid. verſ. 16. Στεφανοῦσθαι αὐτόν) στεφανοῦν ἑαυτὸν
Ibid. verſ. 19. Οὐκ ἔχει) ἔχει οὐκ.

Ibid. verf. 20. Ἑαυτῷ) αὐτῷ
Ibid. verf. 20. Ὡς) πῶς
Pag. 38. verf. 3. Πρότερον) πρῶτον
Ibid. verf. 4. Ἐκεῖ) κακῶς
Ibid. verf. 4. Κακῶς) ἐικῆ διατρίβουσι
Ibid. verf. 7. Ὑπ' ἀλαζονείας) ὑπὸ ἀλαζονίας
Ibid. verf. 8. Οἱ δὲ) ἕτεροι δὲ
Ibid. verf. 10. Ἐκλῦσαι ἑαυτοὺς) ἐκλύσαι αὐτοὺς
Ibid. verf. 13. Ἐνθάδε) ἐνταῦθα.
Ibid. verf. 16. Καὶ) deeſt.
Ibid. verf. 18. Οὐκ) οὐδὲν
Ibid. verf. 18. Ἤδει) ἤδη
Ibid. verf. 18. Ἔφη) deeſt.
Ibid. verf. 20. Ἐπεπώκει) ἐπεπόκει
Pag. 40. verf. 3. Ἀπειληφὼς) ἀνειληφὼς
Ibid. verf. 6. Ποῖ) ποῦ ἔτι
Ibid. verf. 7. Ὅπου) ὅποι.
Ibid. verf. 8. Τὸ κωρύκιον ἄντρον) τῷ τὸ κύριον.
Ibid. verf. 11. Αὐτὸν) deeſt.
Ibid. verf. 11. Τὸν ἰατρὸν) τῶν ἰατρῶν
Ibid. verf. 12. Πάσχοντες) κάμνοντες
Ibid. verf. 13. Οὐκ ἔτι) οὐκέτι
Ibid. verf. 14. Οὐδὲν) διὸ οὐδὲν
Ibid. verf. 15. Ὑπ' ἀκρασίας) ὑπὸ κακοῦ
Ibid. verf. 17. Οὐδενὸς) οὐθενὸς
Ibid. verf. 18. Γὰρ) deeſt.
Ibid. verf. 20. Πάντας) τὰ πάντας
Pag. 42. verf. 2. Τοῦτον) add. οὐκέτι.
Ibid. verf. 2. Οὐδὲν) οὐθὲν
Ibid. verf. 3. Ἔχειν) add. τὸ
Ibid. verf. 3. Καλῶς ἐμοὶ) οὔμοι
Ibid. verf. 5. Παραγίγνεσθαι) παραγίνεσθαι
Ibid. verf. 8. Οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι) λύπης καὶ ταραχῆς
Ibid. verf. 10. Σεσωσμένοι) praepon. οἱ

Pag. 44. verſ. 1. Ἀκολυθῦσιν) καὶ ἐπακολυθῦσιν

Ibid. verſ. 1. Ὅταν δὲ ὗτοι) ὗτοι δὲ ὅταν

Ibid. verſ. 1. Παραγένωνται) παραγίνωνται

Ibid. verſ. 3. Τὴν) deeſt.

Ibid. verſ. 5. Εἰσὶ) deeſt.

Ibid. verſ. 6. Ἀπολιπόντες) καταλιπόντες

Ibid. verſ. 8. Δὲ) γὰρ

Ibid. verſ. 11. Τρόπον, ἀπόλαυσιν μεγίςων ἀγαθῶν) τρόπῳ, καὶ ἀπολαύειν, μέγιςα ἀγαθὰ

Ibid. verſ. 12. Ἕτεραι γυναῖκες αἱ ἐκεῖθεν παραγιγνόμεναι) ἐκεῖθεν παραγενόμεναι ἕτεραι γυναῖκες

Ibid. verſ. 15. Ἀνακάμπτυσιν) ἀνακύπτυσιν

Ibid. verſ. 16. Ἀναγγείλωσιν) ἀναγγέλλυσιν

Ibid. verſ. 18. Οὖν) deeſt.

Ibid. verſ. 19. Εἰσπορεύονται) ἐκπορεύονται

Pag. 46. verſ. 1. Αὐτὸς) αὐτὸς

Ibid. verſ. 4. Ἐξελόμεναι) ἐξελύμεναι

Ibid. verſ. 6. Ἔφην) deeſt.

Ibid. verſ. 6. Ἐξηγῆσθαι) ἐξηγεῖσθαι

Ibid. verſ. 9. Γὰρ) γὰρ ὑμῖν

Ibid. verſ. 10. Παραλείψω) ἀποκρύψω

Ibid. verſ. 14. Ταύτῃ) αὕτη

Ibid. verſ. 16. Μηδὲ) μὴ δὲ

Ibid. verſ. 16. Ὅ, τι) ὅτι

Ibid. verſ. 17. Τὶς) deeſt.

Ibid. verſ. 17. Ἴδια) ἰδία

Ibid. verſ. 20. Μὴ) deeſt.

Ibid. verſ. 20. Αὐτῆς) παρ' αὐτῆς

Pag. 48. verſ. 1. Ἧττυς γίγνεσθαι) ἥττω γίνεσθαι

Ibid. verſ. 4. Ἀλλ') ἀλλὰ

Ibid. verſ. 7. Πράττῃ) πράττοι

Ibid. verſ. 7. Γίγνεσθαι) γίνεσθαι

Ibid. verſ. 12. Τῦτῳ ἔλαβον) τῦτο ἐλάμβανον, ſed in margine ἔλαβεν

Ibid. verſ. 13. Κωλύειν) κωλύει
Ibid. verſ. 18. Ἀφελέσθαι) μόνον ἀφελέσθαι
Ibid. verſ. 19. Προϋπάρχοντα) προϋπάρχοντα
Ibid. verſ. 20. Κελεύει λαμβάνειν) κελεύειν λαμβάνει
Pag. 50. verſ. 1. Τῆς) τοῖς
Ibid. verſ. 12. Κελεύει, &c. uſque ad βούλωνται inclus.) deſunt.
Ibid. verſ. 15. Ἀληθινὴν) ἀληθεινὴν
Ibid. verſ. 18. Κακὸς) deeſt.
Pag. 52. verſ. 8. Μέλλοι) μέλλει
Ibid. verſ. 9. Ἀληθινὴν) ἀληθεινὴν
Ibid. verſ. 12. Ἆρα) ἄρα
Ibid. verſ. 14. Οὐδὲν) deeſt.
Ibid. verſ. 17. Καὶ) deeſt.
Ibid. verſ. 17. Αὐτοὺς) καὶ αὐτοὺς
Ibid. verſ. 19. Οὕτω ἄνευ) οὕτως καὶ ἄνευ
Ibid. verſ. 20. Βελτίους) deeſt.
Pag. 54. verſ. 3. Φαίνωνται) φαίνονται
Ibid. verſ. 4. Οἱ) καὶ οἱ
Ibid. verſ. 9. Ἐστὶν) ἐστιν
Ibid. verſ. 10. Προέχουσιν) προσέχουσιν
Ibid. verſ. 14. Ἐγγίζοντες) ἐγγύζοντες
Ibid. verſ. 16. Παραγιγνομένους) παραγινομένους
Pag. 56. verſ. 1. Ἆρα) ἄρα
Ibid. verſ. 3. Οἱ) deeſt.
bid. verſ. 3. Δευτέρῳ) πρώτῳ
Ibid. verſ. 3. Προσποιοῦνται) ὃ προσποιοῦνται
Ibid. verſ. 4. Ἃ) deeſt.
Ibid. verſ. 9. Οὐδὲν) οὐθὲν
Ibid. verſ. 14. Οὕτω ποιεῖτε) ἐὰν οὕτως ποιῆτε
Ibid. verſ. 14. Ἐνδιατρίβετε) ἐνδιατρίβητε
Ibid. verſ. 18. Ἔσται) ἔσται ὑμῖν
Pag. 58. verſ. 8. Ἐκείνῳ) add. τὸ ζῆν;
Ibid. verſ. 12. Ἆρα) ἄρα
Ibid. verſ. 17. Εἰ) οὐκ εἰ

Ibid. verſ. 18. 'Ου) deeſt.
Ibid. verſ. 18. 'Αυτὸ) αὐτῷ
Ibid. verſ. 19. 'Υπάρχει) κακὸν ὑπάρχει
Ibid. verſ. 19. Τῷ) τὸ
Ibid. verſ. 20. Ἡ) ἡ
Pag. 60. verſ. 1. Τοίνυν) κακῶς τοίνυν
Ibid. verſ. 2. Τοῖς ζῶσι καλῶς κακὸν) deſunt.
Ibid. verſ. 2. Δὴ) δεῖ
Ibid. verſ. 6. Εἴη) εἰῆ
Ibid. verſ. 9. Οὕτω) ὕτως
Ibid verſ. 16. Ἧι) ἡ
Ibid. verſ. 18. Πολλάκις) ὐ πολλάκις
Ibid verſ. 19. 'Υπάρχοντα) ὑπάρχοντι
Pag. 62. verſ. 1. 'Ουδὲν) ὐδ' ἐν
Ibid. verſ. 2. 'Ου) deeſt.
Ibid. verſ. 5. Πῶ) πῶ δὲ
Ibid. verſ. 12. 'Εμπείρως) ἐυπόρως
Ibid. verſ. 14. Δὲ) δέ ἐςι
Ibid. verſ. 15. Τῶτο) τῶτο δ'
Ibid. verſ. 15. Ταράττον) παρατάττων
Ibid. verſ. 16. Τιμῶσί τε αὐτὰ) τιμῶνται
Ibid. verſ. 17. Μόνων) μόνων εἶναι τὸ
Ibid. verſ. 18. Πράττεσιν) πράττειν
Ibid. verſ. 19. Δοκῦντα) καὶ τὰ δοκῦντα

F I N I S.

ACCESSIO
AD
EMENDATIONES
MEIBOMIANAS
IN
DISSERTATIONES EPICTETEAS
ARRIANI.

L. S.

Uae nuperrime in manus meas incidit, ad emendationes Meibomianas in Arrianum nova accessio, simul voluptatem mihi peperit & dolorem. Laetabar occasionem mihi denuo dari bene merendi de Arriano, imo Epicteto ipso: sed praeter optatum meum accidit ut eo demum tempore illam nanciscerer, quo colophonem opus exspectabat. Malui tamen in hunc locum quicquid illud est conjicere, quam omittere prorsus: inprimis quum ex chartis adjectis volumini, cujus oris haec manus Meibomiana adleverat, certior factus sim, quod & te scire par est, emendationes illas in Arrianum, quas ἀνωνύμως edidi & praefixis asteriscis a Meibomianis secrevi, omnes Claudio Salmasio deberi. Quod ut tibi probem, accipe, quomodo se res habeat. Codex quidem Arriani, cujus margini illae adscriptae erant, Claudii fuit Salmasii. Ipse titulo libri nomen suum vir magnus inscripserat. Quaedam in hoc libro legebantur notae ab eadem manu profectae, & plane simi-

les illi ſcripturae qua exaratae erant emendationes Salmaſianae in Epicteti Enchiridion a nobis editae: quas uti Salmaſianas laudavit quoque Meibomius, cui amicitia & commercium literarum cum Salmaſio intercesſit; quique adeo optime ſcire potuit eſſentne a manu Salmaſiana, nec ne. Quumque eadem ſcriptura valde congrueret cum ea quae literarum eſt a Salmaſio ad viros doctos datarum, quas vidimus & contulimus, non dubitavimus eas Salmaſianas nuncupare. Verum in eodem codice plurimae notae atque emendationes conſpiciebantur, quarum ſcriptura, ductibus literarum formata exilibus & accurate pictis, ab altera illa Salmaſiana, raptim & inornate exarata, tantum recedebat, ut temere illas pro Salmaſianis orbi obtrudere noluerim, monuiſſe contentus eſſe viri cujuſdam docti. At poſtea chartas reperi, in quibus Meibomius nonnullas hujus viri docti animadverſiones in Arrianum deſcripſerat, adnotato nomine Salmaſii tanquam auctoris. Ab eo tempore non dubitavi omnes illas emendationes viri docti in Arrianum, eadem manu exaratas, tribui Sal-

masio oportere. Sed & alia me in hac sententia firmarunt. In notis ad Tertulliani librum de pallio nonnisi duae emendationes, at eximiae, Salmasii in Arriano leguntur, *pag.* 51. στατὸν ἔχει καλόν· & *pag.* 221. μὴ οἶνον, ὡς ἔτυχεν pro τὰ τὸν ἔχει καλὸν, & μὴ οἷον &c. Utraque extat inter emendationes viri docti a nobis editas. Vide *pag.* 69. (ubi in codice nostro στάτον, uti nos edidimus, legitur; non στατὸν, ne quis errorem esse meum vel typographi autumet) & *pag.* 81. Deinde & notas Salmasii in historiae Augustae scriptores contuli, in quibus interpres Arriani bis vapulat, primo *pag.* 104. in notis ad Julium Capitolinum, quod *lib.* III. *cap.* 4. haec verba πρὸς τὸν ἀκόσμως σπουδάζοντα, id est, *adversus turpiter & indecore faventem*, reddiderit, *ad eum qui in theatro praepostere officiosus erat.* Codice Arriani Salmasiano, quo usus sum, inspecto, vidi verbis, *qui in theatro praepostere officiosus erat*, lineam esse subjectam, & appositam hanc notam // scriptumque ad marginem, σπουδάζειν *favere*, *aliis* σπεύδειν· & mox ad vocem ἐσπούδαζον adscriptum, *favebant*; *& ita ubique.* Alter Arriani locus ab interprete male acceptus notatur in Salmasii notis ad Trebel-

lium Pollionem *p*.345. ubi τὸ οὐᾶ contendit *vah* reddendum, non *ohe*, uti interpres. Codicem Salmaſianum inſpiciens *pag*. 364. vidi ad ea verba οὐᾶ καὶ θαυμαστῶς notatum *va*, *& mirabiliter*. Haec quidem ego emendationibus editis non inſerui, quod ad verſionem magis quam contextum ipſum ſpectarent. Tibi itaque judicandum relinquo, humane lector, quo jure emendationes illas, viro docto ante ignoto adſcriptas, Salmaſio nunc tribuam. Notum eſt unius ejuſdemque viri manum pro ratione aetatis alios ductus in ſcribendo ſequi; nec convenire ſemper literas a viro viginti annorum ſcriptas cum iis quas idem exarat aetatem ſexaginta conſecutus. Atqui certe inter unam & alteram obſervationem ab eodem Salmaſio ſcriptam dimidii fere ſaeculi ſpatium intercedere potuit. Stupendum enim illius viri in tenera admodum aetate ingenium loquuntur ea quae fere puer edidit. Ipſe in notis ad Lampridium ita ſcribit, *pag*. 179. *idem genus mendi pueri olim tollebamus in Pomponio Mela*. Hiſce non immorabor. Meum erat, haec palam profiteri, ut foetus eruditorum veris parentibus vindicentur.

A C C E S S I O

AD EMENDATIONES IN ARRIANUM.

In Praefatione Arriani.

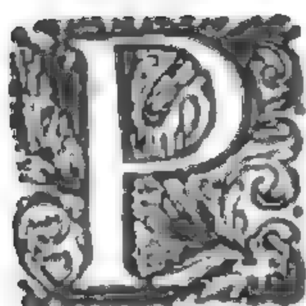

Ag. 2.* verſ. 18. Ἔχοι ἂν οἶμαι) ἔχοιεν ἂν, vel ſimpliciter ἔχειν οἶμαι.

Ibid. verſ. 6. Ἀυτȣ̃ ἐφ' ἀυτῶν) ego ſcribo ἀυτȣ̃ ἀφ' ἀυτῶν. Ita ſcribendum, quia verſ. 22. dicit ὁπότε ἔλεγεν ἀυτȣ̀ς ſcil. λόγȣς. *Per ſe*, ſc. *non effecerint*.

L I B E R I.

C A P. I.

Pag. 5. verſ. 3. Κοινωνοῖς) κοινωνὸς.

C A P. II.

Pag. 8. verſ. 2. Πῶς ἄν τις σώζοι τὸ κατὰ πρόσωπον) deeſſe puto τὸ πρέπον, ut ſit, Πῶς ἄν τις τὸ πρέπον σώζοιτο, &c.

C A P. IV.

Pag. 19. verſ. 10. Δοκεῖ) δοκεῖς legendum puto.

C A P. V.

Pag. 23. verſ. 12. Φαντασία ἐκείνης' ȣ̓δὲν, &c.) Interrogationem pono poſt ἐκείνης; deinde diſtinctionem poſt ȣ̓δέν· & pro ἔτι lego τί hoc modo. Ὀυδὲν ȣ̃ν διαφέρει ἄυτη ἡ Φαντασία ἐκείνης; ȣ̓δέν· τί τȣ́τῳ διαλέγομαι; vel τί ἔτι τȣ́τῳ διαλέγομαι.

C A P. VI.

Pag. 24. verſ. 14. Θεὸς πεποιήκει) Θεὸς ἐπεποιήκει vel πεποιήκοι.

* Paginae & verſiculi indicantur, quales ſunt in editione Genevenſi Arriani, anni 1595. ut conveniant cum paginis & verſiculis antea notatis in emendationibus Meibomianis ad Arrianum *pag*. 51. & ſequentibus.

Pag. 28. verſ. 14. Ὅτι ταῦτα πάντα) videtur τὸ ὅτι παρέλκειν.

CAP. VII.

Pag. 31. verſ. 19. Εὑροοῖ, &c.) Durum videtur εὑροεῖν τὴν διέξοδον, niſi ſubaudias κατά. Non inepte legetur εὔροι.

Pag. 35. verſ. 17. Δεινὸς ἐρωτήσει) deſideratur ἐν, ut ſit δεινὸς ἐν ἐρωτήσει.

CAP. VIII.

Pag. 37. verſ. 19. Ἀλλήλυς) Legendum puto ἄλλυς. Et ſic W.

CAP. IX.

Pag. 42. verſ. 12. Θάνατος ὐ κακὸς) videtur deeſſe ὐχὶ, ut ſit θάνατος ὐχὶ ὐ κακός;

Pag. 45. verſ. 7. Παρακαλῶ) παρακαλῇ forſan, *quid itaque ipſum depreceris?* Si τὸ παρακαλῶ ad Rufum refferatur, etiam ſequens δυνάμενος erit primae perſonae participium.

CAP. X.

Pag. 46. verſ. 12. Σπυδάσειν) Puto legendum σπυδάσει, niſi malis delere praecedens ὅτι.

Ibid. verſ. 22. Ἔσεσθαι) ἔσῃ dubio procul ſcripſit Arrianus.

Ibid. verſ. 25. Βύλοι) βύλει.

Ibid. verſ. 30. Ἐξελάθετο) forſan ἐπελάθετο.

Pag. 47. verſ. 2. Ἀπρακτόν ἐςι) quid ſi ἔςαι.

CAP. XI.

Pag. 52. ult. Οὐδὲν ᾖ) ἦν

CAP. XVII.

Pag. 70. verſ. 5. Οὕτος ἢ ἄλλυ) legendum videtur ὅτως ἄλλυ.

Ibid. verſ. 31. Καταμανθάνετε) καταμανθάνεται.

Pag. 72. verſ. 6. Τί λέγει· ἆτος) legendum videtur continue, τί λέγει ἆτος ὁ ἐξηγητής.

CAP. XVIII.

Pag. 75. verſ. 9. Ἀλλ' ἐκεῖνον, &c.) legendum puto ἀλλ' ἐκεῖνον μᾶλλον (ſubaudi λέγε) deinde τῆτον τὸν πεπλανημένον, & ut poſtea per epanalepſin reſumatur κἂν ἆτω λέγῃς.

Ibid. 75. verſ. 22. Ὅτι δ' ἐν ἑκάϛῳ) ſi pro ὅτι legi poſſet τῆτο plana ſententia eſt, ut ſit, τῆτο δὲ (ſubaudi ἐϛὶ μέγιϛον) ἐν ἑκάϛῳ ἡ προαίρεσις; οἵα δεῖ.

Ibid. verſ. 30. Χαλεπαίνεις) ſuſpicor legendum χαλεπανεῖς. Atque ita mox verſu ultimo.

CAP. XIX.

Pag. 80. verſ. 16. Φίλαυτον;) Poſt hoc ponendum vel certe ſubaudiendum τὸ ἆ.

Pag. 81. verſ. 8. Πῶς ὄντων) quid ſi ὡς.

Ibid. ult. Πεπράκει) ἐπεπράκει.

Pag. 82. verſ. 14. Οἱ τῆτο ἀγαθὸν) quid ſi, οἱ καὶ τὸ ἀγαθόν.

CAP. XX.

Pag. 83. verſ. 10. Ἂν ὁμογενὴς) ἀνομογενὴς crediderim legendum, id eſt, ἑτερογενής.

CAP. XXI.

Pag. 86. verſ. 28. Προσθέσει) προθέσει.

CAP. XXVI.

Pag. 102. verſ. 22. Ὀργὴν ἐδίδαξε) crediderim legendum δι' ὀργὴν ἐδίδαξέ τις, vel ὀργὴ ἐδίδαξε.

CAP. XXVII.

Pag. 104. verſ. 19. Πρόχειρα πρὸς αὐτὰ) legend. αὐτάς.

Pag. 106. verſ. 2. Ὑπὲρ ὑμᾶς) ἡμᾶς.

Ibid. verſ. 32. Χεῖρόν ἐϛιν) ἔϛαι forte.

LIBER II.

CAP. I.

Pag. 134. verſ. 26. Ἢν λέγω) ἢν δὲ λέγω.
Pag. 135. verſ. 28. Θαῤῥοῦντος) θαῤῥοῦντως.

CAP. II.

Pag. 138. verſ. 22. Τὸ μᾶλλον) τὸ vel abundat vel legendum τοι.

CAP. V.

Pag. 145. verſ. 17. Ὁ δὲ, ἂν βάλω) quid ſi ᾧ δέ.

CAP. VI.

Pag. 149. verſ. 14. Περιεϛραμμένοις) quid ſi ἐπεϛετραμμένοις.

CAP. VIII.

Pag. 160. verſ. 16. Ἀπρόπτωτον) quid ſi ἀπερίπτωτον.

CAP. XI.

Pag. 170. verſ. 20. Καὶ ἐπιβάλλοντος) καὶ μὴ ἐπιβάλλοντος.
Ibid. verſ. 24. Ἐλήλυθες) ἐλήλυθεν vel ἐλήλυθας.

CAP. XVI.

Pag. 194. verſ. 3. Διαμένεις) legi poſſet διατέλεις. Sed puto δὲ abundare & legendum διαμέλλεις.

CAP. XVII.

Pag. 203. verſ. 24. Τὰς φωνὰς) ταῖς φωναῖς.
Pag. 206. verſ. 19. Ἀποκτείνω) ἀποκτενῶ.
Pag. 207. verſ. 14. Ἄν τινι) forte παντί τινί.
Ibid. verſ. 25. Ἐπιλέγεις) quid ſi ἔτι λέγεις.

CAP. XVIII.

Pag. 211. penult. Εἰς ταῦτα) εἰς ταυτά.

CAP. XIX.

Pag. 222. verſ. 18. Ἐυρῦντας) ἱυροῦντας.
Pag. 233. verſ. 19. Οἷόν τε) legendum puto οἴονται.
Pag. 234. verſ. 29. Τὰ λέγουσιν) ἅ.
Pag. 235. verſ. 27. Ψευδομένου) quid ſi ψευδομένους.
Ibid. verſ. 33. Τί μετανταῦτα) τί με τὰ τοιαῦτα.

CAP. XXII.

Pag. 238. verſ. 27. Ὅταν ἴδης) ὅπως ἴδης.

CAP. XXIII.

Pag. 249. verſ. 12. Ὑποτεταγμένη) forſitan ἐπιτεταγμένη, voce media.
Ibid. verſ. 24. Ἀπέθνησκεν, ὅτι) Puto legendum ἀπέθνησκες & παρέλκειν τὸ ὅτι.
Pag. 253. verſ. 16. Ὑπ' αὐτῶν) forſ. ὑπὸ τούτων vel ὑφ' ὧν.

CAP. XXIV.

Pag. 259. verſ. 14. Ἔα) ἔια.

LIB. III.

CAP. II.

Pag. 275. verſ. 24. Ὑπερθετικοὺς) quid ſi ὑποθετικούς.

CAP. III.

Pag. 279. verſ. 14. Ἐνεργῆ) ἐναργῆ.

CAP. VI.

Pag. 288. penult. Κατὰ τί, ἔφη, &c.) quid ſi divinantes legamus καθ' ὅτι ἔφη ἐκπεπόνηται καὶ κατὰ τοῦτο μείζους αἱ προκοπαὶ τότε ἦσαν, enunciative, niſi ſervato textu interrogatione ζήτησιν ſolvit.

CAP. IX.

Pag. 303. verſ. 18. Κλάει) κλαίει.

CAP. XII.

Pag. 310. verf. 18. Προσβήσῃ) quid fi προβήσῃ.

CAP. XIII.

Pag. 317. verf. 12. Κατεξέρα) fufpicor legendum κατεξαίρει.

CAP. XIV.

Pag. 317. ult. Τοῖς ἀνθρώποις) vel legendum ἀνθρώπους, vel diftinctio facienda poft δυσαρεστοῦντας.

CAP. XV.

Pag. 319. verf. 31. Ἰατρῷ γὰρ) γὰρ hic expletivum eft vel abundat.

Ibid. verf. 34. Ὅτι χεῖρα) quid fi ἔτι.

CAP. XVI.

Pag. 322. verf. 14. Ἂν θῇ) ἂν θῇς.

Ibid. verf. 15. Ἢ αὐτὸς, &c.) legendum videtur ἢ αὐτὸς ἐκεῖνον σβήσει ἢ ἐκεῖνος τοῦτον ἐκκαύσει.

Pag. 323. verf. 5. Συμφορᾷ) quid fi συμπεριφορᾷ. Nam συμφορᾷ parum videtur quadrare.

CAP. XVII.

Pag. 325. verf. 13. Κρεῖττον) quid fi κρείττων, ut fubaudiatur εἰ ἐστὶν, nifi fubaudias πλέον ἔχειν.

CAP. XX.

Pag. 331. verf. 25. Διαπρέψω) διατρίψω.

CAP. XXII.

Pag. 339. verf. 13. ἀρέσαι) quid fi ἐράσαι id eft ἐξορίζειν.

Pag. 340. verf. 8. Ἐντὸς) quid fi ἐκτός.

Pag. 341. verf. 15. Κατασκίπος) ante hanc vocem videtur deeffe ἔφασκε.

Pag. 343. verſ. 15. Τὸ ἀλλότριον) legendum opinor τὶ ἀλλότριον.

Pag. 345. verſ. 19. Τὸν τȣ̃ σώματος) quid ſi legamus τὸ τȣ̃ σώματος, id eſt, τὸ σῶμα περιφραςικῶς.

Pag. 347. verſ. 23. Ἐξελθόντα) quid ſi εἰσελθόντα.

Pag. 349. verſ. 5. Τὴν ἑαυτȣ̃) τὴν αὑτȣ̃.

Pag. 353. verſ. 18. Οὐκ ἔςαι ἀταξία) ȣ̓κ videtur παρέλκειν & interrogatio facienda poſt ἀταξία;

C A P. XXIII.

Pag. 364. verſ. 32. Ἀγαθȣ̃ κατηγορίᾳ) quid ſi legamus ἡ τȣ̃ ἀγαθȣ̃ κατηγορία, nominandi caſu?

C A P. XXIV.

Pag. 371. verſ. 14. Εὐνομίην) εὐνομίαν.

Pag. 373. verſ. 1. Θεομαχȣ̃ντες) Θεομαχȣ̃ντος.

Pag. 375. verſ. 17. Ταύτην) ταύτῃ.

Pag. 378. verſ. 18. Τὸν σκυτέα γὰρ, &c.) videtur deeſſe ἂν ut ſit γὰρ ȣ̓κ ἂν θαυμάζω.

Pag. 387. ult. Οὐκ ἴσῃ) vel diſtinctionis nota ponenda poſt ȣ̓κ, vel ȣ̓κ tollendum.

Pag. 388. verſ. 25. Στρατιώτην, ςρατηγὸν) ἢ ςρατηγόν.

Pag. 329. verſ. 17. Ὀρδινατίων) forte ὀρδιναρίων.

C A P. XXV.

Pag. 393. verſ. 29. Καλὸς ἀθλητὴς) κακός.

C A P. XXVI.

Pag. 397. verſ. 27. Οὐδὲν σοι ταῦτα) videtur hic abundare τὸ ȣ̓δὲν, ut ſit σοὶ ταῦτα αἰσχρά ἐςι, id eſt, φαίνεται αἰσχρά.

Pag. 400. verſ. 5. Θαῤῥῶν τίνι) legendum puto τίνι cum interrogatione, & diſtinctione poſt θαῤῥῶν.

Pag. 408. verſ. 17. Οὕτω καλῶς) forte κακῶς.

Pag. 409. verſ. 20. Οὐκ ἂν ἐλεύθερος) ȣ̓κ ἂν εἴη ἐλεύθερος.

Pag. 414. verſ. 17. Ἀποβαλέσθαι τίς) quid ſi pro τίς legamus τί.

Ibid. verſ. 28. Ὀρέγομαι) puto legendum ὀρίγωμαι.

Pag. 416. verſ. 23. Ὧν γὰρ προσδοκωμένων φόβος γίνεται καὶ λύπη παρόντων) haec forſan ex gloſſa.

Pag. 420. verſ. 18. Ἔχειν; ἀλλὰ πῶς; ὡς) ἔχειν, ἀλλά πως, ὡς.

Pag. 423. verſ. 14. Ποτηρίας) legendum opinor ποτηρίου.

Pag. 425. verſ. 5. Ἦν δοκεῖς) videtur legendum ἦν οὐ δοκεῖς.

Ibid. verſ. 10. Ποτ' ἄμπελος) quid ſi κάμηλος, ut ſit ἐπεὶ πότε κάμηλος.

Pag. 426. verſ. 2. Τί παραδοξολογοῦμεν; εἰ) τί; παραδοξολογοῦμεν, εἰ.

Pag. 427. verſ. 32. Τί οὖν; οὐχὶ σκέπτῃ;) οὐχὶ videtur παρέλκειν, ut ſit, τί οὖν σκέπτῃ;

Pag. 428. verſ. 8. Καλὰ) videtur legendum κακά.

Ibid. verſ. 33. Οὗτος καταμαρτυρεῖται) οὕτως.

Pag. 432. verſ. 16. Ὡσαύτως ᾔδει) puto diſtinctionem faciendam poſt ὡσαύτως.

Pag. 433. verſ. 10. Ἠδύνατο) ἠδύνατο ſc. Διογένης, & mox ἠβούλετο.

LIBER IV.

CAP. I.

Pag. 438. verſ. 31. Τί γὰρ ἐκεῖνοι) videtur ἐλλείπειν τὸ εἰ, ut ſit τί γὰρ εἰ ἐκεῖνοι μέν.

CAP. IV.

Pag. 447. verſ. 18. Οἷον ἐὰν ᾖ) legendum puto οἷον ἂν ᾖ.

Ibid. verſ. 19. Ὑποτάσσει ἄλλῳ) plenius erit ἡμᾶς ἄλλῳ.

Ibid. verſ. 22. Ἀρχεῖν ἐπιθυμίας) quid ſi legamus ἐπιθυμίᾳ. Tametſi concinnior futura eſt conſtructio, ſi legamus ἐπιθυμεῖν ἀρχῆς, ut ſit, τί διαφέρει ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν ἢ ἀναρχίας; eſt enim manifeſta hypallage.

Pag. 449. penult. Ἐπὶ τῷ) videtur legendum εἰ ἐπὶ τῷ.
Pag. 450. verf. 20. Τὰς μὴ) τὸ μή.
Pag. 451. verf. 25. Μὴ συνάρξῃς) deesse videtur aliquid quod conjectura ita supplemus, σὺ δὲ μὴ συνάρξῃς. Subaudi ἀπὸ κοινῦ, φοβῇ.
Pag. 453. verf. 12. Τὴν ἕξιν) quid si legamus τὴν ὄρεξιν.
Ibid. verf. 17. Μετ' ὀλίγον) μετ' ὀλίγων legendum puto.
Pag. 458. verf. 9. Ἀποτίθεσθαι) haec vox videtur πλεονάζειν.

CAP. VI.

Pag. 468. verf. 9. Ὀλίγα) ὐκ ὀλίγα.
Ibid. verf. 15. Τὸν τιμώμενον) videtur abundare articulus τὸν, & legendum ἐπιφανῶν, ut sit, καὶ τιμώμενον ἐπιφαίνειν ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν.
Pag. 471. verf. 21. Μέλλει σοι) μέλει.
Pag. 476. verf. 3. Ἐπιθυμένων) legendum ἐπιτεθυμένων vel ἐπιτεθυμημένων, quod magis placet. Wolfius sibi ἐπιθυμυμένων magis ait placere.

CAP. VII.

Pag. 485. verf. 6. Ὑπεξαιρῦντα) legendum puto ὑπεξαιρῦντας ut subaudiatur ἡμᾶς, vel ὑπεξαιρῦντες, ut subintolligas οἱ φιλόσοφοι.

CAP. VIII.

Pag. 491. verf. 24. Σκάμμα) σκέμμα.
Ibid. verf. 29. Ὢν τοιῦτος) quid si ἀντὶ τῦ ὢν legamus ὖν, ut sit ἀλλ' ὖν τοιῦτος.
Pag. 492. verf. 4. Κηρύσσῃς;) haec legenda videntur sine interrogatione.
Ibid. verf. 12. Δύνασαι) δύνηται.

CAP. X.

Pag. 499. verf. 20. Πάλιν ἂν περὶ ὀρέξεως μὴ ἀγωνία) videtur legendum πάλιν ἂν περὶ ὀρέξεως ἀγωνιᾷ, ut abundet τὸ μή.

Pag. 500. verf. 2. Ποία ἔνθαδ' &c.) distinguo ita, ποία ἐνθάδε ἀπορία; πῦ τόπον ἔχει; nimirum πῶς γένηται, καὶ πῶς ἀποβῇ, καὶ ἀπαντήσῃ τόδε ἢ τόδε, ut ponantur haec postrema materialiter.

Pag. 503. verf. 12. Ἐυθὺς μὴ δηχθήσῃ) videtur abundare τὸ μὴ, ut sit ἐυθὺς δηχθήσῃ.

CAP. XI.

Pag. 508. verf. 5. Ἀυτά; ὖ) haec legenda videntur enunciative, non interrogative. Deinde interrogatio ponenda post ὖ; nisi forte τὸ ὖ abundat.

Ibid. verf. 19. Καὶ ὐκ αἰσθάνῃ σαυτὸν, &c.) deest ὅτι, ut sit καὶ ὐκ αἰσθάνῃ ὅτι σαυτόν.

Ibid. antepen. Περισώρας) legendum videtur ὖ περισώρας, vel ponenda interrogationis nota post ἀτημέλητον, & καὶ vel abundat vel elegantiae gratia ponitur.

CAP. XII.

Pag. 513. verf. 19. Ὅταν ἀφῇς σοι) quid si σῦ ἀντὶ τῦ σοὶ, tametsi hoc stare potest.

Ibid. penult. Τὸ κατὰ φύσιν ἔχειν) quid si legamus, καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἔχον διεξάγειν, ut sit ἔχον ἀντὶ τῦ ἔχειν, & copula καὶ transponatur.

CAP. XIII.

Pag. 521. verf. 2. Κυφιῦνίαι) legendum κυφιῦντα.

F I N I S.

INDEX

Omnium vocum, quae leguntur in

MANUALI

ET

SENTENTIIS EPICTETI.

A.

* Ita enim legendum est pag. 6. lin. 17. pro ἀνάγκῃ.

B.

Δ.

E.

Θ.

I N D E X.

M.

N.

P.

Σ.

T.

Τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων 1 Tim. 1. 17.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google